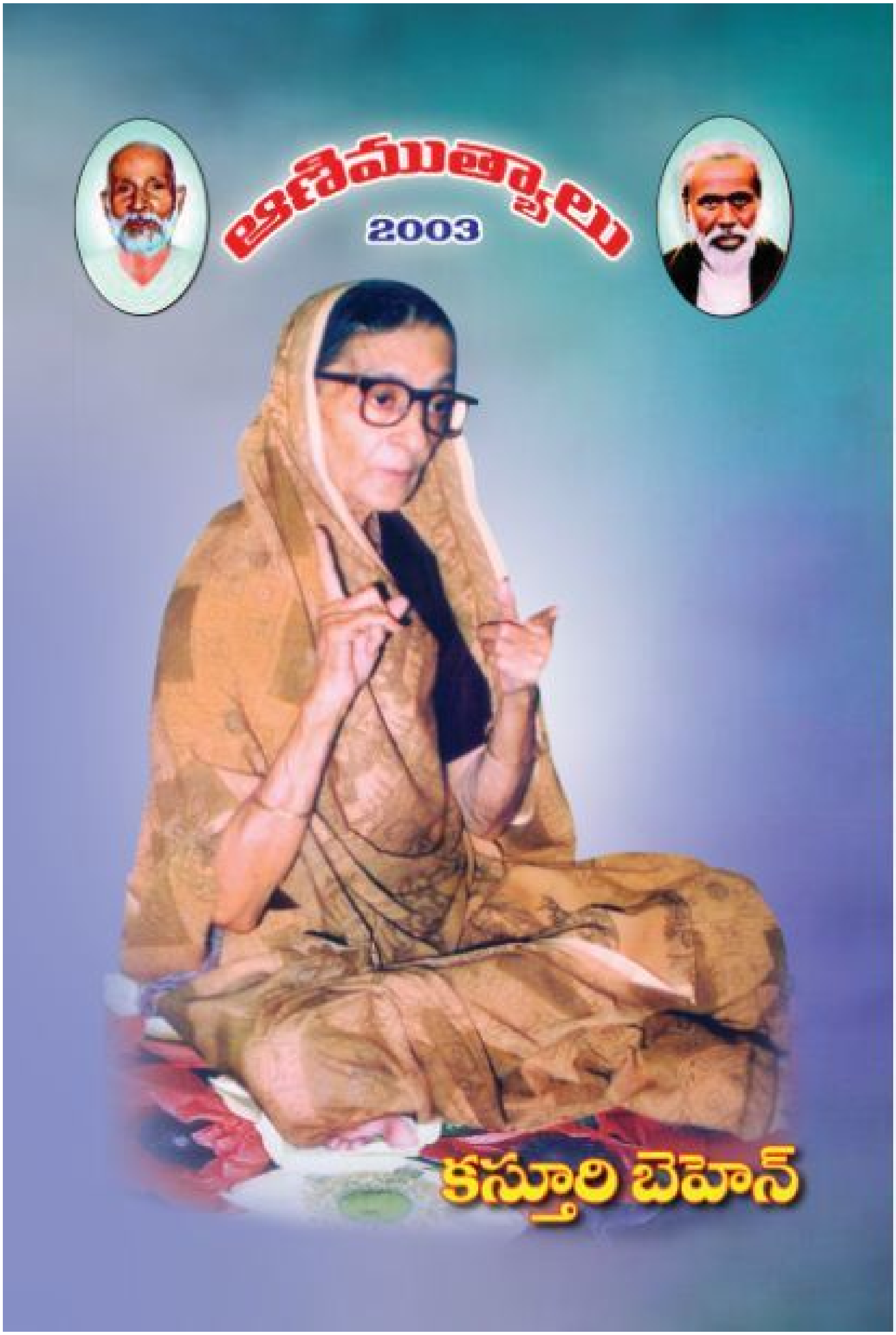
ఆణిముత్యాలు
2003
కస్తూరి బెహెన్

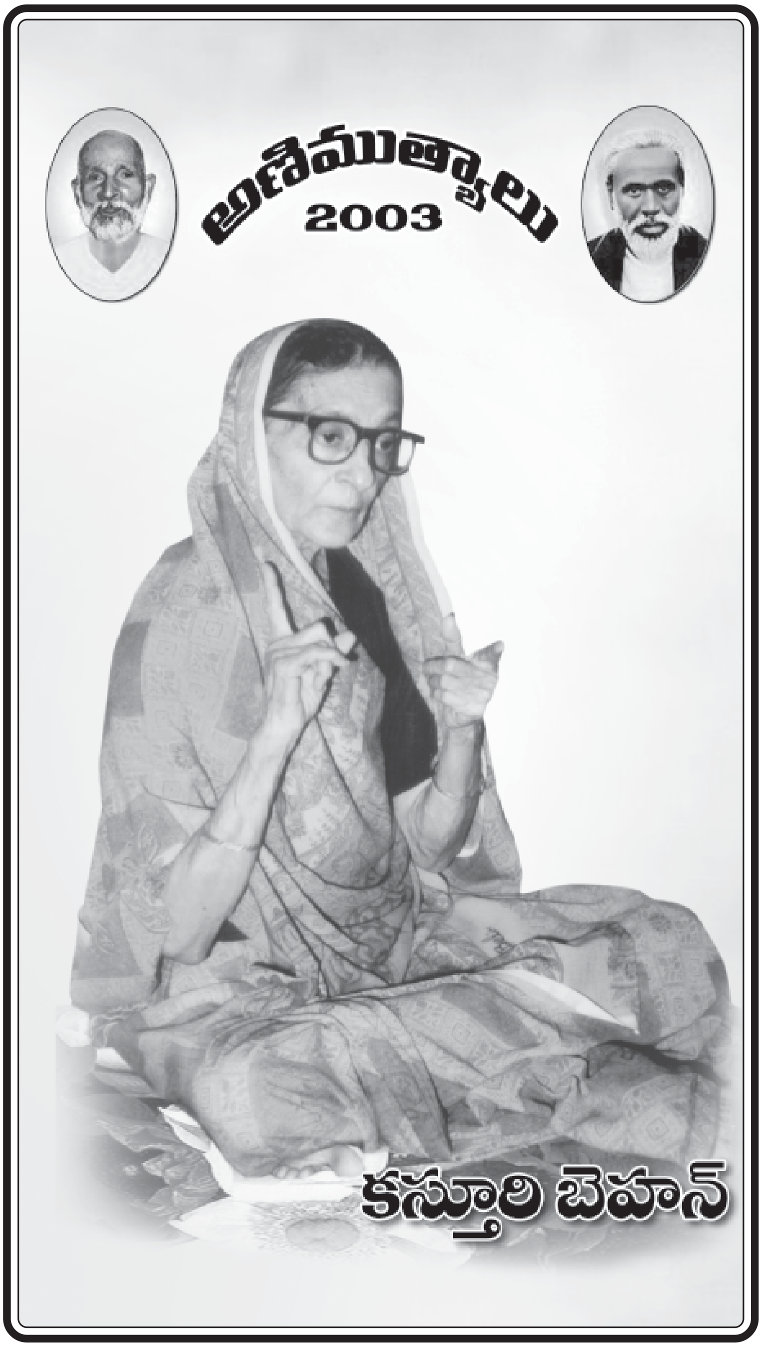
ఆణిముత్యాలు
2003
కస్తూరి బెహన్

వ్యక్తిగత వినియోగం కొరకు మాత్రమే

సిస్టర్ కస్తూరీగారి తెలుగు పుస్తకాల కొరకు

కె. రామదాస్ - **9440652774**

కె. సుదర్శన్ - **9247805058** లేదా

9063177540

సంప్రదించగలరు.

ఆణిముత్యాలు

2003

కస్తూరి బెహన్

ఆణిముత్యాలు 2003

కస్తూరి బెహన్

సహజమార్గంలో అత్యున్నత పీఠముపై కస్తూరి బెహెన్‌ను అధివసింపజేసిన బాబూజీమహరాజ్ యొక్క శక్తి సాధకులందరికి ఎలా లభ్యమవుతున్నదీ తద్వారా 'వారి' అనుగ్రహాన్ని అభ్యాసులందరూ ఎలా అనుభవించుతున్నదీ భగవత్ సాక్షాత్కారానికి ఎందరెందరో ఉవ్విళ్ళూరుతున్న విధమూ – ప్రశ్నలు సమాధానాల రూపంలో వివరించిన – అపూర్వ ఆనందవాహిని.

21-12-2003

బాబూజీ బిడ్డల సమర్పణ ఇది

ఆణిముత్యాలు 2003

డాక్టర్ వరదాచారి గారు అడిగిన ఓ ప్రశ్నకు బాబూజీ జవాబు చెపుతూ "వెళ్ళిపోయిన వారిని గురించి బాధపడటం అనవసరం. ఉన్నవారికి సేవ చేయగల్గితే అంతే చాలు" అన్నారు.

ఏదో ఒక పూజ చేస్తూ వుంటే దుఃఖం దరికి రాదని జనం భావిస్తూ ఉంటారు. కాని నిజమైన భక్తుడు భగవంతుని పొందాలని పూజిస్తాడు. కష్టాలను గురించి ఆలోచించడు. అందుచేత ఎవ్వరైనా సరే కష్టాలు రాకూడదని పూజ చేస్తే అనుభవించవలసినవి రాక తప్పవు. భగవంతుడూ దొరకడు. ఇది కర్మభూమి. ఇక్కడ చేసి వెళ్ళిన వాటి ఫలతాన్ని అనుభవించ టానికే ఇక్కడకు రావటం జరుగుతుంది. మనం ఇతరుల నెవరినైనా మోసగిస్తే దానిని గురించి జ్ఞాపకం పెట్టుకోం. కాని ఇతరు లెవ్వరైనా మోసగిస్తే దానిని గురించి జ్ఞాపకం చేసుకుంటాం. మనం చేసిన దాని ఫలితం అనుభవించక తప్పదు కదా! బాబూజీ తమ యొక్క శక్తిలో కొద్దిపాటి శక్తిని వినియోగించి మనకు పరమానందాన్ని పంచి ఇస్తున్నారు. అందుకే వారు వచ్చారు. కుటుంబంలోని కష్టాలు తొలుగుతాయని ఇక్కడకు రావటం సరి కాదు. అందుచేత కష్టాల గురించే ఆలోచించుకొని, అవి రాకూడదని అనుకుంటూ ఉంటే అవి రావటం తప్పకపోగా దివ్య పరమానందం కూడా దొరకదు. బాబూజీ మహరాజ్ మనకు దివ్యత్వము, ప్రేమ, పరమానందం ఇస్తున్నారు. వారిని ప్రేమించి, మెప్పించి వాటిని పొందటానికి ప్రయత్నించాలి. దు:ఖమనేది లేకపోతే పరమానందమూ ఉండదు. ఒకదాని నంటి మరొకటి ఉంటుంది. అందుచేత భక్తిని, ప్రేమను పెంచుకొని బాబూజీ మహరాజ్ యొక్క ఆశ్రయం పొంది వారి యందే శ్రద్ధ నిల్పితే అంతా మంచి జరుగుతుంది.

ప్రశ్న: సహజమార్గ అభ్యాసి యొక్క అంత్య నిశ్చయం ఎలా ఉంటుంది?

జవాబు: సహజమార్గ అభ్యాసి యొక్క అంత్య నిశ్చయం (పర్యవసానం లేదా ఫలప్రాప్తి) బాబూజీ వ్రాసే ఉంచుతారు. ఒక అభ్యాసి "బాబూజీ! నేను మరణించే టప్పుడు మిమ్మల్ని స్మరించకపోతే నా గతి ఏమౌతుంది" అని అడిగినప్పుడు, బాబూజీ ఏమి చెప్పారంటే, "నీవు నన్ను జ్ఞాపకం చేసుకోలేక పోయినా నేను నిన్ను జ్ఞాపకం చేసుకుంటాను, నీకు మంచి స్థానం కల్పిస్తాను. కనుక చింతించకు" అని చెప్పారు. కనుక వారికి మనల్ని సమర్పించుకుంటే అన్నీ వారే చూస్తారు.

అభిలాష: మీరు మా మధ్య దీర్ఘకాలం జీవించి యుండి మా ఉన్నతికి సహాయపడాలి అనే మా కోరిక బాబూజీ తీర్చాలని మా ప్రార్థన.

బాబూజీ మహరాజ్ మా తండ్రిగార్కి వ్రాసినఉత్తరంలో "నీ కుమార్తె కస్తూరి ఎప్పుడో మరణించింది. ఇప్పుడున్నది నా కుమార్తె కస్తూరి" అని చెప్పారు. బాబూజీ పాదాల వద్ద మనమున్నాం. వారి శరణు పొందుతున్నాం – అదే చాలు. అందులోనే మనకు పరమానందం కల్గుతుంది.

ప్రశ్న: పురోగతి వేగంగా లేదనిపిస్తోంది.........ఎందుచేత?

జవాబు: పురోగతి వేగంగా జరగటం లేదని తలుస్తున్నారంటే బాబూజీ మీద విశ్వాసం కుదరలేదన్నమాట. వారు వేగంగా నడుస్తూ ఉంటే మనం నిదానంగా ఎలా నడవగలం? ఒకవేళ నిదానంగా నడిచినా వారు ఈడ్చుకు వెళ్తారు. నడిపించే వారు వేగంగా నడుస్తుంటే వారిని అనుసరించే వారు కూడా వేగంగా నడవల్సిందే. అందుచేత విశ్వాసమే ముఖ్యం. అనుమానం అనవసరం. ఇందులోఎవ్వరూ నిదానంగా ప్రయాణించరు.

ఎవరికైతే సహజమార్గం మీద సంపుర్ణ విశ్వాసం ఉంటుందో, వాళ్ళు ఈ ప్రపంచంలోకి మళ్ళీ రారు. అందుకు నేను హామీ ఇస్తున్నాను. సామాన్య గురువు తాను పైకి వెళ్ళవచ్చు లేదా తన అనుయాయుల్ని ఒకరిద్దరిని పైకి తీసుకెళ్ళ గల్గవచ్చు. కానీ బాబూజీ అందరి కోసం వచ్చారు కనుక అందరినీ తీసుకెళ్తారు. ఇటువంటి సత్తా ఉన్నట్లు ఇప్పటివరకు ఏ గురువూ చెప్పి యుండలేదు. ఇటువంటి గురువు ఇంత వరకు ఈ లోకంలోకి రాలేదు. అందువల్ల మనం చేయవల్సిందల్లా వారిని అంటి పెట్టుకొని ఉండటమే. వారే తీసుకెళ్తారు. అంతకంటే మనకు కావల్సిందేముంది. గురు శబ్దాన్ని బాబూజీ ఖండించారు. తల్లీ, తండ్రి, అన్నీ వారే.

అభిలాష: గాలి ఎంత మేర విస్తరించి ఉంటుందో అంతమేర మన సహజమార్గ విధానం వ్యాపించి ఉండాలి. ఇది నా అభిమతం.

వివరణ: గాలి వ్యాపించి ఉన్నంత వరకే కాదు. సృష్టి వ్యాపించి ఉన్నంత వరకు ప్రాణాహుతి వ్యాపించి ఉంటుంది. గాలి కొంతమేరకే ఉంటుంది. దాని స్థాయి మించి ఇంకా ఆ పైన కూడా ప్రాణాహుతి వ్యాపించి ఉంటుంది. వారు పై నుంచే వచ్చారు. ప్రతి శ్వాసలోనూ వారున్నారు. పై నుంచే ప్రాణాహుతిని తెచ్చారు. సహజమార్గ విధానం కూడా సర్వత్రా వ్యాపించి ఉంటుంది.

ప్రశ్న: డార్విన్ పరిణామ సిద్ధాంతం (Theory of Evolution) ప్రకారం సూక్ష్మజీవి అనేక పరిణామా అనంతరం మానవునిగా రూపొందినట్లు చెప్పబడుతుంది. మీ అభిప్రాయం ఏమిటి? మన శాస్త్రాలు బ్రహ్మ సృష్టించినట్లుగాచెబుతున్నాయి.

జవాబు: మనిషి నెవరూ సృష్టించలేదు. మూలం నుంచి శక్తి దిగి వచ్చింది. ఆ శక్తియే మానవుణ్ణి సృష్టించింది. అది ప్రకృతి

సిద్ధంగా జరిగింది. ఇది పురాణాలు చెప్పే కథనానికి భిన్నమైనది. ఈ సృష్టికి అవసరమైన శక్తి మూలశక్తి నుంచి నేరుగాకాకుండా ప్రత్యేకమైన శక్తి స్థానాన్నుంచి అనగా హిరణ్య గర్భ దేశం నుండి వెలువడిన అంతిమశక్తి ప్రవాహము యొక్క స్పందన వలన మానవుడు "సత్య పథ్" వద్ద సహజముగానే సృష్టించబడ్డాడు. ఈ సృష్టి నిర్మాణమునకు అవసరమైన శక్తి 'మూలము' నుండి విడివడి హిరణ్యగర్భ్‌గా ఏర్పడినది. హిరణ్యగర్భ్ నందలి రచనాత్మక శక్తి ఈ సృష్టిని ఏర్పరచినది. అందుకు ఎంత శక్తి అవసరమో అంతే శక్తితో మానవుడు ఉద్భవించడం జరిగింది. అంతేగాని పూర్ణశక్తి అందుకు వినియోగించబడలేదు.

ప్రశ్న: విశ్వమంతా మానవ శరీరంలో సూక్ష్మ రూపంలో ఇమిడి ఉన్నదంటారు!

జవాబు: అవును. దైవం నీలో ఉన్నపుడు, దైవసృష్టి నీలో అంతర్నిహితంగా ఉంటుంది గదా!

ప్రశ్న: ఎప్పటికప్పుడు నూతన దివ్య రూపాలు సృష్టించ బడతాయట. నిజమా?

జవాబు: అవును. సృష్టి ద్వారా ప్రతిసృష్టి జరుగుతూ ఉంటుంది. ప్రతిసృష్టి చేయగల శక్తి ప్రతి జీవిలోనూ ఉంటుంది. ప్రతి ఒక్కరిలోను సంకల్పవశం చేత ఈ శక్తి సృష్టించబడుతుంది.

ప్రశ్న: జోతిష్య శాస్త్రం సూర్య కుటుంబం మీద అధారపడి ఉందని, మానవ జీవితం మీద వాటి ప్రభావ ముంటుందని అంటారు – ఏమిటి?

జవాబు: జ్యోతిష్యులు, శాస్త్రవేత్తలు కొంత జ్ఞానం కలిగి ఉంటారు. వారికి దివ్యజ్ఞానం ఉండదు. కనుక ఆ దివ్యశక్తిని చేరే శక్తి వారికి ఉండదు. వారు పరిమితమైన జ్ఞానంతోనే ఏదైనా చెపుతారు. అది మైండ్ (బుద్ధి) కే పరిమితం. దివ్యశక్తి గల్గిన

వారు మాట్లాడేది దైవం నుంచి వస్తుంది. ఆధ్యాత్మిక సాధకులు దైవంతో సంబంధం కల్గి ఉంటారు. దివ్యశక్తి వారికితోడై ఉంటుంది. ఒకరి విషయంలో మానవ శక్తి ఆధారితమైనదిగా ఉంటే మరొకరి విషయంలో దివ్యశక్తి సంపన్నమైనదిగా ఉంటుంది. రెంటికీ చాలా వ్యత్యాసం ఉంటుంది.

ప్రశ్న: గ్రహాల గురించిన జ్ఞానం వల్ల కేవలం ప్రాపంచిక జీవితం గురించి మాత్రమే తెలుసుకో బడుతుందంటారా?

జవాబు: వారు నేర్చినది అదొక విద్య. జ్యోతిష్యము, తత్త్వశాస్త్రం, విజ్ఞాన శాస్త్రం–అవన్నీ విద్యకు సంబంధించినవే కాని ఆధ్యాత్మికతకు చెందినవి కావు.

ప్రశ్న: సంస్కారాల సంగతేమిటి?

జవాబు: సంస్కారాలు మానవులలో ఏర్పడతాయి. ఆధ్యాత్మికత అంతటా వ్యాపించి ఉంటుంది. మనం సహజమార్గ విధానంలో ప్రవేశించామంటే అన్ని విద్యలకు అతీతమైన దానిలో చేరినట్లే. కాని జ్యోతిష్యము ఆధ్యాత్మికతను గురించి వివరించ లేదు. అది మానవ మస్తిష్కం నుంచి వెలువడుతుంది. ఇది దివ్య మనస్సు నుంచి వెల్లడవుతుంది. దానినే (సూపర్ కాన్షస్ మైండ్) అధిచేతన మనస్సు అంటాము. దాని ఆధీనంలోనే మనముంటాము. బాబూజీ యొక్క సహజమార్గ విధానంలో అనుభూతి (ఫీలింగ్) అనేది మనస్సుకు చెందినది కాకుండా దివ్యత్వంతో సంబంధించినదిగా ఉంటుంది.

ప్రశ్న: అవి రెండూ వేర్వేరు రంగాలకు చెందినవా?

జవాబు: విజ్ఞాన శాస్త్రానికి చెందిన భౌతికమైన పరిణామానికి, ఆధ్యాత్మిక రంగానికిచెందిన పరిణామానికి భేదం ఉంది.

ప్రశ్న: పురోగమనం అనేది వేర్వేరు వలయాలు కాకుండా ఒకే రేఖ వలయాలుగా ఏర్పడినట్లుగా ఉంటుందా?

జవాబు: వలయాలు ఆధ్యాత్మికతను స్పర్శించలేవు. ఆధ్యాత్మికత దృష్టిలో నీవు మాట్లాడుతున్న వలయాలు అనేవి అహంకు చెందినవి. పురోగమనం ఉంటే అహం కరిగి పోతున్నట్లవుతుంది. అనుభూతి అనేది స్వాభావికంగా ఉంటుంది.

ప్రశ్న: వలయాలు ఏకధాటిగా ఏర్పడినవి కాకుండా (Continuity) వేర్వేరు వలయాలుగా (Circles) ఏర్పడి ఉంటే ఒక వలయం దాటి మరొక వలయానికి చేరుకోవటం ఎలాగు?

జవాబు: ఒక దివ్యత్వం కల్గిన వ్యక్తి మాట్లాడుతున్నారంటే అది ఏదో ఒక వలయానికి చెంది ఉండదు. అది మూల ఆధారం నుంచే వస్తుంది.

ప్రశ్న: వలయాలు ఒకదానికొకటి కలిసి ఉండకపోతే వాటిని దాటటమెలా సాధ్యమో వివరించండి.

జవాబు: నీవు వలయము (సర్కిల్) అనుకుంటున్న దేమిటో నాకు బోధపడలేదు.

ప్రశ్న: మనం అంతిమం చేరటానికి సర్కిల్సు దాటి వెళ్ళాలి గదా!

జవాబు: వలయాలు గురించి పూర్తిగా నా పుస్తకంలో వ్రాయబడి ఉంది. వలయాల జోలెందుకు! బాబూజీ మహరాజ్ సమస్త మానవాళి శ్రేయస్సు కొరకు తమ పరిశోధన పూర్తి చేశారు. బాబూజీ చెప్పారు "నేనొక స్థితిని కల్పిస్తాను. దానివల్ల అన్ని వలయాల యొక్క స్థితుల అనుభూతిని నీవు పొందగలవు" అని. మనకు కావలసిందల్లా మూడే విషయాలు – భక్తి, లయావస్థ మరియు నిరంతర స్మరణ మాత్రమే. ఆధ్యాత్మికత ఈ మూడింటి మీదే ఆధారపడి ఉంది. బాబూజీ మహరాజ్ యొక్క కృప అంతా

ఈ మూడింటి మీదనే కేంద్రీకృతమైంది; ఆది నుంచి తుది వరకూ! మీరు అడిగే వలయాలన్నీ వారికి తెలుసుగాని నా కేమీ తెలియదు. నాకు తెలిసింది నాకు కల్గిన స్థితులు. చేతనైంది వాటిని వారికి వ్రాయటం మాత్రమే.

ప్రశ్న: కొంతమంది భక్తుల చరిత్రలో బొందితో కైలాసానికి (స్వర్గానికి) వెళ్ళినట్లుగాఉంది. అదేమిటి?

జవాబు: నాకేమీ తెలియదు. నేను స్వర్గానికి పోలేదు. నేను బాబూజీ మహరాజ్ చరణాలను మాత్రమే ఆశ్రయించి ఉన్నాను. స్వర్గం ఉందనుకుంటే నరకం కూడా ఉంటుంది.

ప్రశ్న: జీవించి ఉండగానే సమాధి చెందటాన్ని సజీవ సమాధి అంటున్నారు. అది ఎలాంటిది?

జవాబు: వారు స్వశక్తితో చేసిన సాధన వల్ల సమాధి పొందటం కల్ల. కాని మన సహజమార్గంలో ప్రతి ఒక్కరూ ఆ స్థితిని పొందుతారు. ఒక పాయింట్ ఉందని, దానినెవ్వరూ తెలుసుకోలేరని, లయావస్థ పొందినట్లైతే దేనినైనా తెలుసుకోవచ్చుననీ – బాబూజీ చెప్పారు. మీరు భక్తితో ఆ దివ్య స్థితిలో గాఢంగా మునిగినట్లైతే మీరు గ్రహించ గల్గుతారు. స్వశక్తితో ఎవరైనా ఆ స్థితిని సాధించినట్లయితే దానిని నిలుపుకోలేరు. మళ్ళీ దిగజారిపోతారు. అదే స్థితి బాబూజీ చేత ఇవ్వబడినదైతే చిరస్థాయిగా ఉంటుంది. అలా ఎందుకంటే – వారి శక్తి అటువంటిది కనుక.

ప్రశ్న: అలా సమాధి చెందిన వారు కూడా మళ్ళీ ప్రాపంచక జీవనంలోకి తిరిగిరారు కదా!

జవాబు: వారు స్వప్రయత్నంతో సాధించినది నిలబడదు. బాబూజీ మహరాజ్ మాత్రమే ఆ స్థితిని ప్రసాదించగలరు.

బాబూజీ చరణాల వద్ద నీవు ఆశ్రయంపొందగల్గినపుడే అది సిద్ధిస్తుంది. వారి శక్తి నిన్ను అట్లా పట్టి ఉంచుతుంది. అన్ని శక్తులూ వారితోనే సంబంధం కల్గి ఉన్నాయి. భక్తి, లయావస్థ మరియు నిరంతర స్మరణ ఉంటే వారి ఆశ్రయం లభిస్తుంది. దానివల్ల నీవు దేనినైనా తెలుసుకోగల్గుతావు. ఎవరైనా నిన్ను దేన్ని గురించి అయినా ప్రశ్నిస్తే దానికి సమాధానం అక్కడి నుంచే వస్తుంది. సహజమార్గంలో మూల అంశాలు ఈ మూడే. నాకూ బాబూజీకి మధ్య ఈ మూడు మాత్రమే సంధాన కారకాలుగా ఉన్నాయి.

ప్రశ్న: జీవన్ముక్తి గురించి వివరించుతారా?

జవాబు: జీవన్ముక్తి అనేది ఒక అనుభూతి. అది ఒక స్థితికి చెందినది. దానిని ఎవ్వరైనా పొందగలరని బాబూజీ చెప్పారు. ఆ స్థితిలో నీ పేరు, ఉనికి కూడా తెలియవు. నీ పేరు ఎవ్వరైనా ఉచ్ఛరించినట్లైతే, అది నోటి నుంచి వెలువడుతుందే కాని నిన్ను చేరదు. అనగా నీవు దైవాన్ని పట్టుకొని జీవతత్త్వాన్ని వదిలేసి నట్లవుతుంది. దీనినే జీవన్ముక్తి అంటారు. మనలో చైతన్యమే లేదా స్పృహయే లేకపోయిన కారణంగా మనం దానిని గుర్తించలేం. జీవించి ఉన్నప్పటికి నిన్ను నీవు (జీవుడు) కోల్పోయిన స్థితియే జీవన్ముక్తి అని బాబూజీ అనేక సార్లు చెప్పారు.

జీవన్ముక్తి అనే దానికి, సమాధి అనబడే దానికి అంతరం ఉంది. సమాధి అంటే జడసమాధి – శరీరం మాత్రమే సమాధి అవుతుంది. అది ప్రాణాయామానికి చెంది నటువంటి క్రియ. అందులో ఆధ్యాత్మికతకు స్థానం లేదు. అది శాశ్వతం కూడా కాదు. బాబూజీ చెప్పారు – నేను సమాధిని కల్పిస్తాను. కాని భూమి మీద నిలవనివ్వను అని. మన సహజమార్గ విధానంలో క్రియకు స్థానం లేదు. మనం చేసేదంతా బాబూజీ మహరాజ్ కృపతో మాత్రమే. జీవించి ఉండగానే జీవ సంబంధం

తొలగిపోవటాన్ని జీవన్ముక్తి అంటారు. ఇంక సమాధి విషయానికి వస్తే దానిని సాధువులు చేస్తూ ఉంటారు. అది క్రియాత్మకమైనది, సంస్కారాలకు తావిస్తుంది. సమాధి చెందిన వారు శరీరాన్ని వదిలి పెట్టి వెళ్ళారో లేదో మనం చూడలేము. ప్రజలు పుష్పాలు జల్లి, కానుకలు సమర్పిస్తారు. మన సహజమార్గంలోనైతే బాబూజీ మనల్ని భక్తులుగా తయారుచేసి తమ రక్షణలోకి తీసుకుని తమ సంకల్పంతో మనకు క్రియ నుంచి, భౌతిక ప్రపంచం నుంచి ముక్తి కల్గిస్తారు.

ప్రశ్న: ఇదివరలో జన్మాష్టమి నిర్వహిస్తూ ఉండేవారు. చాలా మందిమి అప్పుడు హాజరై ఉత్సవంలో పాల్గొని బాబూజీ కృపను పొందేవాళ్ళం.

జవాబు: బాబూజీ ధ్యానంలో మీరందరూ మునిగి ఉండాలే గాని, నేను మీ అందరినీ అక్కడకు తీసుకెళ్ళడానికి సిద్ధంగా ఉన్నాను. మనకు జనన మరణాలుంటాయి. వారికి జనన మరణాలుండవు.

ఒక మార్గమంటూ లేనప్పుడు దానిని చూపించేవారు కూడా ఉండరు. కాని ఒక మార్గమంటూ ఏర్పడ్డాక దానిని చూపించే వారుంటారు. దారి తెలిసిన తర్వాత ఇక మనం ప్రయాణించాలి. మనకేదైనా ఉద్యోగం దొరకనంత వరకు మళ్ళీ మళ్ళీ ప్రయత్నిస్తాం. అంతవరకూ వేచి ఉంటాం. అది దొరకగానే ప్రవేశించిపోతాం.అదే విధంగా మనకు మన దివ్య మార్గదర్శకుడు, డివైన్ మాస్టరు బాబూజీ దిగివచ్చిదారి చూపించి నపుడు ఇంక ఎటువంటి ప్రశ్నకూ చోటు ఉండదు. ఇక ప్రశ్నించు కోవలసింది అభ్యాసులే. అదేమిటంటే బాబూజీ పట్ల ప్రేమను, భక్తిని ఎంతగా పెంచుకోగలము– అని. మీరు సాక్షాత్కారం పొందాలంటే వారి స్మరణలో ఉండాలి. మీరు వారి యందు భక్తి, ప్రేమ మరియు నిరంతర స్మరణతో ఉంటే మీకు ఆ దివ్యశక్తి సమకూరుతుంది. కనుక దివ్యశక్తిని, దివ్య ప్రేమను పొందాలంటే బాబూజీని నిరంతరం స్మరించటం తప్పనిసరియని అభ్యాసులు గ్రహించాలి.

మనం భౌతికంగా ఈ ప్రపంచంలో ఏది కావాలని కోరుకుంటూ ఉంటామో అదే మన మనసులో నిలిచి ఉంటుంది. అదే విధంగా సాక్షాత్కారం గురించి తలస్తూ ఉంటే దాని పైన ఆసక్తి, దీక్ష పెరుగుతాయి. బాబూజీ మహరాజ్ పాదపద్మాల మీద మీ దృష్టి నిల్పితే అది మీకు సులభంగా దక్కుతుంది. నిరంతర స్మరణ ద్వారా మనకు బాబూజీ ప్రేమ లభిస్తుంది. వారి ప్రేమ మనలో నిలిచినప్పుడు, ప్రార్థన మరియు నిర్మలీకరణల యొక్క అవుసరముండదు. బాబూజీయొక్క ప్రేమ లభించిన తరువాత అది శాశ్వతంగా నిలబడి ఉంటుంది. బాబూజీకి నేను ఇలా వ్రాశాను "మీ ప్రేమలో మునిగి పోయినపుడు ధ్యానం యొక్క ధ్యాసనే మర్చిపోతాను" అని. దానికి సమాధానంగా బాబూజీ ఇలా వ్రాశారు "ఏ లక్ష్యంతో నయితే నీవు సహజమార్గ సాధన ప్రారంభించావో ఆ సాధన యొక్క అర్థం ప్రేమ పొందటమే. అప్పుడు నా బాధ్యత (పని) ప్రారంభమవుతుంది" అని. అనగా అభ్యాసి యొక్క పని ముగిసినంతనే తదనంతరం గురించిన వారి పని ప్రారంభమవుతుంది. దాని అర్థం – వారు మనల్ని తమ రక్షణలోకి తీసుకున్నారు. కనుక మనల్ని కాపాడవలసింది వారే. అప్పుడు మనకు వారి శరణు పొందిన ఆనందం కల్గుతుంది. మనకు కల్గిన స్థితిలో బాబూజీ మహరాజ్ మనకు దేనిని అనుగ్రహించినారో అది ఇతరులకు కూడా అను గ్రహించబడాలి అని కోరుకోవాలి.

"దేనినైనా పొందాలి అంటే మరేదైనా పోగొట్టుకోవాలి" అని బాబూజీ చెప్పినపుడు, ఈశ్వర్ సహాయ్‌గారు బాబూజీతో "అలా మీరు చెప్పితే సహజమార్గంలోకి ఎవ్వరూ రారు" అన్నారు. పోగొట్టుకోవడం అనగానే సామాన్యంగా భౌతికంగానో, ప్రాపంచికంగానో అని అలోచిస్తారు. కోల్పోవలసింది కేవలం

అహం మాత్రమే. అది చాలా చిన్న మాట. దానికే ఎంతో భయపడిపోతారు. మీరు సాధన చేస్తున్నారంటే ఏమి కోల్పోయారు? మనల్ని మనం ప్రేమించుకున్నట్లే వారినీ ప్రేమిస్తున్నామంతే.

ఒక అభ్యాసి ఒకసారి బాబూజీ చెప్పిన ఇల్లత్, కిల్లత్, జిల్లత్ అనే శబ్దాలు ఉదహరిస్తూ – అవంటే తనకు భయం కల్గింది అని చెప్పాడు. అన్నీ పోగొట్టుకోవాలంటే ఏదో ఊహించు కొని భయపడ్డాడు. బాబూజీ చెప్పిన మాటలను అపార్థం చేసు కుంటున్నారు. మన కష్టాలను వారికిచ్చి మనల్ని ఆనందం పొందమని బాబూజీ చెప్పారు. ఏదైనా మహత్వశక్తి భూమి మీదకు వచ్చిందంటే అది మానవులకు శాంతిని చేకూర్చటానికే గాని అశాంతిని రేకెత్తించడానికి కాదు. ఆ శక్తి, కష్టాలను తీసు కుంటుంది స్వయంగా, జిల్లత్ అనే మాట చాలా చిన్నదే కానిదాని అర్థం చాలా ముఖ్యమైనది. ఈశ్వర్ సహాయ్‌గారు బాబూజీని "ఈశ్వరుడు సృష్టి రచన చేశాడు. కాని దుఃఖ మనుభవించేటట్లు ఎందుకు చేస్తున్నాడు" అని ప్రశ్నించారు. అపుడు బాబూజీ చెప్పారు "నీవు అలా ఎందుకనుకుంటు న్నావు. ఎంత పెద్ద కష్టం కల్గినా నోటితో హేరామ్! అంటారు. రామ్‌ను ఎరుగరు. కష్టంతో రాముడు సంధానమై ఉన్నాడు. అపుడు కొంత మనశ్శాంతి కల్గుతుంది" అని. అందుచేత కష్టాల అనుభూతితో దేవుడు అనుసంధానం అవుతాడు. కొంత మనశ్శాంతి తాత్కాలికంగానైనా కల్గుతుంది.కాని మళ్ళీ కష్టాల అనుభూతి తప్పదు.ఒకదాని నంటి మరొకటి ఉంటూనే ఉంటాయి. కనుక మనం వారికి సమర్పితమై పోతే కలిగే ఆనందానికి విరామం ఉండదు. శాశ్వతానందం మనకు దక్కుతుంది.

రాముడు, కృష్ణుడు పేర్లు ఉచ్చరిస్తూ ఉంటే శాంతి కల్గుతుందను కుంటారు లోకులు. కాని మీరు రామ్ రామ్ అని

గాని, కృష్ణ కృష్ణ అని గాని ఉచ్ఛరిస్తూ ఉంటే మీకు ఆ శబ్దం నుంచి దూరం అనుభవమవుతుంది గాని సామీప్య తానుభవం కల్గదు. అదే రీతిగా మీరు బాబూజీ పేరు ఉచ్ఛరించినట్లైతే మీకు వారి సామీప్యతానుభవం కల్గుతుంది. ఇది ప్రకృతి యొక్క నిర్దేశం. బాబూజీ అనగా అనంతశక్తి కనుక వారిశరణు పొందమని ప్రకృతి సంకేతం చేస్తోంది. సందేశమిస్తోంది. ఇది నా స్వానుభవంతో చెప్పుతున్న మాట. మీరు కూడా ప్రయత్నించి చూడండి. మీకే తెలుస్తుంది.

జ్యోతిష్యం, విజ్ఞాన శాస్త్రం, తాంత్రిక విద్య లాంటివి విద్య క్రిందకు వస్తాయి. కాని ఆధ్యాత్మికత విద్య క్రిందకు రాదు. శాస్త్రవేత్తలు రూపొందించిన భౌతిక శక్తితో భౌతిక సాధనాలు నడుపబడతాయి. కరంటుతో ఫ్యాను, లైటు, మోటారు ఇలా ఆనేకం పని చేస్తున్నాయి. కాని ఆధ్యాత్మికత వల్ల బాబూజీ మహరాజ్ యొక్క దివ్యశక్తి సమకూరుతుంది. ఈ శక్తి మరే విధంగాను సృష్టించబడదు. ప్రపంచంలోభక్తి ఒక శక్తి–భక్తి ఒక యోగం – దీని ద్వారా మాత్రమే ఆ శక్తి ఆవిర్భవిస్తుంది. రాముడు 12వ వలయం నుంచి, కృష్ణుడు 16వ వలయం నుంచి వచ్చారు. ఒకరిలో శక్తి తక్కువ మరొకరిలో శక్తి ఎక్కువ ఉన్నాయి. ఆలోచిస్తే, అది అవసరానికి తగినట్లుగానే వారిలో ఉందని అర్ధమౌతుంది. రాముని అవతారానికి ఉన్న లక్ష్యాలు – రావణ సంహారం, భక్త విభీషణుని రక్షణ వంటివి కొన్ని మాత్రమే. అందువల్ల రాముడు పరిమిత శక్తితో వచ్చాడు. కృష్ణావతార సమయంలో భీష్ముడు, ద్రోణుడు, కృపాచార్యుడు వంటి ఎందరో శక్తిమంతు లున్నారు. కురుక్షేత్ర సంగ్రామంలో వారందరితో తలపడాలంటే ఎక్కువ శక్తి అవసరం. అందుచేత కృష్ణుడు ఎక్కువ శక్తితో వచ్చాడు. రావణుడు మరణాన్ని జయించి రాజ్య మేలాలనుకున్నాడు. కాని

భీష్మద్రోణాదులు భక్తితో శక్తిమంతు లయ్యారు కాని, దీర్ఘకాలం జీవించాలని కోరుకోలేదు. వారికి మరణం తప్పదని తెలుసు. శ్రీకృష్ణునియందు భక్తి కల్గి ఉన్నారు. భక్తితో శక్తిమంతులయ్యారు. కాని వారు కౌరవ సామ్రాజ్యంతో పోషించబడ్డారు కనుక (అన్నం తిన్నారు కనుక) దాని పక్షాన పోరాడవలసి వచ్చింది. ఎవ్వరైనా తపశ్శక్తిని దుర్వినియోగం చేస్తే ఆ శక్తి వారి నుండి తొలగి పోతుంది.

బాబూజీ మహరాజ్‌ని ఒక అభ్యాసి ఇలా ప్రశ్నించాడు – పాండవులు యుద్ధ నియమాలకు విరుద్ధంగా కౌరవులను చంపారు గదా! అది తప్పు కాదా? అని.

దానికి సమాధానంగా – పాండవులు కృష్ణ భగవానుని శరణుజొచ్చారు. కృష్ణుడు ఆదేశించినట్లు వారు చేశారు. కనుక వారికి ఏ పాపమూ అంటదు – అనిబాబూజీ వివరించారు.

కురుక్షేత్ర యుద్ధానంతరం అన్ని కార్యాలు పూర్తియైన తర్వాత పాండవులు దృతరాష్ట్రుని దర్శించు కోవడానికి వచ్చారు. దృతరాష్ట్రుని అంతరంగంలో పాండవుల మీద ముఖ్యంగా భీముని మీద పట్టరాని కోపం, బాధ ఉన్నాయి. భీముడు తక్క ధర్మరాజా దులు నకుల సహదేవులు అందరూ పెదతండ్రి దృతరాష్ట్రునికి వందనం చేయగా ఆయన కౌగిలించుకుని దీవెనలిచ్చాడు. ఇక భీముడూ వందనాలు చెప్పాడు. దృతరాష్ట్రుని అంతరంగంలోని బాధను కనిపెట్టిన కృష్ణుడు ముందే భీముని ఆకారంలో ఒక కంచు విగ్రహాన్ని తయారుచేయించి – భీముని దృతరాష్ట్రుడు కౌగిలించుకునే సమయంలో ఆ విగ్రహాన్ని – ఆయన ముందుకు చేర్చాడు. 'భీమా' అంటూ ఆ విగ్రహాన్ని కౌగలించుకున్న దృతరాష్ట్రుడు తన కోపతాపాల్ని తన కౌగిలిలో చూపాడు. కంచు విగ్రహం తుత్తునియలైంది.

"అయ్యో భీమా! నా కౌగిలిలో నలిగి పోయావా" అంటూ బాధ నటించాడు. అప్పుడు కృష్ణుడు "మామ! నీ బాధాతప్త అంతరంగం ముందే నేను పసిగట్టి భీముని ఆకారంలో తయారు చేసిన విగ్రహాన్ని నీ కౌగిలికి చేర్చాము. నీ కౌగిలి మాహాత్మ్యం వల్ల తుత్తునియలైంది ఆ విగ్రహమే కాని భీముడు కాదు. నీ కోపం చల్లారిందా" అన్నాడు. దానికి ఆ రాజు "కృష్ణా! నీవు ఇక్కడే ఉన్నావా. పాండవులకు నీవే అసలు ఆధారం. ఇక ఇలా జరక్క వేరే విధంగా జరగదు కదా!"అన్నాడు. దృతరాష్ట్ర కౌగిలి అంటే అదే! శరణుజొచ్చిన పాండవులకు లభించినదీదివ్యమే.

రాఘవేంద్రరావు, శ్రీవాత్సవ వగైరా – ఇలా చాలా మంది తామే ప్రెసిడెంట్ అనుకుంటున్నారు; ప్రెసిడెంట్‌గా గుర్తించ మంటున్నారు. కాని ఒక్కటి ఆలోచించాలి. బుద్ధుడు, జైనుడు, క్రీస్తు మొదలైన వారి సిద్ధాంతాలతో సంస్థలు స్థాపించబడ్డాయి. అవి వారు గతించిన తర్వాత నేటికి కూడా వారి పేరుతోనే పిలవబడుతున్నాయి. ఏదైనా ఒక సంస్థను స్థాపిపంచినపుడు, స్థాపించినవారే దానికి హెడ్ లేదా కర్త అవుతారు. తర్వాత నిర్వాహణ బాధ్యత వహించేవారు మేనేజరు అవుతారే కాని హెడ్ కాలేరు. శ్రీరామచంద్ర మిషన్ మేనేజరు మరొక బ్రాంచీని ఏర్పాటు చేసినట్లయితే ఆ సంస్థకు వారు హెడ్‌గా వ్యవహరించ వచ్చును. దేశంలోఎన్నో మతాలున్నాయి, మత సంస్థలున్నాయి. వాటికి ఒకరి తర్వాత మరొకరు అధిపతిగా ఉండవచ్చు. ఆ విధంగా ఒకటవవారు, రెండవ వారు, మూడవవారుగా దాన్ని అజమాయిషీ చేయవచ్చును. అయినా మొదటివారు మొదటి వారే గాని, ఆ స్థానాన్ని తరువాతవారు ఆక్రమించలేరు. జనం ఆధ్యాత్మిక ప్రతినిధి (స్పిరిట్యుయల్ రిప్రజెంటేటివ్) అనుకుంటారు. ఆధ్యాత్మిక ప్రతినిధి అంటే అర్థం ఏమిటి? ఆ పేరును మనకు మనమే

పెట్టుకుంటున్నాము. ఆధ్యాత్మిక ప్రతినిధి అంటే ఆధ్యాత్మికతను పెంచి పంచి ఇచ్చి వెళ్ళేవారే కాని శరీరం వదలి వెళ్ళేవారు కాదు. అలా వ్యవహరించ బడేవారు ఆధ్యాత్మికతను పంచాలి, సహజమార్గ విధానాన్ని వ్యాప్తిచేయాలి, మూడు సిట్టింగులు గురించి చెప్పగల్గి ఉండాలి. రాముడు, కృష్ణుని కాలంలో వారు ఒక్కరే ఉన్నారు గాని ఇతరు లెవ్వరూ లేరు. అందుచేత మనం మనస్సుతో ఆలోచించి నిర్ణయించుకోవాలి. మనం శ్రీరామచంద్ర మిషన్‌ను ఎంచుకున్నాం – దాని హెడ్ బాబూజీయే కాని మరొకరు కాదు అని; మేనేజర్లు మారవచ్చు కాని ప్రెసిడెంట్ పేరు మారదు – అని గ్రహించాలి. బాబూజీ అందరికీ ఆధ్యాత్మికతను పంచటానికే వచ్చారు – అందరినీ అంతిమం తీసుకెళ్ళడానికే వచ్చారు. కానీ ఎవ్వరినీ తొలగించ టానికి రాలేదు. ఇది ఎన్నడూ జరగలేదు. ఇలా తప్పుగా ఎందుకు ఆలోచిస్తారు?

కస్తూరి బెహన్ ఏమి అంటారంటే –

నాకు నిరంతర స్మరణ, భక్తి, లయావస్థ అనే ఈ మూడు విషయాలు మాత్రమే తెలుసు. ఈ మూడింటిలోనే ప్రారంభము నుండి చివరి వరకు గల అన్నిస్థితులు కూడ బాబూజీ మహరాజ్ యొక్క ఆశీస్సుల రూపంలో ఉన్నాయి. 1) నిరంతర స్మరణ 2) భక్తి 3) లయావస్థ ఈ మూడు మీలో ఉన్నట్లయితే మీరు బాబూజీ చరణాల వద్దనే ఉన్నారని అర్థం. అప్పుడు ఎవరయినా ఏదైనా ప్రశ్న మిమ్మల్ని అడిగితే, 'వారి' కృప వలన మీరు ప్రతీది కూడ తెలుసుకోగలరు, చెప్పగలరు.

సహజమార్గంలో మూడు మాత్రమే ఉన్నాయి. నాలుగు కాదు. అభ్యాసీ, బాబూజీ మరియు మధ్యలో భక్తి (డివోషన్), అంటే మూడు మాత్రమే.

అహం అనేది కరిగిపోయినపుడు, నిజమైన, సహజమైన అనుభూతి (ఫీలింగ్) కలుగుతుంది. అప్పుడు మీరు ఎక్కువగా శక్తిని, ఆనందాన్ని పొందుతారు. బాబూజీ మహరాజ్ సమస్త మానవాళి శ్రేయస్సు కొరకు నా మీద ఆధ్యాత్మిక – పరిశోధన చేసినారు. ఈ డివైన్–రిసెర్చి గురించి నేను నా పుస్తకాలలో వివరించాను.

నీ యొక్క స్వంత – సాధన వలన (సమాధి) జడత్య స్థితి లోనికి పోయినట్లయితే, అది తప్పు. కాని ఎవరైతే సహజమార్గంలో చేరి, బాబూజీ పావన చరణాల వద్ద, వారి మార్గదర్శకత్వంలో సాధన చేసినట్లయితే వాళ్ళు సహజ సమాధి స్థితిని పొందుతారు. ఇక్కడ పొరపాటు జరగడానికి అవకాశము లేదు. ఎందుకంటే బాబూజీ యొక్క దివ్యశక్తియే మనలను పట్టుకున్నది; అంతేకాని మనము వారిని పట్టు కోలేదు. అందువల్ల బాబూజీ యొక్క ఆశీస్సుల వలన మనముఅందరము కూడ 'వారి'తోనే కనెక్షన్‌ను కలిగి ఉన్నాము.

సహజమార్గ్ సాధనలో ప్రతి ఒక్కరు కూడ ఈ సహజ సమాధి స్థితిని పొందుతారు. కాని దాని అనుభూతిని మాత్రం అందరూ పొందలేరు. బాబూజీ "లయావస్థ అనేది ఉంటేనే నీవు ప్రతి స్థితిని కూడ అనుభూతి పొందగలవు, తెలుసుకో గలవు" అని అన్నారు. కాబట్టి నీవు భక్తి (డివోషన్) లో మునిగి పోవాలి. అప్పుడే నీవు దానిని గురించి తెలుసుకో గలవు.

జీవన్ముక్తి – స్థితి: ఈ స్థితిలో నీకు నీ పేరు, నీ రూపము, నీ గురించి నీకు ఎటువంటి ఎఱుక గాని, జ్ఞాపకము గాని ఉండదు. అన్నీ మరచిపోతావు. ఎవరైనానీ పేరుతో పిలిస్తే నీ నోరు మాట్లాడుతుంది, కానీ నీ పేరు మాత్రము నీ లోపలికి ప్రవేశించదు. దీని అర్థం ఏమిటంటే ఇప్పుడు నీవు ఈ జీవిని (శరీరమును) విడిచి పెట్టి, 'వారి'ని పట్టుకున్నావని అర్థము. ఇదే

జీవన్ముక్తి. అనగా ఇక్కడ జీవించి ఉంటూనే ముక్తి యొక్క స్థితిని పొందడము. ఎవరైనా నిన్ను పిలిస్తే, నీ గురించి నీకు ఎటువంటి ఎఱుక కూడ లేకుండా, ఎల్లవేళలా నీ ఎదుట కేవలం బాబూజీ మహరాజ్ మాత్రమే ఉంటారు.

ఒకసారి నేను, “బాబూజీ! నన్ను నేను స్పర్శించినా కాని, ఆ స్పర్శ నాకు తెలియడము లేదు. కావాలని జ్ఞాపకము చేసుకొని, ఇది కస్తూరీ చేయి అని స్పర్శించినా కూడ నాకు దాని ఎఱుక లేదు. ఎవరిదో చేయి, ఎవరినో స్పర్శించినట్లుగా అని పించింది” అని వ్రాశాను. అప్పుడు బాబూజీ, ‘బిటియా! నాకు చాలా ఆనందముగా ఉంది. జీవన్ముక్తి – దశను చూసే ఉదాహరణ నాకు దొరికింది’ – అని వ్రాశారు.

సాధువులు కొందరు జీవసమాధిలోనికి వెళ్ళిపోతారు. దీనిలో ఆధ్యాత్మికత అనేది ఏమి లేదు. ప్రాణాయామము అనేది ఒక క్రియ. సహజమార్గ్ పద్ధతి “క్రియ” అనే బంధనానికి అతీత మైనది. ఇక్కడ బాబూజీ యొక్క కృప వలననే సహజ సమాధి స్థితిని పొందగలము. సహజమార్గ్ మొదట అభ్యాసీని భక్తునిగా మార్చి, తన శరణులోనికి తీసుకుంటుంది. క్రియల నుండి మనలను విముక్తి చేస్తుంది. ఎందుకంటే క్రియ అనేది ఉంటే సంస్కారాలు ఏర్పడుతాయి.

బాబూజీ సమస్త మానవాళిని కూడ అల్టిమేట్ (అంతిమము) వద్దకు తీసుకొని వెళ్ళడానికి, ఈ భూమి మీద అవతరించినారు. కాబట్టి మనం అందరం కూడ అక్కడికి చేరుకుంటాము. ఎందుకంటే మనమందరము కూడ ‘వారి’ ఆలోచనలోనే,వారి సంకల్పములోనే ఇమిడిపోయి ఉన్నాము. సుఖము, దు:ఖము, బాధలు – అనేవి ఈ ప్రపంచంలో ఎప్పటి నుండో ఉన్నాయి, ఉంటాయి కూడ. కానీ అభ్యాసీలమైన మన లోపల ఒక పరమానందము అనేది ఉన్నది. ఆపరమా నందము

మానవుని యొక్క స్వంత సాధన వలన ఎప్పుడు కూడ ఇంతవరకు లభించలేదు, లభించదు. బాబూజీ మహరాజ్ తన ప్రాణాహుతి శక్తితో మనకు ఆ పరమానంద మును ప్రసాదించుచున్నారు. ఈ విశ్వం అంతటా కూడ వారి పావన ప్రకాశం మాత్రమే ప్రకాశిస్తుంది. ప్రపంచంలో ఎక్కడా అంధకారం అనేది ఉండదు.

ప్రశ్నలు అనేవి ఎప్పటివరకు ఏర్పడుతాయి? భగవంతుని చేరడానికి దారి లభించనంత వరకు ప్రశ్నలు ఏర్పడుతాయి. ఎప్పుడైతే మార్గము మరియు దానిని చూపించే గురువు లభిస్తారో అప్పుడు ఎటువంటి ప్రశ్నలు కూడ ఏర్పడవు. నీకు ఉద్యోగం లేనప్పుడు నీవు దాని కొరకే మరలా మరలా ప్రయత్నం చేస్తావు. ఉద్యోగం వచ్చిన తరువాత ఇక ఎటువంటి ప్రయత్నం కూడ చేయవు. అదే విధంగా, మార్గము సహజమార్గము మరియు డివైన్-మాస్టర్ అనగా బాబూజీ మహరాజ్ మనకు లభించినపుడు అడగడానికి ఇంక ఏ ప్రశ్నలూ మిగలవు. అభ్యాసీ వద్ద ఒకే ఒక ప్రశ్న ఉంటుంది. ప్రేమ, భక్తిని ఏ విధంగా అభివృద్ధి చేసుకోవాలి? అని. బాబూజీ మహరాజ్ చాలా చక్కగా చెప్పారు,''నీకు సాక్షాత్కారం కావాలంటే నిరంతర స్మరణను ఏర్పరచుకో'' అని. మీకు బాబూజీ కృప కావాలంటే మీ దృష్టి (అటెన్షన్) ఎల్లప్పుడు కూడ వారి చరణాల వద్దనే ఉండే విధంగా ప్రయత్నం చేయాలి. నిరంతర స్మరణ ద్వారా మనము బాబూజీ యొక్క ప్రేమను పొందుతాము. నిరంతర స్మరణ వలన మన హృదయము బాబూజీ యొక్క నింతర ప్రేమతో నిండిపోతుంది. ఎప్పుడయితే మనము బాబూజీ యొక్క నిరంతర ప్రేమను పొందుతామో అప్పుడు మనకు దేని యొక్క అవసరము ఉండదు. క్లీనింగ్ అవసరం లేదు. ప్రార్ధన అవసరం లేదు. దేని అవసరం కూడ లేదు. అందువలన, "నిరంతర స్మరణ అనేది చాలా ముఖ్యమైనది"అని బాబూజీ ఎప్పుడూ అనేవారు.

ఒకసారి నేను, "బాబూజీ! ఎప్పుడైనా మీ జ్ఞాపకం రాగానే లేదా ధ్యానంలో కూర్చోగానే, నా హృదయం అంతా కూడ మీ ప్రేమతో నిండిపోయినట్లుగా, మీ ప్రేమతోనే నా హృదయం మునిగి పోయినట్లుగా అనిపిస్తుంది. ఇప్పుడు నేను ధ్యానం ఎలా చేసుకోను?" అని వ్రాశాను. అప్పుడు వారు, "బిటియా! నీవు దేని కొరకైతే సహజమార్గ్ సాధనను ప్రారంభించినావో, దాని యొక్క ఫలితము లభించినది. 'మాలిక్' యొక్క ప్రేమ నీకు లభించినది. నీ సాధన సమాప్త మైనది. ఇప్పుడు నా పని ప్రారంభమైనది" అని వ్రాశారు.

ఒకసారి ఈశ్వర్ సహాయ్‌జీ, "బాబూజీ! ఇప్పటి వరకు బోధించిన వాళ్ళు అందరు కూడ, సాధన జీవితాంతము చేయాలి, సాధన ఎప్పుడూ చేస్తూనే ఉండాలి"అని చెప్పినారు. కాని మీరు మాత్రము, 'సాధన సమాప్తమైనది, ఇప్పుడు నా పని ప్రారంభ మైనది' అని అంటున్నారు ఇదేమి" అని ప్రశ్నించారు. అప్పుడు వారు,"భాయీ! వాళ్ళకు అసలు సాధన గురించే తెలియనప్పుడు, ఏం చెప్పుతారు. సాధన చేస్తూనే ఉండండి అనే చెప్పుతారు" అని అన్నారు.

ఎప్పుడైతే అభ్యాసీ యొక్క సాధన సమాప్తం అవుతుందో అప్పటి నుండే బాబూజీ యొక్క పని ప్రారంభమవుతుంది. అందువల్ల నిరంతర స్మరణ అనేది చాలా అవసరము. నిరంతర స్మరణ వలన ఎప్పుడైతే బాబూజీ మహరాజ్ యొక్క ప్రేమ మీలో నిండి పోతుందో అప్పుడే 'వారి' యొక్క పని ప్రారంభమవుతుంది. అంటే ఇప్పుడు మనం వారి చరణాల యొక్క శరణును పొందినామని అర్థం.

బాబూజీ మహరాజ్‌కి నా ప్రార్థన ఏమిటంటే, "బాబూజీ! సాక్షాత్కారసమయం నందు నేను పొందినటువంటి ఆ

పరమానందము, అందరికి కూడ లభించాలి" అని నేను వారిని ప్రార్థించుచున్నాను. బాబూజీ నన్ను ప్రసెప్టర్‌గా తయారుచేసి నప్పుడు, మొదట నేను చేసిన ప్రార్థన ఏమింటే, "బాబూజీ! నేను ఎటువంటి సేవను చేయగలగాలంటే అందరికి కూడ ఇటువంటి పరమానందము కలగాలి; మీ ఎడల అభ్యాసీలకు ప్రగాఢమైన ప్రేమ కలగాలి" అని.

ఒకసారి బాబూజీ, ఈశ్వర్ సహాయ్‌గారితో "భాయీ! మనం ఏదైనా పొందాలంటే, ఇంకొక దానిని కోల్పోవాలి" అని అన్నారు. అప్పుడు ఈశ్వర్ సహాయ్‌జీ, "బాబూజీ! మీరు ఈ విధంగా చెప్పితే, ఎవ్వరు కూడ సహజమార్గ సాధనలో చేరడానికి ఇష్టపడరు. ఏదో కోల్పోవడము,పోగొట్టు కోవడము అనే మాట రాగానే, ప్రజలు అందరు కూడ, మా వద్ద ఉన్నదంతా దోచుకోబడు తుంది. మాకు అన్నీ దుఃఖాలు, కష్టాలే ఉంటాయి అని అనుకుంటారు. కాబట్టి ఈ'కోల్పోవాలి' అనే శబ్దాన్ని మాత్రం ఉపయోగించకండి" అని అన్నారు.

అప్పుడు బాబూజీ, "నేను సత్యమే చెప్పుతాను; కోల్పోవడం యొక్క అర్థం ఏమిటంటే 'అహం'ను పోగొట్టు కోవడం. 'అహం' అనేది ఎంత చిన్నమాట. ఈ చిన్నమాటకు ప్రజలు భయపడుతున్నారు. తమ సర్వస్వం పోతుంది, అని ప్రజలు అనుకుంటున్నారు" అంటూ మరల వారు, "భాయీ! నీవే చెప్పు. ఈ సాధనను ప్రారంభించిన తరువాత మనం ఏం కోల్పోయినాం? మనం దేనిని కోల్పోయినామని మన అనుభవం చెప్పుతోంది!ఇదివరకు నిన్ను నీవే ప్రేమించుకునే వాడివి. ఇప్పుడు నీవు అందరిని ప్రేమిస్తున్నావు; అంతే కదా!" అని అన్నారు.

బాబూజీ "మీ కష్టాలు, దుఃఖాలు అన్ని నాకు ఇవ్వండి. నాలోని శాంతి, ఆనందాన్ని మీరు తీసుకోండి" అనేవారు. శ్రీ

బాబూజీ మరియు స్వామి వివేకనందజీ కూడ ఈ విధంగానే అనేవారు – ఎవరైనా మహా పురుషులు లేదా మహాశక్తి ఈ భూమి మీద అవతరించినపుడు మానవుల కష్టాలను, దుఃఖాలను, తాము తీసుకొని వాళ్ళకు శాంతి, సుఖాలను ప్రసాదిస్తారు. కాని వారు మాత్రం తమ శిరస్సుపై ముళ్ళ కిరీటమును ధరించి, ఇతరులకు శాంతిని, ఆనందాన్ని ఇస్తారు.

ఒకసారి ఈశ్వర్ సహాయ్‌జీ, “బాబూజీ! ఈశ్వరుడు ఈ ప్రపంచాన్ని సృష్టించినాడు. కాని ఆ ఈశ్వరుడు ప్రజల యొక్క ఎవరి సుఖ దుఃఖాలలో కూడ పాలుపంచుకోడు” అని అన్నారు. అప్పుడు బాబూజీ మహరాజ్, “భాయీ! నీవు ఇది ఎలా చెప్పగలవు? ఈశ్వరుడు అందరి సుఖ దు:ఖాలలో పాలు పంచుకొంటాడు. ఎవరికైనా ఎక్కువగా బాధ, దు:ఖము కలిగి నప్పుడు అతడు ‘అయ్యో భగవంతుడా!’ అని అంటాడు. నిజానికి అతనికి భగవంతుడు అంటే ఎవరో తెలియదు. కాని నోటి నుండి మాత్రము అప్రయత్నం గానే ‘అయ్యో భగవంతుడా!’ అనే మాటలు వెలువడతాయి. అంటే భగవంతుడు మన ప్రతి కష్టంలో పాలుపంచు కుంటున్నాడనే కదా అర్థం. ‘అయ్యో, భగవంతుడా!’ అని అనగానే నీకు ఆ బాధ నుండి కొంచెం ఉపశమనం కూడ కలుగుతుంది” అని అన్నారు.

“భగవంతుడు దుఃఖాలలోనే కాదు నీ సుఖాలలో కూడ పాలుపంచుకుంటాడు. నీకు ఎంతటి ఆనందము, ఎంతటి సుఖము కలిగినా కొంత సమయం తరువాత దానిలో విరామము ఏర్పడుతుంది. ఈ విధంగా ఎందుకు జరుగు తుంది. భగవంతుడే ఆ విదంగా చేసి, ఈ సుఖమే చివరిది కాదు. ఇది ప్రాపంచిక మైనది. దీని తరువాత, ఇంకా ముందుకు వెళ్ళితే (ఆధ్యాత్మికముగా) చాలా సుఖము, చాలా ఆనందము ఉంటుంది; ఇక్కడే నీవు ఆగిపోవద్దు” అని భగవంతుడు చెప్పుచున్నాడన్నమాట.

ప్రజలు మేము రాముడు, కృష్ణుడు, శివుడిని పూజించితే మాకు శాంతి లభిస్తుంది అని అంటారు. నేను నా అనుభవ పూర్వకముగా చెప్పుచున్నాను. మీరువాళ్ళను పూజించి చూడండి. రాముని స్మరించి చూడండి; మరల బాబూజీని స్మరించి చూడండి; రాముడు మీకు దూరంగా ఉన్నట్లుగా అనిపిస్తుంది. కాని బాబూజీ మీ వానిగా, మీ సమక్షంలోనే ఉన్నట్లుగా అనిపిస్తుంది. కృష్ణుడు మీకు దూరంగా ఉన్నట్లుగా అనిపిస్తుంది. కాని బాబూజీని స్మరించగానే, మీరు వారి సామీప్యతను అనుభూతి చెందుతారు. బాబూజీ మీకు చాలా దగ్గరగా ఉన్నట్లుగా అనిపిస్తుంది. "రాముడు, కృష్ణుని యొక్క యుగం గడిచిపోయింది. ఇప్పుడు ఇది బాబూజీ యొక్క యుగము. వీరిని శరణు పొందండి" అని స్వయంగా ప్రకృతియే మనకు చెప్పుతున్నది.

జ్యోతిష్యము, ఫిలాసఫీ అనేది ఒక విద్య; ఎంత చదువు కుంటే అంతగా దానినిగురించి చెప్పగలరు. కాని ఆధ్యాత్మికత అనేది విద్య కాదు. చదువుట వలన రాదు. ఈశ్వర ప్రేమలో మునిగిపోయి, మనలను మనము కోల్పోయినపుడే ఆధ్యాత్మికతను పొందగలం. ఆధ్యాత్మికత అనేది దైవంతో కనెక్షన్‌ను కలిగి యున్నది. ఆధ్యాత్మికత అనేది శక్తి రూపంలో బాబూజీ విరాట్ హృదయం నుండి మన హృదయంలోనికి ప్రసారము చేయబడు తుంది. ఆ శక్తి మనలను ఈశ్వరునిలో లయం కావడానికి గాను, ఏ విధంగా తయారుచేయాలో, అదే విధముగా తయారు చేస్తుంది.

సైంటిస్ట్‌లు భౌతికమైన వాటితో ఫ్యాన్స్, విమానాలు తయారుచేసి నడిపిస్తున్నారు. ఈ విమానాలు పూర్వకాలంలో కూడ ఉండేవి. అవి భౌతిక వస్తువులతో, భౌతిక శక్తితో తయారు చేయబడలేదు. పూర్వం ఋషులు తమ శక్తితో విమానాన్ని తయారు చేసేవారు. అవి ఆ శక్తితోనే ప్రయాణించేవి; అగ్ని బాణాలు

వేసేవారు. అవి భౌతికంగా తయారు అయినవి కావు. తమ శక్తితో వారుఆ బాణాలను చార్జి చేసేవారు. బాబూజీ కూడ తమ దివ్య శక్తితో మనలను చార్జి చేయుచున్నారు.

ఒకసారి ఒక అభ్యాసీ, "బాబూజీ! కౌరవులు, పాండవులు అన్నదమ్ములు కదా! మరి పాండవులు తమ సోదరులే అయిన కౌరవులను ఎందుకు చంపినారు. కొన్ని సందర్భాలలో యుద్ధ నియమాలకు విరుద్ధంగా, అధర్మంగా కౌరవులను చంపినారు. పాండవులకు ఎందుకు పాపం అంటుకోలేదు?" అని అడిగాడు. అప్పుడు వారు, "భాయీ! పాండవులు శ్రీకృష్ణుని యొక్క శరణాగతిలో ఉన్నారు. శ్రీకృష్ణుడు వాళ్ళతో, మీరు ఎప్పుడు ఏ పాపం చేయలేదు కదా! నేను ఏ విధంగా చెప్పితే మీరు ఆ విధంగా యుద్ధం చేయండి" అని అన్నాడు. కృష్ణుడు ఏది చెప్పితే వాళ్ళు అదే చేసినారు.కృష్ణుడు అవతార పురుషుడు కాబట్టి అతనికి పాపం అంటుకునే ప్రశ్నే లేదు కదా!" అని అన్నారు.

కృష్ణ భగవానుడు "నేను పక్షులలో ఉన్నాను. వృక్షాలలో ఉన్నాను. పర్వతాలలో ఉన్నాను. నదులలో ఉన్నాను. ప్రకృతిలో ఉన్నాను" అని భగవద్గీతలో చెప్పినారు. దీని అర్థం ఏమిటంటే నేను అంతటా ఉన్నాను. సమస్తము నందు వ్యాపించి ఉన్నాను. కేవలం నన్నే పూజించండి,నన్నే పొందండి అని శ్రీకృష్ణుడు చెప్పినాడు. కాని ప్రజల ఆలోచనా స్థాయి ఎంతగా దిగజారి పోయినదంటే, కృష్ణుడు "నేను వృక్షములలో కూడ ఉన్నాను అని చెప్పినాడు కదా!" అని ప్రజలు కృష్ణుని విడిచి పెట్టి వృక్షాలను పూజిస్తున్నారు.

ఒకసారి బాబూజీ మహరాజ్, లాలాజీ సాహెబ్‌తో "హూజూర్! నేను బ్రైటర్ వరల్డ్ (కేంద్ర మండలము నందలి తేజోమయ లోకము) నందు పతంజలి గురించి అంతటా వెదికినాను. కాని నాకు అతడు ఎక్కడా కూడ కనబడలేదు" అని

అన్నారు. అప్పుడు లాలాజీ సాహెబ్, "నీ లోపలనే చూడుము" అని అన్నారు. లాలాజీ సాహెబ్ చెప్పిన దానిని తప్పుగా అర్థం చేసుకొని, పతంజలియే ఇప్పుడు బాబూజీ రూపంలో, ఆత్మోద్ధరణ కొరకు వచ్చినాడని కొందరు అంటున్నారు."మహాత్ముల మాటలకు ఎన్నడూ మనం మనకు తోచిన అర్థం చెప్పకూడదు" అని బాబూజీ అనేవారు. మహాత్ముల వాక్యాలకు మనం వివరణ ఇచ్చినట్లయితే, అది తప్పు అర్థానికి దారి తీస్తుంది. పైదాని అర్థం ఏమిటంటే, "నేను అంతట వ్యాపించి ఉన్నాను" అని శ్రీకృష్ణుడు చెప్పిన విధంగానే, లాలాజీ సాహెబ్ కూడ చెప్పినారు. "పతంజలి గురించి నీవు ఎక్కడ వెదుకుతావు? అందరు కూడ నీలోనే, నీ సంకల్పం లోపలనే ఉన్నారు. నీవు ఈ అందరి యొక్క ఆత్మోద్ధరణ కొరకు వచ్చినావు" అని బాబూజీతో అన్నారు. కాబట్టి మనం మహాత్ములు చెప్పిన దానిని మన స్వంత తెలివితో తప్పుగా అర్థం చేసుకోరాదు; ఎప్పటికి కూడ ప్రేమ, భక్తి మరియు బాబూజీ మహరాజ్ చరణాల వద్ద శరణాగతి తప్ప మనకు ఇంకా ఏదీ వద్దు.

గత సంవత్సరము నేను విజయవాడలో ఒక "పత్రము" చదివినాను. దానిని మీరు జాగ్రత్తగా చదివి నట్లయితే మీ మనస్సులో మీకు ఎటువంటి సందేహం కూడ రాదు; మానవులు ఈశ్వర ప్రాప్తిని పొందడాని కొరకు బాబూజీ సహజమార్గ్ శిక్షణతో శ్రీరామచంద్ర మిషన్ అనే సంస్థను స్థాపించినారు. ఈ సంస్థలో చేరడానికి గాను ప్రశిక్షకుని వద్ద మూడు సిట్టింగ్స్ తీసుకోవాలి. ప్రతిరోజు ఇంటి వద్ద ధ్యానం, క్లీనింగ్, రాత్రి-ప్రార్థన చేయాలి. దశాదేశములను పాటించాలి. ఇవి అన్నీ కూడ శ్రీరామచంద్ర మిషన్ సంస్థ యొక్క నియమావళి మాత్రమే. మీరు శ్రీరామచంద్ర మిషన్‌లో చేరినారు అంటే ఒక ఆధ్యాత్మిక సంస్థలో చేరినారని అర్థం. కాని వాస్తవముగా మీరు బాబూజీ దృష్టిలో, శ్రీరామచంద్ర

మిషన్‌లో చేరడానికి మీరు ఆ స్థితిని పొందవలసి ఉన్నది. మీరు అభ్యాసీలుగా చేరినప్పటికిని ఆ స్థితిని పొందనంత వరకు కూడ మీరు శ్రీరామచంద్ర మిషన్‌లో చేరనట్లే.ఆ స్థితి ఏమిటి?వాస్తవానికి శ్రీరామచంద్ర మిషన్ అంటే ఏమిటి? ఇంగ్లీష్‌లో మిషన్ అంటే సంకల్పము అనే అర్థం ఉంది. నిజానికి బాబూజీ యొక్క మిషన్ (సంకల్పము) అంటే ఏమిటి? సమస్త మానవాళి యందు ఈశ్వర–ప్రాప్తి యొక్క తీవ్రమైన కోరికను మేల్కొలపాలి – అనేది బాబూజీ యొక్క సంకల్పము (మిషన్). బాబూజీ ఎప్పుడైతే మీరు పురోగతి చెందుతూ – నేను ఏ విధంగానైతే పురోగతి చెందుతున్నానో, అందరు కూడా, సమస్త మానవాళి కూడ, నా వలెనే చాలా పురోగతి చెందాలి" అనే ఆలోచన, ఫీలింగ్ ఎప్పుడైతే నిరంతరం మీలో కలుగుతుందో అప్పుడే మీరు శ్రీబాబూజీ యొక్క శ్రీరామచంద్ర మిషన్‌లో చేరినారని అర్థం. ఏ సంకల్పం (మిషన్) తోనయితే బాబూజీ వచ్చినారో, మీరు కూడా ఇప్పుడువారి సంకల్పం (మిషన్)లో చేరినారని అర్థం. ఈ విధంగా, ఇటువంటి నిజమైన అభ్యాసీలు ఏ ఒక్కరో, ఇద్దరో మాత్రమే ఉంటారని – బాబూజీ అనేవారు. కాని అటువంటి అభ్యాసీలు తప్పకుండా ఉ ంటారు. ఇంత పెద్ద భవనము నిర్మంచినారు. ఇదే శ్రీరామ చంద్ర మిషన్ అని ఇక్కడే ఆగిపోతే, మీరు అసలైన శ్రీరామ చంద్ర మిషన్ అనగా బాబూజీ యొక్క సంకల్పము (మిషన్)లో చేరడానికి అవసరమైన ఆ స్థితిని ఎప్పుడు పొందుతారు?

శ్రీరామచంద్ర మిషన్ యొక్క మేనేజర్ ఎవరినయినా తీసివేయవచ్చు. కాని శ్రీరామచంద్ర మిషన్ యొక్క స్థాపక అధ్యక్షులైన బాబూజీ మహరాజ్ అందరినీ అక్కడికి (అల్టిమేట్) కు తీసుకుని వెళ్ళడానికే వచ్చినారు; బాబూజీని నిందించినా కూడా, వారు ఈ రోజు కాకపోతే రేపు, రేపు కాకపోతే ఎల్లుండి

అయినా సరే, అందరినీ అక్కడికి తీసికొని వెళ్ళతారు. ఈ రోజున చారీజీ నోటిలో నుండి బాబూజీ అనే మాట ఎందుకు వచ్చుచున్నది. ఎందుకంటే బాబూజీ మహరాజ్ వారిని దైవీయ – సౌందర్యంతో తయారు చేసినారు కాబట్టి. చారీజీ శ్రీరామచంద్ర మిషన్ యొక్క మేనేజర్ మాత్రమే. శ్రీరామచంద్ర మిషన్‌లో బాబూజీ మహరాజ్ మాత్రమే శాశ్వతంగా "మాస్టర్".

రాక్షసులు శాంతికి భంగము కలిగిస్తున్నారు కాబట్టి వాళ్ళను సంహారము చేయడానికి రాముడు అవతరించినాడు. శక్తి – సంపన్నులైన వారు తమ శక్తిని దుర్వినియోగం చేస్తున్నారు కాబట్టి వాళ్ళను సంహరించడానికి కృష్ణుడు అవతరించినాడు. అందువల్ల అవతారాలకు ఒకే రకం సంకల్పం ఉండదు. ఈశ్వరుని మరచిపోయి, నిద్రాణమై ఉన్న మానవాళిలో తన ఈశ్వరీయ – శక్తితో మరల మానవుని జాగృతము చేయాలనే ఒక సంకల్పం (మిషన్) తో బాబూజీ అవతరించినారు. అందు వలన బాబూజీ తరువాత ఎవరు వచ్చినా కూడా వారందరు బాబూజీ ఫాలోవర్స్ (అనుసరించే వారు) మాత్రమే అవుతారు. అందువల్ల ఫాలోవర్ (అనుసరించే వారు) ఎప్పుడు కూడా అధిపతి కాలేరు. ఒకవేళ ఈ రోజున చారీజీ మేనేజర్‌గా లేకపోయి నట్లయితే, ఇంకా ఎవరో ఒకరు ఈ సంస్థకు మేనేజర్‌గా ఉండేవారు. వీరి తరువాత కూడా ఎవరో ఒకరు మేనేజర్‌గా ఉండి, సంస్థ యొక్క నిర్వహణను చూస్తారు. ఈ విధంగా శ్రీరామచంద్ర మిషన్‌లో ఎంతో మంది మేనేజర్లు వస్తూనే ఉంటారు. కాని బాబూజీ మాత్రము బాబూజీయే. ఇంకొక బాబూజీ ఎవరు కూడా రాలేరు. ఈ మేనేజర్లు అందరు కూడా శ్రీబాబూజీ మహరాజ్ యొక్క మార్గదర్శకత్వంలో వారి శక్తితోనే పనిచేస్తారు. ఎలక్ట్రిసిటీ (విద్యుత్తు) తో కనెక్షన్ లేకుండా స్విచ్

వేస్తే బల్బు వెలుగు తుందా? ఎప్పటికి కూడా వెలగదు. అందువలన మీరందరు కూడ లక్ష్యముతో ధృడమైన కనెక్షన్‌ను ఏర్పరచుకోండి. ఎవరైనా తప్పు చేస్తే, వారిని కూడా సరిచేసి దృడంగా తయారు చేయండి. బాబూజీ నాకు ఉత్తరాలలో వ్రాసినారు, ఎన్నో సార్లు చెప్పినారు "అధ్యాత్మికత యందు నేను ఎవరిని కూడా బిచ్చగానిగా ఉంచలేదు." దీని నిజమైన అర్ధం ఏమిటి? ఆధ్యాత్మికత అనే నిధిని వారు అందరి హృదయాలలో నింపినారు. ఆధ్యాత్మికత అనే బీజమును వారు అందరి లోపల నాటినారు. మనలో భక్తి ఎంతగా అభివృద్ధి చెందితే, ఆధ్యాత్మికత అనేది అంతగా వికసిస్తుంది. కాబట్టి ఎల్లప్పటికిని శ్రీ బాబూజీయే శ్రీరామచంద్ర మిషన్‌లో "మాస్టర్". అభ్యాసీ, ప్రెసెప్టర్, మిషన్ మేనేజర్ ఎవరైనా సరే శ్రీబాబూజీ నుండి ప్రవహించే ఈశ్వరీయ – శక్తితోనే ముందుకు వెళ్ళగలరు. శ్రీబాబూజీ యొక్క శక్తి లేకుండా ఎవరు కూడా పురోగమించలేరు.

నా బాబూజీ పని చేస్తూనే ఉన్నారు. నాతో పని చేయిస్తూనే ఉన్నారు. నేను వారిని నా సమక్షంలోనే చూస్తున్నాను. అల్పమైన ఆలోచనలు ఎవ్వరికీ ఉండకూడదు. డాక్టరుగారు మిమ్మల్ని ఎందుకు పంపుతున్నారు? మీరంతా శ్రమపడి ఎందుకు వస్తున్నారు? బాబూజీ శక్తితో నింప బడాలని, శక్తి సంపన్నులు కావాలని, మంచి ఆభ్యాసులు కావాలని, 'వారి' అనుగ్రహం పొందాలని వస్తున్నారు. బాబూజీ అనే ఒకే ఒక ఆలోచన కల్గి ఉండండి.

డాక్టర్ సాహెబ్ యొక్క పరిశ్రమ, మీరందరు ఇక్కడకు రావడానికి మీ ప్రయత్నం యొక్క ఫలితము ఏమిటై ఉండాలంటే మీరందరు కూడా లక్ష్యమును సాధించాలనే దృఢమైన సంకల్పమును కలిగి ఉండాలి. నిజమైన మంచి అభ్యాసీగా మార్పు చెందాలి. అప్పుడే డాక్టర్ సాహెబ్ యొక్క శ్రమకు ఫలితం

లభిస్తుంది. బాబూజీ అభ్యాసీల నుండి ఒక్క పైసా కూడా కోరలేదు. కాని ఈ రోజున ఎవరైనా సరే డబ్బులు ఇవ్వనిదే మీరు అడుగు పెట్టడానికి వీలు లేదు. మీకు వాళ్ళ దర్శనం కూడా లభించదు. ఒకవేళ మీరు అసలీయత్ (వాస్తవికత) ను అనగా బాబూజీని విడిచి పెట్టి నట్లయితే ప్రతిదీ, అన్నీ కూడా తప్పు అర్థంగా మారిపోతాయి. బాబూజీ దర్శనం కొరకు ఎవరైన సరే, వచ్చినట్ల యితే, 'వెళ్ళి ఫలానా అభ్యాసీని పిలుచుకొని రండి– అభ్యాసీని పిలవండి' అని బాబూజీ ఆహ్వానం పంపించేవారు. అతడు చాలా ధనవంతుడు, ఇతడు చాలా గొప్పవాడు అని బాబూజీ ఎప్పుడు అనేవారు కాదు. బీదవాడు అయినా సరే, ఆ అభ్యాసీని పిలుచుకుని రండి అని అనేవారు.

షాజహాన్‌పూర్‌లో యోగాశ్రమము నిర్మించబడిన తరువాత, బాబూజీ రాత్రి 9లేదా 9.30 వరకు ఆశ్రమంలోనే ఉండి, ఆ తరువాత ఇంటికి వెళ్ళేవారు. ఒకసారి రాత్రి 11 గంటలకు 10, 12 మంది అభ్యాసీలు దక్షిణ భారతదేశము నుండి షాజహాన్‌పూర్ ఆశ్రమానికి వచ్చినారు. చాలా రాత్రి అయినది, ఆలస్యం అయ్యింది అని గేట్ కీపర్ గేటు తీయలేదు. అప్పుడు ఆ అభ్యాసీలు బాబూజీ ఇంటికి వెళ్ళినారు. బాబూజీ తొందరగా తలుపులు తెరిచి, లోపలికి రమ్మని ప్రేమతో ఆహ్వానించినారు. భోజనం చేస్తారా? అని అడిగినారు. ఇంత రాత్రి సమయంలో భోజనం ఎలా ఉంటుంది అని వాళ్ళు మనసులో అనుకొని, భోజనం చేసినాము అనిచెప్పినారు. బాబూజీ వాళ్ళందరికి టీ ఇచ్చినారు. మరునాడు ఉదయం బాబూజీ వాళ్ళందరిని తనతో పాటుగా ఆశ్రమంకు తీసుకొని వచ్చినారు. గేట్ కీపర్‌ను మరియు ఆశ్రమం మేనేజ్‌మెంట్ (నిర్వహణ)లో ఉన్న వారి నందరిని పిలిచిబాబూజీ మహరాజ్ ఇలా అన్నారు.

"ఈ అభ్యాసులందరు కూడా తమ రక్తాన్ని చెమటగా మార్చి శ్రమదానం చేసి డబ్బులు ఇచ్చి ఈ ఆశ్రమంను నిర్మించినారు. ఇందులో నాది ఏమి లేదు. నేను ఈ ఆశ్రమం ను శక్తితో ఛార్జి చేసినాను. ఈ ఆశ్రమం అభ్యాసులది. మీ మీద నాకు ఎటువంటి ఫిర్యాదు లేదు. కాని మీరు ఆశ్రమం లోనికి ఆభ్యాసీలు రాకుండ గేటు తీయకపోతే మాత్రం భవిష్యత్తులో మీరు ఇక్కడ ఉండడానికి వీలు లేదు" అని మరల, "ఏ రోజున అయితే ఆభ్యాసీలను ఆశ్రమంలోనికి రాకుండా చేస్తారో, ఆ రోజున ఆ ఆశ్రమం అనేది ఆశ్రమముగా ఉండదు" అని అన్నారు.

"ఎటువంటి మాయ లేదు, భయం లేదు, భ్రమ లేదు. నేను కూడా లేను. నీవు మాత్రమే నా దగ్గర ఉన్నావు" అని కబీర్ ఒక స్థితిని గురించి వర్ణించినాడు. ఎప్పటివరకైతే మీరు ఈ విధంగా మార్పు చెందరో, అప్పటి వరకు 'వారు' మీ వద్దకు రాలేరు. మీరు వారికి దూరంగానే ఉంటారు. ఎప్పుడైతే మీరు ఒక నిజమైన అభ్యాసీగా మార్పు చెంది, వారి సంకల్పము (మిషన్)కు అనుగుణంగా మారుతారో, అప్పుడు వారి పనిలో కూడ, మీ ఆలోచన ఆనేది తప్పకుండా ఉంటుంది.

శ్రీరామచంద్ర మిషన్‌లో ఒకటి మాత్రము యధార్థం – శ్రీరామచంద్రజీ అనగా బాబూజీ కాకుండా ఇంకొక బాబూజీ ఎవ్వరు కూడా ఉండరు. ఒకసారి లాలాజీ సాహెబ్ బాబూజీతో, "ప్రెసిడెంట్స్, రిప్రజెంటేటివ్స్ (ఆధ్యాత్మిక ప్రతి నిధులు) వేలకొలది మంది వస్తూనే ఉంటారు. కాని నీవు మాత్రం ఒక్కనివే ఉంటావు. నీకు బదులు (సబ్‌స్టీట్యూట్)గా ఇంకొకరు ఎప్పుడు కూడా ఉండరు; ఎన్నడు కూడా తయారు చేయబడలేరు" అని అన్నారు. ఎందుకంటే బాబూజీ మహరాజ్ అంతిమ–సత్యం నుండి అవతరించినారు. మరల ఆ అంతిమ–సత్యం నుండి

ఇంకొక బాబూజీని ఎవరు తీసుకొని రాగలరు? కాబట్టి ఎప్పటికి కూడా ఈ బాబూజీ మన బాబూజీయే.

మీరాబాయి ఒంటరిగా ఉన్నప్పుడు, ఎవరితోనో మాట్లాడు తోందని, ఆమె భర్తకు సోదరుడైన రాణాతో అంతపురములోని వాళ్ళు ఫిర్యాదు చేస్తారు. మీరా ఒక రాణి అయి ఉండి కూడా ఎవరితోనో మాట్లాడుతోంది అనే విషయం తెలియగానే రాణా (రాజు) ఒక గూఢాచారిని నియమించినాడు.

ఒక రోజున "రాజా! ఇప్పుడు ఎవరో వ్యక్తితో మీరా మాట్లాడుతోంది" అని గూఢాచారి చెప్పగానే రాణా మహారాజు కోపంతో ఖడ్గం తీసుకొని ఆ అపరిచిత వ్యక్తిని చంపివేయ దానికి మీరా వద్దకు వస్తాడు. కాని అతనికి అక్కడ ఎవరు కనబడలేదు. మీరా మాత్రం మాట్లాడుతూనే ఉంది.

"మీరా! నీవు మాట్లాడుతున్న వ్యక్తి ఎవరో చెప్పు! అతనిని ఎక్కడ దాచి పెట్టినావో చెప్పు. ఇప్పుడు అతనిని, నిన్ను మీ ఇద్దరిని కూడా చంపివేస్తాను" అని ఖడ్గాన్ని చేతిలో పట్టుకొని కోపంగా అన్నాడు.

అప్పుడు మీరా నవ్వుతూ, "రాజా! నేను కృష్ణునితో మాట్లాడుతున్నాను. కృష్ణుడు నా లోపలనే ఉన్నాడు. అతనిని నీవు తిట్టలేవు, చంప లేవు. మీరా నీ ఎదుటనే నిలబడి ఉన్నది కాని ఆమె కృష్ణుని లోపల ఉన్నది. నీవు ఎన్నిసార్లు ఖడ్గం ఎత్తినా మీరాను ఏమి చేయలేవు. కాని ఒకవేళ నీవు మీరాగా మారిపోతే అప్పుడు నీకు కృష్ణుడు కనిపిస్తాడు" అని అనగానే రాణా వెనుకకు మరలి వెళ్ళిపోయినాడు.

దీని వలన లక్ష్యాన్ని సాధించడానికి అచంచలమైన సంకల్పాన్ని కలిగి ఉండాలని మనకు తెలుస్తుంది. ఎవరైనా ఏదైనా తప్పు చెప్పితే, వాళ్ళు కూడా బాబూజీ మహరాజ్ యొక్క శరణులోనికి వచ్చే విధంగా మీరు వాళ్ళకు వివరించి చెప్పాలి.

బాబూజీ సహజమార్గ్ సంస్థను స్థాపించినప్పుడు ప్రారంభంలో షాజహాన్‌పూర్‌లోని వారు చాలా మంది కూడా బాబూజీని వారి ఎదుటనే విమర్శించేవారు, నిందించేవారు. వేరే ఊళ్ళ నుండి కూడా అభ్యాసీలు బాబూజీ ఇంటికి రావడం మొదలైనపుడు ఇరుగు పొరుగు వాళ్ళు ఆ వీధిలోని వారు, "బాబూజీ ఈ వ్యాపరం (బిజినెస్) కూడా మొదలు పెట్టినారా!" అని, వారి గురించి చెడ్డగా విమర్శించేవారు.

ఒకసారి ఒక అభ్యాసీ ఇదంతా చూసి, "బాబూజీ! అందరూ కూడా మీ ఎదుటనే మిమ్ములను నిందిస్తున్నారు, విమర్శిస్తున్నారు. ఇది మీకు బాధగా అనిపించడం లేదా?" అని అడిగాడు. అప్పుడు వారు, "భాయీ! ఎవరైనా చెడుగా మాట్లడితే, తమ నోటితోనే మాట్లాడుతారు. ఎవరైనా చెడును వింటే, తమ చెవులతోనే వింటారు. కాని చెడ్డగా మాట్లాడడానికి నా దగ్గర నోరు లేదు. చెడ్డ మాటలు వినడానికి నా దగ్గర చెవులు కూడా లేవు. కాని నా లాలాజీ సాహెబ్ గురించి మాత్రం ఎవరైనా మాట్లాడితే అప్పుడు ఆ మాటలు నాకు వినబడతాయి" అని అన్నారు.

లాలాజీ సాహెబ్ ఎడల వారికి గల ప్రేమ ఎంత ఉన్నతమైనదో! మనం కూడ వారి వలెనే, వారి ప్రేమను కాపీ (నకలు) చేయాలి. అటువంటి ప్రేమనే బాబూజీ ఎడల కలిగి ఉండడానికి ప్రయత్నించాలి. బాబూజీ ఎప్పుడు కూడా ఆభ్యాసీల శ్రేయస్సు గురించే ఆలోచించేవారు. అభ్యాసులకు ట్రాన్స్‌మిషన్ (ప్రాణాహుతి శక్తి)ని ఇస్తూ, వాళ్ళ మీద పని చేస్తూ రాత్రి కూడా పూర్తిగా నిద్రపోయేవారు కాదు. భోజనం చేయాలి అనే ఎఱుక కూడా వారికి ఉండేది కాదు. ఎల్లవేళలా అభ్యాసిలకు ఏం సేవ చేయాలా, అని ఆలోచిస్తూ ఉండేవారు.

ఒక సోదరి తన ఉపన్యాసంలో, "నా భగవంతుడు మద్రాస్‌లో ఉన్నాడు. నా గురుదేవులు మద్రాస్‌లో ఉన్నారు. ప్రతి రోజు వెళ్ళి నేను వారిని కలుసుకుంటాను"అని అన్నది. అప్పుడు నేను, "నీది చాలా సులువైన మార్గము. రైలు టికెట్ కొనుక్కోవ డానికి డబ్బులు ఉంటే చాలును. నీకు నీ భగవంతుడు దొరుకు తాడు. కాని ఇక్కడ మాత్రం జీవితాంతం "నేను" అనే దానిని వధించాలి. అహంను సంహరించాలి. అహం అనేది పూర్తిగా కరిగిపోవునట్లుగా చేయాలి. ఏ రోజునైతే అహం అనేదే ఉండదో, పూర్తిగా జీరో అవుతుందో, ఆ రోజుననే 'బాబూజీ' లభిస్తారు" అని అన్నాను.

ఈ సహజమార్గ శిక్షణ కొరకు బాబూజీ ఎవరినో ఒకరిని తన ప్రతినిధిని నియమించవలసినదే. సహజమార్గ శిక్షణ గురించి అందరికి చెప్పడము, ప్రశిక్షకులను తయారు చేయడము, అనేది ప్రతినిధి చేసే పని.

బాబూజీ చెప్పిన మాటలు యొక్క నిజమైన అర్థాన్ని గ్రహించినట్లయితే ఆశ్రమం అంటే ఇంత పెద్ద బిల్డింగ్ అనే ఆలోచన సమాప్తమై పోతుంది. బాబూజీ "ప్రతి అభ్యాసి యొక్క ఇల్లు కూడ ఒక ఆశ్రమంగా మారిపోవాలి అని ఆశించు చున్నాను. ఎందుకంటే ఎవరైనా బాధలతో, అశాంతితో ఉన్న వ్యక్తి ఆ ఇంటిలోనికి రాగానే అతనికి శాంతి, ప్రశాంతత లభిస్తుంది" అని అనేవారు.

ఎవరైనా ఎండలో నడచి వచ్చి, ఇంటి లోపలికి రాగానే మనం ఫ్యాన్ వేసి, అతనికి త్రాగడానికి చల్లటి నీళ్ళు ఇచ్చినట్లయితే అతనికి ఎంత సుఖంగా ఉంటుందోఅదే విధముగా ఈ ప్రాపంచకమైన విషయాలతో సతమతమై, అశాంతితో ఉన్న వ్యక్తి, ఆ ఇంటిలోనికి రాగానే అతని మనస్సుకు విశ్రాంతి లభిస్తుంది. అతనికి ఆ ఇంటిలో శాంతి లభిస్తుంది. అప్పుడే బాబూజీ

చెప్పినట్లుగా ఆ ఇల్లు ఆశ్రమముగా అవుతుంది. బాబూజీ మహరాజ్ ఆశ్రమంను తమ దివ్యశక్తితో ఛార్జ్ చేస్తారు. అదేవిధంగా వారు మనలను కూడా తమ దివ్యశక్తితో ఛార్జ్ చేయుచున్నారు. కాని అభ్యాసీలు ఆఛార్జింగ్ యొక్క ఫలితాన్ని ఉపయోగించుకోవడం లేదు. ఈ మనస్సుతో ఆలోచించి నట్లయితే బాబూజీని గురించే ఆలోచన చేయండి, బాబూజీని గురించే చదవండి. వారు చెప్పిన మాటలను గురించి మననం చేయండి. వారు ఏవిధంగా చెప్పినారు, ఎంత ఉన్నత స్థాయిలో చెప్పినారనె వాటినే మనం ఆచరణలో పెట్టడానికి ప్రయత్నించాలి. అప్పుడే మీరు సరైన పద్ధతిలో వెళ్తున్నారని గుర్తు.

బాబూజీ చెప్పింది ఒకటి చాలా చిన్న విషయమే. కాని దానిలో ఎంతో గొప్పశిక్షణ ఇమిడి ఉంది. బాబూజీకి దినేశ్‌చంద్ర అనే పేరు గల 18సం॥ల కుమారుడు ఉన్నాడు. పరీక్షలో ఫెయిల్ అయినాడని అతడు పిస్తోల్‌తో కాల్చుకుని ఆత్మహత్య చేసు కున్నాడు. ఈ సంఘటన జరిగిన తరువాత బాబూజీని పరా మర్శించడానికి చాలా మంది వచ్చినారు. అప్పుడు డా॥ కె.సి. వరదాచారి గారు, "బాబూజీ! ఇంత పెద్ద దురదృష్టకరమైన సంఘటన జరిగింది. మిమ్మల్ని చూడడానికి చాలా మంది వచ్చినారు. కాని మీరు అసలు ఏడవడమే లేదు. మీలోబాధ, దు:ఖము ఏవీ లేవు" అని అనగానే, బాబూజీ ఎంతో శాంత స్వరముతో, "డాక్టర్‌జీ! దినేష్ జ్ఞాపకము వచ్చిన ప్రతీసారి అతని ఆత్మ ఉన్నత స్థితిని పొందాలని, లాలాజీ సాహెబ్‌ను ప్రార్థిస్తాను. ఇక ఇక్కడ ఉన్న వాళ్ళకు సేవ చేస్తున్నాను. అందువల్ల ఏడవడానికి నా వద్ద సమయం లేనేలేదు" అని అన్నారు.

రాముడు వనవాసానికి వెళ్ళాడు. రాజ్య పాలనను భరతునికి అప్పగించాలి–అప్పుడు భరతుడు, "నేను ఎప్పుడు కూడ ఈ రాజ సింహాసనం మీద కూర్చోను. మీ చరణ – పాదుకలను

ఈ సింహాసనం మీద ఉంచి, ఈ చరణ – పాదుకల నుండి ఆశీస్సులను పొందిన తరువాతే నేను ఈ రాజ్యము యొక్క పరిపాలనను చూసుకుంటాను" అని రామునితో అన్నాడు.

ఒకసారి ఒక అభ్యాసీ, "బాబూజీ! ఈ ప్రపంచములో దు:ఖము యొక్క సమయం ఎక్కువగా ఉంటుంది, కాని సుఖం యొక్క సమయం తక్కువగా ఉంటుంది. ఎందుకని?" అని అడిగాడు. అప్పుడు బాబూజీ, "భాయీ! నీవు ఉల్టా (తిరగవేసి) చెప్పుతున్నావు. ఈ ప్రపంచంలో దుఃఖము యొక్క సమయం చాలా తక్కువగా ఉంటుంది. ఉదాహరణకు నీవు 4,5 రోజులు అనారోగ్యంతో ఉన్నావు అనుకో. ఎన్నో రోజుల నుండి అనారోగ్యంగా ఉన్నట్లుగా, బలహీనంగా ఉన్నట్లుగా అనిపిస్తుంది. ఎందుకుంటే బాధ, దుఃఖము అనేవి మనకు ఇష్టం లేదు కాబట్టి. దుఃఖాలను మనం కోరము కాబట్టి. "అయ్యో! బాధల్లో ఉన్నాం, కష్టాల్లో ఉన్నాం" అని మరల మరల దుఃఖాన్నే జ్ఞాపకం చేసుకుంటూ సుఖాన్ని త్వరగా మరచిపోతాం"అని అన్నారు. ఇది మన అందరికి కూడా అనుభవమైన విషయమే. ఎవరైనా మనబంధువులు చనిపోతే, మొదటి రోజు ఉన్న దుఃఖం, రెండవ రోజున ఈశ్వరుని కృప వలన, సహజముగానే తగ్గిపోతుంది. మూడవ రోజున ఆ బాధ, దుఃఖం ఇంకా తగ్గిపోతుంది. ఈ దుఃఖం యొక్క సమయాన్ని తగ్గించింది ఎవరు? ఈశ్వరుడు! అందువల్ల ప్రతి కష్టంలోను ఈశ్వరుడు మనతోనే ఉండి, దుఃఖాన్ని మన నుండి పారద్రోలుతారు. కాని మనం మాత్రం సుఖాన్ని చాలా త్వరగా మరచిపోతాం.

ఒకసారి బాబూజీ, "బిటియా! హృదయంలో బాధ (పెయిన్) ను ఏర్పరచుకో" అని అన్నారు. "గాయం కాకుండా బాధ ఎలా కలుగుతుంది?" అని నేను మనస్సులో అను కున్నాను.

అప్పుడు బాబూజీ, "గాయం అనేది ప్రతిక్షణం అవుతూనే ఉంది. కాని నీవు దానిని గుర్తించడం లేదు. ఎందుకంటే ఆ గాయాన్ని నీవే చేసుకుంటున్నావు కాబట్టి. అనగా నీ సంస్కారాలు నిన్ను అనుక్షణం గాయపరచుతున్నవి. కాని నీవు దాన్ని ఫీల్ అవడం లేదు" అని అన్నారు. మరల వారు, "బిటియా! ఈశ్వరుని చేరు కోవడం కొరకు నీలో తీవ్రమైన తపన పెంపొందించుకో, హృదయంలో తీవ్రమైన బాధను ఏర్పరచుకో" అని అన్నారు. శ్రీ బాబూజీ యొక్క ధ్యానం వలన, వారి ప్రాణాహుతి–శక్తి మన లోపలి గాయాలను (సంస్కారాలను) ఏ విధంగా త్రోసివేస్తుందంటే, అప్పుడు మన హృదయం పరమ పవిత్రంగా మారిపోతుంది.

ప్రశ్న: మహా ప్రళయ సమయము నందు సృష్టి అంతమై పోయినప్పుడు, అందరు కూడా ఆ అల్టిమేట్ (అంతిమం)లో విలీనమయి పోతారా?

జవాబు: సృష్టి అంతా కూడా బాబూజీ యొక్క సంకల్పంతో లయమై పోతుంది. అంతేకాని అప్పుడు అందరు ఆ అల్టిమేట్ (అంతిమం)లో విలీనం కారు. 'వారి' సంకల్ప–శక్తితో ఈ సృష్టి ఏర్పడినది. మరల ఈ సృష్టి 'వారి' సంకల్పంలోనే లయమై పోతుంది. ఈ విషయాన్నే నేను మీకు చెబుతున్నాను. మానవ మాత్రులందరికి ఈశ్వర – ప్రాప్తిని కలిగించాలనే సంకల్ప – శక్తితో బాబూజీ ఈ ధరణి మీద అవతరించారు. అందువల్ల బాబూజీ మనవారు కాబట్టి రాబోయో తరాలవారు కూడా బాబూజీ మహరాజ్ యొక్క సంకల్పం నుండియే శక్తిని పొందుతారు.

దృఢ సంకల్పం యొక్క స్థితి ఏ విధంగా ఉంటుంది అనడానికి నేను మీకు ఒక చిన్నఉదాహరణ చెప్పుతాను. "బాబూజీ నాకు చాలా ఇష్టమైనవారు, ఈ ప్రపంచంలో నాకు అన్నింటి కంటే కూడా 'వారు' చాలా ఇష్టమైన వారు, అనే ఒక

సంకల్పం నాలో అభ్యాస కాలము నందు ఏర్పడినది. ఆ రోజులలో స్త్రీలు బజారుకు వెళ్ళేవారు కారు. ఎవరైనా క్రొత్తవారు ఇంటికి వచ్చినా మేము పరదా చాటునే ఉండే వాళ్ళం. ఒకసారి చీరలు అమ్మే వ్యాపారి ఒకతను మా ఇంటికి వచ్చినాడు. అందులో ఒక చీరను చూడగానే, ఈ చీర చాలా బాగుందనే అలోచన ఒకటి నామనస్సులోకి వచ్చింది. వెంటనే, ఒక్కసారిగా నాలోని ఆ 'దృఢ-సంకల్పం' ఈ ప్రపంచంలో అన్నింటి కంటే కూడా నీకు ఇష్టమైనది 'బాబూజీ' అని అన్నావు కదా! – అని నాతో అన్నది. వెంటనే ఆ చీర మీద ఉన్న ఆకర్షణ తొలగిపోయింది. ఆ 'సంకల్పం' నా దృష్టిని ఆ ఆకర్షణ వైపు వెళ్ళకుండా చేసింది. అప్పుడప్పుడు ఏదైనాపుష్పాన్ని చూసినపుడు, ఈ పుష్పం ఎంత మనోహరంగా ఆకర్షణీయంగా ఉంది. దీనిలో చాలా సువాసన ఉందే అని అనిపించగానే 'సువాసన అనేది కేవలం ఈశ్వరీయ-ధారలోనే ఉంది' అనే ఆలోచన వచ్చేసేది. అప్పుడు నాకు ఈ విధంగాఅనిపించేది – ఈ పుష్పంలో సువాసన ఉంది. కాని ఉదయం నుండి రాత్రి వరకు మరల – మరల ఆ సువాసనను పీల్చినప్పటికీ, ఆ పుష్పంలో ఉన్నదాని కంటే మరింత ఎక్కువ సువాసన మాత్రం లభించదు. ప్రకృతి ఆ పుష్పంలో సువాసనకు ఒక పరిమితిని ఏర్పరచింది. కాని బాబూజీ వలన పొందే పరమానందానికి ఎటువంటి పరిమితీ లేదు. బాబూజీ ద్వారా లభించే ఆ పరమానందం అనంతం! వారిని ఎంత ప్రేమించినా సరే, అది చాలా తక్కువే అని మనకు అనిపిస్తుంది! ఎందుకంటే 'వారు' అనంతం కాబట్టి!

ప్రశ్న: మన మిషన్‌లో అందరు ఎప్పుడు ఒకటిగా అవుతారు? ఈ గ్రూపులు అనేవి ఉండకూడదు కదా!

జవాబు: మానవునిలో ఎప్పటి వరకయితే అహం అనేది ఉంటుందో అప్పటి వరకుకూడ ఈ గ్రూపులు అనేవి ఉంటాయి – అని నేను దృఢంగా చెప్పగలను. బాబూజీ మహరాజ్ మన అందరి కొరకు వచ్చినారు. ఈ రోజున కొంతమంది ఒక గ్రూపును తయారు చేస్తారు. కాని భవిష్యత్తులో వాళ్ళందరు కూడా బాబూజీ చరణాల వద్దకు 'వారి' శరణులోనికి రావలసిందే. ఎందుకంటే బాబూజీ శక్తి యొక్క సహాయం లేకుండా ఎవరు కూడా పురోగమించలేరు. మీ ఇంటిలో మీరు ప్రెసిడెంట్ కాకుండా వేరే వాళ్ళు ప్రెసిడెంట్‌గా ఎలా ఉంటారు? శ్రీరామచంద్ర మిషన్ అనే పేరు ఉన్నంతవరకు కూడా ఈ సంస్థ బాబూజీదే! ఏ రోజున అయితే బాబూజీ కృప వలన వాళ్ళ మనస్సు, హృదయం క్లీన్ చేయబడి, పవిత్రంగా అవుతాయో, అప్పుడు అన్ని గ్రూపులలోని వారు కూడా బాబూజీ వద్దకు రావలసినదే, వస్తారు! బాబూజీ యొక్క దివ్యశక్తిని ఏ విధంగా మనలో లయం చేసుకోవాలి, బాబూజీ యొక్క బోధనలను ఏ విధంగా మన జీవితంలో ఆచరించాలి – అనే సహాయాన్ని బాబూజీ నియమించిన అధ్యక్షుడు చేస్తాడు. ఇక్కడ అందరు కూడా సేవకులు మాత్రమే. "మహా ప్రళయం వరకు నేను నా పనిని పుర్తి చేసినాను" అని బాబూజీ అన్నారు. ఇప్పుడు వారి ప్రతినిధిగా ఎవరు ఉన్నా కూడా, మిషన్‌ను వ్యాప్తి చేయడం, మిషన్ నిర్వహణ, అభ్యాసులను తయారు చేయడం అనే పనినే చేస్తారు.

ఒకసారి ఒక అభ్యాసీ "బాబూజీ! ఎవరైనా బంధువులు, మిత్రులు ఇంటికి వచ్చినప్పుడు నేను వాళ్ళతో పాటుగా దేవాలయానికి వెళ్ళుతాను. ఆ విగ్రహంలో మీరే ఉన్నట్లుగా భావించి, శిరస్సు వంచి నమస్కారం చేస్తాను" అని అనగానే బాబూజీ, "నీవు ఈ తప్పు చేయవద్దు. నీ మిత్రునితో పాటుగ

నీవు దేవాలయానికి వెళ్ళు, కాని ఆ విగ్రహంలో నేను ఉన్నానని మాత్రం భావించవద్దు. నేను నీ ఎదుటనే ఉన్నాను. ఒకవేళ లాలాజీ సాహెబ్ నన్ను విగ్రహంలో బంధించి నట్లయితే నేను ఈ పని ఎలా చేయగలను. నేను స్వేచ్ఛగా, స్వతంత్రంగా వచ్చినాను. అందువల్ల మీరందరు కూడా అదే విధంగా స్వేచ్ఛగా ఉండాలని కోరుకుంటున్నాను" అని అన్నారు.

బాబూజీ మహరాజ్ విషయంలో రిప్రజెంటేటివ్ (ప్రతినిధి) అనే మాట ఎందుకు వచ్చినదంటే బాబూజీ అనంతము యొక్క శక్తితో వచ్చినారు. వారు భూమా నుండి అనగా అల్టిమేట్ (అంతిమం) నుండి అవతరించినారు. వారు మన కోసం ఆ భూమా యొక్క ఆదిశక్తిని మనకు రిప్రజెంట్ (తెలియ) జేయు చున్నారు. వారు ఆ ఆదిశక్తి అయిన భూమా (అల్టిమేట్) యొక్క రిప్రజెంటేటివ్ (ప్రతినిధి) మాత్రమే కాని, వేరే ఎవరికి కూడా ప్రతినిధి కాదు. శ్రీ బాబూజీ తన యొక్క రహస్యాన్ని ఎప్పుడు కూడా వెల్లడి చేయలేదు. ఎప్పుడైతే మీరు 'వారి' ప్రేమలో మునిగిపోయి, 'వారి'లో ప్రవేశించినపుడు - బాబూజీ అంటే ఎవరో 'వారి' రహస్యంవెల్లడి అవుతుంది.

అభ్యాసీల ఎడల బాబూజీకి గల ప్రేమ, తల్లి ప్రేమ కంటే కూడా గొప్పది. దీనికి ఉదాహరణ చెబుతాను. మేము లఖింపూర్ నుండి షాజహాన్‌పూర్‌కు వెళ్ళినపుడు బాబూజీ ఇంటి లోపలి గదిలో మేము అందరం వారితోనే కలసి భోజనం చేసే వాళ్ళం. ఒక రోజున రాత్రి పదకొండు గంటలు అయింది, కాని బాబూజీ మాత్రం ఇంకా భోజనానికి రాలేదు. "వారు ఇప్పటివరకు ఏం చేస్తున్నారుబయటకు వెళ్ళి చూసిరా!" అని మా అమ్మ నాతో అన్నది. అప్పుడు నేను బయటకువెళ్ళి చూడగా బాబూజీ విస్తరాకులలో మిగిలిపోయిన అన్నం, కూరలు తీసి ఒక వైపు

పెట్టుచున్నారు. టీ, మంచి నీళ్ళ కొరకు వాడినటువంటి మట్టి గ్లాసులు, పగిలి పోయిన వాటి పెంకులను అన్నింటిని జాగ్రత్తగా ఏరి ఒక ప్రక్కన పెట్టు చున్నారు. నేను వెళ్ళి ఈ విషయం మా అమ్మకు చెప్పినాను. ఆ తరువాత బాబూజీ లోపలికి రాగానే, మా అమ్మ వారితో, "బాబూజీ! మీరు ఇదేమి పని చేయుచున్నారు. మీరు ఇంత గొప్పవారు, మాకు శిక్షణ కూడా ఇస్తారు. మీరు ఆ ఎంగిలి విస్తరాకులను, పగిలిపోయిన మట్టి పెంకులను ఎందుకు ఏరుతున్నారు? ఆ పని స్వీపర్ చేస్తాడు కదా!" అని అడిగింది.

అప్పుడు బాబూజీ, "అమ్మా! ఒకవేళ ఆ పగిలిపోయిన మట్టి పాత్రల పెంకులుఎవరికైనా గ్రుచ్చుకుంటే, ఆ బాధ నాకు కలుగుతుంది" అని అన్నారు ఇంట్లో మిగిలిన ఆహారాన్ని బాబూజీ స్వీపర్‌కు ఇచ్చేవారు. ఎంగిలి ఆహారం ఆవుకు వేసేవారు. ఎందుకంటే అది ప్రసాదం కాబట్టి, దానిని బయట పారవేసేవారు కాదు. బసంత్ పంచమికి ముందు రోజున వారు తన చేతికర్రను తీసికొని, వీధిలోని వారందరిని "రేపు మన లాలాజీ సాహెబ్ జన్మదినోత్సవము. మిషన్ యొక్క ఫంక్షన్, మీ పిల్లలను అందరిని కూడా తీసుకొని రండి" అని ఆహ్వానించే వారు. హోమము అయిన తరువాత పిల్లలందరిని తన దగ్గర కూర్చోపెట్టుకొని వాళ్ళకు ప్రసాదాన్ని ఇచ్చేవారు. బసంత్ పంచమికి వచ్చిన అభ్యాసులందరి యొక్క క్షేమ సమాచారాలను అడిగి, అందరి భోజనాలు అయిన తరువాత చివరకు రాత్రి 11 లేదా 12 గంటలకు బాబూజీ భోజనం చేసేవారు. ఎవరైనా ఆనారోగ్యంగా ఉంటే గాని లేదా ఎవరైనా పిల్లవాడు ఏడుస్తుంటే గాని తాను త్రాగవలసిన పాలను వాళ్ళకు ఇవ్వమని చెప్పేవారు.

"బాబూజీ! మీరు తల్లిలాగా మా అందరిని ఇంత గాఢంగా ప్రేమిస్తున్నారు. ఈ లోకం నుండి వెళ్ళిపోయిన తరువాత కూడా,

మీరు మమ్మల్ని ఇదే విధంగా ప్రేమిస్తారా?" అని ఒకసారి మా అమ్మ వారిని అడిగింది. అప్పుడు బాబూజీ, "అమ్మా! ఇంతకంటే చాలా ఎక్కువగా ప్రేమిస్తాను. ఇప్పుడు శరీరం ఉంది కదా! దీనికి పలు పనులు ఉంటాయి. ఇప్పుడు నాకు వేరే చోట పని ఉంది. అక్కడికి వెళ్ళాలని ఉంది. కాని వెళ్ళలేక పోతున్నాను. ఈ శరీరాన్ని విడిచి పెట్టిన తరువాత, ఏ బంధనము ఉండదు. ఎక్కడికైనా వెళ్ళాలి అని అనుకోగానే అక్కడికి చేరుకుంటాను. అప్పుడు అందరిని కూడా ఇంకా ఎక్కువగా ప్రేమిస్తాను" అని అన్నారు. ఇటువంటి ప్రేమను, ఓదార్పును మనకు ఎవరు ఇస్తారు?

ప్రశ్న: భూమా నుండి బాబూజీ వచ్చినారు కదా! మరి లాలాజీ కూడా భూమా నుండియే వచ్చినారా?

జవాబు: ఇప్పటి వరకు మరొకరేవరూ భూమా నుండి రాలేదు. "నీవు ఒక ప్రకృతికార్యం చెయాలి! భూమా నుండి ఆ శక్తిని భూమి మీదకు తీసుకొని రావాలి. నేనుఈ పని నిర్వహించలేక పోవుచున్నాను" అని లాలాజీ గురువు అయిన సూఫీ మహాత్ముడు లాలాజీతో అనగా, లాలాజీ ఆ కార్యభారాన్ని తన మీద వేసుకొని, "మీకు ఇవ్వబడిన ఈ ప్రకృతి కార్యాన్ని నేను పుర్తి చేస్తాను" అని లాలాజీ సాహెబ్ అప్పుడు ఏడు నెలలు తీవ్రమైన ప్రార్థన చేసి, తనను ఏ విధంగా తయారు చేసుకున్నారనగా వారి "ప్రార్థన" అల్టిమేట్ (భూమా) వద్దకు చేరుకొని, "అటు చూడు, నిన్ను ఎవరో పిలుస్తున్నారు" అని ఆ ప్రార్థన భూమాతో అన్నది. అప్పుడు భూమా–శక్తి బాబూజీ రూపంలో భూమి మీద అవతరించింది. లాలాజీ తాను చేపట్టిన ప్రకృతి కార్యములో విజయం సాధించినారు, కాబట్టి వారు సమర్థులు అయినారు. సత్ అనగా ఈశ్వరుడు, అనగా ఆ శిక్షణ తెలిసినవాడు అని అర్థం. ఈశ్వరీయ శిక్షణ తెలిసి నటువంటి, శ్రీబాబూజీని వారు మానవాళి కొరకు

తీసికొని వచ్చినారు, కాబట్టి వారు సద్గురువు అయినారు. లాలాజీ సాహెబ్ యొక్క ప్రార్థన అల్టిమేట్ (భూమా) కు చేరింది. అందువల్ల లాలాజీ యొక్క స్థానం కూడా భూమానే అయ్యింది. బాబూజీని భూమా నుండి తీసుకొని రావడం వలన లాలాజీ సాహెబ్ యొక్క స్థానం కూడా అక్కడే ఉంది.

ఒకసారి డాక్టర్ కె.సి. వరదాచారి గారు, "బాబూజీ! మీరు మాట్లాడుతున్నప్పుడు అక్కడక్కడ మీ వాక్యంలో క్రియ (వెర్బ్) అనేది ఉండడం లేదు.ఎందుకని?" అని అడిగారు. అప్పుడు బాబూజీ, "అవును. అసలు క్రియ (వెర్బ్) అనేదే లేకుండా, మాట్లాడడానికే నేను ప్రయత్నిస్తున్నాను. అందువల్ల నీవు కూడా నా వలెనే ఇంగ్లీషులో సులభంగా మాట్లాడు తావు" అని అన్నారు. క్రియ అనేది 'నేను' అనే దానితో సంబంధం కలిగి ఉన్నది. 'నేను' ఈ పనిని చేస్తున్నాను అని అంటే సంస్కారం ఏర్పడుతుంది. క్రియ వలన సంస్కారం ఏర్పడుతుంది కదా! ఏదైనా పని మన ద్వారా ఆటోమేటిక్ (తనంతట తాను) గా జరిగి నప్పుడు, ఆ పని వలన సంస్కారం ఏర్పడదు. అందువల్ల మీరు బాబూజీ మహరాజ్ యొక్క స్మరణలో మునిగిపోయి ఏ పని చేసినప్పటికినీ మీరు సంస్కారాలకు అతీతంగా స్వేచ్ఛగా ఉంటారు. ఎందుకంటే అప్పుడు మీరు మనస్సుతో పని చేయడం లేదు. ఆ పని దానంతట అదే మీ ద్వారా జరిగిపోతుంది కాబట్టి. "భగవంతుడు ఇంత గొప్ప సృష్టిని సృష్టించాడు కాని అతనికి ఈ ప్రపంచంతో ఎటువంటి ఎటాచ్‌మెంట్ (అనుబంధము) లేదు" అని బాబూజీ అనేవారు. ప్రజలు అరుస్తున్నారు, ఏడుస్తున్నారు, గోల పెట్టుచున్నారు. కాని భగవంతునికి మాత్రం సంస్కారాలు ఏర్పడడం లేదు ఎందుకంటే భగవంతుడు, ఈ సృష్టి ఏర్పడాలి – అనే ఒకే ఒక సంకల్పంతోనే తన అన్ని పనులను పూర్తి

చేసినాడు. ఆ సంకల్పం వలన ఈశ్వరీయ – శక్తి దానంతట అదే క్రియాశీల మయ్యింది. భగవంతుడు మాత్రం ఆ క్రియ నుండి వేరుగా ఉన్నాడు. అదే విధంగా మీరు కూడా "వారి" స్మరణలోనే మునిగి పోయి, క్రియ నుండి వేరుగా ఉండి పని చేసినట్లయితే, ఆ క్రియ యొక్క ప్రభావం మిమ్ముల్ని స్పర్శించదు.

ఒకసారి బాబూజీ, "సాధన చేయవలసిన అవసరం ఏమిటి?" అని అడిగి, వారే "ఎప్పటివరకైతే మనలను సృష్టించినటు వంటి ఆ భగవంతుని యొక్క చిరునామా లభించదో, అప్పటి వరకు కూడా మనం సాధన చేయవలసి నదే" అని జవాబు చెప్పినారు. ఇదే విధంగా బాబూజీ మహరాజ్ యొక్క చిరునామను మనం ఎప్పుడు తెలుసుకో గలం? ఎప్పుడైతే బాబూజీని స్మరించగానే, మన లోపలి నుండి 'వారి' ఎడల ప్రేమ ఉప్పొంగి పోతుందో అప్పుడు మనలో ఇక ఎటువంటి సంస్కారాలు ఏర్పడడానికి అవకాశం లేదని అర్థం. అప్పుడు మన ఇంటి పని, ఆఫీస్ పని అన్ని పనులు వాటంతట అవే జరిగిపోతూనే ఉంటాయి. కాని ఆ పనులలో మనం మునిగిపోము. మనం చేసే పనులలో 'నేను' అనేది లోనవనట్ల యితే మనకు ఆనందమే ఆనందము లభిస్తుంది. మనము బాబూజీ స్మరణలో మునిగిపోయి పనిచేయుట వలన మనకు సంస్కారాలు అనేవి ఎందుకు ఏర్పడవు? "నేను సమస్త మానవాళి కొరకు వచ్చినాను" అని బాబూజీ అన్నారు. "నేను మీ అందరి కొరకు వచ్చినాను" అనే ఈ ఆలోచన మనలో ఉంది కాబట్టి మనం వారి స్మరణలో ఉండి ఏదైనా పనిని చేస్తున్నప్పుడు, సంస్కారాలు ఏర్పడినా కాని, 'వారి' ఆ ఆలోచన ఆ సంస్కారాలను తనలో లయం చేసుకుంటుంది. అందువల్ల మనం ఆ సంస్కారాలను ఫీల్ కాము.

బాబూజీ మహరాజ్ నా మీద రీసెర్చి (పరిశోధన) చేసి అహం యొక్క 16 వృత్తాల బంధనాలను ఎల్లప్పటికిని

ఛేదించినారు. బాబూజీ తన దివ్య పరిశోధన కొరకు నా కోసం తెరచినటువంటి డివైన్ డోర్స్ (దివ్య ద్వారములు) మరల ఎప్పుడుకూడ, ఎవరికి కూడ మూసి వేయబడవు. అయ్యో! ఇప్పుడు బాబూజీ లేరు కదా! మరి మమ్ములను అక్కడికి ఎవరు తీసుకొని వెళ్ళుతారు – అని మీరు బాధ పడవలసిన అవసరం లేదు. ఎందుకంటే బాబూజీ మహరాజ్ తన దివ్య కృపతో సమస్త మానవాళి కొరకు తెరచినటువంటి ఆ దివ్య ద్వారములు శాశ్వతంగా తెరిచే ఉంటాయి. కబీర్ సాధన చేసి ఈశ్వర–సాక్షాత్కారమును పొంది, సత్యపద్ వద్ద ఆగిపోయినాడు. ఎందుకంటే సత్యపద్ ద్వారములు తెరవడానికి అప్పుడు డివైన్ పర్సనాలిటీ (దివ్య పురుషుడు) ఎవ్వరు లేరు. కాని నేడు బాబూజీ మహరాజ్ అందరి కొరకు కూడా సత్యపద్ ద్వారము (సెంట్రల్ రీజియన్ ప్రవేశ ద్వారము) మరియు 'భూమా' ప్రవేశ ద్వారమును, ఈ విధంగా అన్ని దివ్య ద్వారములను కూడామానవులందరి కొరకు శాశ్వతంగా తెరచి ఉంచినారు. బాబూజీ రీసెర్చి చేసి ఇక్కడనుండి అక్కడికి అనగా ప్రారంభము నుండి అంతిమము వరకు గల అనంత యాత్రయందలి అడ్డంకులను, ప్రతి బంధకములను అన్నింటిని కూడా పూర్తిగా తొలగించినారు. ఇటువంటి సమయం ఇదివరకు ఎప్పుడు కూడా రాలేదు. రాబోయే తరాల వారికి, యుగయుగాల వరకు కూడా ఈ సమయం (అవకాశం) ఈ విధంగానే ఉంటుంది. బాబూజీ మనకు అనుభూతి ద్వారా బహుశా ఈ సందేశాన్ని ఇవ్వాలని అనుకుంటున్నారు కాబోలు "నేను మీ అందరి కొరకు వచ్చినాను. నీవు ఎక్కడ కూడా ఆగిపోవడానికి అవకాశం లేదు. దివ్య ద్వారాలన్నీ మీ కోసం తెరిచే ఉన్నాయి. ప్రేమ, భక్తిని పెంపొందించుకొంటూ పురోగమిస్తూనే ఉండండి" అని.

"బాబూజీ మహరాజ్ మీ మీద రీసెర్చి (పరిశోధన) చేసినారు. మరి మాకు ఎవరు సహాయం చేస్తారు?" అని కొంత మంది అభ్యాసులు నన్ను అడుగుతూ ఉంటారు. బాబూజీ మాహరాజ్ రీసెర్చి చేసి మనకు పై సందేశాన్ని ఇచ్చినారు. మీ అందరిని కూడా అక్కడికి తీసుకొని వెళ్ళడానికి ఇంకొక డివైన్ పర్సనాలిటీ (దివ్యపురుషుడు) ఎవరు కూడా భవిష్యత్తులో అవతరించరు. దివ్య ద్వారాలు అన్నీ సమస్త మానవాళి కొరకు శాశ్వతంగా తెరచి ఉంచినారు. ఈ ఆధ్యాత్మిక యాత్రలో ఒక్కొక్కసారి నేను "బాబూజీ! ఇప్పుడు నేను అలసి పోయినట్లుగా అనిపించుతున్నది. ముందుకు వెళ్ళడానికి నాకు దారి కనిపించడం లేదు" అని వారికి వ్రాసేదాన్ని. కాని ఇప్పటి నుండి మీ విషయంలో ఆ విధంగా ఎప్పుడు కూడా జరగదు. ఎందుకంటే మార్గంలోని ఆటంకాలను, ప్రతిబంధకాలను అన్నింటిని వారు ఏ విధంగా తొలగించి నారంటే, మీరు నడుస్తు నడుస్తూనే లక్ష్యాన్ని చేరుకుంటారు. ఎక్కడ కూడా మీరు ఆగిపోవలసిన పరిస్థితి ఏర్పడదు.

బాబూజీ మహరాజ్ తన దివ్య పరిశోధన ద్వారా మానవులందరికి కూడా, "నేను ఇక్కడ (అల్టిమేట్) లో ఉన్నాను. నీవు భూమి మీద ఉన్నావు. నా దగ్గరకు రావడానికి ఇప్పుడు నిన్ను ఎవరు కూడా ఆపలేరు. నీవు సూటిగా నడచుకుంటూ నా వద్దకు వచ్చేయ్!" అనే దివ్య సందేశాన్ని ఇస్తున్నారు.

చాలామంది మేము అక్కడికి అనగా "భూమా" వద్దకు చేరుకోలేము. ఎందుకంటే మాకు ఆ యోగ్యత లేదని అనుకుంటారు. బాబూజీ మనల నందరిని ఉత్సాహ పరచడానికి గాను, "నీవు నా దగ్గరికి తప్పకుండా రాగలవు. ఎందుకంటే నేను మీ కోసమే వచ్చినాను. అందువల్ల నీవు నన్ను తప్పకుండా చేరుకోగలవు" అనే సందేశాన్ని ఇచ్చినారు. ఇంకొక గొప్ప విషయం

ఏమిటంటే ఏదైనా మహాత్- శక్తి పై నుండి భూమి మీద అవతరించినపుడు, ఆ దివ్య-పురుషుని యొక్క చరణాలు ఈ ధరణిని స్పర్శించినపుడు ఈ భూమి కూడా ఎల్లవేళలా ఆ దివ్యశక్తితో అనుబంధం (కనెక్షన్‌ను) కలిగి ఉంటుంది. మీరు ఈ భూమి మీద 'వారి' స్మరణలోనే నడుస్తున్నపుడు, వారి యొక్క దివ్య-స్పర్శ అనేది ఎల్లప్పుడు కూడా మిమ్మల్ని తన ఒడిలోనికి తీసుకొని, దివ్య ప్రేమతో మిమ్మల్ని లాలిస్తుంది. కాబట్టి మీరు ఎప్పుడూ కూడా నిరాశ పడకూడదు.

ఒక అభ్యాసీ, ''బాబూజీ! నాలో చాలా తప్పులు ఉన్నాయి, అనేకమైన బలహీనతలు, దోషాలు ఉన్నాయి. నేను ఈ ఆధ్యాత్మికతకు ఎలా యోగ్యుణ్ణి అవుతాను?" అని అడిగినాడు. అప్పుడు వారు, "భాయీ! ఎంత సమయం అయితే నీవు నీ తప్పులను, బలహీనతలను, జ్ఞాపకం చేసుకుంటున్నావో, అంతే సమయాన్ని ఒకవేళ నీవు, నీ తప్పులను దూరం చేసే 'వారి'ని జ్ఞాపకం చేసుకోవడానికి వినియోగించి నట్లయితే, నీకు ఎంతో గొప్ప లాభం కలుగుతుంది" అని అన్నారు. బాబూజీ, సమస్త మానవాళిని కూడా అంతిమం (అల్టిమేట్) వద్దకు చేర్చాలనే సంకల్పంతోనే వచ్చారు. అందులో మంచి వాళ్ళు ఎంత మంది ఉంటారు? చాలా తక్కువ మంది మాత్రమే ఉంటారు. కాని బాబూజీ మన అందరి కోసం వచ్చినారు. కాబట్టి ఎప్పుడు కూడా 'లక్ష్యాన్ని చేరుకోలేము' అనే ఆలోచన మీలో రాకూడదు. బాబూజీ చరణాలను మాత్రము మీరు ఎప్పుడు కూడా విడిచి పెట్టవద్దు.

ఏదైనా చెప్పినపుడు ఎవరైనా తమ దృష్టితోనే ఆలకిస్తారు గాని మంచి చెడూ గురించి విచక్షణ ఉండదు. ఒకవేళ ఆలకించి నప్పటికీ విని వదిలేస్తారు. బాబూజీ మన కోసం వచ్చి మనకు ప్రేమను ఎంతగా పంచారో తెలుసు కున్నాకైనా 'వారి'ని అంతగా ప్రేమించటం అలవర్చు కోవాలి.

బాబూజీ మహరాజ్ రాత్రింబవళ్ళు అభ్యాసుల ఉన్నతి గురించే ఆలోచించే వారు, ఆశ్రమానికి వచ్చిన అభ్యాసుల అన్నపానాదుల గురించి కూడా ప్రత్యేక శ్రద్ధ వహించేవారు. మనమూ అటువంటి ప్రేమను వారి పట్ల కల్గి ఉండాలి.

ప్రశ్న: బాబూజీ ఒక చోట "నేను పాండవులలో ఒకరిని – యుధిష్టరుడ్నీ కాదు, భీముడినీ కాదు" అన్నారు. మరి మనం అను కుంటున్నది వారు భూమా నుంచీ వచ్చారని కదా! ఎవరై ఉంటారు?

జవాబు: ఈ ప్రశ్న ఉదయం అడగటం జరిగింది. ఇంకా వివరణ కోసం మళ్ళీ అడిగారు. 'పి' యొక్క ఉద్ధేశ్యం ఏమిటంటే బాబూజీ ఒక మహత్తర శక్తి గాని, అవతారం గాని కాదని, ఒక సాధారణ వ్యక్తి మాత్రమేనని నలుగురికీ తెలియజెప్పాలి అని. 'పతంజలి నేనే' అన్న బాబూజీ మాటను పట్టుకొని అలా నిరూపించాలని తలచారు. పతంజలికి ముక్తి కల్గలేదు. కనుక ఆయన ఇలా జన్మ తీసుకున్నట్లుగా చెప్పాలని ఉద్దేశ్యం. ఈ విషయం అనగా పతంజలియే బాబూజీ అన్నట్లుగా 'పి' తన పుస్తకంలో వ్రాశారు. దీనికి జవాబు ఇప్పించాలని నేను కూడా బాబూజీతో చెప్పాను. దీన్ని దృష్టిలో పెట్టుకొని బాబూజీ, లాలాజీ వద్దకు వెళ్ళి "నేను బ్రైటర్ వరల్డులో పతంజలి కోసం వెదికాను, ఎక్కడా కన్పించలేదు" అని అనేసరికి లాలాజీ, "నీలో చూసుకో! శ్రీకృష్ణ భగవానుని అడిగితే వారే తీసుకెళ్ళి చూపిస్తారు" అని అన్నారు. దీని అర్ధమే మంటే ఎవరినైనా వెదకుతున్నారు అంటే – వారిని ఉద్ధరించాలనే సంకల్పం కల్గి ఉన్నారన్న మాట. ఇప్పుడు మనం ఇంకొక రకంగా కూడా ఆలోచించవచ్చు. అదేమంటే బాబూజీయే కనుక సాధారణ వ్యక్తి అయి ఉంటే బ్రైటర్ వరల్డుకు వెళ్ళి చూడడం అసంభవం. అది వారికి సంభవ మైందంటే గొప్ప వారిగానే అంగీకరించాలి గదా! మరి కనీసం బ్రైటర్ వరల్డ్ కైనా చేరలేనటు వంటి వారు అనగా

అక్కడికి వెళ్ళేందుకు కావలసిన యోగ్యతనైనా పొందనట్టివారు 'మాస్టర్' అని ఎలా చెప్పు కుంటున్నారు? సాధన చేయాలి, 'వారి'ని ఆశ్రయించాలి. 'వారి' శరణు పొందాలి. 'వారి' వెంట ప్రయా ణించాలి. అప్పుడు క్రమక్రమంగా ఉన్నతి కల్గుతుంది. ఎప్పుడైతే యోగ్యత వస్తుందో అపుడు మనకు ఇవ్వవలసింది ఇస్తారు.

ఇటీవల 'నేనే భగవాన్' అని చెప్పుకునే వారెందరు లేరు? వారు భగవంతుడు కాలేరు.వారు చెప్పుకుంటే మన జ్ఞానం ఏమైపోయింది. సాధన, భక్తి లేకుండానే భగవంతుడై పోతారా?

ఒక ఫంక్షన్‌లో దేవరామ్‌భాయి కమార్తె ప్రసంగిస్తూ, 'పి' గార్ని నా తండ్రి, నా దైవం అని చెప్పుకుంటూ అందుకే మద్రాసు వెళ్తూ ఉంటానని చెప్పుకున్నదట. ఇలాగే అజ్ఞానులు ఉంటారు. మీరా లాగ, కబీరులాగ భక్తి పారవశ్యం ఉన్నవారు, సాధన చేసినవారు ఎవ్వరైనా ఉన్నారా! మనలో పరిపక్వత రానిదే, పటుత్వం రానిదేఏదీ సాధ్యపడదు.

'పి' గారితో ఒక చోట సమావేశం జరిగినపుడు చాలామంది ప్రెసెప్టర్లు, అభ్యాసులు హాజరయ్యారు. వారిలో కొందరు తమను బ్రహ్మాండ మండలంలోకి, మరికొందరు పరబ్రహ్మాండ మండలంలోకి తీసుకు వెళ్ళినట్లు చెప్పారు. నేను వారిని నా ప్రశ్నకు జవాబు చెప్పమని అడిగాను. మీరే గనుక బ్రహ్మాండ, పరబ్రహ్మాండ మండలాలకు వెళ్ళినట్లయితే, అక్కడి స్థితి ఏమిటో, శక్తి ఏమిటో, దానిని ఎవరు ఇస్తున్నారో చెప్ప మన్నాను. అపుడు వారు సమాధాన మివ్వలేక పోయారు. కాని నవ్వేశారు. కనుక అక్కడి స్థితిని గురించి గాని, శక్తిని గురించి గాని తీసుకు వెళ్ళినవారికీ, వెళ్ళిన వారికీ – ఇద్దరికీ తెలియదు. ఇవన్నీ కేవలం డాంబికాలే.

చాలా సంవత్సరాల క్రితం నేను ఒక ఫంక్షన్‌కు వెళ్ళాను. అనేకమంది ఉన్నారు. టెంట్‌లు వేశారు. కాని నేల చదునుగా లేకపోవటంతో కూర్చోవటానికి కష్టంగా ఉండి ఇటు అటు తిరిగాను. ఒక టెంట్‌లో తక్కువ కాంతి ఉంది. అక్కడ పేకాట ఆడుతున్నారు. మరొక టెంట్‌లో చీకటిగా ఉంది. అక్కడ మద్యం సేవిస్తున్నారు. సమావేశం యొక్క ఉద్దేశ్యం ఆధ్యాత్మికతను ఇవ్వడానికి, పొందటానికి. ట్రాన్స్‌మిషన్‌తో వారిని తృప్తి పరచలేమేమోనన్న అవిశ్వాసంతో ఇటువంటి వినోదాలకు తావిచ్చి తృప్తి పరచటానికి ప్రయత్నిస్తు న్నారని పించింది. వారి శక్తి మీద వారికే నమ్మకం లేదు.

ప్రశ్న: ధ్యానం చేస్తున్నప్పుడు ఒక్కొక్కసారి ఊపిరి పీల్చు కోవడం కొద్దిగా కష్టంగా అనిపిస్తుంది. శ్వాస అనేది భారంగా ఉన్నట్లుగా అనిపిస్తుంది.

జవాబు: బాబూజీ మిమ్మల్ని సూక్ష్మమైన స్థితిలోనికి తీసికొని పోతున్నప్పుడు మీరు అక్కడి శ్వాసతోనే, ఆ స్థితిలో జీవించుతారు. బాబూజీ మిమ్మల్ని ఆ సూక్ష్మ స్థితిలో ఉంచడానికి ప్రయత్నిస్తు న్నారు. కాని మీ దృష్టి ఇక్కడి శ్వాస మీద ఉంది కాబట్టి ఆ శ్వాస మీకు భారంగా అనిపిస్తుంది. అందుచేత మీ దృష్టి మీ శ్వాస మీద కూడా ఉండరాదు.

ఒకసారి ఫ్రాన్స్ నుండి ఆంద్రే పోరే షాజహాన్‌పూర్‌కు వచ్చినారు. అతడు, 'బాబూజీ! అప్పుడప్పుడు నాకు హెవీ (భారం) గా అనిపిస్తుంది" అని అన్నాడు. అప్పుడు బాబూజీ అతనితో, 'నీ హెవీనెస్ (భారము) ను నాకు ఇచ్చివేయి. నా లైట్‌నెస్ (తేలిక దనము)ను నీవు తీసుకో" అని అన్నారు. మరల బాబూజీ నవ్వుతూ "అంటే నాకు నీ సూట్‌కేస్ కావాలని కాదు దీని అర్థం. అయినా

నీ హెవీ సూట్‌కేస్‌ను నేను మోయలేను కూడ" అని అన్నారు. మన దృష్టి (అటెన్షన్) అనేది ఎల్లప్పుడు కూడా బాబూజీ మీదనే ఉండాలి – అని దీని అర్థం.

ఒకసారి షాజహాన్‌పూర్‌లో ఫంక్షన్ జరిగినపుడు, ఇక్కడ తలుపులు ఏమీ లేవు; భద్రత లేదు. ధ్యానానికి కండ్లు మూసుకొని కూర్చోగానే ఎవరైనా నా సూట్‌కేస్, వస్తువులను దొంగిలిస్తారో ఏమో అనే ఆలోచన ఒక అభ్యాసీ మనస్సులో కలిగినట్లుగా ఉంది. ఆ రోజు సాయంత్రం అభ్యాసీలు అందరు బాబూజీ ఎదురుగాకూర్చోగానే వారు, "కొంతమంది అభ్యాసీలకు ఎవరైనా తమ సామానులను దొంగిలిస్తారేమోనని చాలా భయంగా ఉంటుంది. కాని ఒకవేళ ఎవరైనా మీ హృదయాన్నే దొంగిలిస్తే అప్పుడు మీరు ఏం చేస్తారు?" అని అన్నారు. అభ్యాసీల ఎడల వారికి గల ప్రేమ అపారమైనది.

పూర్వం అభ్యాసీలు చాలా మంది షాజహాన్‌పూర్ వచ్చే ముందు వివిధ ప్రదేశాలను (పుణ్య క్షేత్రాలు, ఇతర ఆధ్యాత్మిక సంస్థలు) చూడడానికి ఒక ప్రోగ్రాంను తయారు చేసుకొని, అవి అన్నీ చూసిన తరువాతనే బాబూజీ వద్దకు వచ్చేవారు. ఒకసారి ఇద్దరు, ముగ్గురు అభ్యాసీలు తమ ప్రోగ్రాం గురించి బాబూజీకి చెప్పినప్పుడు వారు, "మీరు ఎన్నో ప్రదేశాలను చూసి ఇక్కడికి వచ్చినారు. మీరు ఒక ప్రదేశాన్ని చూసినారు. తరువాత రెండవ ప్రదేశము, ఆ తరువాత మూడవది, నాలుగవది– ఈ విధంగా మీరు రకరకాల సంస్థలను, పుణ్య క్షేత్రాలనుదర్శిస్తూనే ఉన్నారు. దీని అర్థం ఏమిటంటే మీ మనస్సు ఎక్కడ కూడా నిలకడగా లేదు. ఎందుకంటే అక్కడకు వెళ్ళాలి, ఇక్కడికి వెళ్ళాలి అనే దాని గురించే మీ మనస్సు ఎప్పుడూ ఆలోచిస్తూ ఉంటుంది. మీ మనస్సుకు అది ఒక అలవాటుగా మారినది. కాని ఒకవేళ

మీరు మీ మనస్సును ఆధ్యాత్మికతలో ఒక్కసారి నిమగ్నం చేసినట్లయితే, మీరు ఎక్కడికి కూడా వెళ్ళవలసిన అవసరం ఉండదు" అని అన్నారు.

ఎవరో స్వామీజీ వచ్చినాడని తెలియగానే అక్కడికి వెళ్ళడం, ఇంకొక స్వామీజీ వచ్చినాడని ఇంకొక చోటికి వెళ్ళడము అనే ఈ అలవాటు మీకు ఉండకూడదు. మనం బాబూజీ చెప్పి నట్లుగా ధ్యానం చేయాలి. మనం ధ్యానంలో ఆనందాన్ని పొందు తున్నాము. దీనికి వ్యతిరేకంగా ఏ ఆలోచనలు వచ్చినా సరే, "బాబూజీ–నావారు, నేను 'వారి' వాడిని" అని ధృఢంగా భావించాలి. ఎప్పుడైనా కూడా మీ మనస్సు పూజలో నిమగ్నం కావడం లేదని ఆలోచించ కూడదు. ఎందుకంటే ఇది మనస్సును నిమగ్నం చేసే పూజ కాదు. మనం చేయవలసిన పూజ "బాబూజీ – నావారు, నేను 'వారి' వానిని" అనే ఈ రెండు వాక్యాలు మాత్రమే.

నేను నా చిన్నప్పటి నుండి, నాలుగు సంవత్సరాల వయస్సు నుండి ఎంతో మంది సాధువులను, సన్యాసులను చూచినాను. కాని ఎవరి వద్ద కూడా ఒక పద్ధతిఅనేది లేదు. ఈ రోజు రామాయణం చదువమంటారు. రేపు భగవద్గీతను చదువమంటారు. ఇది చెయ్యాలి, అది చెయ్యాలి అని ఏదో ఒకటి చెప్తుతూనే ఉంటారు. వాళ్ళ దగ్గర ఎటువంటి సిస్టం (పద్ధతి) అనేది లేదు. మన బాబూజీ మహరాజ్ వద్ద లక్ష్యం ఉంది, సిస్టం (పద్ధతి) ఉంది, శక్తి ఉంది; మనకు ఎంతో అనుకూలంగా ఉంది. మనకు గొప్ప సహాయం లభించినది. కాబట్టి మీరు అందరు కూడా ఈ అవకాశాన్ని పూర్తిగా ఉపయోగించుకోవాలి.

ఒకసారి బాబూజీ, "ఎప్పుడైతే అభ్యాసీలో ఫర్‌గెట్‌ఫుల్ స్టేట్ (మరచిన స్థితి) ఏర్పడుతుందో, అప్పుడే అతడు ఆధ్యాత్మి కతలో ప్రవేశించినట్లు" అని అన్నారు. అపుడు ఈశ్వర్ సహాయ్‌జీ,

"బాబూజీ! మీరు ఫర్‌గెట్ యువర్ సెల్ఫ్ (నిన్ను నీవు మరచిపో) అని అన్నారు కదా! దీనిలో ఏం విశేషంఉంది?" అని అడిగినారు. అప్పుడు బాబూజీ, "ఇప్పటి వరకు ధ్యానంలో నన్ను వెదుకుతూ వచ్చినావు. ఫర్‌గెట్‌యువర్ సెల్ఫ్ అంటే సెల్ఫ్ (నేను) అనే దానిని నీవు మరచిపోయి నట్లయితే, ఇప్పుడు నీ యొక్క సెల్ఫ్ (ఐ) అనేది ఎక్కడ ఉంది అని నేను దానిని గురించి వెదుకుతాను" అని అన్నారు. నీ యొక్క సెల్ఫ్ (ఐ) అనే దానిని నీవు మరచి పోయినపుడు, అది వారి ఒడిలోనికి వెళ్ళుతుంది. వారు దానిని వెదికి తీసుకొని వస్తారు. నిన్ను నీవు మరచిపోవడం – అనే స్థితి ఎలా వస్తుంది. సులభమైన పని. మీరు ఏపని చేసినా కూడా మీరు మొదట దానికి 'నేను' అనే దానిని జోడించవద్దు. వంట చేయండి, ఆఫీస్ పని చేయండి, ఇంటి పని చేయండి – కాని 'నేను' అనే దానిని మాత్రం ఆ పనికి జోడించకూడదు. "బాబూజీ మహరాజ్! నా ఎదుటనే ఉన్నారు, వారి సంతోషం కొరకు ఈ పనిని చేస్తున్నాను" అని భావించండి.

అభ్యాసీ ఎడల బాబూజీ యొక్క పని ఈశ్వరీయ–దేశం నుండి ప్రారంభ మవుతుంది. ప్రెసెప్టర్ బాబూజీ యొక్క ప్రేమలో ఎంతగా మునిగి పోయి, సిట్టింగ్ ఇస్తాడో, అంతగా ఈశ్వరీయ – ధార అతని నుండి ప్రవహిస్తుంది. ప్రెసెప్టర్ సిట్టింగ్ ఇవ్వడంతో పాటుగా, "బాబూజీ మహరాజ్! వీళ్ళు మీ ప్రేమ యొక్క సాగరంలో మునిగిపోవాలి" అని అభ్యాసీల కొరకు ప్రార్థించి, మీరు కూడా దానిలో స్థిరపడి సిట్టింగ్ ఇచ్చి నట్లయితే అందరి హృదయాలు కూడా ఆ స్థితిలో స్థిరపడతాయి. పనిచేస్తున్న కొలదీ నెమ్మది – నెమ్మదిగా ప్రెసెప్టర్‌కు ఈ టెక్నిక్ కూడా అర్థమవుతుంది.

మేము సిట్టింగ్ తీసుకుంటున్నామని అభ్యాసులు అనుకుంటారు. కాని సిట్టింగ్ అంటే దానిలో ఏమి అర్థం లేదు.

“నేను బాబూజీ యొక్క ప్రేమలో మునిగిపోవడానికి ధ్యానంలో కూర్చున్నాను” అని మీరు మనస్సులో ఈ భావాన్ని కలిగి ఉంటే దీని విలువ వంద రెట్లు ఎక్కువగా ఉంటుంది.

అలాగే అభ్యాసీలు బాబూజీ యొక్క ప్రేమలో మునిగి పోవాలనే సంకల్పంతో ప్రెసెప్టర్ సిట్టింగ్ ఇచ్చినట్లయితే, దాని విలువ వంద రెట్లు ఎక్కువగా ఉంటుంది.

అభ్యాసులలో సిట్టింగ్ కొరకు పేరాశ ఉంది. కాని ఆధ్యాత్మికత కొరకు పేరాశ లేదని బాబూజీ అన్నారు. ఇప్పుడు మీరు చేయవలసిన పని ఏమిటంటే ఆధ్యాత్మికత కొరకు పేరాశను ఏర్పరచుకోవాలి. అనగా ఇంకా ఇంకా కావాలి అనే తపనను పెంపొందించుకోవాలి. బాబూజీ చరణాల వద్ద సామీప్యత కొరకు పేరాశను వృద్ధి చేసుకోవాలి. కాని సిట్టింగ్ కొరకు పేరాశను వృద్ధి చేసుకోవడం కాదు.

బ్రహ్మ విద్య అనేది చదువుకుంటే వచ్చేది కాదు. ఇది వారి విరాట్ హృదయంలో నుండి మన హృదయంలోనికి ప్రసారం చేయబడుతుంది. ప్రెసెప్టర్ ఏ స్థితిలో అయితే మునిగిపోయి ఇతరులకు ట్రాన్స్‌మిషన్‌ను ఇస్తాడో ఆ స్థితి యొక్క ప్రతిబింబము అనేది అభ్యాసీలోనికి ప్రవేశిస్తుంది. తరువాత దానిని మరచి పోవచ్చును. కాని ఆ స్థితి యొక్క అక్స్ (ప్రతిబింబము) మాత్రము అభ్యాసీని విడిచి పెట్టదు.

అభ్యాసీలు రెండు రకాలుగా ఉంటారు. మొదటిరకం అభ్యాసులలో, బాబూజీ ఈ సంస్థను స్థాపించి నప్పటి నుండి కూడా మేము ఎన్నో సంవత్సరాల నుండి మిషన్‌లో ఉన్నాము, మేము సీనియర్ అభ్యాసీలమని అనుకుంటారు. రెండవ రకం అభ్యాసులలో ఈ సమయం యొక్క ఎఱుక ఉండదు. వాళ్ళు

మిషన్‌లో చేరినప్పటి నుండి కూడా బాబూజీ యొక్క సామీప్యతను రోజు రోజుకు ఎక్కువగా అభివృద్ధి చేసుకొన్న వీరికి ప్రెసెప్టర్ ఎదురుగా ఉన్నా లేకపోయినా ప్రాణాహుతి ప్రవాహం మూలం (బాబూజీ) నుండి దానికదే వస్తుంది. వీరు చాలావేగంగా ప్రోగ్రెస్ అవుతారు.

మీ అందరికి కూడా శుభాకాంక్షలు; ఎందుకంటే బాబూజీ మహరాజ్ పూర్తిగాసమర్పితమై నటువంటి ప్రెసెప్టర్ డాక్టర్ సాహెబ్ మీకు లభించినారు. ఆయన మీ మీద ఎంతగా కృషి చేసి నారంటే, మీరు ఎక్కడ కూర్చున్నా సరే, ఎప్పుడు కూర్చున్నాసరే మీకు బాబూజీ మహరాజ్ నుండి ప్రాణాహుతి శక్తి లభిస్తుంది. ఇలాంటి యోగ్యత కలిగిన ప్రెసెప్టర్ మనకు ఎక్కడ దొరుకుతారు? బాబూజీ మహరాజ్ అక్కడ అనగా అల్టిమేట్ వద్ద ఉన్నారు. మీరు ఇక్కడ ఉన్నారు. మీరు ధ్యానంలో కూర్చోగానే బాబూజీ సామీప్యతతో నిండిన ట్రాన్స్‌మిషన్ మీకు లభిస్తుంది. దీని అర్థం ఏమిటి? ఈ విధంగా ఎందుకు జరుగుతుంది. ప్రెసెప్టర్స్ చాలా మంది ఉన్నారు. ప్రెసెప్టర్‌గా పని చేయడానికి అనుమతి లభించగానే, ఆ రోజు నుండే నేను ప్రెసెప్టర్‌ను అనే ఫీలింగ్ అతనిలో వస్తుంది. అటువంటి ప్రెసెప్టర్ ఎప్పుడు కూడా సమర్థ వంతంగా తన పనిని చేయలేడు. ఏ రోజున అయితే ప్రెసెప్టర్‌గా పనిచేయడానికి మీకు అనుమతిని ఇచ్చినారో, "ఇప్పుడు నేను సేవకుణ్ణి" అనే ఫీలింగ్ ఎవరిలోనైతే ఉంటుందో, అతడే అందరి కంటే బాగా, చక్కగా ప్రెసెప్టర్‌గా పని చేయగలడు.

మీరందరు కూడా రోజు రోజుకు పురోగతి చెందుతూ, ఇంకా ఎక్కువగా ఉన్నతిని పొందాలని బాబూజీ మహరాజ్‌ను ప్రార్థిస్తున్నాను. డాక్టర్ సాహెబ్ యొక్క పేరును, మీ సెంటర్ యొక్క పేరును కూడా ఉన్నతంగా ఉండే విధంగా చేయండి. మీ ప్రోగ్రెస్‌తో పాటుగా, మీ జీవన విధానాన్ని కూడా, ఎలా అంటే

ఒక సెయింట్ జీవించే విధంగా అలవరచుకోండి. ఎంత వరకు వీలైతే అంతగా బ్యాలెన్స్‌డ్ (సమతా స్థితి)గా ఉండడానికి ప్రయత్నిఁచండి. అందువల్ల మీ కండీషన్ (స్థితి) అనేది డిస్టర్బ్ కాకుండా ఉంటుంది. ఒక ఆధ్యాత్మిక వ్యక్తి ఎలా ఉంటాడో అదే విధంగా, మీ హృదయాన్ని, మీ ఆలోచనలను, మీ జీవన విధానాన్ని మలచు కోవాలి. ఈ విధంగా తయారు కావడానికి మీరందరు కూడా కృషి చేయాలి. విజయవాడ సెంటర్ బాబూజీ మహరాజ్ మనస్సు లోను, హృదయంలోను ఇమిడి పోయినది. కాని మీరు ఎక్కడికి వెళ్ళినా సరే, బాబూజీ యొక్క అభ్యాసీ అంటే ఇలా ఉంటారు, అని మిమ్మల్ని చూసి అందరు నేర్చు కోవాలి.

డాక్టర్ సాహెబ్ ఆశ్రమంను వాళ్ళకు అప్పగించినపుడు చాలా మందికి వారి మీద కోపానికి వచ్చినారు. కాని మీరు జాగ్రత్తగా పరిశీలించి నట్లయితే, ఆ స్థలం ఏదైతే మిషన్ పేరు మీద ఉన్నదో, దానినే ఆయన మిషన్‌కు అప్పగించినారు. అంతే కాని బాబూజీని ఇవ్వలేదు. వాళ్ళు బాబూజీని తీసుకోలేదు. బాబూజీ శక్తిని తీసుకోలేదు. మిషన్ పేరు మీద ఉన్న స్థలంను మిషన్ ప్రెసిడింట్‌కు ఇచ్చివేసినారు. ఇందులో మీరు కోపానికి రావలసిన విషయం ఏముంది? ఇప్పుడు మీరు షాజహాన్‌పూర్ ఆశ్రమంను మన ఆశ్రమం అని చెప్పగలరా? మీరు షాజహాన్‌పూర్ ఆశ్రమానికి వెళ్ళితే మిమ్మల్ని లోపలికి రానివ్వకుండా, బయటి నుండే గెంటివేస్తారు. వాళ్ళు కొంత స్థలాన్ని మాత్రమే ఆక్రమించినారు. కాని అతడు బాబూజీ యొక్క శక్తిని గాని, ప్రేమను గాని తీసుకోలేదు.

డాక్టరు గారు, తాము ఏ కండిషన్‌లో ఉన్నారో తెలుసు కొనగోరినట్లుగా వారి కుమారుడు సుధేష్ నన్నడిగారు. వారున్న స్థితి అనేది చాలా గొప్పది. అది వెదికినా దొరకనిది. వారున్న స్థితిలో ఉన్నపుడు, స్వయంగా కోల్పోయినపుడు అనగా మరపు

స్థితి లేదా విస్మృతావస్థలో ఉన్నపుడు ఎవరికి వారు స్వయంగా తమను తాము గుర్తించలేని స్థితిలో ఉంటారు. అందుచేత స్థితిని గురించి తెలుసుకోవటం సాధ్యం కాదు. "స్థితిని పొందనున్న వారే తమను తాము పోగొట్టుకొన్నప్పుడు ఇంకా స్థితిని గురించి చెప్పే దెవరు?" అని బాబూజీ అన్నారు.

ఆధ్యాత్మికత ప్రారంభమైనపుడు మరుపు స్థితి ప్రారంభ మవుతుంది. (When the condition of spirituality begins, the condition of forgetfulness begins) ఒక్క నిమిషంపాటు అభ్యాసికి తాను ఎక్కడ ఉన్నదీ, తానెవరో తెలియనటు వంటి స్థితి కలుగుతుంది. ఇదే మరపు స్థితి లేదా విస్మృతావస్థ. అప్పుడు ఆధ్యాత్మికత ప్రారంభమవుతుంది అన్నారు బాబూజీ. "నేను వందల కొద్దీ అర్జునులను తయారు చేశాను కాని అందులో గాండీవం ధరించ గలిగిన ధీరులెందరు?" అని వ్యాఖ్యానించారు బాబూజీ.

మరుపు స్థితి ఆంతరికం (ఇన్నర్)లో ఉంటుంది. బాహ్యం లో కూడా ఉంటుంది కాని గుర్తించలేరు. ఆంతరికంలో బాగా మునిగి ఉండటమే అందుకు కారణం. ఉదయం నుంచి సాయంత్రానికి, సాయంత్రం నుంచి ఉదయానికి ప్రోగ్రెస్ ఉంటూనే ఉంటుంది. ఆంతరికంగా ఉన్నటు వంటి అనుభూతి బాహ్యంలోనూ ఉంటుంది కాని ఆంతరికంగా బాగా మునిగి పోయి ఉండటం వలన బాహ్యం యొక్క సంగతి తెలియదు. మరుపుస్థితిలో ధ్యానం ఉండదు. ఆస్థితి నుంచి బయటకు వచ్చినపుడు మనకు ఆ స్థితిని గురించిన జ్ఞానం కల్గుతుంది. ఒకవేళ ఆ స్థితిని గ్రహించలేక పోయినప్పటికీ ఆ స్థితి కల్గ లేదని భావించు కోకూడదు. అది తెలియక పోవచ్చు. కనుక మరపు స్థితి ఆరంభమై నప్పుడు ఆధ్యాత్మికత ఆరంభమై నట్లుగా భావించాలి. మనం ఆంతరికంగా మునిగి ఉన్న స్థితిపైన మనసు నిల్పి బాహ్యానికి వస్తే ఆ స్థితి యొక్క అనుభూతి తెలుస్తుంది.

చాలా మంది అభ్యాసులకు ఈ స్థితి కలిగి ఉంటుంది. 'అనంత యాత్ర' పుస్తకం చదివిన అభ్యాసులు నా వద్దకు వచ్చినపుడు తమకు కూడా అటువంటి స్థితియొక్క అనుభూతి కల్గినట్లు చెప్పారు. కాని దానిపై ధ్యాస నిలపకపోవటం వల్ల దానిని గ్రహించలేక పోవటమో, దాని ఆనందాన్ని పొందలేక పోవటమో జరిగి ఉంటుంది. ఉదాహరణగా – మనం ఏదో లోతుగా ఆలోచిస్తూ భోజనం ఆరగించామనుకుందాం. ఆ సందర్భంలో మనం ఏమి తిన్నామో, వాటి రుచులు ఏమిటో మన దృష్టిలోకి రావు. అంతమాత్రం చేత మనం భోజనం చేయటం, రుచులు చవిచూడటం జరగకపోలేదు కదా! మనం శ్రద్ధ వహించక పోవటమో కారణం కాని అనుభూతి కల్గక పోవటం కాదు. ప్రతి సిట్టింగ్‌లోను ఎంతో కొంత ప్రోగ్రెస్ (ఉన్నతి) ఉంటుంది. కాని దృష్టి నిల్పకపోవటం చేత అది అనుభూతికి అందదు.

ప్రశ్న: ఒక్కొక్కసారి ధ్యానం బాగున్నట్లు గాను, మరొక్కసారి బాగా లేనట్లుగాను అనిపిస్తుంది. అది మన అదృష్టం మీద ఆధారపడి ఉంటుందా?

జవాబు: అటువంటి ఆలోచన సరియైనది కాదు. వ్యతిరేక భావనకు అవకాశం ఇవ్వవద్దని బాబూజీ పదే పదే చెప్పారు. అందుచేత అటువంటి నిరాశ చెందవద్దు. ఆలోచనలు వచ్చాయని చింతించనూ వద్దు. బాబూజీ మనలోనే ఉన్నారు. మన ఎదుటనే ఉన్నారు అనే భావంతో ఉంటే ఆలోచనలు మన దరికి రావు. వారిపై పూర్తిగా దృష్టి సల్పి, వారి కృపను పొందుతున్నామన్న తలంపు ఉంటే నిరాశ, నిస్పృహలకు, ఆలోచనల అడ్డంకులకు తావుండదు.

ప్రశ్న: రాముడు, కృష్ణుడు భూమి మీద అవతరించబోయే ముందు ప్రకటిత మైనట్లుగానే బాబూజీ కూడా ప్రకటిత మయ్యారా?

జవాబు: అవును, ప్రకటించబడ్డారు. అందుకు తగిన ఆధారాలు నా వద్ద ఉన్నాయి. "సహజమార్గ దర్పణంలో దివ్యదేశ దర్శనము" పేరుతో నేను వ్రాసిన పుస్తకంలో దానిని ఉదహరించాను. ఒకరోజు సాయంకాలం, నేను ఆకాశం వంక తదేకంగా చూస్తూ ఉండగా ఒక దివ్యకాంతి కన్పించింది. అందులో వరుసగా రాముడు, కృష్ణుడు, ఓంకారము ఒక్కొటొక్కటిగా కన్పించి అంతర్ధానమై పోవటం చూశాను. తర్వాత బాబూజీ రూపం కన్పించింది. బాబూజీ నుంచే ఆ ప్రకాశం వెలువడుతోందా అనిపించింది. విశ్వమంతా వారే వ్యాపించి ఉన్నట్లుగా తోచింది. ఆ తరువాత 'ఓం'కారం కూడా వారిలోనే లయమై పోయినట్లుగా కన్పించింది. ఆదృశ్యానికి పూర్వం నేను బాబూజీని దర్శించలేదు. వారిని గురించి తెలియదు కూడా. నేనప్పటికి విగ్రహారాధన చేస్తూ ఉండే దాన్ని.

ప్రకృతి అభ్యర్ధన మేరకు, ప్రపంచ మానవాళి కొరకు దివ్యశక్తి మానవ రూపందాల్చబోయే ముందుగా బ్రహ్మాండ మండలంలో అది వ్యక్తమౌతుంది. దేవకికి కృష్ణ పరమాత్మ బాలకుని రూపంలో కన్పించారు. ఆ దివ్యశక్తి రూపుల్ని అవతారాలుగా భావిస్తామే కాని జన్మలుగా భావించము. దివ్య మూర్తులకు లేదా అవతారాలకు మరణ ముండదు. ఆ రూపం ఇక్కడ తయారైనది కాదు. ఏర్పడినది (తయారైనది) బ్రహ్మాండ మండలంలో! వారు స్వయంగా ఈ అవతారం తీసుకొని రారు! ప్రకృతిఅవసరార్థం పంపించ బడతారు. అంతేగాని కర్మ ఫలంగా వారి పుట్టుక జరగలేదు. బాబూజీ రూపం ఆనాడు ఆకాశంలో తిలకించినందు వల్లనే నేను షాజహాన్ పూర్‌లో బాబూజీని చూసినపుడు వారే వీరు అని దృవపర్చు కున్నాను. దైవం వస్తే ఎలా గుర్తించబడతారు అంటే - ముందుగా వారి రూపం కన్పిస్తుంది కనుక దానిని బట్టి వారు గుర్తించబడతారు.

వివేకానందుడు ఇలా చెప్పారు; ఏదైనా గొప్ప శక్తి వచ్చినపుడు దాని రూపం ఇది అని చెప్పలేం. ప్రకృతి దానికి రూపం కల్పించలేదు. శక్తి పంపించ బడుతుంది. మనం గుర్తించటం కోసం ఆకారం తీసుకోబడుతుంది. కౌసల్య, దేవకీ మాతలు బ్రహ్మాండంలో చూసిన రూపంలోనే ఆ శక్తి ఉంది. ఆ శక్తి అలా దివ్య కాంతి రూపంలోనే మనసులో నిలిచి ఉంటే దానిని ఎక్కువ కాలం భరించలేరు. అందుచేత బాలకుని రూపం తీసు కోబడింది. దానినే దృష్టిలో నిల్పు కున్నట్లయితే బాలకుని రూపంలో ఉన్న అవతార మూర్తుల్ని పోషించలేరు. భయం కల్గుతుందే గాని లాలించి సేవించలేరు. అందుచేత ఆ శక్తి రూపాన్ని మర్చిపోయి మానవ రూపాన్ని సేవిస్తారు.

ప్రశ్న: ఫ్రీడమ్ ఫ్రమ్ ఫ్రీడమ్, లైఫ్ ఇన్ లైఫ్, డివైన్ ఈజ్ ఇన్ యు 'స్టార్ట్ లివింగ్ ఇన్ హిమ్' – అనగా విముక్తి నుంచి విముక్తి, జీవనంలో జీవనం, దైవం నీలో ఉన్నాడు– వారిలో జీవించ నారంభించు'–అని బాబూజీ చెప్పిన వాక్యాలు వివరించండి.

జవాబు: అవి బాబూజీ చెప్పినటు వంటి స్థితులు. బాబూజీ మహరాజ్ చెప్పినటు వంటి ప్రతి దానినీ నేను నా పుస్తకాల్లో వివరించాను. ఒక్క వాక్యమూ విడిచిపెట్టలేదు. ఫ్రీడమ్ అనగా సాల్వేషన్ అనగా మోక్షం (లేదా పాక్షికమైన ముక్తి) అనగా నిన్ను నీవు మరచిపోవటం. ఫ్రీడమ్ ఫ్రమ్ ఫ్రీడమ్ అనగా లిబరేషన్ అనగావిముక్తి. నిన్ను నీవు పూర్తిగా మరచిపోయినీ అస్థిత్వం కోల్పోయి దైవంతో కలిసి పోవటం! అనగా ఆత్మ పరమాత్మలో లయమై పోవటం.

లైఫ్ ఇన్ లైఫ్ – జీవనంలో జీవనం. అనగా దైవం లేదా బాబూజీ మనలో ఉన్నారను భావంతో ఉంటాము.వారి మీదనే దృష్టి నిల్పుతాం. సాధనలో పరిపక్వత చెందుతున్న కొలదీ

వారిలోనే మనం ఉన్నామనే భావన లేదా అనుభూతి కల్గుతుంది. ఆదిలో మనలో వారు ఉన్నారు అనుకున్నది క్రమంగా వారిలోనే మనంజీవిస్తున్నామనే అనుభూతిగా మారుతుంది. అదే లివ్ ఇన్ మాస్టర్ – అనగా దైవంలో జీవించటం. ఇటీవల ఇది అపార్థానికి దారితీసి 'లివింగ్ మాస్టరు'గా వినబడుతుంది.

ప్రశ్న: బాబూజీగారు చెప్పిన మాటలు రికార్డు చేసిన క్యాసెట్ నుంచి పుస్తక రూపంలో వచ్చిన దానిలో ప్రాణాహుతి గురించి చర్చించారు. అందులో ఒక వైన్ సీసా కార్కు (బిరడా)తో మూయబడి ఉన్నట్లుగాను, అందులో వైన్ పోయాలన్నా, తీయాలన్నా ఆ కార్కు (బిరడా) తీస్తేనే గాని పని జరుగదు. అదే విధంగా చెడ్డాలోచనలు, సంస్కారాలు హృదయం నుంచి తొలగించడానికి సీసాను తల్లక్రిందులు చేసినట్లుగా చేయాలి అన్నారు. దానిని వివరించండి.

జవాబు: నీ హృదయాన్ని తెరచి ఉంచు. లేకపోతే పోవల్సినవి బయటికి పోవు. అనగా సంస్కారాలు తొలగిపోవు అని బాబూజీ చెప్పారు. అభ్యాసి బాబూజీ నుంచి మంచి స్థితులను, మంచి ఆలోచనలను పొందాలనుకుంటాడు. కాని తనలోని సంస్కారాలను, చెడు ఆలోచనలను మాత్రం బహిరంగ పరచకుండా లోలోపలే అణచిపెట్టి ఉంచుతాడు. తన దోషాలను గురించి బాధపడుతూనే ఉంటాడు. అందుచేత దాపరికం లేకుండా హృదయం విప్పి వారికే అర్పితమై పోవాలి. హృదయంలోకి వారిని, వారిచ్చే దానిని ఆహ్వానించాలి. తన తప్పొప్పులు గుర్తించి సరిదిద్దమని వారినే వేడుకోవాలి. అపుడు సంస్కారాలను వారే తొలగిస్తారు.

ఒక ఖాళీ పాత్ర ఉందనుకుందాం. దానిలో దేనినైనా నింపాలనుకుంటే మరోపాత్రను అది ఎంత పెద్ద పాత్ర అయినా సరే వంచి నింపాల్సిందే! అందుచేత మనహృదయాన్ని ఒక ఖాళీ

పాత్ర లాగా ఉంచితే అందులో దివ్యత్వాన్ని నింపటానికి ఎంతటి దివ్య పురుషుడైనా మన వైపు వంగ వలసిందే; అంటే మనల్ని దివ్యత్వంతో నింప వలసిందే. అందుచేత మన హృదయాన్ని ఖాళీగా ఉంచితే ఆ దివ్యత్వం మన వైపు ఒరిగి మనల్ని నింపుతుంది.

బాబూజీని చూడటానికి షాజహాన్‌పూర్ వెళ్ళనవసరం లేదు. కళ్ళు మూసుకుని వారి ధ్యానంలో ఉంటే మన లోపలే సాక్షాత్కరిస్తూ ఉంటారు. మొదటగా బాబూజీని చూడటానికి షాజహాన్‌పూర్ వెళ్ళినపుడు ఆనందం కల్గుతుంది. తర్వాత దాని వల్ల కల్గిన ఆనందానుభూతి, అనుబంధాల వల్ల తిరిగి వచ్చేటపుడు వ్యధ కల్గుతుంది. వీడిపోతున్నట్లనిపిస్తుంది. కాని బాబూజీ మనలోనేఉన్నారు. మన ఇంటి వద్దనే ఉన్నారని అనుకుంటే కొంత ఎడబాటు, బాధ తొలగిపోయి మనసు కుదుట పడుతుంది. ఇది ఎటువంటి దంటే – ఒక ఆడపిల్ల వివాహమైన తర్వాత పుట్టిల్లు వీడి వెళ్ళేటపుడు వ్యధ చెందటం, ఆ తర్వాత అత్త వారింట్లో అందరితో కలిసి మెలిసి బాధ్యతల్లో మునిగి తేలటంతో పుట్టినింటి జ్ఞాపకాలను మర్చిపోవటమూ, మళ్ళీ ఎప్పుడైనా కన్నవారింటి నుంచి కబుర్లు తెలిసినపుడు గతాన్ని జ్ఞాపకం చేసుకున్నట్లుగా ఉంటుంది. మనం బాబూజీ వద్ద నుంచి తిరిగి వచ్చినపుడు కలిగే అనుభూతి అటువంటిదే అయినా మళ్ళీ దైనందిన జీవితంలో మర్చిపోతాం. లాలాజీ గురించిన ప్రార్థనా సమావేశాలకు బాబూజీ నుంచి ఆహ్వానం అందినపుడు మళ్ళీ ఆ సన్నివేశాలు, జ్ఞాపకాలు మదిలో మెదుల్తాయి.

సహజమార్గంలో ప్రవేశించినపుడు మొదటి సిట్టింగ్‌లో – భగవదాలోచన గురించి నిద్రాణంగా ఉన్న మన ఆత్మ జ్ఞానం జాగృతం చేయబడుతుంది. ఎవరో నీ గురించే వచ్చినట్లు, నీలోనే ఉన్నట్లు అనిపిస్తుంది. చైతన్యం కల్గిస్తుంది.

రెండవ సిట్టింగ్‌లో భగవంతుని గురించిన జ్ఞాపకం వస్తుంది. తాను పవిత్రంగా ఉండాలని, భగవంతున్ని పొందాలని, వారిని హృదయంలో నిలుపు కోవాలనే ధ్యాస కల్గి ఆధ్యాత్మికతకు పునాది వేయబడుతుంది.

మూడవ సిట్టింగ్‌లో ఒకరి నొకరు తెలుసుకోవటం జరుగుతుంది. ఆత్మ, పరమాత్మల అనుబంధ మేర్పడుతుంది.

ప్రశ్న: "భగవంతుడు నీలోనే ఉన్నాడు, ఆయనలో జీవించ నారంభించు" అని బాబూజీ చెప్పారు. దానిని ఆచరించటమెలా?

జవాబు: బాబూజీ మొట్టమొదట తెల్పిన విషయం – దైవం నీలోనే ఉన్నాడు అని. మన నిరంతర స్మరణలో వారిని నిలుపుకొని వారిపైనే ధ్యాస నిల్పితే వారు మనలోనే ఉన్నారనే భావం దృఢపడుతుంది. మనం తపించిన కొద్దీ మనకు వారి సమీప్యత కల్గుతుంది. ఆ తపనలో మరపు స్థితి కల్గుతుంది. మనల్ని మనం మరచిపోయి వారిలోనే జీవించటం ఆరంభమవుతుంది. అందుకుగాను, తమతో ప్రాపంచిక సంబంధం కల్పించుకున్నా సమ్మతమేనని బాబూజీ చెప్పినారు.

తల్లి దండ్రులకు దూరాన ఉన్న తమ పిల్లలు వస్తున్నట్లుగా ఉత్తరం వస్తే వారి రాక కోసం ఆదుర్దా, ఆసక్తి వారిని గురించిన ధ్యాస ఉంటాయి. ఎదురు చూపులు చూస్తారు. కాని వారి ఇంటికి రాగానే వారిలోని తపన చల్లారుతుంది. ధ్యాస తగ్గుతుంది.

బాబూజీ అన్నారు, "మీరు నన్ను ఆహ్వానించక పోయినా నేను స్వయంగా వచ్చాను. నన్ను ఆహ్వానించండి, నా గురించి ఆలోచించండి. నేను మీ కొరకే వచ్చాను. మిమ్మల్ని ఉద్ధరించ టానికి, మీ పిలుపు లేకుండానే వచ్చిన అతిథిని. అందుచేత నా మీద దృష్టి నిలపటం లేదు" అని.

ఒక అభ్యాసి తనకు ఆలోచనలు వస్తున్నాయని బాబూజీగారితో చెప్పినవుడు, "నేను పిలుపు లేకుండా వచ్చిన అతిథిని కదా! నన్ను దృష్టిలో పెట్టుకొని సత్కరించవలసింది పోయి నీవు బయటనే తిరుగుతున్నావు. అందుకే నీకీ ఆలోచనలు వస్తున్నాయి" అని అన్నారు. ఇక మనం వారిని ఆహ్వానించినప్పుడు కూడా వారి రాకపై శ్రద్ధ వహించకుండా మనం పెడదారిని పోయినా వారు మనల్ని తమ వారి గానే భావిస్తారు. మనం మన తప్పును తెలుసుకొని, దివ్య భావన పెంచుకొని"నేను మీ ఎదుటే ఉన్నాను. నేను మీవాడినే" అని అనుభూతి చెందుతే వారి కృపకు పాత్రులమవుతాం. ఏ విధమైన ఆలోచనలు ఇక రావు.

ప్రశ్న: వ్యక్తిగత సిట్టింగులో గాని, సత్సంగములో గాని దాదాపు సగం లేదా మూడు వంతుల సమయం తర్వాత నేను మునిగిపోయిన స్థితి తొలగిపోయి పరిసరాల్లోని శబ్దాలు విన్పిస్తాయి – ఎందుచేత?

జవాబు: ఈ ప్రశ్న దైవాన్నే అడగాలి. మీరు సముద్రం ముందున్నారు. అందులోపాదం మోపితే లాక్కుపోతుంది. పాదం మోపవలసింది మనం. అందులోకి దిగకుండా దానికదే తీసుకుపోదు. బాబూజీయే ఒక దివ్య సముద్రం. వారిని మళ్ళీ మళ్ళీ జ్ఞాపకం చేసుకుంటూ నిరంతర స్మరణలో వారిని స్పర్శించే లాగున దీక్ష వహిస్తేఆధ్యాత్మిక సాగరానికి తీసుకు పోతారు.

ప్రశ్న: ధ్యానంలో నేను కొన్ని సార్లు కవర్ అయినట్లు, కొన్ని సార్లు ఆ కవరింగ్ నుంచి తొలగిపోయినట్లు అనుభూతి చెందుతాను. ఇది వాస్తవమా లేక భ్రమ అవుతుందా?

జవాబు: కవరింగ్ అవటం అంటే ట్రాన్స్‌మిషన్ వస్తూ ఉంటుంది. ఆ ప్రాణాహుతిమనలోని ఆటంకాలను, అనవసరమైన వాటిని సమీకరించి నిర్మలం గావిస్తుంది. వాటిని ఒక్కసారిగా

బయటకు విసిరి పారేసినట్లుగా అన్పిస్తుంది. అప్పుడు కవరింగ్ నుంచి విడుదలైనట్లుగా అనుభూతి కల్గుతుంది. దీనిని - ఇంటిని శుభ్రపరచే సందర్భంలో చెత్తా చెదారాన్ని ఒక చోటకు పోగుచేసి చేటలోకి ఎత్తి పారబోయటంతో పోల్చవచ్చు.

ప్రశ్న: అనేక జన్మల తర్వాత ఈ జన్మ ప్రాప్తించింది. ఈ జన్మలో భూమాకు చేరినతర్వాత వేరుపడి మళ్ళీ జన్మించడం జరుగుతుందా?

జవాబు: మీ ప్రశ్న సరైనది కాదు. సెంట్రల్ రీజియన్ వరకు ఐడింటిటీ (గుర్తింపు)ఉంటుంది. బాబూజీ మహరాజ్ చెప్పిన దాని ప్రకారం కేంద్ర మండలం (సెంట్రల్ రీజియన్) అనగా సప్త వలయాలలో ప్రవేశించాక మన అస్థిత్వమే ఉండదు. అక్కడఒకే ఒక్క అస్థిత్వం ఉంటుంది. అది భూమాది మాత్రమే. అక్కడ బాబూజీ దర్శనంకల్గుతూ ఉంటుంది. ఆ బాబూజీ షాజహాన్‌పూర్‌కు చెందిన బాబూజీ మాత్రమేకాదు, సమస్తానికి చెందినవారు. భూమా సమస్తమూ తానే అయిన బాబూజీ మహరాజ్‌గా గుర్తించాలి. అస్థిత్వమే కోల్పోయి అందులో ఐక్యమైపోయాక ఇంక జన్మ కలిగే ప్రసక్తే ఉండదు. ఇంతవరకు భూమా గురించి ఎక్కడా, ఎవ్వరూ ప్రస్తావించ లేదు. బాబూజీ మాత్రమే దాని గురించి వివరించగల్గారు. ఇదివరలో ఎవ్వరైనా చెప్పినా అది నామ మాత్రంగానే మిగిలిపోయింది. ఇపుడు బాబూజీ దానిని వెల్లడి చేసి అదే మన యొక్క లక్ష్యంగా తెలియజెప్పారు. డివైన్ పర్సనాలిటీ పేరు ఉచ్ఛరించటానికీ, సాధారణమైన పేరు ఉచ్ఛరించటానికి భేదం ఉంది. మామూలుగా పేరును పలికినపుడు నాలుక మాత్రమే స్పందిస్తుంది. కాని దివ్య పురుషుని పేరు తలచినపుడు వారితో మనకు సంబంధం ఏర్పడి ఉంది కనుక హృదయంలో స్పందన ఉంటుంది. బాబూజీ మనల్ని అంతిమం చేర్చాలనే సంకల్పంతో వచ్చారు కనుక, ఆ సంకల్పం మన హృదయాన్ని

స్పర్శిస్తుంది. "మాస్టర్" అంటున్నామంటే అందులో భక్తి మేళవించి ఉండాలి. వారితో మనం పెనవేసుకుని ఉంటే, ఆ అనుబంధమే మన హృదయాన్ని ఆ పిలుపుతో స్పందించే లాగున చేస్తుంది.

ప్రశ్న: కొన్నిసార్లు ధ్యానంలో ఉన్నపుడు హృదయంలో ఏవో ధ్వనులు విన్పిస్తాయి. అది వాస్తవమా లేక భ్రమా?

జవాబు: అది మీ ఊహ మాత్రమే. ధ్యానంలో గాఢంగా ఉన్నపుడు మనకు స్పృహయే ఉండదు. ఇంక మాటలు వెలువడే ప్రసక్తి కాని, వినబడే ప్రసక్తి గాని ఉండదు. అట్టి స్థితిలో స్థితిని వివరించటానికి కూడా మాటలు రావు. దానిని ఒక రకంగా పరీక్షించుకోవచ్చు. మీరు ధ్యానానికి ముందు ప్రార్థన చేస్తూ ఉన్నట్లయితే ఎప్పుడో ఒకప్పుడు ఆ శబ్దాలు వస్తాయి. ధ్యానానికి ముందు ప్రార్ధన చేసుకోమని బాబూజీ చెప్పలేదు. ఉదయం లేవగానే ప్రార్ధన చేసి బాబూజీతో "నేను మీ పాదాలవద్దనే శరణు జొచ్చి ఉన్నాను. నిరంతరం మీ స్మరణలోనే ఉన్నాను.నన్ను మీ వాడిగానే స్వీకరించండి" అని విన్నవించుకోవాలి. తరువాత మీ ఆనవాయితీ ప్రకారం ధ్యానం చేసుకోవచ్చు. ప్రార్ధన ప్రోగ్రెస్‌కు ఉపయోగపడుతుంది.

ప్రశ్న: స్వయంగా ధ్యానం చేసుకోవటానికి, ప్రశిక్షకుని (ప్రెసెప్టర్) ఎదుట సిట్టింగ్ తీసుకోవటానికి భేదం ఉందా?

జవాబు: ఒక విధంగా చెప్పాలంటే – మన ఇల్లు మనమే శుభ్రపరుచు కోవటానికీ, సేవకుని ద్వారా శుభ్రం చేయించ టానికీ ఉన్న తేడాయే ఉంటుంది.ప్రెసెప్టర్ వద్ద సిట్టింగ్ వల్ల మనలో భక్తి, శ్రద్ధ, ఏకాగ్రత కల్గడానికి వారిచే సంకల్పం చేయబడుతుంది. మన సంస్కారాలు శుద్ధి చేయబడతాయి. ప్రాణాహుతి ప్రవాహం జోరుగా జారీ చేయబడుతుంది.

ప్రశ్న: ప్రెసెప్టర్ వద్ద తప్పనిసరిగా సిట్టింగ్ తీసుకోవాలా?

జవాబు: వారం రోజుల్లో ఏ ఒక్క రోజైనా ప్రెసెప్టర్ వద్ద సిట్టింగ్ తీసుకోవాలని బాబూజీ చెప్పారు. ఆ రోజుల్లో ఉన్న కొన్ని సాంఘిక కట్టుబాట్లు మూలంగా స్త్రీలు ఒంటరిగా బయటకు వెళ్ళే అవకాశముండేది కాదు. అందుచేత బాబూజీతో నేను సిట్టింగ్‌కు వెళ్ళడానికి ఎదురౌతున్న ఇబ్బందిని గూర్చి చర్చించినపుడు "బిటియా! నీవెప్పుడు స్మరిస్తే అప్పుడు నీ ఎదుట ఉంటాను" అని అన్నారు. ఇటువంటి సందర్భంలో బాబూజీ ఈశ్వర్ సహాయ్ గారింటికి వచ్చినపుడు, మేము ఒంటరిగా వెళ్ళలేమని గ్రహించి రెండు కిలో మీటర్ల దూరం స్వయంగా మా ఇంటికి నడచివచ్చి ఈశ్వర్ సహాయ్ గారింటికి మాకు తోడుగా నడిచి వచ్చేవారు.

బాబూజీతో చనువుగా మాట్లడే వాళ్ళం. ఓసారి బాబూజీతో "నాకిప్పుడు సిట్టింగ్ తీసుకోవాలి అనిపించటం లేదు" అనగా, వారు "నాకిప్పుడు నీకు సిట్టింగ్ ఇవ్వాలి అనిపించడం లేదు, బహుశా అందుకే నీకు అలా అనిపించి ఉంటుంది" అన్నారు. మరణ సమయంలో భగవంతుని ప్రార్థించాలి, లేకపోతే నరకం ప్రాప్తిస్తుంది –అని చాలా మంది చెపుతూ ఉంటారు కదా! అని బాబూజీని ప్రశ్నించాడు ఒక అభ్యాసి. దానికి సమాధానంగా "నీవు సహజమార్గంలోకి వచ్చావు. నీవు అభ్యాసీవి. మరి నీకు ఆ భయం వద్దు. నీ బాగోగులు నేను చూసుకుంటాను" అని అన్నారు బాబూజీ.

అసలు సహజమార్గమునకు మూలం ఏమిటి? అని పరిశీలిస్తే బోధపడేది ఇదే! మనం వారిని తలంచలేదు. ఆహ్వానించలేదు. వారే స్వయంగా మనల్ని తలచుకొని, మనల్ని ఉద్ధరించాలనే సంకల్పంతో దివి నుంచి దిగి వచ్చారు. వారు తమ ప్రేమను పంచి, మన భక్తి ప్రేమలను పొంది ఆనందించాలనే

సంకల్పంతో వచ్చారు. అనగా మూలమే అయిన భూమా బాబూజీ రూపంలో భువి మీదకు దిగి వచ్చింది. ఒక అభ్యాసి బాబూజీని "మీరు ఆ సంకల్పంతో దిగి వచ్చారు. మరి మాలో అక్కడకు చేరాలనే సంకల్పం ఎప్పుడు కల్గుతుంది" అని అడిగాడు. అందుకు సమాధానంగా "మీలో తపన ఉంటే ఆ సంకల్ప మేర్పడుతుంది" అని చెప్పారు బాబూజీ.

ప్రశ్న: ఒక్కొక్కసారి ఏకాగ్రత ఉంటుంది. ఒక్కోసారి ఉండదు. ఎందుచేత?

జవాబు: బాబూజీ మహరాజ్ ఒకసారి కృపాధారను ఇవ్వట మంటూ జరిగాక తిరిగి తీసుకోవటమంటూ ఉండదు. మనమే ఆ ధారను స్వీకరించకుండా బయటకు వస్తున్నామన్న మాట. ఒకవేళ సంబంధం తెగింది అనుకుంటే మళ్ళీ సంబంధం కల్గించు కోవటానికి ప్రయత్నించి ఏకాగ్రతతో ధ్యాస నిల్పటమే మార్గం. ఏదైనా పనిలో నిమగ్నమైనప్పటికీ అదే ధ్యాస, శ్రద్ధ నిలుపుకోవాలి.

ధ్యానం ప్రారంభించబోయే ముందు స్టార్ట్ (ఆరంభించు) అనే పదం ఎప్పుడూ ప్రయోగించకూడదు. ఆ శబ్దం, సహజ మార్గంలో చేరినప్పుడు ఇచ్చేటటువంటి ప్రథమ సిట్టింగ్ సందర్భంలోనే ప్రయోగించాలి. మామూలుగా ఆ శబ్దం ప్రయోగించి నట్లయితే ఆభ్యాసిలో అప్పటి వరకు తాను ఆ ధ్యాసలో లేనట్లుగా అభిప్రాయం కల్గుతుంది. మనం ఎప్పుడూ నిరంతర స్మరణలోనే ఉంటాం. కాని తాత్కాలికంగా ప్రాపంచిక కార్యకలాపాల మీదకు దృష్టి మరల్చుతాం. అందుచేత ప్రతిసారీ ధ్యానం చేయించేటప్పుడు – ధ్యానంలో కూర్చోండి అని మాత్రమే చెప్పాలి.

ఒక అభ్యాసీ – ధ్యానములో సువాసనలు అనుభవ మవుతూ ఉంటాయని అన్నాడు. అవి భౌతికమైనవి కావు.

కొంతమంది సిట్టింగ్‌కు క్రమంగా కాకుండా అప్పుడప్పుడు బలవంతంగా వస్తూ ఉంటారు. వారికి బలవంతంగానైనా కొంత ఇవ్వాల్సి వస్తుంది. బాబూజీ అనేవారు, "అలాంటి వారు ఆ మజా (మాధుర్యం) కొరకే వస్తూ ఉంటారు" అని.

జనం అంటూ ఉంటారు "గైడ్ (మార్గదర్శకుడు) లేకుండా ఏమీ చేయలేము" అని. కాని మన లోపలనే డివైన్ గైడ్ దాగి ఉంది. మీకు కోపమో లేక దురాశయో కల్గిందనుకొండి. లోపలున్న గైడ్ అది మంచిది కాదని చెప్పడం జరుగు తుంది. కాని మీరు మీ ఆలోచనలతో ఆ సందేశాన్ని అణిచివేస్తే అది మౌనం వహిస్తుంది. మనలో ఆ డివైన్ గైడ్ తెలియజేసే మంచి చెడులను మనం గ్రహించి మసలుకోవాలి.

మనలోని డివైన్ గైడ్ మనల్ని బాబూజీ చరణాల వద్దకు దారి తీయిస్తుంది. గృహస్థాశ్రమం కూడా ఒక తపస్సువంటిదే. ఆ గైడ్ చెప్పినట్లు మనం పాటించక పోయినట్లైతే గృహస్థ జీవనంలో ఎన్నో సమస్యలు, ఇబ్బందులు ఎదురౌతాయి. నిబ్బరంతో దానిని బట్టి మనల్ని మనం సరిదిద్దుకోవాలి. కోపతాపాల వల్ల కుటుంబ జీవనం ఛిద్రమైపోతుంది.

ఒకసారి ఒక అభ్యాసీ బాబూజీ వద్దకు తన కుమారుణ్ని తీసుకువచ్చి "తన కుమారునికి అతి కోపమనీ, ఏ మాటా ఆలకించడనీ, దానితో విసుగు చెందుతున్నామని చెప్పాడు. అంతేగాకుండా, కుర్రవాడి తల్లి వాడిని చిన్నపుడే అడవిలో తోడేళ్ళ మధ్య వదిలేస్తే బాగుండేదని వాపోతూ ఉంటుందని చెప్పాడు. అందుకు ఆ పిల్లవాడు అక్కడ వదిలేస్తే అవే పెంచేవి గదా, అని కూడా సమాధానమిచ్చినట్లుగా బాబూజీకి వివరించాడు. అపుడు బాబూజీ చెప్పారు "మానవ రూపంలో ఉన్న జంతు లక్షణా లుంటాయి. కాని జంతువుల మధ్య పడేస్తే ఆ లక్షణాలే ఇంకా

బలపడతాయి. కనుక సహనంతో అతడిని సరిదిద్దితే మానవ లక్షణాలు అలవడతాయి” అని, ఆ పిల్లవానితో “ఆ జంతువుల మధ్య పెరిగితే నీకు వాటి లక్షణాలే వచ్చి ఉండేవి గదా!” అని సున్నితంగా హితువు చెప్పారు. అందుచేత దండించే బదులు క్రమంగా మార్పు తేవటానికి ప్రయత్నించాలి.

బాబూజీ నాకు చిన్న పిల్లలకు నేర్పినట్లు అన్నీ నేర్పారు. నేను వయసుకు పెద్దదాన్నయినా వారు శిక్షణ ఇచ్చే సమయంలో చిన్న పిల్లనే అనిపించింది. మనం పిల్లలకు అ, ఆలు వ్రాయించి నేర్పినట్లుగానే వారు నాకు ప్రతిదీ చూపించి నేర్పబట్టే నేను పుస్తకాలన్నీ వ్రాయగల్గాను. ఇప్పుడైనా నా స్థితి అదే! వారు నేర్పకుండా, చూపించకుండా నేను ఏమీ చేయలేను. నాది కూడా చిన్న పిల్లల స్థితియే.

సెంట్రల్ రీజియన్ ముఖ్య కేంద్రంలో ఖాళీ (హోలో) అనగా ఒక విధంగా నలుపు ఉంటుంది. అందులోనే పవర్ ఉంటుంది. అన్నిటి కన్నా ముందు పరిశుద్ధత ఏర్పడుతుంది. బాబూజీ నుంచి ఆధ్యాత్మికత ఆరంభమవుతుంది. ఆ ఆధ్యాత్మికతలో నలుపు (ఖాళీ) ఉంటుంది. దాని చుట్టూరా శక్తి ఆవరించి ఉంటుంది. పవర్, సెంట్రల్ రీజియన్ యొక్క మొదటి సర్కిల్‌లో ఉంటుంది. అక్కడి నుంచి వెళ్ళాలంటే (Powerless Power) శక్తిలేని శక్తితో ప్రయాణించాల్సి ఉంటుంది. ఇంతకు ముందు నేను చెప్పినట్లుగానే, బాబూజీ నాకు ప్రత్యక్షంగా చూపటం వల్లనే నాకు తెలిసింది. నేను దేనిని వ్రాసినా, చెప్పినా (కండిషన్) స్థితిని అనుసరించి వ్రాయాలి లేదా చెప్పాలి అని బాబూజీ నన్ను ఆదేశించారు. అందుచేత స్థితిని వారు చూప కుండా, దానిని దర్శించకుండా ఎలా వ్రాయగలను.

మీరు ఇంకా ఇంకా ప్రశ్నలడగండి. మీరు తెలుసుకొని ఉంటే మిమ్మల్ని ఎవ్వరైనా ప్రశ్నిస్తే చెప్పగల్గిన వారవుతారు.

డా॥ వరదాచారి గారు బాబూజీని "ప్రెసెప్టర్ పర్‌ఫెక్ట్ అవుతారా? (ప్రెసెప్టర్ నిఖార్సీగా అవుతారా?)" అని ప్రశ్నించారు. దానికి జవాబుగా, "పర్‌ఫెక్ట్ అనదగినది లాలాజీ గారి శక్తి ఒక్కటే. అది ఆయనకే సాధ్యం కాని డాక్టర్‌కు సాధ్యంకాదు. శక్తి కంటే లాలాజీగారు మిన్నయైనవారు. ఆ పర్‌ఫెక్ట్ పవర్‌నే వారు క్రిందకు తీసుకు రాగల్గారు కనుక వారు పర్‌ఫెక్ట్" అని బాబూజీ బదులిచ్చారు.

నేను చాలామంది సాధువులను చూశాను. కాని బాబూజీలో ఉన్నంత సాధు స్వభావం ఎవరిలోనూ గమనించ లేదు. తమ కుటుంబంలో భార్య బిడ్డలతోను, పనివారితోనూ, ఇతరులతోనూ ప్రేమగా, సమభావంతో ఉండేవారు. ఆఖరికి వారి పెంపుడు జంతువుల పట్ల కూడా సమాదరణ చూపేవారు. బాధతో ఉన్నవారిని లాలించేవారు. ఇతరుల పిల్లలైనా సరే ఎవరైనా జ్వరంగాగాని, నలతగా గాని కన్పిస్తే తాము త్రాగే పాలను సైతం వారి చేత త్రాగించి అనునయించేవారు. డాక్టర్ని పిలిపించేవారు. దక్షిణ భారతదేశం వెళ్ళిరావడానికి ఒక నెల రోజులు పట్టేది. ఆ సందర్భంలో నౌకర్లు, ప్రెస్ పనివాళ్ళు తిండి సరిగా పెట్టలేదనో, డబ్బు అడిగినంతగా ఇవ్వలేదనో నెపంతో పని మానేసేవారు. వారు తిరిగి వచ్చేసరికి ఉన్నట్టి పరిస్థితి గమనించి, సేవకుల ఇంటికి వెళ్ళి వారిని బుజ్జగించి వారి అవసరాలు తీర్చి మళ్ళీ పనిలో ప్రవేశ పెట్టేవారు. బాబూజీ ప్రేమను పంచుకున్న అనుభూతితో వారందరూ ఆనందంగా పని చేసేవారు. అంతేగాకుండా తమ జంతువుల రుగ్మతలను కూడా గుర్తించి వైద్యం చేయించేవారు. సమస్యలను పరిష్కరించి సానుకూలత ఎలా సాధించాల్సిందీ, శాంతి, ఆనందాలు ఎలా సమకూర్చ వలసిందీ వారి చర్యలు ద్వారా మనకు శిక్షణనిస్తారు. ఒకసారి షాజహాన్‌పూర్‌లో బాబూజీతో నేను "నాకు చాలా కోపం వస్తుంది" అన్నాను.

అప్పుడు బాబూజీ "శాంతంగా నీవు ఇంకా జీవించే ఉన్నావు కదా!" అన్నారు. వారుపరిస్థితులను ఆ విధంగా శాంతింప జేసేవారు.

ఒకసారి ధ్యాన మందిరంలో ధ్యానంలో కూర్చుండ బోయే ముందు బాబూజీ నన్ను అందరికంటే వెనుక కూర్చోమని ఆజ్ఞాపించి అంతా పరిశీలించమని చెప్పారు. అభ్యాసులలో నలుగురు స్త్రీలు ముందు వరసలో కూర్చున్నారు. బాబూజీ నలభై నిమిషాల సేపు సిట్టింగ్ ఇచ్చారు. సిట్టింగ్ అయిపోయాక ఆ నలుగురిని సిట్టింగ్ ఎలా ఉందని అడిగాను. వారు సమాధానంగా చాలా బాగుందని, ఇదివరకు ఇంతటి అనుభూతి కల్గలేదని కూడా చెప్పారు. అప్పుడు నేను వారిని ఉదయం ఎవరితోనైనా ఘర్షణ పడి వచ్చారా అని, ప్రక్క ఇంటి వారితో చాలా గొడవ పడినట్లు చెప్పారు. దాని ప్రభావం వారు సిట్టింగ్‌లో కూర్చున్నంత సేపూ ఉండటం చేత, ఘర్షణలో జరిగే వాద ప్రతివాదాల ఊహతోనే ఆ నలభై నిమిషాల కాలం గడిపి వేశారు. బాబూజీ ఎదురుగా ఉన్నప్పటికీ వారు మాత్రం ఆ ఆలోచనల్లోనే మునిగిపోయారు. అందుచేత ఆలోచనలకు మనం పెనవేసు కోకుండా బాబూజీ మన ఎదుట ఉన్నారని భావించుకుంటే అవి మనల్ని వెంటాడవు.

మనం ఎలా జీవించాలి, అన్నది ప్రశ్న. సామాన్య మానవుడికీ అభ్యాసీకి తేడాఏమిటో ఆలోచించండి. దైవ చింతనకు అనేక పేర్లు ఉన్నప్పటికీ బాబూజీ మనల్ని సాధుకుడు అనలేదు. అభ్యాసి అని మాత్రమే అన్నారు. మనలో ఉన్న అభా అనగా దివ్య ప్రకాశం, ఆ దివ్యం మీదనే విశ్వాసముంచి అభ్యాసం చేస్తాము కనుక అభ్యాసి అని ప్రయోగించారు. దైవం మనలో ఉన్నాడన్న విశ్వాసంతో ఉన్నాము. కనుక మనం అభ్యాసి అవుతాము. ఈ కలియుగంలో పరిశోధన చేస్తూ బాబూజీ చాలా శ్రమించాల్సి వచ్చింది. దివ్య కాంతి మీ హృదయంలో

ఉందనుకోమన్నారు. దాని అనుభూతి పొందినప్పుడు, దివ్యము సమీపంలోనికి వచ్చినపుడు చూడ గల్గుతాం.

ప్రశ్న: నేను గత ఆరు మాసాలుగా మీ పాదాలకు నమస్కరించి స్పర్శిస్తున్నట్లుగా అనుభూతి చెందుతున్నాను. మీరు దానిని స్వీకరించారా? నేను తలచినపుడు మీ పాదాల సన్నిధికి చేరేటటు వంటి స్థితి నాకు కల్గిందా?

జవాబు: అసలు విషయం ఏమిటంటే ఇక్కడ కస్తూరి లేదు. కనుక కస్తూరిని స్మరించటం జరగదు. మీరు బాబూజీ పాదాలను స్పర్శిస్తే అది నాకు తెలుస్తుంది. మీరు బాబూజీ పాదాలకు ప్రణామం చేస్తే తప్పకుండా వారికి చేరుతుంది. ఎవ్వరైనా ఎవ్వరికైనా అర్పించటమంటూ జరిగాక అందకపోవటమంటూ ఉండదు. ఎవ్వరైనా నా పాదాలు స్పర్శించినా అది బాబూజీ పాదాలు స్పర్శించినట్లుగానే అనిపిస్తుంది నాకు. వారిని ఆశీర్వ దించమని బాబూజీని వేడుకుంటాను.

ప్రశ్న: మనలోనే బాబూజీ ఉన్నారనుకుంటాము. అందుచేత మన హృదయాన్ని నిర్మలంగా ఉంచాలనుకుంటాం. వ్యక్తిగత సిట్టింగ్‌కు వెళ్ళినపుడు ప్రెసెప్టర్ మా ఎదుట కూర్చుని ఉండి మాలో క్లీనింగ్ చేయటమూ, ట్రాన్స్‌మిషన్ ఇవ్వటమూ చేస్తున్నారంటే,అది వారిలో ఉన్నటువంటి బాబూజీయే మూలం నుండి ట్రాన్స్‌మిషన్ ఇస్తున్నారని అనుకుంటాం. ఒకే బాబూజీ మహరాజ్ అందరి అభ్యాసుల ఎదుట ఉన్నట్లుగానే, ప్రతి గోపిక కూడా కృష్ణుడు తన ఎదుటనే ఉన్నాడు అన్న భావనకు సరిపోల్చ వచ్చునా? వ్యక్తిగత సిట్టింగ్‌లో, బాబూజీ మహరాజ్ హృదయంలో శాశ్వతంగా ఉండటం వల్ల మరొక బాబూజీ మహరాజ్ సిట్టింగ్ ఇస్తూ ఉంటారా?

జవాబు: బాబూజీ ఉనికి యొక్క అనుభూతి ఆంతరికమైనది. శ్రీకృష్ణుని ఉనికి యొక్క అనుభూతి బాహ్యమైనది. అంటే బాబూజీ

యొక్క పని ఆంతరికమైనది కాగా శ్రీకృష్ణుని పని బాహ్యామైనది. గోపికలకు ఆ భావం లేదు. మునులు, ఋషులు శ్రీకృష్ణుని సేవించటానికి జన్మ తీసుకున్నారు. శ్రీకృష్ణుని చర్యలో ట్రాన్స్‌మిషన్ ఉండదు. అసలు ఆ సమయంలో ట్రాన్స్‌మిషన్ అనే ప్రసక్తే లేదు. అనంతం నుంచి వచ్చిన బాబూజీ మహరాజ్‌కు మాత్రమే అది చెందినదిగా ఉంది. శ్రీకృష్ణుడు పోరు సలపటానికే వచ్చాడు. బాబూజీ చెప్పారు "ఏ ప్రెసెప్టర్ అయినా సరే అతడు అభ్యాసియే!" అని, ట్రాన్స్‌మిషన్ ఇచ్చే సమయంలో మూలం నుంచి వచ్చే ఆ శక్తిని ప్రవహింపజేసి నంత వరకే ప్రెసెప్టర్, కాని తరువాత అభ్యాసియే. అనగా శక్తిని లింక్ (అనుసంధానం) చేయటమే అతని పని. నేను సైతం అభ్యాసీనే. ఆ శక్తితో క్లీనింగ్ చేయటము, ప్రాణాహుతి ఇవ్వడమే ప్రెసెప్టర్ పని. ప్రెసెప్టర్ అయినంత మాత్రాన అభ్యాసిలో మార్పు ఉండదు. నేనూ అలాగే ఉన్నాను మార్పు లేకుండా. ప్రాణాహుతి నిచ్చే విధానంతో ఇదివరలో ఎవ్వరూ రాలేదు. బాబూజీ మాత్రమే ప్రాణి మాత్రులందరినీ అంతిమానికి తీసుకుని వెళ్ళాలనే సంకల్పంతో ఈ విధానాన్ని ప్రవేశపెట్టారు. బాబూజీ మన హృదయంలో ఉన్నారను కుంటాం. మన ఆంతరికమంతా నిర్మల మవుతుంది. ఇతరుల విషయంలో అలా జరగదు. కనుకబాబూజీకి శ్రీకృష్ణునికి సాపత్యం లేదు. మనలో భగవంతుని పొందాలనే కోరికను జాగృతం చేసి, అక్కడికి చేర్చే సంకల్పంతో బాబూజీ వచ్చారు కనుక వారు ప్రాణాహుతి ద్వారా శక్తి నిస్తున్నారు. ఇదివరలో రాజయోగం ఉంది, తర్వాత మరుగున పడిపోయింది కదా అని మీరు అంటున్నారు. కాని అప్పుడు ట్రాన్స్‌మిషన్ లేదు. దాని నెవ్వరూ, ఎప్పుడూ తీసుకు వచ్చి ఉండలేదు. రాముడు కాని, కృష్ణుడు కాని వీరు ఎవ్వరికీ ప్రాణాహుతి నివ్వలేదు.

ఇందుకు ఒక వృత్తాంతం చూద్దాం. భీష్ముడు పాండవులలో ఒకర్నైనా చంపుతానని ప్రతిన బూనాడు. అదే జరిగితే మిగిలిన పాండవులు కూడా నైరాశ్యంతో ప్రాణ త్యాగం చేస్తారు. అది కృష్ణుని దృష్టికి ఎప్పుడైతే వచ్చిందో ఆయనొక పథకం వేశాడు. దాని ప్రకారం ద్రౌపది వద్దకు వెళ్ళాడు. తాను చెప్పినట్లు చేయమని ఆదేశించాడు. కృష్ణుడు పాండవులకు ప్రాణప్రదం కనుక ఆయన మాట వారికి శిరోధార్యమే. ద్రౌపది అంగీకరించింది. కృష్ణుడామెను ఒక నవ వధువు రూపంలో నూతన వస్త్రాభరణాలు ధరించి మేలిముసుగుతో సిద్ధంగా ఉండమని, తాను రాత్రి రెండు జాముల సమయానికి వస్తానని చెప్పాడు. ఆమెసమ్మతించింది. ఆ సమయానికి కృష్ణుడు వచ్చి ఆమెను వెంటబెట్టుకుని భీష్ముడున్న శిబిరానికి తీసుకొని వెళ్ళాడు రహస్యంగా. తన అడుగుజాడల ఉనికి లేకుండా జాగ్రత్తపడ్డాడు – భీష్ముడు గుర్తించకుండా ఉండటానికి. తెల్లవారు ఝామున నాల్గు ఘడియలకు భీష్ముడు ధ్యానం చేసుకొని కళ్ళు తెరుస్తాడు కనుక ఆ సమయానికి ద్రౌపదిని ముసుగు వేసుకుని, ఆమెను గుర్తించ లేనట్లుగా భీష్ముని ఎదుట కూర్చోమని ఆజ్ఞాపించాడు. ఆయన కళ్ళు తెరవగానే నమస్కరించి పాదాలు స్పర్శించమని చెప్పాడు. భీష్ముడు తపస్సు ముగించి కళ్ళు తెరిచేసరికి ఒక నవ వధువు తన ఎదుట కన్పించగానే "దీర్ఘ సుమంగళీ భవ!" అని ఆశీర్వదించాడు. అప్పుడామె నమస్కరించి ముసుగు తీసే సరికి భీష్ముడు ద్రౌపదిని గుర్తించాడు. ఆమె సుమంగళిగా ఉంటే పాండవులను చంపటం జరగదు కనుక ఇది కృష్ణుని మాయగా, వ్యూహంగా గుర్తించాడు. కనుక కృష్ణుడు భీష్ముని తన శక్తితో మార్చలేదు, యుక్తితో మాత్రమే సాధించాడు. ఇది భౌతిక పరమైనదేగాని, ఆధ్యాత్మిక పరమైనది కాదు. ఒక రకంగా తంత్రం మాత్రమే.

ప్రశ్న: శ్రీకృష్ణుడు అర్జునునికి విరాట్ దర్శనం కల్పించారు గదా! అదేమిటి?

జవాబు: బాబూజీ మనల్ని తీసుకు వెళ్తున్నప్పుడు మనకు అంతర్దృష్టినిస్తారు. దానితో మనం మన గతిని, స్థితిని చూడ గల్గుతాం. శ్రీకృష్ణుడు తన దివ్యశక్తితో అర్జునుడిని బ్రహ్మాండ మండలంలోకి తీసుకువెళ్ళి అక్కడి దృశ్యాన్ని చూపించాడు. ఈ భౌతిక ప్రపంచంలో జరగబోయే సంఘటనలు ముందుగా బ్రహ్మాండ మండలంలో కనబడతాయి. అక్కడ ఈ కురుక్షేత్ర సంగ్రామంలో కౌరవుల మరణ దృశ్యాన్ని అర్జునునికి చూపించి, వాళ్ళు ఇప్పటికే మరణించి ఉన్నారు కనుక నీవు నీ కర్తవ్యాన్ని నిర్వర్తించు – అని బోధిస్తాడు. అది చూపించాక అర్జునుడు మళ్ళీ భూమి మీదికి దిగి పోయాడు. మామూలు మనషిగా అయిపోయాడే కాని అక్కడి ఆ స్థితిలో అతను ఉండలేకపోయాడు. అది అతని తాత్కాలిక స్థితి మాత్రమే. కాని బాబూజీ మనకు ఒక స్థితిని కల్పించారంటే అది మనకు శాశ్వత అనుభూతిగా మిగిలి పోతుంది కాని తొలగిపోదు. బాబూజీ మనల్ని బ్రహ్మాండ మండలం, పరబ్రహ్మాండ మండలం, హిరణ్యగర్భ మండలం, హృదయ మండలాల్లో ఎక్కడకు తీసుకుని వెళ్ళినా దానిలో మనకు స్థిరత్వం కల్పిస్తారు వారి ప్రాణాహుతి శక్తి ద్వారా. శ్రీకృష్ణుడు తన శక్తితో తాత్కాలికంగా అర్జునునికి దివ్య దృష్టిని కల్పించాడు కనుక బ్రహ్మాండ మండలంలోని దృశ్నాన్ని చూడగల్గాడే కాని అక్కడ ఉండలేక పోయాడు. అప్పుడు ప్రాణాహుతి శక్తి నివ్వలేదు.

ఈ కలియుగాన్ని చూశాక బాబూజీకి పరిశోధన చేయటానికి చాలా శ్రమ పడవలసి వచ్చింది. దైవం నీలో ఉన్నాడు, దివ్య ప్రకాశం నీలో ఉంది అనుకోమని మనకు చెప్పారు. మొదటగా ఏమి చెప్పారంటే దివ్య ప్రకాశము నీలో ఉందని

భావించమన్నారు. దానిని నీ అంతర్నేత్రాలతో చూడమన్నారు. ఎప్పుడైతే నీవు దివ్య ప్రకాశం చూడ గల్గుతావో, అది నిన్ను సమీపిస్తున్నట్లుగా తిలకిస్తావో అప్పుడు దైవం నిన్ను సమీపిస్తున్నట్లుగా అర్థం చేసుకో, దర్శించుకో అని చెప్పారు. అర్జునుడు ఒకసారి దర్శించి మళ్ళీ యధా స్థితికి వచ్చాడు. కాని మనం దర్శించినదిఅలా కొనసాగుతూనే ఉంటుంది.శ్రీబాబూజీ తొలి రోజు నుంచే మనల్ని ఆ దివ్యత్వం దర్శించటానికి తయారు చేస్తూ ఉంటారు.

ప్రశ్న: దైవం అవతార రూపంలో దిగి వచ్చినపుడు, ఆ శక్తి శిశువు జన్మించక పూర్వమే ప్రవేశిస్తుందా లేక శిశువు జన్మించిన తర్వాతనా?

జవాబు: అవతారం అనేది శక్తి నుంచే వస్తుంది. శక్తి విరాట్‌లో ఉంటుంది. అదిముందు కన్పిస్తుంది. తర్వాత బాలుని రూపాన్ని తీసుకుంటుంది. బాలుడు పెరుగుతున్న కొద్దీ శక్తి కూడా తగినంతగా పెరుగుతూ ఉంటుంది. ప్రారంభంలో అది పరిమితంగా ఉంటుంది. అపరిమితమైన శక్తి ఒక్కసారిగా ప్రవేశిస్తే దానిని భరించటం కష్టమవుతుంది. కాబట్టి అది క్రమంగా పెరుగుతుంది. అనంతం నుంచి వచ్చిన బాబూజీ యొక్క శరీరం తట్టుకునేందుకు గాను లాలాజీ వారిలో లయమై తగిన జాగ్రత్త వహించి వారిని సంపూర్ణంగా తయారు చేశారు. ప్రెసెప్టర్ శక్తితో రాలేదు. సాధన చేసిన కొద్దీ శక్తి సంపద పెరుగుతూ ఉంటుంది. ఒక్క పెట్టున రాదు.

బాబూజీతో ఒక సూఫీ “మీ శక్తి (open) విస్తరించబోతుంది” అన్నారు. అలాగే లాలాజీ కూడా చెప్పారు. మేమంతా అక్కడే ఉన్నాము. అపుడు బాబూజీ అన్నారు – అదేమిటో మీకే తెలియాలి అని. దాని అర్థం ఏమిటంటే బాబూజీ ఆ శక్తిపైన

ఆధిపత్యం పొంది తనదిగా చేసుకొని సామర్థ్యం పెరుగుతున్నట్లుగా భావించాలి. అపుడింక వారి భారం వహించాల్సిన పని లాలాజీకి కూడా తగ్గిపోతుంది. వారికి వారే సమస్తము అవుతారు.

ప్రశ్న: మేము అభ్యాసులం. మా పేరెంట్స్ అభ్యాసులు కారు. ఈ సహజ మార్గంలోని మాధుర్యం మాకు తెలిసింది. అందుచేత వారిని కూడా చేరమని చెప్పినా చేరటం లేదు. వారిని అభ్యాసులుగా మార్చటం ఎలా? వారికి ముక్తి లభించాలని మా కోరిక.

జవాబు: వారు కూడా అభ్యాసులుగా చేరాలని, వారిలో మార్పు రావాలని మీరు బాబూజీని ప్రార్థించండి. మా ప్రెసెప్టర్స్‌ను కూడా అందు కొరకు ప్రార్థించమని అర్థించండి. అలా చెయ్యటం వల్ల వారిలో మార్పు వస్తుంది. కాని బలవంతం చేసినట్లయితే వారిలో మొండి వైఖరి బల పడుతుంది. ప్రతిఘటన పెరుగుతుంది. దానివల్ల మార్పు రాదు. ఇంకా దూరమై పోతారు. వారు స్వయంగా గ్రహించగల్గాలి.

ప్రశ్న: చిన్న పిల్లలు మన ప్రక్కన పండుకున్నప్పుడు క్లీనింగ్ చేసుకోవచ్చునా?

జవాబు: క్లీనింగ్ చేసుకోవటానికి అభ్యంతరం లేదు. చంటిపిల్లలైతే దగ్గరగా కూర్చోబెట్టుకున్నా ఇబ్బంది లేదు. ప్రాణాహుతి వల్ల వారికి చెడు జరగదు. కాని సత్సంగ్ జరిగేటపుడు వారిని దగ్గర అనగా గ్రూపు మధ్య కూర్చోబెట్టు కుంటే వారు ఏడ్వవచ్చు. ఇతరులకు ధ్యాన భంగం కలగవచ్చు. అటువంటి సందర్భంలో వారినిబయట కూర్చోబెట్టవచ్చు. ప్రెసెప్టర్స్ కూడా వారికి ఆ విధంగా సలహా ఇవ్వవచ్చు. పిల్లలకు సూటిగా ప్రాణాహుతిని ఇవ్వకూడదు. దానివల్ల ఆ శక్తికి తట్టుకోలేక వారికి మతిభ్రమ కల్గే ప్రమాద ముంటుంది. తల్లి స్వయంగా ఇంటి దగ్గరైనా ధ్యానం చేసుకోవచ్చు.గ్రూపు నుంచి బయటకు వెళ్ళి ఎక్కడైనా చేసుకోవచ్చు.

ప్రశ్న: వ్యక్తిగత (Individual) సిట్టింగ్‌లో గాని, గ్రూపు సిట్టింగ్‌లో గాని ప్రెసెప్టర్ కళ్ళు మూసుకొని ట్రాన్స్‌మిషన్ ప్రారంభించిన తర్వాత మరొక అభ్యాసి ప్రవేశించి సిట్టింగ్‌లో జాయిన్ కావచ్చునా?

జవాబు: అది మంచి పద్ధతి కాదు. ఒకవేళ జాయిన్ కావలసి వస్తే, ఇతరులెవ్వరికీ భంగం కల్గని విధంగా ప్రెసెప్టర్‌కు నిశ్శబ్దంగా మీ సమస్య చెప్పి, వారి దృష్టికి తెచ్చి కూర్చోవచ్చు. ప్రెసెప్టర్‌కు మీ ఉనికి తెలియకుండా మీరు కూర్చున్నా ప్రయోజనం ఉండదు. ప్రెసెప్టర్ దృష్టిలో ఉన్న వారికే ప్రాణాహుతి ఇవ్వడం జరుగుతుంది కనుక వారికి తెలియ కుండా ప్రవేశించిన వారికి ఫలితముండదు. ఆ విధంగా వారికి తెలియపరచి కూర్చుండే అవకాశం లేనపుడు తరువాతి సిట్టింగుకు వేచి ఉండటమే అవసరం. ప్రెసెప్టర్‌ను కూడా ఇబ్బందికి గురి చేయని వారవుతారు.

ప్రశ్న: "ఓమ్" శబ్దానికి వివరణ ఇవ్వండి.

జవాబు: దానిని గురించి వివరించటానికి వేదాలు, పురాణాలు ఉన్నాయి. వాటిని చదివిన వారిని అడగండి. వాటిని నేను చదవలేదు. నేను ఒక్కటి మాత్రం చెప్పగలను. అదేమిటంటే "ఓమ్" అనేది శక్తికి రూపం (సంకేతం). అది బాబూజీలో లయమై పోయింది. కనుక సహజమార్గ అభ్యాసులకు, దాని గురించి తెలుసుకోవాల్సిన పని లేదు. అది ఒక ధ్వని మాత్రమే.

ప్రశ్న: క్లీనింగ్, మెడిటేషన్ ఒకేసారి (ఒకదాని వెంట ఒకటి) చేయవచ్చునా?

జవాబు: మీరు మెడిటేషన్ చేస్తున్నారంటే క్లీనింగ్ కూడా దానంతట అదే జరుగుతుంది. అపవిత్రంగా ఉన్న చోట దైవం ఉండదు గదా! ధ్యానము, క్లీనింగ్ వేర్వేరుగా చేసుకోవాలి. వాటి ఉద్దేశ్యాలే వేరు. ధ్యానంలో, మనం "బాబూజీ మనలో ఉన్నారు"

అనుకోవటం మాత్రాన్నే నిర్మలత్వం ఏర్పడుతుంది. ప్రాణాహుతి స్వీకరించబడుతుంది. క్లీనింగ్‌లో సంస్కారాలు తొలగించ బడతాయి. మన దినచర్యలో ఏవైనా కొన్ని విషయాలు మనల్ని ప్రభావితం చేస్తాయి. మనస్సు దాని మీదనే లగ్నమవుతుంది. అందువలన అవి సంస్కారాలుగా ఏర్పడే అవకాశముంటుంది. అందుచేత క్లీనింగ్ ద్వారా ఆ సంస్కారాలను ప్రక్షాళనం చేసుకొని నిర్మలంగా ఉండటానికి సాయంత్రం వేళ క్లీనింగ్ చేసుకోవాలని బాబూజీ చెప్పారు. నిరంతర స్మరణ ఉంటే క్లీనింగ్ దానంతట అదే జరుగుతుంది. బాబూజీకి క్లీనింగ్ శబ్దం రుచించేది కాదు. ఒకసారి నలుగురు అభ్యాసులు తాము రోజులో అనేక సార్లు క్లీనిర్ చేసుకుంటున్నట్లుగా చెప్పారు. అపుడు బాబూజీ వారితో – లోతుగా ఐదు నిమిషాలు ధ్యానంలో కూర్చోమనీ, ఒక్కసారి మాత్రమే క్షాళన చేసుకోమని సలహా ఇచ్చారు. వారు ధ్యానం చేసుకొని వెళ్ళిపోయాక – వీళ్ళు గతజన్మలో క్లీనర్లు అయ్యి ఉంటారు. అందుచేతనే వీరికి పదే పదే క్లీనింగ్ ధ్యాస ఏర్పడిందని వ్యాఖ్యానించారు.

ప్రశ్న: ఇంతమంది కూర్చుని ఉన్నాం. ఇందులో కొందరు ప్రెసెప్టర్స్ అయ్యిఉండవచ్చు గదా! వారిని ఎలా గుర్తించటం?

జవాబు: మనమందరమూ ప్రెసెప్టర్స్‌మే. మిషను గురించి బాగా అర్థం చేసుకొని దాన్ని ఇతరులకు చెప్ప గల్గిన వారే ప్రెసెప్టర్స్. వారు కూడా అభ్యాసులే. కళ్ళు మూసుకుంటే (అనగా కళ్ళు మూసుకొని ప్రాణాహుతిని ప్రసారం చేస్తే అనవచ్చు) ప్రెసెప్టర్స్, కళ్ళు తెరిస్తే అభ్యాసులు. (ఎందుకంటే బాబూజీ ప్రాణాహుతిని ఇచ్చినంత సేపే వారు ప్రసారం చేస్తారు. ఆ తర్వాత అభ్యాసులై పోతారు కనుక.) నేను కూడా అభ్యాసినే.

ఒకసారి బాబూజీ వద్దకు ఒక అభ్యాసి వచ్చాడు. తాను చాలా దూరం నుంచివచ్చానని, ప్రెసెప్టర్ కావాలను కుంటు న్నానని చెప్పాడు. అందుకు బాబూజీ “నీవు ప్రెసెప్టర్‌వు కావాలను కుంటున్నావా” అని ప్రశ్నించి, చూద్దాంలే అని చెప్పి పంపించారు. అతడు వెళ్ళినాక, నేనూ, వరదాచారి గారు, ఇంకా కొందరు కూర్చుని ఉండగా బాబూజీ ఇలా అన్నారు “మనిషి గాడిదగా కావాలని అనుకుంటున్నాడు. అభ్యాసి తేలికవుతాడు. ప్రెసెప్టర్ భారం వహిస్తాడు. గాడిదకు వెన్ను మీద బరువుంటేనే తృప్తిగా ఉంటుంది. బరువేమీ లేకపోతే చిందులేస్తుంది. ఆ విధంగా ఈ మానవుడు గాడిదగా కావాలనుకుంటున్నాడు” అని హాస్యోక్తిగా చెప్పారు.

ప్రశ్న: పది సంవత్సరాల వయస్సున్న పిల్లలు ప్రార్థన చేసు కోవచ్చునా?

జవాబు: పది సంవత్సరాల వయస్సు వారే కాదు, ఐదు సంత్సరాల వయస్సున్న వారు కూడా చేసుకోవచ్చు. పది సంవత్సరాల వయస్సున్న వారు విద్యార్థులుగా ఉంటారు కనుక వారు బాగా చదువు సంధ్యలు నేర్చు కోవాలని ప్రార్థించవచ్చు. ఐదు సంవత్సరాల వయస్సున్న పిల్లలు తాము ఉత్తమంగా, పవిత్రంగా తయారు కావాలని ప్రార్థించవచ్చు.

ఇంకా ప్రశ్నలు అడగండి. మీరు అడగటం వల్ల నాకు ఇబ్బంది లేదు. మీరు సాధన గురించి ఎక్కువగా తెలుసుకుంటే దీన్ని గురించి తెలుసుకోవాలనుకునే వారికి మీరు బాగా చెప్పటం సాధ్యపడుతుంది. అందుచేత మీరు నాకు ఇబ్బంది అని ఏమీ అనుకోవద్దు.

రోజు రోజుకూ ప్రెసెప్టర్స్ బాధ్యత పెరిగిపోతుంది. ఎందుకంటే ప్రతి సెంటర్‌లోనూ అభ్యాసుల సంఖ్య పెరుగుతుంది.

అలా పెరుగుతున్న కొద్దీ అభ్యాసులందరినీ అనంతముకు చేర్చాలనే ప్రయత్నంలో ప్రెసెప్టర్స్ కృషి చేయవలసి ఉంటుంది కనుక వారి బాధ్యత పెరుగుపోతుంది.

ప్రశ్న: అభ్యాసులు కాని వారు కూడా బాడ్జి ధరించి వస్తున్నారు, వారిని గుర్తించటమెలా?

జవాబు: గుర్తించవచ్చు. అది కష్టం కాదు. అభ్యాసీల మధ్య ఒక విధమైన ఆకర్షణ ఉంటుంది. దానిని బట్టి మరియు ప్రవర్తనను బట్టి తెలుసుకోవచ్చు. రాముని వద్దకు అతడెవరో తెలుసుకుని రమ్మని సుగ్రీవుడు హనుమంతుణ్ణి పంపించారు. హనుమంతునికి రాముడెవరో తెలియదు. రామునికి హనుమంతుడెవరో తెలియదు. వారిద్దరిలోని దివ్య శక్తిని ఒకరికొకరు గుర్తించటం ద్వారా ఆకర్షితులై ప్రశ్నించుకోవటమే మరచిపోయారు.

మీరట్ నుంచి ఒకామె ప్రతి సంవత్సరం ఆశ్రమంలో ఉత్సవాలకు హాజరువుతూ ఉండేది. ఇలా అయిదారు సంవత్సరాలు గా ఆమె వస్తూనే ఉంది. ఆమెకు బాడ్జి లేకపోయినా బాబూజీ ప్రశ్నించవద్దని చెప్పారు. భోజన సమయంలో ఆమె బాబూజీ ప్రక్కనే కూర్చుని ఉన్నప్పుడు ఆమె ప్లేటులోని చల్లబడిన రొట్టెలు వారు తీసుకొని వేడి వేడి రొట్టెలు ఆమెకు వడ్డించేవారు. అలాగే రాత్రి సమయంలో కూడా తాము త్రాగబోయే వేడి వేడి పాలు ఆమెకు సగం పోసి ఇచ్చేవారు. ఇదంతా చూసి ఈశ్వర్ సహాయ్ గారు, ఇతరులు కూడా బాబూజీకి ఆమె పట్ల ఉన్న ప్రత్యేక శ్రద్ధను గమనించి ఆమె భాగ్యశాలి, బాబూజీ ప్రేమకు పాత్రు రాలైందని అనుకునేవారు. ఈర్ష్య పడేవారు. ఒకసారి ఈశ్వర్ సహాయ్ గారు ఉండ బట్టలేక బాబూజీని ఈ విషయమై ప్రశ్నించారు. అపుడు బాబూజీ “ఆమె భోజన ప్రియురాలు. ఆమెకు

మంచి భోజనం ఉంటే తృప్తి చెందుతుంది. మిగతా విషయాలపై ఆమెకు శ్రద్ధ లేదు. కనుక ఆమె కోరుకున్న దానిని ఇచ్చి ఆమెకు తృప్తికల్గిస్తున్నాను" అని అన్నారు.

నేనొకసారి మద్రాసు ఆశ్రమానికి వెళ్ళాను. అపుడు బాడ్జి మూలంగా బ్లౌజు చిరగటం వల్ల, దానిని మార్చుకొని బాడ్జి లేకుండా నేను సమావేశంలోకి వెళ్ళబోతే బాడ్జిలేదని అడ్డగించటం జరిగింది. అపుడు నన్నెరిగిన పాత అభ్యాసులు నన్ను గుర్తించి ప్రవేశం కల్పించారు. అపుడు నేనడిగాను – బాబూజీ సమయంలో బాడ్జి లేక పోయినా అభ్యాసులు గుర్తించబడేవారు. ఇక్కడ బాడ్జి లేనంత మాత్రాన అభ్యాసులను గుర్తించలేక పోతున్నారు గదా! అని.

బాడ్జి ప్రయాణంలో కాని, మరొక క్రొత్త చోటుకు వెళ్ళినపుడు అక్కడి వారు అభ్యాసులను గుర్తించి ఆహ్వానించ టానికి ఉపయోగపడుతుంది. మధుర మీనాక్షి ఆలయంలో ధోవతి, ఉత్తరీయంతో మాత్రమే ప్రవేశించాలనే నిబంధన ఉండేది. నేను వెళ్ళినపుడు అది మారిపోయి షర్టు తీసి భుజం మీద వేసుకుంటే సరిపెట్టుకునే పద్ధతి వచ్చింది. ఇలా ఎందుకు జరిగింది అని ప్రశ్నిస్తే – పూర్వం జందెం ఉన్న వారికే (బ్రాహ్మణులకే) ప్రవేశం ఉండేది. వారిని గుర్తించటం కోసం షర్టు తొలగించ మనటం జరిగేది. ఇప్పుడైతే బ్రాహ్మణులు కూడా (యజ్ఞోపవీతం) జందెం వేసుకోవటం లేదు గదా! అన్నారు. షర్టు వేసుకుంటే అర్హులు కానపుడు షర్టు తీసి వేస్తే అర్హులవుతారా అని నేను వివరం అడిగినపుడు ఈ సంగతి చెప్పారు.

మనం వారి ప్రేమలో ఆధ్యాత్మికంగా చైతన్య వంతుల మయ్యాం. మనం అలసిపోయినప్పటికి వారు హుషారుగానే ఉన్నారు. మన చేయి పట్టుకొని తీసుకొని వెళ్తున్నారు. ఇంకేమీ ఆలోచించకుండా వారితో సాగిపోవటమే మన కర్తవ్యం. సద్గురువు

అంటే మనం 'వారి'ని మరచి పోయినప్పటికీ మనల్ని మరచిపోక మనల్ని అనంతం వరకు చెయ్యి పట్టుకొని తీసుకువెళ్ళేవారు. మనలో అహం ఏ మాత్రం లేకుండా విడిచిపెట్టాలి. సదాచార పరులు ఎవ్వరంటే అహంను పూర్తిగా వదిలి వేసిన వారుమాత్రమే. సహజ మార్గంలో చేరాక నిస్పృహను దరికి రానివ్వకూడదు. "వారి" మీద విశ్వాసముంచాం. వెనుదిరిగి చూడకూడదు. వారి వెంట సాగిపోవాల్సిందే కాని మనం ఎక్కడ ఉన్నాం, ఏరీజియన్‌లో ఉన్నాం అని ఆలోచించ కూడదు. వారెక్కడ ఉంటే అక్కడే మన ముంటాం. వారు ఏ రీజియన్‌లో ఉంటే అ రీజియన్‌లోనే మనముంటాం.

ప్రశ్న: ఈశ్వరుడు తాను మన లోపలే ఉండి మనల్ని ముందు ఉంచాడు. ఈశ్వరుని నీ ముందున బయట ఉంచి, నువ్వు లోపలే ఉండటానికి ప్రయత్నించు అన్నారు – బాబూజీ. అది ఎలా?

జవాబు: మీకు మీ పేరు తెలుసు. ఈశ్వరుని పేరు విన్నారు కాని తెలుసుకోలేదు. ఈశ్వరుడు మనలోనే ఉన్నాడని బాబూజీ చెప్పారు. ఆయన్ని పొందాలంటే నిన్ను నీవు మరచిపోవాలి. మనం వెనక్కి తగ్గితే (అనగా అహం తగ్గిపోతే) ఆయన ముందుకు వస్తారు. నీవు నీ ఉనికిని మర్చిపోయి బాబూజీ జ్ఞాపకంలోనే ఉండాలి.

ప్రశ్న: గీతోపదేశం ఏడు నిమిషాల్లో ఏడు శ్లోకాల్లో మాత్రమే శ్రీకృష్ణుడు చెప్పటం జరిగింది, అని బాబూజీ చెప్పారు గదా! ఆ శ్లోకాలు ఏవి?

జవాబు: గీత నేను చదవలేదు, బాబూజీ కూడా చదవలేదు. నాకు గీతోచ్చారణ కూడా తెలియదు.

ఒకసారి లఖీంపూర్‌లో గీతా జయంతి ఉత్సవాలు జరిగాయి. అందులో పాల్గొనడానికి దేశంలోని అన్ని ప్రాంతాల నుండి అనేక మంది సాధువులు వచ్చారు. ఒకటిన్నర కిలోమీటర్ల

పొడవున అక్కడ జన సమూహం ఉంది. అక్కడి స్వామివారికి బాబూజీ దివ్య పురుషులన్న సంగతి తెలుసు. వారిని కూడా ఆహ్వానించారు. మేమందరము కూడా వెళ్ళాము. ఆ సభలో నన్ను ఇరవైనిమిషాలు సమయం ఇచ్చి, ప్రసంగించాలని కోరారు. గీతోచ్చారణ గాని, గీతా శ్లోకాలు గాని అవగాహన లేని నేను ఏమి మాట్లడాలో తెలియక ఇరుకున పడ్డాను. బాబూజీతో చెప్పాను నా నిస్సహాయత గురించి! అపుడు వారు నాతో - వీరు ప్రసంగించమని కోరారు కనుక ప్రసంగించు, జనానికి అర్థమైనా కాకపోయినా ఫర్వాలేదు అన్నారు. నా వంతు వచ్చింది. భయం వేసింది. తప్పదు కనుక మైకు వద్దకు వెళ్ళాను. నాకు స్పృహ లేదు. అలా నా ప్రసంగం వారిచ్చిన ఇరవై నిమిషాలకు బదులు నలభై నిమిషాలు కొనసాగింది. ఇంతలో ఇంక చాలు, ఆపండి అన్న శబ్దం విన్పించింది. అప్పుడే నేను ఎక్కడి నుంచో ఊడి పడినట్లుగా అన్పించింది. తర్వాత నేను బాబూజీ వద్దకు వచ్చి కూర్చొని నేనేమి మాట్లాడాను అని అడిగాను. అపుడు వారు, "జనమంతా స్పృహలోనే లేరు, పూర్తిగా దివ్యత్వంలోనే మునిగిపోయారు. ఇంక విషయం ఏమి గ్రహించి ఉంటారు?" అని అన్నారు. సభాధ్యక్షులు, స్వామీజీ అందరూ ప్రశంసించారు. మా నాన్నగారైతేప్రసంగానికి ముందు "నీవేమి మాట్లాడగలవు" అన్నారు. అధైర్యపడ్డాను. ప్రసంగించానే గాని నేనేమి మాట్లాడానో, నాకేమీ తెలియదు. నేను ఈ సంగతి చెప్పినపుడు అక్కడే ఉన్న లాలాజీ గారి సోదరుడు, "ఇలా జరుగుతుందని నాకు తెలుసు, అందుకే నేను మౌనంగా ఉండిపోయాను" అని అన్నారు. ఇంతకీ చెప్పవలసిందేమి టంటే మాట్లాడిందీ, మాట్లాడించిందీ కూడా బాబూజీయే. నేను ఏమి మాట్లాడాను అని అడిగినపుడు అధ్యక్షుల వారు నోట్ చేసుకున్న వాక్యం ఇది.

గీతా గీత్ నహీ జో గావో బార్ హజార్ ఏకై బార్ నివార్‌కర్ కహానీకి లే సంసార్

అనగా గీతను పదే పదే గానం చేయటం కాదు. అందులోని సారం ఒకసారిజీర్ణించుకుంటే మళ్ళీ మళ్ళీ పఠించాల్సిన పని లేదు – అని. గీతలో ఏడు శ్లోకాలు కూడా లేవు – ఇదే గీత అంటే. కనుక దివ్యత్వంలో మునిగి ఉండటమే ముఖ్యం.

ప్రశ్న: విదేహ ముక్తి, జీవన్ముక్తి, ఆత్మ సాక్షాత్కారం, మోక్షం – వాటిలో గల భేదం ఏమిటి?

జవాబు: విదేహ ముక్తి, మోక్షం అనేవి రెండూ ఒక్కటే. జీవుడు తాను జీవించిన కాలంలో అనగా మరణానికి ముందు పొందిన ఆధ్యాత్మి కానుభూతి, విస్మృతస్థితి లేదా ఆనందం వల్ల కొంత పరిమిత కాలం – అది వంద సంవత్సరాలు కావచ్చు, మరేమైనా కావచ్చు – ఆత్మ నిలకడగా ఉండి, తర్వాత మళ్ళీ జన్మ తీసు కుంటుంది. ఆత్మ పరమాత్మలో లయమవలేదు కనుక జన్మ తీసుకోవాల్సి ఉంటుంది.

ముక్తి అనగా ఆత్మతత్త్వం పరమాత్మతత్త్వంలో విలీనమై పోతుంది. జీవన్ముక్తి (లిబరేషన్) ముక్తి అని బాబూజీ చెప్పారు. ఆత్మ అనేది ఉన్నంత వరకు నీవు ఉన్నట్లే. రియాలిటీ (సత్యత్వం) ప్రారంభమవ్వటంతోనే ఆధ్యాత్మికత అంత మవుతుంది. రియాలిటీ (సత్యత్వం లేక వాస్తవికత) తర్వాత డివినిటీ (దివ్యత్వం), దాని తర్వాత ఈశ్వరీయత కల్గుతాయి. అనగా గాడ్లీ రీజియన్ (దివ్య దేశం) లో ప్రవేశం కల్గుతాయి.

ఆత్మ సాక్షాత్కారం అంటే ఈ స్థాయిలో "నేను" అనేది ఉండదు. "నేను" అని ప్రయోగించినపుడు అది జీవుని శరీరాన్ని స్పర్శించదు. ఆ పదం యొక్క దృష్టి బాబూజీ మీదనే ఉంటుంది

కాని మీ దేహానికి చెందదు. మీ శరీరంతో గాని, పేరుతో గాని దానికి సంబంధం ఉండదు. అనగా రియల్ సెల్ఫ్ (సత్యత్వం)లో "నేను" అనేది ఉండదు. ఇదే ఆత్మ సాక్షాత్కారం.

ప్రశ్న: శరీరంలోని ఏ భాగం నుండి ప్రాణాహుతి ప్రవేశిస్తుంది? ఎక్కడ నుండి పని చేస్తుంది?

జవాబు: అది శరీరం యొక్క ప్రతి కణంలోనూ ప్రవేశిస్తుంది. మొట్ట మొదట హృదయ మండలంలో ప్రవేశించ నారంభమవుతుంది. ఈ అనంతశక్తి అనంతం నుంచి వస్తుంది. దానికి పరిమితి లేదు. నెమ్మది నెమ్మదిగా ప్రతి కణము అణువులోనూ ప్రవేశిస్తుంది. అంతటా నిండుకొని ఉంటుంది. అణువణువూ నేత్రమై పోయి వారి దర్శనం కోసం తపిస్తూ ఉంటుంది. పూర్తి మనస్సుతో ఆహ్వానిస్తే హృదయం మాత్రమే కాదు. శరీరంలోని ప్రతి అణువూ ఆ శక్తిని సంగ్రహిస్తుంది. నీవు పొందుతున్నావు అంటే అది శరీరమంతా పొందు తున్నట్లే. హృదయం అంటే మొత్తం శరీరం అని భావించుకోవాలి.

బాబూజీ మహిమలు ప్రదర్శించరు. కాని మనల్ని కాపాడు తారు. అది ఎలాగో చూడండి. ఒకసారి బాబూజీ, నేను మద్రాసు వెళ్ళాం ఉపన్యసించటానికి. డాక్టర్ వరదాచారి గారు కూడా వచ్చారు. వారిని అక్కడి వారు చాలా మంది ఎరుగుదురు కనుక అందరూ వారిని పలకరిస్తున్నారు గాని, మమ్మల్ని పట్టించు కున్నవారే లేరు. సమావేశంలో హిందీలో మాట్లాడరాదు అని ప్రకటన వ్రాసి ఉంది. బాబూజీ నాతో హిందీలో మాట్లాడరాదు అని వ్రాసి ఉంది, ఏం చేస్తావు అన్నట్లుగా మాట్లాడారు; సరే, కానివ్వండి అన్నాను.

సభ ప్రారంభమైంది. వరదాచారిగారు కూడా ప్రసంగించాల్సి ఉంది. వారికి ప్రసంగించేటపుడు ఒక గులాబీని

చేతిలో తీసుకొని త్రిప్పుతూ మాట్లాడటం అలవాటు. దాని ప్రకారం ఒక గులాబీని టేబుల్ మీద ఉంచారు. బాబూజీకి ఆ విషయం తెలిసి, వారు వచ్చేలోగా గులాబీని తీసి జేబులో దాచుకున్నారు. వరదాచారి గారు అలవాటు ప్రకారం దాని కోసం తడుము కున్నారు కాని కన్పించలేదు. ఏదో జరిగినట్లు గ్రహించారు. ప్రసంగం పూర్తియ్యాక బాబూజీ వరదాచారిగారిని – గులాబీ కోరలేదేమిటి? గులాబి నీ కవసరం కనుక అడుగుతావను కున్నాను, అన్నారు.

నా వంతు వచ్చేసరికి బాబూజీని అడిగాను – నేను హిందీలో తప్ప మాట్లాడలేను గదా, నా పరిస్థితి ఏమిటి? అని. వారు –బేటీ,నీవు ఏ భాషలోనైనా మాట్లాడు. ఎవ్వరూ గుర్తించలేరు అన్నారు. నేను ప్రారంభించాను – ఏమి మాట్లాడానో తెలియదు గాని ట్రాన్స్‌మిషన్ ముంచేసింది. సహజమార్గం యొక్క రమ్యతే అది.

ఇంతలో సమయ పాలనకు గంట మ్రోగింది. ప్రసంగం ముగించాను. బాబూజీ అడిగారు – ఎలా మాట్లాడావు అని? అసలు ఏమి మాట్లాడానో నాకు తెలియలేదు, మీకు నేనేమని చెప్పాను – అన్నాను. ఆ సభకు అధ్యక్షులుగా ఉన్న చీఫ్ జస్టిస్ గారు – వరదాచారి గారి స్పీచ్ బాగుందని, నా స్పీచ్‌లో భాష, భావం మాటేమో గాని ట్రాన్స్‌మిషన్ మాత్రం చాలా గొప్పగా వచ్చిందని ప్రశంసించారు. జరిగిందేమిటంటే, ప్రసంగం పూర్తియ్యాక జనం అందరూ చప్పట్లు చరుస్తూ ఉంటే అప్రయత్నంగా నేను కూడా చప్పట్లు కొట్టాను. నా పొరపాటును గ్రహించి బాబూజీతో చెప్పాను. వారు అన్నారు – బేటీ, దానిని నేను తప్ప మరెవ్వరూ చూడలేదులే, అందరూ ట్రాన్స్‌మిషన్‌లో మునిగి పోయారు – అని. ప్రసంగానికి వారిచ్చిన విషయం – “సహజ మార్గంలో ట్రాన్స్‌మిషన్”. అపత్సమయంలో బాబూజీమనల్ని ఎలా

కాపాడుతారో అనటానికి ఉదాహరణ ఇది. అంతేగాని మహిమ గాదు,మన పట్ల కృప మాత్రమే! తల్లి బిడ్డను ఒడిలో పెట్టుకుని ఎలా కాపాడుతుందో, తనబిడ్డల తప్పులను హృదయంలో ఎలా దాచుకుని సాకుతుందో అలాగే బాబూజీ మనల్ని కంటికి రెప్పలా కాపాడుతారు. మన దోషాల్ని పరిగణించరు, మన్నిస్తారు. వారిపై విశ్వాసం ఉంచుకుని, శరణు పొందితే ఎల్లవేళలా కాపాడుతూ ఉంటారు. మనకు ఉన్నతి కల్పిస్తారు. వారిపై శరణాగతి లేదా వారే దిక్కు అనే భావం పెంచుకోవాలి. వారిపైనే ఆధారపడి ఉండాలి. ఒకసారి ఇంటి వద్ద సత్సంగం జరిగింది. పిల్లలూ, పెద్దలూ అందరూ ఉన్నారు. ఇంటిముఖం పట్టేముందు ఒక్కసారిగా జోరుగా వర్షం కురవనారంభమైంది. అప్పుడు బాబూజీని స్మరించి – “అందరూ తడిసిపోతారు, వర్షం ఆగితే బాగుండును” అనుకున్నాను. వర్షం తగ్గటం, అందరూ ఇళ్ళకు చేరాక మళ్ళీ కురవటం జరిగింది. మరోసారి ఇటువంటి సందర్భమే వచ్చినపుడు – ప్రార్ధన చేస్తే వర్షం తగ్గకపోగా ఇంకా పెరిగింది. అపుడు ఇక తగ్గాలనే ప్రార్ధన మానేశాను. అందుచేత అంతా వారికే సమర్పితం చేసుకోవాలి గాని మనం అనుకూల భావంతో ప్రయత్న పూర్వకంగా చేయకూడదు.

ఇంకో విషయం ఏమిటంటే – సూక్ష్మత్వం యొక్క లోతుల్లో కూడా ఎంతవరకైతే అహం కొంతైనా నిలిచి ఉంటుందో అప్పటి వరకు ఆ అహం ఎప్పుడైనా బయట పడ్తుంది. అనగా తెలివి ఉంటుంది. నేను ఒకసారి బాబూజీకి వ్రాసిన ఉత్తరంలో ఇలా వ్రాశాను – బాబూజీ! నన్ను గురించి ఎవ్వరైనా చెడుగా మాట్లాడినా సరే, నిందించినా సరే నాకేమీ బాధ అనిపించదు. కాని నన్ను ఎవరైనా ప్రశంసించి నపుడు కొంత ఆనందం కల్గుతుంది, అని. బాబూజీ దానికి సమాధానంగా ఏమి

వ్రాశారంటే – "నీవు సూక్ష్మత్వంలో కూడా ఎంతో సూక్ష్మంగా అహం దాగి ఉందన్న యదార్ధం వ్రాశావు. దానికి కారణం నీవింకా జీవించి ఉండటమే" అని వ్రాశారు. బాబూజీ నుంచి ఆ లేఖ నన్ను చేరేసరికి అది కూడా మాయమైంది. అన్నింటికీ మించి వారి కృప మన పట్ల ఉంటుంది. అభ్యాసి యొక్కబాగోగులు, దృష్టి అన్నీ వారి సంకల్పంలో ఉంటాయి. వారు మనల్ని ఎల్లవేళలా గమనిస్తూనే ఉంటారు. మనల్ని వెన్నంటి వారి గైడెన్స్ ఉంటుంది. అందుచేత వారిని దర్శించటానికి షాజహాన్‌పూర్ వెళ్ళనవసరం లేదు. మనం తలచి నప్పుడల్లావారే మన దగ్గరకు వచ్చి దర్శన మిస్తారు. కొంతమంది తాము షాజహాన్‌పూర్ వెళ్ళలేక పోయా మనుకుంటారు. మనం వెళ్ళినా వెళ్ళకపోయినా వారే వస్తున్నారు.

బాబూజీ తనకు వచ్చిన ఉత్తరాలను ఎవరితోనైనా చదివించుకొని జాబు వ్రాయటమో, వ్రాయించటమో చేసేవారు. లఖీంపూర్‌లో ఒక లాయరు గారు ఉండేవారు. ఆయన మాకు గౌరవనీయుడు. ఆయన మమ్మల్ని కూడా బాగా ప్రేమించేవారు. ఒకసారి వారు షాజహాన్‌పూర్ వెళ్తున్నానని చెప్తే నేను నా కండిషను గురించి వ్రాసిన లేఖ వారి చేత బాబూజీ గార్కి అందించటానికి పంపాను. బాబూజీ అక్కడున్న వారితో ఆ ఉత్తరం చదివించుకొని, ఆ కండిషన్ చాలా బాగుంది అన్నారు. ఆ లాయరు గారు ఉత్తరం చదివేటప్పుడు ఆ స్థితులన్నీ నోట్ చేసుకున్నారు. లఖీంపూర్ తిరిగొచ్చాక ఆ కండిషన్స్‌ను తిరగరాసి తన అనుభవానికి వచ్చినట్లుగా బాబూజీకి లేఖ పంపారు. బాబూజీ నుంచి మంచి ప్రశంస వస్తుందని ఎదురు చూశాడు. బాబూజీ నుంచి అందిన ఉత్తరంలో ఇలా ఉంది–"నీవు వ్రాసిన ఉత్తరం అందింది. ఇటీవల నీ మెదడు ఖరాబయినట్లుంది. ఇక్కడకు వస్తే నీ మెదడు బాగుచేసే మంచి డాక్టరున్నారు. కనుక ఒకసారి

షాజహాన్‌పూర్ రావాలి." ఈ విషయాన్ని ఆ లాయరు గారే నాకు స్వయంగా చెప్పారు. కనుక మీరు ఇటువంటి తప్పులు చేయకుండా జాగ్రత్తపడండి.

ప్రశ్న: మన సిస్టమ్ గురించి అభ్యాసులు కాని వారు ఎవరితోనైనా చర్చించవచ్చునా? మన సిస్టమ్ గూర్చి మంచి విషయాలు చెప్పవచ్చునా?

జవాబు: మన సిస్టమ్ గురించి చెప్పవచ్చు, చర్చించవచ్చు. కాని మన సిస్టమ్‌లో చేరమని బలవంతం చేయవద్దు. ఇటువంటి సిస్టమ్ మరొకటి లేనేలేదా అని వాదించటానికి వారి వద్ద చాలా విషయాలుంటాయి. మీరు మీ కండిషన్ గురించి,బాబూజీ గురించి చెప్పినట్లయితే వారిలో కొంత అనుకూలత, అనుబంధమూ కల్గుతాయి. వారిలో మార్పును గమనించకుండా త్వరగా సహజ మార్గంలో చేర్చటానికి వత్తిడి చేస్తే వారిలో కాఠిన్యం పెరిగి దూరమై పోతారు. అందరూ ఎప్పటికైనా ఈ విధానంలోకి రావలిసిందే. ఎందుకంటే అది బాబూజీ సంకల్పం.ఎవరిలోనైనా సహజమైన మార్పు రావాలి.

ప్రశ్న: విరాట్ హృదయమంటే ఏమిటి?

జవాబు: హృదయము (హార్ట్) అనగా భౌతికమైనది. అది పరిమితమైనది. విరాట్‌హృదయమనగా అపరిమితమైనది, అనంతమైనది. బాబూజీ అనంతం నుంచి వచ్చారు కనుక విరాట్ హృదయం కూడా అనంతమైనది. బాబూజీ చెప్పారు – మీ కోసం నా హృదయం పూర్తిగా తెరచి ఉంచాను. దానిని మీ హృదయంతో భర్తీ చేయండి – అని. హృదయమనగానే శరీరంలో ఒక భాగంగానే తలంచకుండా మొత్తం శరీరమంతా హృదయంగానే భావించాలి. దానిని అనంత శక్తితో నింపాలి.అపుడే అది విరాట్ హృదయమవుతుంది.

శ్రీరాముడు, శ్రీకృష్ణుడు తాము ఎలా వచ్చిందీ పరిచయం చేసుకున్నారు. కాని బాబూజీ అలా చేయలేదు. బాబూజీ మహరాజ్‌కు, అనంతం యొక్క శక్తిని ఎవ్వరూ తాకలేరని అనగా గుర్తించలేరని తెలుసు.

ఒక రోజున బాబూజీ, గదిలో విశ్రాంతి తీసుకునే సమయంలో నేను వరండాలో కూర్చుని ఉన్నాను. నా మనసులో వారి చరణాలు స్పర్శించాలనే అలోచన కలిగింది. కాని ఆడపిల్లలు వారి పాదాలు తాకరాదనే నియమం మూలంగా అలా చేయలేక పోయాను. నేను గదివైపు నడచేసరికి వారు బయటకు వచ్చి – నీవు నా చరణాలు తాకకపోయినా నీకు అన్నీ ఇస్తున్నాను. ఇంక ఆ కోర్కె యొక్క అవసరమే ముంది –అన్నారు. అపుడు వారి చరణాలనే కాదు – లోకంలో సమస్తమూ వారి చారణాలుగాను, నేను ఏది స్పర్శించినా అది వారి చరణాలుగానే అనుభవమైంది. అందుచేత వారు సర్వ వ్యాపియే గాని ఒక చోటుకు పరిమితమైన వారు కారు.

ఒకసారి బాబూజీ చమత్కారంగా ఇలా అన్నారు "ఇపుడు ధరలన్నీ పెరిగిపోయాయి. జీతాలు పెరిగి పోయాయి. నాకు మాత్రం జీతం పెరగలేదు" అని. జీతం అంటే వారి దృష్టిలో వారికి మనం చూపాల్సిన విశ్వాసం, వారి పట్ల కల్గి ఉండాల్సిన ప్రేమ మరియు భక్తి. కనుక తమకు ప్రేమను, భక్తిని అధికంగా పంచి వాటి విలువతో కూడిన జీతాన్ని పెంచుమన్నారు. అంతేగాని ధనం కాదు.

శ్రీబాబూజీ అభ్యాసులను ఎల్లపుడూ క్రమం తప్పకుండా ధ్యాన సాధన చేయమనేవారు. అలా సక్రమంగా చేస్తే సదా మీ సేవలో ఉంటానని చెప్పేవారు. ఒక అభ్యాసి నుంచి ప్రేమ, భక్తి ఉన్నవాడు – బాబూజీ వద్దకు వచ్చి సిట్టింగ్ తీసుకునేవాడు. కాని సక్రమంగా వచ్చేవాడు కాడు. ఇతరులతో కాలక్షేపం చేస్తుండేవాడు. ఒకసారి స్నేహితులతో కాలం వెళ్ళబుచ్చుతూ

ఉండగా, బాబూజీ వచ్చి ఎదురుగా కూర్చొని సిట్టింగ్ ఇస్తున్నట్లుగా అనుభూతి చెందాడు. వెంటనే ధ్యానంలో కూర్చున్నాడు. అనగా బాబూజీ ఆ విధంగా తనపై భక్తి, ప్రేమ, విశ్వాసాలున్న వారిని, వారు మరచిపోయినప్పటికీ అలక్ష్యం చేయరు. వారికి తమ సేవలందిస్తూనే ఉంటారు.

లాలాజీ ఆది గురువు, సమర్థ సద్గురువు అని కీర్తించ బడ్డారంటే ఆ బిరుదులు వారికి వారి గురువులు కాని, మరెవ్వరు కాని ఇచ్చినవి కావు. ప్రకృతియే వారికి ప్రసాదించింది.

తమ గురువు ఆదేశానుసారం ఏడు మాసాల దృఢ దీక్షతో తపమాచరించి తమ ప్రార్ధనను అనంతానికి చేర్చి ఆదిశక్తిని స్పందింపజేయ గల్గారు కనుక, భూమాశక్తిని భూమి మీదకు అవతరింపజేస్తానన్న తమ ప్రతినను సార్ధకం చేశారు కనుక లాలాజీ ఆదిగురువు అయ్యారు.

ఆ ఆదిశక్తిని అంతిమం నుంచి అనగా భూమా నుంచి తీసుకుని వచ్చి సమస్తమానవాళిని ఉద్ధరించే ప్రయత్నంలో సఫలీకృతులయ్యారు కనుక సమర్థుడనబడ్డారు. ఈ కార్య క్రమంలో వారు చేపట్టిన తపో విధానమే నిరుపమానమైనది.

ఆ విధంగా భూమి మీద అవతరించిన శక్తిని ఏ రూపంలో వచ్చిందీ గుర్తించి ఆరు రోజుల బాలునిగా ఉన్న బాబూజీయే ఆ శక్తి స్వరూపుడు అని నిర్ధారించుకొని భూమా నుంచి శక్తిని ఆహ్వానించి వారిలో ప్రవేశపెట్టారు. తరువాత బాబూజీని తయారు చేసి సమస్త మానవాళికి ఈశ్వరుని ప్రాప్తింపజేయటానికి శిక్షణ నిచ్చారు కనుక సద్గురువు అయ్యారు. వీటిని బాబూజీ కూడా దృవపర్చారు.

హైదరాబాదు అభ్యాసులను గురించి కుశల మడుగుతూ శశిధావన్ ఎలా గున్నారు అని సిస్టర్ గారు అడిగినపుడు, అభ్యాసి ఒకరు – "ఆమె, తాను చాలాతప్పు చేశానేమో, బాబూజీ నన్ను

ఇలా శిక్షిస్తున్నారని అను కుంటుంది" అని చెప్పారు. అపుడు సోదరి కస్తూరి ఇలా వివరించారు.

దైవం గాని, సెయింట్స్ గాని ప్రేమను పంచుతారే గాని కష్టాలు పంచరు. వారెప్పుడూ తమ కృపను మాత్రమే అనుగ్రహిస్తారు. దైవం దిగి వచ్చేది అందరి కష్టాలను తనవిగా తీసుకుని అందరికీ సుఖ సంతోషాలు పంచటానికి మాత్రమే గాని శిక్షించటానికి కాదు. ఏ పరిస్థితులనైనా ఎదుర్కొనేందుకు, తట్టుకునేందుకు బాబూజీ శక్తినిస్తారే కాని శిక్షించరు. ఒక అమ్మాయి అత్తవారింట్లో అన్ని పనులు తనకు పురమాయించి నపుడు ఇదే భావాన్ని స్మరించుకుని బాబూజీయే శక్తినిస్తారని విశ్వసించింది. బాబాజీ యొక్క ధ్యేయాన్ని మన మందరం గుణపాఠంగా స్వీకరించాలి.

దశ నియమాలు (టెన్ కమాండ్‌మెంట్స్) పుస్తకంలో ఈ విషయాలు వ్రాశాను. ఈ విషయంలో లోతుగా ఆలోచిస్తే అవగాహనకు వచ్చేదేమంటే, మనం మనకు కలుగుతున్న ప్రశాంతతను అశ్రద్ధ చేస్తున్నామన్నమాట. మనకు ఏది అనుభవమ వుతున్నా దానిని బాబూజీ మహరాజ్‌గారే ఇస్తున్నారన్న భావంతో ఉంటే, అపుడు మన దృష్టి వారి మీదనే నిలిచి ఉంటుంది. అపుడు మనకు ఆ బాధలు, కష్టాలు తలంపుకు రావు, వేధించవు.

అభిప్రాయం: సత్యోదయము, ఋతవాణి (వాయిస్ రియల్) వంటి పుస్తకాలు తెలుగులో లభ్యం కావటం లేదు. వాటిని ముద్రించు కోవచ్చునా?

సలహా: అవి సంస్థకు చెందినవి. ఇతరులు ముద్రించు కోవాలంటే, అందుకుగాను ప్రెసిడెంట్ పర్మిషన్, కావలసి ఉంటాయి. సర్వదా, సర్వత్రా బాబూజీ యొక్క స్మరణ కల్గి ఉంటే చాలు. పుస్తకాలు

చదవలేదన్న దిగులు పడనవసరం లేదు. పుస్తకాలు వారి వద్ద ఉన్నాయి, బాబూజీ మన వద్ద ఉన్నారు. నేను బాబూజీ పుస్తకాలు చదవలేదు. నేను బాబూజీకి వ్రాసిన ఒక లేఖలో "నాకు పుస్తకాలు చదివే తీరిక ఉండటం లేదు'' అని వ్రాశాను. దానికి సమాధానంగా "నాకు చాలా ఆనందంగా ఉంది. నీవు పుస్తకాల మీద ఆధారపడకుండా నీ అనుభవంతో పురోగమిస్తున్నావు. నీకు సత్ఫలితం కల్గుతూ ఉంది" అని బాబూజీ వ్రాశారు.

బాబూజీ సంస్థ యొక్క వార్షికోత్సవాలను ప్రత్యేకంగా నిర్వహించేవారు కారు. బసంత్ పంచమి రోజున లాలాజీ గారి జన్మదినంతో పాటు సంస్థ యొక్క కార్యకలాపాలు కూడా సమీక్షించేవారు. సెంటర్లు ఎన్ని ఉన్నాయో, అభ్యాసు లెంత మంది ఉన్నారో, ఎలా నిర్వహించ బడుతున్నాయో తెలిపే వారు. సంస్థకు వచ్చిన విరాళాలకు–ఆఖరికి ఒక్క రూపాయి, రెండు రూపాయలకు కూడ రసీదులు ఇచ్చి సంస్థ ఖాతాకు జమ చేసేవారు. జమా ఖర్చులు కూడా ఆ రోజు వెల్లడించేవారు.

ప్రెసెప్టర్స్ ఎప్పుడూ భక్తి, ప్రేమ సామీప్యతలను కల్గి ఉండి అభ్యాసులకు శిక్షణ నివ్వాలి. వాటి ప్రభావంతో అభ్యాసులు కూడా ఉన్నతి పొందుతారు. కొంతమంది ప్రశిక్షకులు అభ్యాసులతో "నీవు బ్రహ్మాండ మండలంలో ఉన్నావు" అని చెబుతారు. వారు మాస్టర్ కాదు అలా చెప్పటానికి. అలా కాకుండా వారు అభ్యాసులలో భక్తి, ప్రేమలను, దైవ సామీప్యతను పెంపొందేటట్లుగా తయారు చేయాలి. ఒకసారి ఒక అభ్యాసి బాబూజీతో తమ ప్రెసెప్టర్ తనను పరబ్రహ్మాండ మండలంలోకి తీసుకొని వెళ్ళినట్లుగా చెప్పాడు. అప్పుడు బాబూజీ "అయితే ఆయన నాకంటె పెద్దవాడన్న మాట. నేనయితే నా ఇంటిని ఇవ్వగలను. షాజహాన్‌పూర్ ఊరు నాది కాదు కనుక నేను దానిని

ఇవ్వలేను. బ్రహ్మాండ మండలం ఈశ్వరుని సొత్తు. ప్రెసెప్టర్ ఎలా ఇవ్వగలడు?" అని ప్రశ్నించారు. అందుచేత ప్రెసెప్టర్ చెప్పే ఇలాటి మాటలకు తలొగ్గకుండా, ప్రేమను, భక్తిని పెంచుకొని బాబూజీ యొక్క సామీప్యతను పొందటానికి ప్రయత్నించాలి.

డాక్టర్ పార్థసారధిగారు, వి. పాండురంగారావుగారు మీకు ప్రెసెప్టర్స్ కావటంమీ అదృష్టం. వారు అభ్యాసుల పురోభివృద్ధికి బాగా కృషి చేస్తున్నారు. మీరు ధ్యానంలో నిమగ్నమై ఉంటే మీ దృష్టి ఇక్కడ ఉందని నేను గ్రహిస్తాను. అలాగే ప్రెసెప్టర్స్, బాబూజీ మహరాజ్ తలంపులోనే మునిగి ఉంటే, వారు ప్రాపంచక విషయాలు కాకుండా ఆధ్యాత్మిక విషయాలు ఏవైనా సాధించగలరు. వారి జ్ఞాపకమే కాదు, దానితో పాటు ప్రేమ, భక్తి విశ్వాసాలు కూడా జోడించి తాము పురోగతి చెందుతూ అభ్యాసులను బాబూజీ మహరాజ్‌కు సమర్పించినట్లయితే కావలసినదంతా వారే చూసు కుంటారు. ప్రెసెప్టర్‌గా మా పని పూర్తయినట్లే. స్మరణతో పాటుభక్తి ప్రేమలు కల్గి ఉంటే దాని ఫలిత మెటువంటిదో మీరు గ్రహిస్తారు.

ప్రెసెప్టర్ సిట్టింగ్ ఇస్తున్నపుడు లోతుగా ధ్యానంలో మునిగి ఉండగా ఏ స్థితినైతే తాను పొందుతాడో దానిని అభ్యాసి కూడా అనుభూతి చెందుతాడు. అంతేకాని ప్రెసెప్టర్ "నేను ఇస్తున్నాను" అని అనుకున్నట్లయితే అది అతనికి సాధ్యంకాదు. బాబూజీ ఇచ్చే ఈ దివ్యం ఏ ఒక్కరి కోసమో కాదు, కస్తూరి కోసమూ కాదు – అందరికీ, ప్రతి ఒక్కరికీ. బాబూజీ అంతిమం నుంచి ఈ అవని మీదకు లాలాజీ ప్రార్ధన మూలంగా అవతరించారు, ఎందుకు? అందరికీ ఆధ్యాత్మికతను, సాక్షాత్కారాన్ని, సంతోషాన్ని ఇవ్వటానికి మాత్రమే కాదు, అంతిమానికి తీసుకుని వెళ్ళడానకి కూడా ఉద్దేశించి వచ్చారు.

బాబూజీ యొక్క ప్రేమను పొందటానకి, వారు ప్రేమతో చెప్పిన ఆధ్యాత్మిక విషయాలు గ్రహించటానికి మీరు ఇంత దూరం వస్తున్నారు. మీకు ప్రేమను, ఉన్నతిని ఎంత ఎక్కువగా ఇవ్వవలసి ఉందో అంత ఎక్కువగా అనుగ్రహించ మని బాబూజీని ప్రార్థిస్తూ ఉంటాను.

మేము ఎక్కువగా షాజహాన్‌పూర్ వెళ్తుండేవాళ్ళం. ఎవరైనా అలా ఎందుకు వెళ్తున్నారని అడిగితే "మాకు బాబూజీ అంటే ఇష్టం. అక్కడికి వెళ్ళితే బాగుంటుంది"అని మాత్రమే చెప్పే వాళ్ళం. అప్పటికి ఆధ్యాత్మికత అంటే ఏమిటో తెలియదు,తెలిసింది బాబూజీ మాత్రమే. బాబూజీ ఒకసారి "అభ్యాసులు బాబూజీ వద్దకు వస్తున్నారు కాని నన్ను చూడ్డం లేదు" అని అన్నారు. షాజహాన్‌పూర్ నుంచి తిరిగి వెళ్ళిన తర్వాత బాబూజీని మనలో దర్శించ గల్గామంటే, షాజహాన్‌పూర్ వెళ్ళిరావటంలోని ఉద్దేశ్యం సఫలీకృతమైనట్లే. మీరు సమర్పించే అన్ని బహుమతుల కంటే, మిమ్మల్ని మీరు సమర్పించు కోవటమే మేలైన బహుమతి.

ప్రశ్న: అభ్యాసులు ఒక్కటిగా ఉండకుండా గ్రూపులుగా విడిపోయారు, ఎలా?

జవాబు: అందరూ శ్రీరామచంద్ర మిషన్‌కు చెందిన వారే. ఒక రాముడు, ఒక కృష్ణుడు అవతరించారు. అంతిమం నుండి అవతరించినవారు బాబూజీ ఒక్కరే. కనుక ఇద్దరు మాస్టర్లు లేరు. రామకృష్ణమిషన్ అదే పేరుతో కొనసాగుతుంది కాని వివేకానంద మిషన్‌గా లేదు. తప్పుగా ప్రచారం చేసి పెడదారి పట్టిస్తున్నారు. ప్రపంచంలోని ప్రజలందరూ ఏనాటికైనా శ్రీరామచంద్ర మిషన్‌లోకి రావాల్సిందే.

ప్రశ్న: 'అనంత యాత్ర' ఐదు భాగాలేనా, ఇంకా ఉన్నవా?

జవాబు: నా చేతులు కలం కోసం వెదుకుతాయి. కాని వ్రాసేది వారే. అనగా మనం వ్రాయటానికి కలం ఒక సాధనం ఎలాగో

బాబూజీ వ్రాయబూనిన దానికి నేను ఒక సాధనం మాత్రమే. వ్రాసేది, వ్రాయించేది వారే. ప్రపంచ మానవాళి ఈపుస్తకాల ద్వారా బాబూజీ గురించి తెలుసుకోవాలి. బాబూజీ నుంచి వచ్చిన ఉత్తరాలన్నిటినీ చదివి, ఆనందించి భద్రపరుచుకునే దానిని. కాని అప్పటి కంటే కూడా ఈ పుస్తకాలు నేను వ్రాసే సందర్భంలోనే వారు అప్పుడు ఉత్తరాల్లో నాకు వ్రాసిన విషయాలు పూర్తి అవగాహనకు వచ్చాయి.

ప్రశ్న: నేను ప్రతిరోజూ ధ్యానం చేస్తున్నాను. ధ్యానంలో ఒకే స్థితి ఉంటుంది. మనం పురోగతి చెందుతున్నట్లు గ్రహించటమెలా?

జవాబు: "మనకు సామీప్యతానుభావం కల్గుతున్నట్లయితే (Feeling of Nearness) పురోగమిస్తున్నట్లుగా భావించవలెను" అని బాబూజీ చెప్పారు. నేను బాబూజీకి "నాకు ఆ ఆలోచన ఉంది కాని సామీప్యతానుభూతి కల్గటం లేదు" అని వ్రాశాను.

అందుకు వారు "దైవం నీలో ఉన్నాడు. ఆయన నీవాడే అని అనుకుంటే అదేపురోగతికి మార్గం" అని అన్నారు. అనుమానము అనేది పెద్ద అవరోధం అని బాబూజీ చెప్పారు. అందుచేత వారు నీలోనే ఉన్నారు, నీవారే అనుకుంటే వారు నీకుసహకరిస్తారు. మేలు చేస్తారు. ప్రోగ్రెస్ ఉంటుంది కాని దానిని గ్రహించలేకపోవచ్చు. అంత మాత్రాన పురోగతి లేదని భావించ కూడదు. ఉదాహరణకు – ఒకరిని నీ కొడుకు అని, మరొకరిని నీ సహోదరుని కొడుకు అనుకున్నపుడు, నీ కుమారుని మీద ఎలా అభిమానం ఉంటుందో అలాగే బాబూజీని నా బాబూజీ అనుకుంటే ప్రేమ పెరిగి పురోగతి మరింతగా పురోగమిస్తూనే ఉంటుంది. మన సంస్థలో సంశయం అన్నదానికి తావు లేనే లేదు. దానిని తలెత్తనీయ వద్దు. (మన సంస్థలో అది మరణించింది. మళ్ళీ దానిని బ్రతికించవద్దు.)

ప్రశ్న: నాకిష్టం లేని పనిని ఎవరైనా చేస్తే నాకు కోపం వస్తుంది. ఇంట్లోవారు – నీవు ధ్యానం చేస్తూ ఉంటావు గదా, నీకు కోపమెందుకు వస్తుంది – అని ప్రశ్నిస్తారు. దానినెలా అరికట్టాలి.

జవాబు: బాబూజీ చెప్పారు, “అందరినీ ప్రేమించ నారంభిస్తే ద్వేషం తగ్గి పోతుంది. ద్వేషాన్ని పూర్తిగా జయిస్తే మిగిలేది ప్రేమ మాత్రమే” అని. ఇతరులెవ్వరికైనా అయిష్టమైన పనులు చేయకపోతే వారికి నీపై కోపం రాదు. వారు అందుకు ప్రతిగా నీకు అయిష్టమైన పనులు చెయకపోతే నీకూ కోపం రాదు. అందుచేత అందరినీ ప్రేమించటం వల్ల ద్వేషమూ, కోపమూ తగ్గిపోతాయి.

ప్రశ్న: ఆత్మకు, మైండు (మనస్సు)కు మూల స్థానము లేమిటి?

జవాబు: ఆత్మకు మూల స్థానము పరమాత్మ. మైండుకు మూల స్థానం హిరణ్యగర్భ కేంద్రం, అనగా మైండ్ రీజియన్. మనం హిరణ్యగర్భ కేంద్రాన్ని దాటట మంటే మైండ్ రీజియన్ దాటినట్టవుతుంది. ఆత్మ పరమాత్మలో విలీనమై పోయినపుడు ఎవరైనా ఆత్మ గురించి చర్చించటం జరిగితే నాకు చికాకు గలిగేది. ఈ విషయాన్ని బాబూజీకి వ్రాసి నపుడు “భౌతిక ప్రపంచానికి చెందిన కస్తూరి చనిపోయింది. ఇప్పుడున్నది నా కస్తూరి” అని వ్రాశారు. నా ఆత్మ బాబూజీలో విలీనమై పోయింది కనుక ఎవరైనా ఆత్మ అని అంటే అది బాబూజీని తాకుతుంది. నా ఆత్మ బాబూజీయే కనుక, ఈ ‘నేను’ లేను కనుక ఆత్మ – నాది – దైవం అని ఏమి పలికినా అవి బాబూజీలోనే లయమైపోతాయి.

ఈశ్వర్ సహాయ్‌గారు, “ఆత్మ లేకుండా అభ్యాసి ఏ విధంగా జీవించి ఉంటాడు” అని బాబూజీని ప్రశ్నించారు. దానికి సమాధానంగా బాబూజీ ఇలా చెప్పారు. “భౌతిక శరీరం పంచతత్వములతో కూడి ఉంటుంది. ఆ పంచతత్వములు చెల్లాచెదరై

నపుడు భౌతిక శరీరం నశించి పోతుంది. ఆ శరీరమేలేనపుడు ఆత్మకు రోగమూ లేదు, మరణమూ లేదు. ప్రపంచంలో సెయింట్ (saint) అనబడే వారు జీవన్ముక్తులు. వారి ఆత్మ పరమాత్మతో అనుసంధానమై ఉంటుంది. వారి శరీరానికి కావలసిన శక్తి, పరమాత్మ శక్తి నుంచి సమ కూరుతూ ఉంటుంది. అదే విధంగా బాబూజీలో లయమైన అభ్యాసులకు శక్తి వారి నుంచే లభిస్తుంది."

ప్రశ్న: నా భర్త (ఇంట్రొడక్షన్) ఉపదేశం పొంది కూడా సత్సంగ్‌కు రావటం లేదు, ధ్యానం ఆచరించటం లేదు – దానికి పరిష్కార మేమిటి?

జవాబు: వారికి ఇష్టం లేకపోయినా బలవంతంగా వారిని ధ్యానానికి పురికొల్పి నప్పుడు ఇలా జరుగుతుంది. సత్సంగ్‌కు వెళ్ళక పోయినా, వెళ్ళు, వెళ్ళు అని బలవంతం చేయకూడదు. బలవంతం చేయటం వల్ల విముఖత్వం పెరుగుతుంది. పిల్లలనైనా, పెద్దలనైనా వారి ఇష్టం లేకుండా చేర్పించటం మంచిది కాదు. వారిలో ఆ భక్తి భావం కల్గాలని ప్రార్థన చేయటమే మన పని. కొన్ని సందర్భాలలో ఆడవారిస్వార్థం కూడా ఉండవచ్చు. భర్తను కూడా చేర్చితే మద్రాసు కలిసి వెళ్ళవచ్చనీ, అవీ ఇవీ చూసి రావచ్చనీ అభిప్రాయం ఉండవచ్చు. ఆడవాళ్ళు వినమ్రత కల్గి ఉండాలి. పూజకు వెళ్ళదలచి నపుడు ఇంట్లో పెద్దవారికి తమ అభిప్రాయం వెల్లడించి వారి అనుమతి తీసుకుని వెళ్ళటం మంచిది. ధ్యాన మనేది మనసుకు చెందినది కాని చేతలకు కాదు.

బాబూజీ మన సంస్థను గృహస్థ సంస్థగా అభి వర్ణించారు. గృహంలో అశాంతి ఉంటే పూజలో కూడా ప్రశాంతత ఉండదు. విగ్రహారాధన ఇష్టం లేకపోయినా, తల్లిదండ్రులు కాని, అత్త మామలు కాని ఇంట్లో ఏదైనా పూజా కార్యక్రమం ఏర్పాటు చేసినపుడు స్వయంగా పాల్గొనాలి వారి మనస్సును బాధ పెట్టకుండా యాంత్రికంగానైనా ప్రవేశం కల్పించుకొని బాబూజీ

పైనే ధ్యానం నిల్పి కుటుంబీకులతో సహకరించాలి. అపుడు వారు కూడా మీ కోరికను మన్నిస్తారు. అందరూ కలిసిమెలిసి జీవించటంలో ప్రశాంతత తాండవిస్తుంది.

ప్రశ్న: గృహంలో అందరూ పూజలో పాల్గొనాలంటే ఏం చేయాలి?

జవాబు: బాబూజీ ఎదుట కూర్చుని, "నా ఇల్లు మీ కృపతో నిండిపోవాలి" అని ప్రార్థించండి. మీ ప్రార్థనలో "అందిరిలోనూ పరివర్తనం రావాలి" అని, విన్నవించండి. ప్రేమతో సాధించండి.

ప్రశ్న: బాహ్య సమయము, అంతర్గత సమయము ఒకటేనా?

జవాబు: సమయమనేది ఇక్కడ ఉంటుంది కాని అక్కడ ఉండదు. ప్రపంచాన్ని నడిపించటానికి ప్రకృతికి సమయం అవసర మవుతుంది. కాని సృష్టికర్తకు కాలంతో నిమిత్తం లేదు. మనకు దిన రాత్రులుంటాయి. సాయంకాలం క్లీనింగ్ ఉంటుంది. అక్కడ అవేమి ఉండవు.

ప్రశ్న: అభ్యాసులు, తాము పురోగమనం చేస్తున్నదీ లేనిదీ తెలుసుకుంటే కొంత ప్రోత్సాహకరంగా ఉంటుంది గదా! మన గమనం సరియైన మార్గంలోనే ఉందని తెలుసుకోవటం ఎలా?

జవాబు: ధ్యానం వల్ల మన ప్రవర్తనలోను, ఆలోచనా విధానం లోను మన దృక్పథం – మన దృష్టి (అటెన్షన్)లోనూ కొంత ఔన్నత్యం కల్గుతాయి. అటువంటి మార్పు కల్గనపుడు మన ధ్యానం సక్రమంగా లేదని గ్రహించుకోవచ్చు. ఉదాహరణకు – ధ్యాన మార్గానికి పూర్వం మనలో కోప స్వభావం ఉండి ఉండవచ్చు. ఎవరితోనైనా మాట్లాడే టపుడు త్వరగా ప్రతిస్పందించి ఎదురుచెప్పే స్వభావం ఉండవచ్చు. ధ్యానం అలవర్చుకొన్నాక అది తగ్గు ముఖం పట్టి సామరస్యంగా వ్యవహరించే తీరు కల్గుతుంది. ఇటువంటి మార్పులు భౌతికంగా మన దృష్టికి వచ్చాయి అంటే మనలో ఆధ్యాత్మిక ప్రగతి కల్గుతుందని భావించవచ్చు.

ప్రశ్న: నిర్లిప్తత అనగా నేమి? అది ఒక స్థితియా (కండిషన్)?

జవాబు: నిర్లిప్తత అనేది ఒక భావం కాదు. అది ఒక స్థితి మాత్రమే. ఏదైనా ఒకపని చేసేటప్పుడు, అందులో లీనం కాకుండా నిమిత్తం మాత్రంగా (without involvement) అనగా అంటీ అంట నట్లుగా లేదా పట్టీ పట్టనట్లుగా ఉండు స్థితియే నిర్లిప్తత.

ప్రశ్న: ఎగో (అహం), సటిల్ ఎగో "సూక్ష్మ అహం"కు భేదం ఉందా?

జవాబు: చాలా భేదం ఉంది. 'నేను' అనిగాని ఏ పనినైనా 'నేను చేస్తున్నాను' అని గాని చెప్తున్నామంటే అందులో స్థూల అహం ఉంటుంది. అనగా మనం రోజంతా చేసే పనిలో నేను చేస్తున్నాను అనటం సహజం. ఇందులో ఉన్న స్థూల అహంను మనం తొలగించు కోవచ్చు. కాని సూక్ష్మ అహంను తొలగించటం కష్టం. "నన్ను ఎవరైనా తూలనాడుతున్నారు, కించపరుస్తున్నారు అంటే అది నాకు కష్టమనిపించదు. కాని నా కండిషన్ (స్థితి) ఇది అని చెప్పటంలో కొంత స్థూలత్వం ఉన్నట్లే కదా!" అని బాబూజీకి వ్రాశాను. బాబూజీ నాకు వ్రాసిన జాబులో 'దానిని జయించటం కష్టం' అని వ్రాశారు. అంతర్గతంగా "నేను" అన్న భావం ఉందంటే అక్కడ కస్తూరి ఉన్నట్లే. అక్కడ మనసు పని చేస్తుంది. కాని బాబూజీ నుంచి నాకుజాబు వచ్చాక నాలో మరెప్పుడూ అటువంటి భావం, అనగా సూక్ష్మ అహం ఉన్నదన్న భావం కలుగలేదు.

బాబూజీ ఒక సందర్భంలో తపజ్జ, తపజ్జు అను రెండు శబ్దములు ప్రయోగించారు. తపజ్జ అనగా ట్రాన్స్‌మిషన్ (ప్రాణాహుతి). తపజ్జు అనగా వారి ప్రేమ పూరిత నేత్రాలు. తపజ్జ తపజ్జు తో సంధానమై ఉంటుంది. అనగా ప్రాణాహుతి, వారి యొక్క ప్రేమమయ నేత్రాల నుంచి ప్రసరించబడు తుంది. కనుక ఆ సూక్ష్మ అహం తొలగిపోతుంది.

'బాధ' అనేది ఎవరికీ కనిపించేది కాదు, చూడగల్గేది కాదు. అది ఒక అనుభూతి మాత్రమే. అంతరంగంలోని బాధ 'నేను' అనుకోవటం వల్ల అనగా సూక్ష్మ అహం వల్ల అనుభూతి నొందుతాం. బాహ్యమైనా దానిని మనస్సుతో స్వయంగా నియంత్రించుకోగలం కాని అంతర్గతమైన దానిని నియంత్రించ లేము. దానిని దివ్యత్వము (డివైన్) మాత్రమే నియంత్రించ గలదు. అందుకు నిరంతర స్మరణ అవుసరం. బాబూజీ ఉనికి యొక్క అనుభూతిలోనే మునిగి ఉన్నట్లయితే వారి అనుగ్రహంతో అది జయింప బడుతుంది. ఆలోచనల గురించి విచారించ వద్దు. "బాబూజీ మనలోనే ఉన్నారన్న" భావనలో మునిగి ఉంటే అన్ని స్థితులు వస్తాయి. ఇచ్చేవారు, ఇవ్వబడినవీ అన్నీ మనలోనే ఉంటాయి. ఇంక బయటి వాటికి స్థానముండదు.

అప్పుడప్పుడు పిలవకుండానే వచ్చే ఆలోచనలగురించి మనం ఆలోచిస్తూ ఉంటాం. అప్పుడు బాబూజీ మనలోనే ఉన్నారు, మనవారు అని తలచుకుంటే అవిదూరమై పోతాయి. బాబూజీ కోపం ఎటువంటిదో చూడండి" లాలాజీ సాహెబ్ ఇంత పెద్ద ఆధ్యాత్మిక ఖజానాను ఇచ్చి వెళ్ళారు. ఎవ్వరూ తీసుకొనకపోతే దానిని ఖర్చు చేయట మెలా?" అని ఉద్వేగంగా అన్నారు.

బాబూజీ ఒకసారి అభ్యాసులకు ఏదో బోధిస్తూ ఉండగా ఒక అభ్యాసి ధ్యాన ముద్రలో ఉండి పోయాడు. అపుడు బాబూజీ "నేను ఎదుటే ఉండగా కళ్ళు మూసుకుని ఏమి చూస్తున్నాడు" అని అన్నారు. అందుచేత ఏదైనా చేప్పేటప్పుడు ఆలకించాలి గాని ధ్యాన ముద్రలో కూర్చో కూడదు.

బాబూజీ నుంచి మనం నేర్చుకోవాల్సినవి చాలా ఉన్నాయి. మనమంతా ఒకే కుటుంబానికి చెందినవారము. ఒకరి కష్టసుఖాలు మరొకరితో చెప్పుకోవచ్చు. బాబూజీ కూడా మన

కష్టాలను ఆలకించటానికి సిద్ధంగా ఉండేవారు. ఎవరికైనా కష్టాలు కల్గినపుడు బాబూజీకి విన్నవించితే వారు ఆలకిస్తారు. అలా అని దానిని అదే పనిగా అలవాటు చేసు కోకూడదు.

ధ్యానానికి పూర్తిగా ప్రెసెప్టర్ పైనే ఆధార పడకూడదు. ఆయనొక సహాయకుడు మాత్రమే. హృదయంలో దైవాన్ని ఆధారంగా చేసుకొని సాధన చేయాలి.

ప్రశ్న: బాబూజీ రూపం నిలుపుకుని ధ్యానం చేయవచ్చా?

జవాబు: చేయకూడదు. ధ్యానములో మొదట రూపాన్ని దర్శించాలి. తరువాత క్రమంగా రూపం అదృశ్యమై పోతుంది. అదృశ్యమైపోయిన రూపాన్ని మళ్ళీ దృష్టిలోస్థాపించు కోవటానికి ప్రయత్నించకుండా వారి ఉనికి ఉన్నదనే భావంతోనే ఉండాలి. బాబూజీ ఒక ఉదాహరణ చెప్పారు. "నీతో ఇక్కడున్న సహోదరుడు నిన్ను విడిచి మరే ప్రాంతానికైనా వెళ్ళాడనుకో. అప్పుడు అతని రూపాన్ని కాకుండా నీ సహోదరుడన్న భావంతో అతని జ్ఞాపకాన్ని కల్గి ఉంటావు కదా!"అన్నారు. కనుకరూపమన్నది ఒక ఆచ్ఛాదనం (కవరింగ్) మాత్రమే. కల్గి ఉండాల్సింది జ్ఞాపకం మాత్రమే.

ప్రశ్న: ధ్యానములో బాబూజీ అకస్మాత్తుగా దర్శన మిస్తుంటారు. అది మానసిక కల్పనా లేక యదార్థమా?

జవాబు: అది అప్రయత్నంగానే వస్తుంది. కాని బాబూజీ దర్శనం కల్గలేదు కదా అని దానిని కల్పించుకునే ప్రయత్నం చేయకూడదు. అప్రయత్నంగా కనిపించిన రూపం యదార్థమే.

నేను ఒకసారి బాబూజీని "ఇంత మంది అభ్యాసులు సమూహంగా ఉన్నారు కదా! మీరు ఏ అభ్యాసిని ఎలా గుర్తిస్తారు" అని అడిగాను. దానికి వారు ఏమి జవాబిచ్చారంటే "నేను ప్రాణాహుతి నివ్వటం ప్రారంభించాక నా ఆలోచనలోకి

వారువచ్చినపుడు వారు నా ఎదుటకు వస్తారు. నేను ఆ విధంగా వారిని గుర్తిస్తాను" అని అన్నారు. కనుక మనం వారిని మైండ్‌తో కాకుండా హృదయ పూర్వకంగా ప్రేమతో జ్ఞాపకంలో ఉంచు కున్నట్లయితే వారు మనల్ని తమ జ్ఞాపకంలో నిల్పుకుంటారు.

ప్రశ్న: బాబూజీని మనస్సులో స్మరించుకొని ఆఫీసులో పనికి ఉప క్రమిస్తాము. పనిలో నిమగ్నమైపోయి అవకాశం లభించగానే మళ్ళీ బాబూజీని స్మరించుకుంటాము. అప్పుడది నిరంతర స్మరణ అవుతుందా?

జవాబు: నిరంతర స్మరణ అనగా మధ్యలో మరచిపోయి పునః స్మరణకు తెచ్చుకోవటం కాదు. అంటే వారి స్మరణ ఖండించ బడినదిగా ఉండకూడదు. మీరు పనిలో మానసికంగా మునిగిపోయి అందులో లీనమై కొన్ని గంటలు పనిచేస్తారు. కాని విరామం చిక్కగానే వారిని స్మరించుకుంటారు. అటువంటి సందర్భంలో "నేను మిమ్మల్ని మరచిపోయాను. ఇపుడు జ్ఞాపకం చేసుకుంటు న్నాను" అని తలచకుండా, "నేను మిమ్మల్ని మరువలేదు, నా హృదయంలో ఎప్పుడూ మీరే ఉన్నారు" అని తలచుకుంటే వారి స్మరణ ఏకధాటిగా ఉన్నట్లవుతుంది.

ఒకసారి ఒక అభ్యాసి బాబూజీతో "నేను కారు డ్రైవింగ్ చేస్తూ మీరే నడుపుతున్నట్లుగా భావించుకున్నాను" అన్నాడట. అపుడు బాబూజీ అతనితో "నా మాస్టర్ కృప వల్ల నీవు ప్రమాదానికి గురి కాకుండా బయట పడ్డావు. ఎందుకంటే నాకు డ్రైవింగ్ రాదు. నీవు నన్ను డ్రైవర్‌గా చేసుకొన్నావు!" అని చమత్కరించారు.

ప్రశ్న: అభ్యాసి వంద మైళ్ళ దూరాన ఉన్నప్పటికి ప్రెసెప్టర్ సిట్టింగ్ ఇవ్వ వచ్చునా?

జవాబు: బాబూజీ ఒకసారి చెప్పారు "అభ్యాసి ఎక్కడున్నా ట్రాన్స్‌మిషన్ చేరుతుంది" అని. ఇందులో ముఖ్యమైనది ఏమిటంటే

“వారిపైన నీ ధ్యాసను, నీ దృష్టినిఎంతగా నిల్పుకున్నావు అన్నదే. నీవు హైదరాబాదులో ఉన్నా ప్రాణాహుతి వస్తుంది. ఇంకెక్కడున్నా వస్తుంది.”

ప్రశ్న: మనం ధ్యానానికి ఒక సమయం నిర్ణయించుకుని, తప్పనిసరిగా ఏదో పని మీద బయటకు వెళ్ళాల్సివస్తే ప్రాణా హుతి వస్తుందా?

జవాబు: నిర్ణయించుకున్న సమయం ప్రకారం ట్రాన్స్‌మిషన్ వస్తుంది. దానిని స్వీకరించగల్గితే సంతోషం పొందుతారు. ఒకవేళ సిట్టింగ్ చేయకపోయినా ప్రాణాహుతి వస్తుంది కాని దాని అనుభవాన్ని ఆస్వాదించలేరు.

ప్రశ్న: మన సంస్థలో కుండలినీ శక్తి యొక్క ప్రస్తావన ఉన్నదా? బాబూజీ దాని నెప్పుడైనా ఉపయోగించారా?

జవాబు: బాబూజీ ఉపయోగించలేదని మీరెలా అనుకుంటు న్నారు. బాబూజీ మనకు దివ్య సాక్షాత్కారం లక్ష్యంగా కల్పించారు. కుండలిని మన లక్ష్యం కాదు. కాని మనం గాడ్లి రీజియన్ (దైవ కేంద్రాన్ని) చేరుకున్నపుడు, అన్ని శక్తి కేంద్రాలు తెరవ బడతాయి. ఆరు చక్రాలు (షట్ చక్రాలు) తెరుచుకుంటాయి. దైవ సాక్షాత్కారం కోసం తపన పెరిగిదాని వల్ల ఒత్తిడి అధికమవుతుంది. రావణుడు, కుంభకర్ణుడు ఈ కుండలినీ శక్తి కోసం తపస్సు చేశారు. రావణుడైతే ఈ శక్తి కోసం నలభై వేల సార్లు తపస్సు చేశాడు. మీ ప్రవర్తన సరియైనది కానపుడు, ఆ శక్తిని దుర్వినియోగం చేయటం జరుగుతుంది. అప్పుడు మీ కీడును మీరే కొనుక్కున్నట్లవు తుంది. అక్కడి ఆ శక్తిని దివ్యం వైపుగా కేంద్రీకరించాలి. ఒకసారి బాబూజీని సరోజిని మహిషి అనే మహిళా మంత్రి “బాబూజీ, మీరు మా కుండలినీ శక్తిని ఎందుకు మేల్కొల్పరు” అని అడిగితే, బాబూజీ అన్నారు కదా దానిని మేల్కొల్పినట్లయితే నీవు శూర్పణఖవో,

రావణాసురుడివో లేక కుంభకర్ణుడివో అయిపోతావు! ఆ శక్తిని సమతుల్యంగ ఉంచాలే కాని, అదుపు లేకుండా ఉపయోగించకూడదు. గతి తప్పితే సర్పంలాగ కాటు వేస్తుంది.

సరైనా మార్గంలో దివ్యత్వం కొరకు సాధన చేస్తే అన్ని కేంద్రాలు వాటంతట అవే తెరచుకుంటాయి. వాటి అనుభూతి, అవగాహన మనకు రావు. బాబూజీ నాకు ఒకసారి వ్రాసిన జాబులో "4,5 నెలలకు పూర్వం నీలో కుండలినీ శక్తిని జాగృతం చేశాను" అని వ్రాశారు. కాని నాకు దానిని గురించిన జ్ఞానం లేకపోవటంతో నాకేమీ తెలియలేదు. ఈ శక్తిని స్థాయికి తగని వారిలో తెరిస్తే సర్పంలా తోచి భయంతో పరుగులు తీస్తారు. ఒకసారి ఒకామె నిర్మలాదేవి వద్దకు వెళ్ళి తనలో కుండలినీ శక్తిని మేల్కొల్పమని అడిగితే, ఆమెను ధ్యానంలోకి దింపి ఆరు నెలలు సాధన చేయించింది. ఆ మహిళ ఆ బాధను తాళలేక ధ్యానంలో అక్కడ వత్తిడిని భరించలేక నా వద్దకు వచ్చింది. నేను మంచి వైద్యుని సంప్రదించమని సలహా ఇచ్చి పంపాను. కొంత మంది, కుండలినీ శక్తిని మేల్కొల్పామనే భావన కల్గిస్తారు. కాని దానిని మేల్కొల్పడం ఎవరికీ సాధ్యం కాదు.

సహజమార్గ విధానము అనేది ఒక ఆధ్యాత్మిక విద్యాలయం వంటిది. దానికి మాస్టర్ బాబూజీ. ఇందులో ఒక ప్రాధాన్యత ఉంది. అదేమిటంటే మనల్ని అభ్యసింప జేయటానికి దేవుడే దిగి వచ్చాడు. ఆయనే మనకు ప్రిన్సిపాల్. అదే ఈసంస్థ యొక్క ఘనత. సాక్షాత్కారము పొందాలనుకునే వారు మాత్రమే ఈ సంస్థలోకివస్తారు.

ప్రశ్న: మన ప్రార్ధన బాబూజీకి ఎలా చేరుతుంది? చేరిందని నిర్ధారణ చేసుకోవటం ఎలా?

జవాబు: మనం చెప్పుకునే ప్రార్ధన పై నుంచి (అనంతం నుంచి) వచ్చిందని బాబూజీ మహరాజ్ చెప్పనే చెప్పారు. మీరు

ఆధ్యాత్మికతలో మునిగి ప్రార్థన చేస్తే అది ఉన్నతమైన స్థానం నుంచి శక్తితో వచ్చింది కనుక 'వారి'కి తప్పక చేరుతుంది. అనగా ఆ ప్రార్థన వారి నుంచే, వారి శక్తితోనే వచ్చింది కనుక ప్రార్థనతో వారు అనుసంధానమై ఉంటారు. ఆ ప్రార్థన అందరి కోసం వచ్చింది. వారు అందరి కోసమే వచ్చారు కనుక మన ప్రార్థన తప్పనిసరిగా వారిని చేరుతుంది. ఇందులో అపనమ్మకం అనవసర మైనది, విశ్వాసం అత్యవసరమైనదిగా ఉంటాయి. నీ హృదయంలో వారి ఉనికి ఉంది. కనుక నీ ప్రార్థన వారిని స్పర్శిస్తుంది. మన ప్రార్థనలోని మొదటి వాక్యంలో ఈశ్వర సాక్షాత్కారం మన లక్ష్యం. ఈశ్వరుని పొందాలనే కోరిక బలీయమై నపుడు ప్రాపంచికమైన కోర్కెలు బలహీనపడతాయి. ధ్యానంలో గాఢంగా మునిగి సాధన చేస్తే ప్రతిదీ నీలోనే కల్గుతుంది.

శ్రీరాముడు, శ్రీకృష్ణుడు – ఏ అవతారులు బాబూజీ చెప్పినట్లుగా చెప్పలేదు. బాబూజీ మాత్రం "లోకులు నన్ను కలుసుకోవాలని తలంచినా తలంచకపోయినా నేను మాత్రం మిమ్మల్ని అందర్నీ కలుసుకోవాలనే వచ్చాను" అని అన్నారు. వారే స్వయంగా మన కోసం వస్తే, అంతకంటే ఇంకేమి కావాలి!

ప్రశ్న: మనం త్వరగా పురోగమించాలంటే ఏమి చేయాలి?

జవాబు: మన ఆలోచనలను బాబూజీతో అనుసంధించు కోవాలి. మీరు వ్యాపారంచేస్తున్నట్లయితే, దాని అభివృద్ధికి తగిన ఆలోచనలు కల్గుతూ ఉంటాయి. అలాగే మీప్రోగ్రెస్ గురించి ఆలోచిస్తూ ఉన్నట్లయితే దివ్యానికి చెందిన ఆలోచనలు మీలో కల్గుతూ ఉంటాయి. దైవంతో సంబంధం పెంచుతూ ఉంటాయి. మీ ఆలోచనలు, అపుడు మీకు సామీప్యతా భావం ఏర్పడుతుంది. బాబూజీ దీనినే ఒక్క వాక్యంలో చెప్పారు. (The feeling of nearness is the feeling of progress) సామీప్యతానుభవం కల్గట మంటే

పురోభివృద్ధి యొక్క అనుభవం కలిగినట్లే". సామీప్యతానుభూతియే పురోభివృద్ధి చెందుతున్నామన్న దానికి నిదర్శనం. మీరు గ్రహించినా గ్రహించకపోయినా పురోగతి ఉంటుంది. సాక్షాత్కారం కోసం తపన ముఖ్యం.

ప్రశ్న: శ్రీరాముడు, శ్రీకృష్ణుడు అవతారాలుగా వచ్చినపుడు ప్రజలు వారినే భగవంతునిగా పూజించారు. మన సంస్థలో అనేక శాఖలు ఏర్పడ్డాయి. ఎందుకు?

జవాబు: శ్రీరాముడు, శ్రీకృష్ణుడు వచ్చారు. కాని వారు ఆధ్యాత్మికత గురించి మాట్లాడ లేదు. మనది ఆధ్యాత్మిక సంస్థ. మానవ మాత్రులకు సాక్షాత్కారం మాత్రమే కాకుండా అంతిమం వరకు చేర్చటం దీని ఆశయం. బాబూజీ అనంతం 'భూమా' నుంచి వచ్చారు కనుక అనంత శక్తిని కల్గి ఉన్నారు. సంస్థ యొక్క ఆశయం ఎంత ఉన్నతమైనదైతే సంకల్ప బలం వల్ల అంత ఎక్కువ శక్తిని వినియోగించటం జరుగుతుంది. మన సంస్థలో ఉన్న ప్రాణాహుతి శక్తి అనేది మరే సంస్థలోను లేదు. బాబూజీ చెప్పారు "విరాళాలు విరివిగా సేకరించటం, దానితో ఎక్కువగా ఆశ్రమాలు నిర్మించటం, భారీ సంఖ్యలో అభ్యాసులుగా చేర్చటం నా అభిమతం కాదు. మానవ మాత్రులకు సాక్షాత్కారం కల్పించటమే నా లక్ష్యం కాని, ఇతరత్రా కాదు. నేను కోరుకునేది – అంతిమం చేరాలనే తపన కల్గిన నిజమైన అభ్యాసులను మాత్రమే" అని.

ఒక అభ్యాసి బాబూజీతో "నాకు సాక్షాత్కారం కోసం తపన కల్గటం లేదు" అని అన్నారు. అపుడు బాబూజీ "మంచిదే, నీకు సాక్షాత్కారం పొందాలనే తపనలేదు. కాని నాకు దానిని ఇవ్వాలనే తపన ఉంది. నీవో నేనో ఎవ్వరైతేనేమి, పని జరిగిపోతుంది" అని అన్నారు.

ప్రశ్న: మనకేదైనా గడ్డు సమస్య వచ్చినపుడు, పరిష్కార మార్గ మేమిటి?

జవాబు: ప్రార్థనలోని చరణాలలో దివ్యశక్తి సమకూడి ఉంది. ఈ ప్రార్థన అనేది ఆధ్యాత్మిక ప్రగతి కోసమే కాని ప్రాపంచికమైన కోర్కెలు తీర్చమని కాదు. అత్యవసరమైన పరిస్థితుల్లో అనగా ఇబ్బందులను ఎదుర్కొనలేకపోయినప్పుడు బాబూజీని ప్రార్థించి మీ కష్టాలను విన్నవించుకొనిఆదుకోమని వేడుకోవటమే మార్గం. కాని ఒక పొరపాటు చేస్తున్నారు. ధ్యానం ముందు ప్రార్థన చెప్పు కుంటున్నారు.ఆలా కాకుండా ధ్యానం చేశాక అదే భావంతో అదే అనుభూతితో రోజుంతా పని చేసుకోవాలి. రాత్రి పరుండబోయే ముందు ప్రార్థన చెప్పుకొని – నేను ధ్యానం ప్రారంభించాను. నేను మీ చరణాల చెంతనే ఉన్నాను. నాలో పురోగతి దినదినా భివృద్ధి చెందాలి. మీ కృపతో నేను ఉన్నతి పొందాలి అని వేడుకొంటూ నిద్రించినట్లయితే మీరు వారి పాదాల వద్ద శరణు పొంది ఉంటారు. ఈ విధంగా ఆచరించి మార్పును గమనించండి

ప్రశ్న: శ్రీకృష్ణుడు చెప్పిన రాజయోగానికి ఈ సంస్థ చెప్పే దానికి భేదమేమిటి అని అడుగుతున్నారు. ఏమి చెప్పాలి?

జవాబు: ప్రాణాహుతియే ముఖ్యమైన భేదం. మరొకటి క్లీనింగ్ – మన దినచర్యలో మనం చేసిన దానిలో ఏవైనా తప్పులు ఉన్నట్లు మన మనసుకు హత్తుకున్నట్లయితే అవి మన ఆత్మపై సంస్కారాలుగా ఏర్పడకుండా ఉండటానికి సాయంత్రం క్లీనింగ్ చేసుకుంటాం. రాత్రికి నిశ్చింతంగా, నిష్కల్మషంగా నిద్రిస్తాము కనుక ఆత్మ పవిత్రంగా ఉంటుంది.

ప్రశ్న: ధ్యానంలో స్పృహ (ఎరుక) ఏ స్థాయిలో ఉంటుంది?

జవాబు: ఈ ప్రశ్నకు అభ్యాసి నుంచే సమాధానం రావాలి. మైండ్ రీజియన్‌లో, ధ్యానం చేసేటపుడు అందులో మునిగి ఉండాలనే సంకల్పంతో ఉంటాము. అపుడుమీరు ఆ గాఢతలో

ఉన్న దానిని బట్టి మీకు కలిగే అనుభూతి ఏమిటో మీకు తెలుస్తూ ఉంటుంది. దానిని అభ్యాసియే చెప్పాలి. అది ఇతరుల చేత చెప్పబడేది కాదు. ఆ అనుభూతి యొక్క స్పృహ ఏ స్థాయిలో ఉందో మీకు స్వయంగా తెలుస్తుంది. ధ్యానంలో కూర్చునేటప్పుడు ఈ భావం (కాన్షెస్‌నెస్ లేదా స్పృహ)తో కూర్చోండి. ఎలాగంటే – దైవం నీలోనే ఉన్నాడు, వారితో నీకు (కనెక్షన్) సంబంధం ఉంది. వారిని పొందాలనే తపనతో అందులోనే మునిగిపోయి ఉండాలి (లేదా తల్లీనమై ఉండాలి). ఇందులో భక్తి (Devotion) మాత్రమే ముఖ్యం. అది ఎంతగా ఉంటే అంతగా అనుభూతి ఉంటుంది. పాత క్రొత్త అభ్యాసులనే భేదం ఉండదు. ఉండేదల్లా భక్తి, భక్తుడు మాత్రమే.

సుషుప్తావస్థలో ఏ కాన్షస్‌నెస్ (ప్రజ్ఞ) అయితే ఉంటుందో అదే స్పిరిట్యుయల్ కాన్షస్‌నెస్. అనగా అర్ధచేతనా స్థితిలో (సుషుప్తావస్థలో) ఏ స్పృహనైతే కల్గి ఉంటామో దానినే ఆధ్యాత్మిక చేతనా స్థితి / ఆధ్యాత్మిక స్పృహ అంటాము. మొదటి సిట్టింగ్‌లో అది మేల్కొల్పబడుతుంది.

ప్రశ్న: నేను గతంలో చాలా కాలం క్రితం పరిచయ సిట్టింగ్స్ పొందాను. మళ్ళీ ఇప్పుడు తీసుకోవాలా?

జవాబు: అవుసరం లేదు. మొదటిగా ఉపదేశమిచ్చేపుడు మూడు సిట్టింగులు ఇవ్వటం జరుగుతుంది. **మొదటి సిట్టింగు**లో మనలో ఉన్న భౌతిక చైతన్యం అనగా "ఈ పని చేయాలి, ఆ పని చేయాలి" అనేటటువంటి చైతన్యం స్థానంలో ఆధ్యాత్మిక చైతన్యం అనగా దైవాన్ని దర్శించాలి అనేటటువంటి చైతన్యం మేల్కొల్పటం జరుగుతుంది. **రెండవ సిట్టింగులో** ఆ భావం ధృవపరచ బడుతుంది. **మూడవ సిట్టింగులో** ప్రయత్నం ప్రారంభమవుతుంది. అభ్యాసి యొక్క పురోగతి సాగుతుంది. భౌతికమైన పూజలో

(విగ్రహారాధనలో) ఇది చేయాలి, అది చేయాలి అనేటటు వంటి భౌతిక చైతన్యం మాత్రమే ఉంటుంది – కాని సుషుప్తస్థితి కలగదు.

ప్రశ్న: ఈశ్వర సాక్షాత్కారమంటే మన బాబూజీని దర్శించటమా లేక అంతిమ సాక్షాత్కారమా?

జవాబు: ఈశ్వర సాక్షాత్కారమే కాదు అంతిమం చేరటం కూడా మన లక్ష్యంగా నిర్ణయించారు బాబూజీ. అంటే బాబూజీ కేవలం ప్రవచించే వారు మాత్రమే కాదు. అందుకు కావలిసిన శక్తిగా ప్రాణాహుతిని ఇచ్చేవారు గాను, అంతిమానికి తీసుకెళ్ళే వారుగాను కూడా వచ్చినారు. మానవుడు తన తపనతో మొదట ఈశ్వర సాక్షాత్కారం పొందటంగాను, తరువాత అంతిమం చేరటం గాను కర్తవ్యంగా భావించాలి. షాజహాన్‌పూర్ వెళ్ళి బాబూజీని చూసి సాక్షాత్కారం జరిగిపోయిందని భావించడం అవివేకం.

ప్రశ్న: బాబూజీలో లయం కావటానికి, అంతిమంలో లయం కావటానికి భేదం ఉందా?

జవాబు: చాలా భేదం ఉంది. బాబూజీ మహరాజ్ నీ ఎదుట ఉన్నారు. బాబూజీ మహరాజ్‌ను అంతిమం నుంచి లాలాజీ అవనీ తలం మీదకు తీసుకుని వచ్చారు. బాబూజీ అంతిమ శక్తికి సార్వభౌముడు (మాస్టర్). ఇటువంటి పనిని ఇంతవరకూ ఎవ్వరూ చేయలేకపోయారు. ఏ అవతార పురుషుడూ చేయలేని పనిని అనగా అంతిమం చేర్చటాన్ని బాబూజీ మాత్రమే చేయగల్గారు. బాబూజీలో లయంకావటం ఒక ఎత్తు అయితే అంతిమంలో లయంకావటం మరొక ఎత్తు. బాబూజీలో లయమయ్యాక అంతిమానికి ప్రయాణం ప్రారంభమవుతుంది. ఆతర్వాత ఇంకా 4,5 స్థితులుంటాయి.

మీ ముందు ఒక దివ్య మహాసముద్రం ఉంటుంది. మీరు లోతుగా దివ్య స్థితిలోనికి వెళ్ళినపుడు మీ శరీరం దాని ఉపరితలం

మీదనే ఉండిపోతుంది. మీరు బాబూజీలో లయమైపోయి ఉంటే వారే మిమ్మల్ని అంతిమానికి తీసుకువెళ్తారు. అనగా సాక్షాత్కారం తర్వాత వారు మీ ముందు నిలిచి అంతిమం చేర్చటానికి సిద్ధంగా ఉంటారు. దానికి ముందు స్థితిలో అంతా శూన్యంగానే ఉంటుంది. నీవు గాని మరెవ్వరు గాని ఉండరు. తర్వాత ఆ శూన్యమే బాబూజీగా దర్శనం కల్గుతుంది. తర్వాత వారే అంతిమానికి చేర్చుతారు. మీ ధ్యానం ఎంత లోతుగాఉంటే వారి దర్శనం అంత బాగా ఉంటుంది. మీరు లయమైనాక ఇంక మీరు వేరు అనిపించదు. వారిని మీరు ఎంతగా దృష్టిలో నిల్పుకుంటారో వారు మిమ్మల్ని తమ దృష్టిలో అంత గాఢంగా నిలుపుకుంటారు.

ప్రశ్న: పిల్లలతో ఎప్పుడు ధ్యానం చేయించవచ్చు?

జవాబు: 5 సంవత్సరముల వయస్సు వరకు వారిని ఏ సంస్కారాలు అంటవు. ఆవయస్సులో ధ్యానం చేయాల్సిన పని లేదు. ప్రార్థన చేయించవచ్చు. పిల్లలకు ప్రార్థన చేస్తే మేలు కల్గుతుందని గాని, పరీక్షల్లో విజయం కల్గుతుందని గాని ఆశ కల్పించకూడదు. ఒకవేళ మీరు కల్పించిన ఆశ ఫలించకపోతే విశ్వాసం సన్నగిల్లటమే కాక విముఖత్వం పెరుగుతుంది. ధ్యానం అనేది మన ఆశలు ఈడేర్చుకోవటానికి కాదు. దైవాన్ని పొందటానికి.

రామకృష్ణ మఠంలో ఒకసారి ఆచార్య చతుర్‌సేన్ శాస్త్రి అనేవారు ప్రసంగిస్తున్నారు. ఆయన మంచి ఉపన్యాసకుడు. ఆయన తన ఉపన్యాసంలో “భగవంతుడు మనకు గాలి, నీరుతో పాటు జన్మనిచ్చాడు. కనుక మనం దైవాన్ని జ్ఞాపకముంచుకోవాలి. కృతజ్ఞతతో ఉండాలి” అని ఏవేవో చెబుతూ ఉంటే, ఎదుట కూర్చుని ఉన్న రామకృష్ణ లేచి వచ్చి బయట కూర్చున్నారు. అప్పుడు ఉపన్యాసకుడుతన వల్ల ఏదో తప్పు జరిగి ఉంటుందని గ్రహించి సభానంతరం రామకృష్ణుని వద్దకు వెళ్ళి “స్వామి! నా

వల్ల తప్పు జరిగిందా! తమరు బయటకు వచ్చేశారెందుకు?" అని అడిగాడు. అప్పుడాయని "దేవుడు అవి ఇచ్చాడు,ఇవి ఇచ్చాడు అని చెప్పుతున్నావు. అవి ఇవ్వక పోతే ఈశ్వరుడెలా అవుతాడు. మనకు అవసరమైనవి సమకూర్చకపోతే తండ్రి తండ్రే కాదు" అని అన్నారు. అందుచేత దైవభక్తికి ఆశలు, అవసరాలతో ముడిపెట్టకూడదు.

ఇంతకు పూర్వం రామకృష్ణుని గాని, శంకరాచార్యులని గాని, రామానుజా చార్యులనుగాని ఎవ్వరూ "మాస్టర్" అని సంబోధించలేదు గదా అంటే అప్పుడు అలా జరగలేదు. అది ఇప్పుడే, బాబూజీ విషయంలోనే జరిగింది. నేను ఈ విషయం గురించి నా పుస్తకంలో వ్రాశాను. అది చదివితే మీకు సరియైన అర్థం తెలుస్తుంది "ఓ మాస్టర్" అన్న పదంలో సాక్షాత్కారం కోసం లక్ష్యం ఉంది. ఈ శబ్దం బాబూజీ సమయంలోనే వాడకంలోకి వచ్చింది. బాబూజీ అనంతశక్తికి అధిపతి. వారిని అలా తయారుచేసి, వారు సంపూర్ణ శక్తిమంతులుగా నిరూపిత మయ్యాకనే లాలాజీ బాబూజీని ఒకే ఒక్కసారి 'మాస్టర్' అని వ్యవహరించారు. బాబూజీ సర్వ శక్తిమంతులు, ఏదైనా సాధించగలరు అని చెప్పటానికి బాబూజీ చెప్పిన మాట "లాలాజీ సాహెబ్ అనుమతించితే నేను వేలకొద్దీ ప్రపంచాలను సృష్టించ గలను" అన్నది అందుకు తార్కాణం.

బాబూజీ, మీలోనే దైవం నెలకొని ఉన్నాడు, మీ ఎదుటనే ఉన్నాడు అని చెప్పుతుంటే మీరు ఇంకా ఏవేవో ఆలోచనలు పెట్టుకుంటా రెందుకు? మీరు తలంచేవి దైవానికి చెందినవి. మనం సాధకులం మాత్రమే. అనంత శక్తితో అవతరించిన బాబూజీ మహరాజ్ గురించి మాత్రమే మన మాలోచించాలి. మీరు నన్ను 'ఓ సిస్టర్' అని సంబోధించారనుకుందాం. నేను ఇక్కడ మీ రూపంలోనే ఉంటాను, మీరు అక్కడ మీలాగానే ఉంటారు. "నేను" అనేది

కేవలం గొంతు నుంచే వెలువడుతుంది కాని హృదయం నుంచి కాదు. భేదం గురించి ఆలోచించ వద్దు. అది కల్పించబడుతుంది. వారికి తోచింది వారు చేస్తున్నారు, మనం నా బాబూజీ చెప్పినట్లుగా చేస్తున్నాం.

ట్రాన్స్‌మిషన్ పవర్ (ప్రాణాహుతి శక్తి) బాబూజీ యొక్క ప్రత్యేకత. ఆ శక్తి మనలోని అవాంఛనీయమైన వాటిని తొలగించి వేస్తుంది. బాబూజీ పట్ల ప్రేమ పెంచుకుంటే ధ్యానంలో ఏమి పొందుతున్నామో మీకు తెలుసు. అందరూ బాబూజీలు కారు. భగవంతునికి కూడా భ్రమ కల్గుతూ ఉంటుంది. "నేను ఒక్క బాబూజీని పంపాను, ఇంత మంది బాబూజీలు ఎక్కడి నుంచి వచ్చారు. నేను కూడా ఒక బాబూజీ గా అయిపోదునా" అని. అందువల్ల బాబూజీ అంటే మన బాబూజీకే చెల్లుతుంది.

ప్రశ్న: ధ్యానంలో మాకు కొన్ని అనుభూతులు వస్తూ ఉంటాయి. అవి నిజమా లేక అభూత కల్పనలా?

జవాబు: మీరు ఇక్కడ వ్రాస్తున్నారు అంటే నిజమే కదా. ఊహా, కల్పితముగా ఎందుకు భావిస్తారు. మీరు చూడనిదైతే ఊహ అవుతుంది.

ప్రశ్న: ఇద్దరు అభ్యాసులు ప్రేమతో బాబూజీ గురించి మాట్లాడు కుంటున్నపుడు హుక్కా వాసన వచ్చిందన్నారు, నిజమేనా?

జవాబు: అప్పుడప్పుడు అలా జరుగుతుంది.'వారు' భౌతికంగా లేకపోయినా వారిఉనికిని తెలియజేయాలని ప్రకృతి తలంచి నపుడు అటువంటి సందర్భం వస్తుంది. ఒక్క కస్తూరికే కాదు. యావత్ ప్రపంచానికి వారి ఉనికిని తెలియజేయటానికి ప్రకృతి అటువంటి సంఘటన కల్పిస్తుంది.

కె.సి. వరదాచారిగారు ప్రప్రథమంగా బాబూజీని కలుసుకున్నపుడు "ఇన్ని సంస్థలు, ఎందరో సాధువులు ఉండగా నూతనంగా ఈ సంస్థ నెందుకు ప్రారంభించారు" అని అడిగారు.

"అందురూ చెప్పేవారే కాని చేసేవారు లేరు. ప్రకృతి కార్యం అసంపూర్ణంగా ఉండి పోయింది. దానిని పూర్తి చేయటానికి ఈ సంస్థను ప్రారంభించాను. ఎన్నో సంవత్సరాల తపస్సు చేత పొందే ఫలితాన్ని ఈ సాధన ద్వారా పొంద వచ్చును. ఈ సహజమార్గ విధానంలో సాధన, సిద్ధి రెండూ ఉన్నాయి" అని చెప్పారు. ఇటువంటిది మరి ఏ ఇతర విధానం లోనూ లేదు. 'శ్రీరామ, శ్రీకృష్ణ' అన్నపుడు నోటితో ఉచ్ఛరించటమే గాని అనుభూతి ఉండదు. 'బాబూజీ' అని ఒక్కసారి ఉచ్ఛరించినా లోపల అనుభూతి కల్గుతుంది. బాబూజీ మహరాజ్ మానవాళి నంతటినీ అంతిమం చేర్చటానికి దిగి వచ్చిన దివ్యపురుషుడు, అని చెప్పటానికి ఇదే నిదర్శనం. రామ్, రామ్ అని వంద సార్లు పలికినా ఆ శబ్దమే గాని మరేమి ఉండదు. కాని బాబూజీ, బాబూజీ అని ఐదు సార్లు పలికేటప్పటికే అంతర్గతంగా అనుభూతి కల్గి ఆ పైనా ఉచ్ఛరించలేము.

ప్రశ్న: క్లీనింగ్ ద్వారా జబ్బులు నయమవుతాయా?

జవాబు: అది సంభవం కాదు. క్లీనింగ్ వల్ల మనలోని దుష్కర్మల సంస్కారాలు ఏవైతే మన సాధనలో, పురోగతిలో ఆటంక పరుస్తాయో అవి తొలగించబడుతాయి. అంతేగాని భౌతికమైన శారీరక బాధలు తొలగించబడవు. ఆ దివ్యశక్తిని ప్రార్థించటమే మంచిది. సంకల్పం ద్వారా కేంద్రం ఆ దివ్యశక్తి సహాయ పడుతుంది. ఒక ప్రెసెప్టర్, అతని భార్య జబ్బుగా ఉన్నప్పుడు సంస్థ యొక్క డబ్బును ఉపయోగించుకున్నాడు. చారీజీ ఆ సందర్భాన్ని బాబూజీతో చెప్పి ఆ ప్రెసెప్టర్‌ను తొలగించమని

కోరారు. అపుడు బాబూజీ "దివ్యశక్తిని ఇవ్వటమే కాని తిరిగి తీసుకోవటం జరగదు. ఆ శక్తి అతనిలో నిలబడి ఉంటుంది. కాని దానిని ఉపయోగించలేడు" అని చెప్పారు.

ప్రశ్న: ధ్యానము, ప్రక్షాళన ఒకటేనా?

జవాబు: కాదు. ధ్యానంలో బాబూజీని స్మరించి దివ్యత్వం కోసం నిరీక్షిస్తాము. క్లీనింగ్ రోజుకు ఒక్కసారి, సాయంత్రవేళ, మనం చేసిన తప్పిదాలు గాఢంగా అనుభూతి కల్గించే వాటిని సంస్కారాలుగా ఏర్పడకుండా తొలగించు కుంటాము. కాని సంస్కారాలను బుద్ధి పూర్వకంగా సృష్టించుకోకూడదు.

బాబూజీ సంకల్పం చాలా విలువైనది. ఆ సంకల్పం ద్వారా వారి శక్తి దానంతటఅదే అన్ని పనులు చేస్తుంది. అయినప్పటికీ "నాకు పని లేకపోయినా తీరిక లేదు" అని బాబూజీ చెప్పారంటే అది వారి ఔన్నత్యం. అనగా భౌతికంగా వారేమీ చెయక పోయినప్పటికి సంకల్పం ద్వారా తీరిక లేకుండా సృష్టి కార్యాలు నిర్వహిస్తూ ఉంటారు. బాబూజీ ఒకసారి ఇంటి బయట కూర్చుని ఉండగా, లోపల ఉన్న ఈశ్వర్ సహాయ్ గారు, తదితర అభ్యాసులకు ప్రాణాహుతి పొందిన అనుభుతి కల్గింది. ఈ విషయం ప్రస్తావించి ఈశ్వర్‌సహాయ్ గారు బాబూజీతో "అక్కడున్న మీ కుర్చీ బల్ల, బట్టలు ద్వారా మాకు ప్రాణాహుతి వచ్చింది" అన్నారు. దానికి బదులుగా బాబూజీ "నేను రోజంతా ఆ కుర్చీలో కూర్చుంటాను, ఆ గదిలోనే ఉంటాను కనుక అవి అన్నీదివ్యశక్తితో సమకూడి ఉన్నాయి కనుక అలా అని పించింది" అన్నారు. ఈ మాటలు విన్న ఉమాశంకర్ అనే ప్రెసెప్టర్, తన బట్టలు అక్కడ పెట్టి అభ్యాసులను ధ్యానం చేయమని పురమాయించి స్నానానికి వెళ్ళాడు. దానిని గమనించిన బాబూజీ అతడిని పిలిచి "నీవు సీతాపూర్ నుంచి వచ్చావా లేక అనంతం నుంచి వచ్చావా?

నేను ప్రాణాహుతి నిచ్చింది నీకు గాని, నీ దుస్తులకు కాదు. మహనీయులు చేసే ప్రతి పనిని అనుకరించకూడదు" అని బుద్ధి చెప్పారు.

ప్రశ్న: 1974 లో బాబూజీ అస్వస్థతగా ఉన్న సందర్భంలో కొందరు మీ పేరును ప్రెసిడెంట్‌గా బాధ్యతలు చేపట్టటానికి సూచించారట కదా!

జవాబు: నాకు ఆ విషయం తెలియదు. కాని లాలాజీ గారి మనుమడు బాబూజీ గారితో ఈ విషయం ప్రస్తావించి "సిస్టర్ కస్తూరికి ఆ బాధ్యత నప్పగించమని నా కోరిక" అని చెప్పినపుడు బాబూజీ వెంటనే స్పందించి "ఈ విషయంలో ఆమె పేరు చెప్తే ఆమె వెంటనే మరణిస్తుంది. నేను ఆమె కోసమే ఉన్నాను, ఎప్పటికీ ఉంటాను"అని అన్నారు. ఎన్నో కమిటీలు ఉండేవి. వాటిలో నా పేరు ప్రతిపాదించబడేది. కాని నేను బాబూజీతో చెప్పాను "నాకు మీరు చెప్పేది, వారు చెప్పేది తెలియదు. ఆపనుల గురించి తెలియదు. నేను అభ్యాసులకు సేవ చేయటం మినహా మరేమీ చేయలేను" అని. ఈ సహజమార్గ సంస్థలో నేనొక సభ్యురలను మాత్రమే.

నేను నా పుస్తకంలో వ్రాశాను. శ్రీరామచంద్ర మిషన్ యొక్క నిజమైన అర్ధ మేమిటో నాకిప్పుడే అర్ధమైంది. నేనప్పటి వరకు శ్రీరామచంద్ర మిషన్ అనేది ఒక సంస్థగానే భావించాను. కాని నేను ఆ పుస్తకంలో వ్రాసిన తర్వాత దానిని నేను తిరిగి చదువుకున్నపుడు దాని అంతరార్ధం ఏమిటో తెలుసుకొని ఆశ్చర్యపోయాను. ఇది ప్రతి మానవుని కొరకూ, భగవత్ సాక్షాత్కారాన్ని, లయావస్థను ప్రసాదించటం కోసం స్థాపించ బడింది. నాకు ఏయే అనుభూతులు కల్గుతాయో, ఏఏ స్థితులు కల్గుతాయో అవి అన్నీ కూడా అభ్యాసులందరికీ కల్గించాలి అని అలా వ్రాయబడింది. శ్రీరామచంద్ర మిషన్ యొక్క విశిష్టత ఇది. శ్రీరామచంద్ర మిషన్ అనేది కేవలం పేరు కొరకు కాదు. ఇతర

సంస్థల్లో ప్రెసిడెంట్, వైస్ ప్రెసిడెంట్ అంటూ ఎన్నో పదవు లుంటాయి. కాని ఈ సంస్థలో ఉన్నది ప్రేమ, భక్తి అత్యంత విలువైనవి. ప్రకృతి నంతటినీ దివ్యత్వంలో నింపటానికే ఇది ఉద్దేశించబడింది. కత్తితో ఒకటిని రెండుగా చేస్తాము. కాని ఈ సంస్థ ద్వారా 'రెండు' కలపబడి ఒకటిగా అవుతాయి. అనగా ఆత్మ పరమాత్మలు ఐక్యమై ఒక్కటి కావటమే విశేషం. ప్రపంచం అంతా దీని వైపు దృష్టి సారిస్తుంది.

ప్రశ్న: అల్టిమేట్ గురించి చెప్పండి?

జవాబు: అల్టిమేట్ గురించి కూడా వ్రాశాను. దానికి సప్త ద్వారాలు (రింగ్స్-వలయాలు) ఉన్నాయి. అందులో మొదటి ద్వారం చేరే సరికి దివ్యత్వం తెలుస్తూ ఉంటుంది. అది వారి నివాసం. అక్కడే వారుంటారు. ఎంతగా వెదికినా వారు కనిపించరు. కాని అక్కడే ఉన్నారు. బాబూజీ తమ పుస్తకాలలో ఏమీ వ్రాయలేదని ఎవ్వరూ అనలేరు. అంతిమం చేరటం సాధ్యం కాదని కూడా ఎవ్వరూ అనలేరు. వారు ఆ పని చేయగలనని నిరూపించారు. వారికి ఆ శక్తి, సంకల్ప బలమూ ఉన్నాయి.

ప్రశ్న: నేను చాలా సంవత్సరాల క్రితం అభ్యాసిగా చేరాను. కాని మధ్యలో అవాంతరం వచ్చినా పది సంవత్సరాల నుంచి సాధన చేస్తున్నాను. కనుక మీరు నియమించిన ప్రెసెప్టర్ ద్వారా సిట్టింగ్ తీసుకోవలసి ఉంటుందా?

జవాబు: నేను ప్రెసెప్టర్‌ను నియమించ లేదు. అభ్యాసికి సహాయ పడటానికే ప్రెసెప్టర్ యొక్క అవుసరం. "ప్రెసెప్టర్ కోసం అభ్యాసి వేచి ఉండాల్సిన పని లేదు. శక్తి అనంతమైనది. అతడు ఏదైనా కండిషన్‌లో మునిగి ఉంటే, అందుకోసం నేను వేచి ఉండను. శక్తి నేరుగా అభ్యాసిని చేరుతుంది" అని బాబూజీ చెప్పారు. సిట్టింగ్ ఇచ్చే సమయంలో తప్ప మిగతా సమయంలో ప్రెసెప్టర్ కూడా అభ్యాసియే. శక్తి అపరితమైనది. దానిని ఎవరైనా పొందవచ్చు.

ప్రశ్న: బాబూజీ ప్రెసెప్టర్లను తయారు చేశారు. చారీజీ ప్రెసెప్టర్లను చేశారు. మీరు ప్రెసెప్టర్లను తయారుచేశారు. ఏమైనా తేడా ఉంటుందా?

జవాబు: తేడా (లేదా వైవిధ్యం) ఏమీ ఉండదు. కాని పవర్‌లో తేడా ఉంటుంది. వారు పొందిన శక్తిని బట్టి ఆ అపరిమితమైన శక్తిని రాబట్టటంలో హెచ్చు తగ్గులు, వేగము, నిదానము ఉంటాయి. సంస్థ నుంచి ఏ అభ్యాసీని ఎవరూ తొలగించలేరు. అలాగే ఏ ప్రెసెప్టర్‌ను ఎవరూ తొలగించలేరు. ప్రెసిడెంట్ అంటే అర్థం ఏమిటి. సహజమార్గ సంస్థ యొక్క ప్రెసిడెంట్ అంటే అభ్యాసుల ఆధ్యాత్మికోన్నతికి, పురోగతికి పాటుపడాలి. ఆ బాధ్యత నిర్వర్తించటం చాలా కష్టం. అందుకే బాబూజీ అన్నారు "You die yourself" అని. అనగా 'నీవు' మరణిస్తే బాబూజీ నెలకొని ఉంటారు. ఎవరూ హాని చేయలేరు. బాబూజీ అందరికీ మంచి చేయటానికే అవతరించారు. ఇది మనందరికీ తెలుసు. బాబూజీ చెప్పారు, "ప్రజలు ఆధ్యాత్మికతను గురించి భయపడరు కాని ప్రాపంచిక విషయాల గురించి భయపడతారు" అని. శ్రీరామచంద్ర మిషన్ నుంచి తొలగిస్తారు అని భయపడ్తారు. శ్రీరామచంద్ర మిషన్ నా ఇల్లు అయినపుడు, నా ఇంటి నుంచి నన్నెవరూ తొలగించలేరు. చాలామంది తాము చారీజీ, నారాయణ ప్రెసెప్టర్స్‌గా చెప్పుకుంటారే గాని బాబూజీ ప్రెసెప్టర్స్‌గా చెప్పుకోరు. దీనికి కారణం వారికి విశ్వాసం లేకపోవటమే. బాబూజీతో కనెక్షన్ ఉంటే శక్తి అంతిమం నుంచి దానంతట అదే వస్తుంది. వారి కోరిక కూడా అదే. బాబూజీ ఎప్పుడు ఎవ్వరినీ ఆజ్ఞా పించేవారు కారు. ఈశ్వర్ సహాయ్‌గారిని కూడా మీ ప్రోగ్రామ్ ఏమిటి అని అడిగేవారు కాని ఆజ్ఞాపించేవారు కారు.

అభ్యాసులు ఇక్కడున్న వారే కారు, ఎక్కడున్న వారైనా సరే – అందరి యొక్క ప్రతి అణువూ దివ్యత్వముతో నిండి పోయి ఉంది. అందరూ బాబూజీ కృపకు పాత్రులయ్యారు.

ప్రశ్న: పురోగతి ఉందా లేదా ఎలా తెలుసు కోవటం?

జవాబు: "భగవత్ సాక్షాత్కారం గురించి చెప్పేవారు గాని, దానిని గురించి చెప్పేటటువంటి విధానం కాని ఏమీ కన్పించలేదు" అని బాబూజీ అన్నారు.

భగవత్ సాక్షాత్కారం పొందటానికి ఈ విధానంలో ఒక మార్గాన్ని చూపిస్తాను. దీనిలో అవిశ్వాసానికి తావు లేదు. మీకు ట్రాన్స్‌మిషన్ వస్తూ ఉంది, అంటే నేను మీతో ప్రత్యక్షంగా ఉన్నట్లే. మీ ప్రోగ్రెస్ ఉన్నదా లేదా అని మీకు సందేహం కల్గుతుంది అంటే "మీరు సరియైన అభ్యాసం చేస్తున్నారా లేదా అని ఆలోచించవలసివస్తుంది" అని బాబూజీ చెప్పారు. అంటే సిన్సియర్ (sincere) అభ్యాసీయై ఉండాలి. అనగా సక్రమమైన అభ్యాసియని అర్థం. మీరు ఎవరి కొరకైతే తపిస్తున్నారో వారు అనగా బాబూజీ యొక్క సామీప్యతాను భూతి పొందటం. దీని వల్ల సాక్షాత్కారం స్వల్ప కాలంలో సాధ్యపడుతుంది. అలా కాకుండా వారు దూరంగా ఎక్కడ ఉన్నారన్న ఆలోచన కల్గియుంటే సాక్షాత్కారం పొందటానికి ఆలస్యమవుతుంది. అందుచేత దైవం మీలోనే ఉన్నాడన్న తలంపు కల్గి ఉండి మీ దృష్టిని వారితో సంబంధింపజేసు కోమని సలహా ఇస్తున్నాను. అలా చేయగల్గి నట్లయితే ప్రోగ్రెస్ అవుతోందా లేదా అనే ప్రశ్నే తలయెత్తదు. బాబూజీని మీలో దర్శించ గల్గినట్లయితే మీతో పరిచయం చేసుకున్న వ్యక్తికి మీ అంతర్యామిగా ఎవరో ఉన్నట్లుగా అనుభూతి కల్గుతుంది. బాబూజీ ఇలా చెప్పారు: "సహజమార్గ విధానంలో ప్రార్థన అన్నది దివ్యశక్తితో కూర్చబడింది. ధ్యానము మనము చేయగల్గేది కాదు. మన దృష్టిని దైవం వైపు సారించి ఉంచి నట్లయితే, ఆ దైవం వచ్చినపుడు మనం ఆదివ్యత్వంలో మునిగి పోతాం, అప్పుడు ధ్యానం ప్రారంభమవుతుంది. ఇంక ఆ

సమయంలో దూరం అనే ప్రసక్తే ఉండదు. కనుక సహజమార్గ విధానంలో ప్రవేశించి, నిర్దేశించినట్లుగా సాధన చేసినట్లయితే పురోగతి ఉందో లేదో అన్న సంశయం సమసి పోతుంది.

అభ్యాసి: నేను ప్రతి సత్సంగ్‌కు హాజరవుతూనే ఉన్నాను! సిట్టింగ్స్ తీసుకుంటున్నాను!

జవాబు: ప్రతి ఆదివారం సత్సంగ్‌కు హాజరు కావటం ఒక నియమంగా పాటిస్తూ ఉండవచ్చు. సత్సంగ్ అనేది కేవలం హాజరు కావటమే కాదు. మనం ధ్యానంలో నిమగ్నమై జీవిస్తున్నపుడు దైవం తన నిజరూపంలో వస్తాడు. ధ్యానంలో కూర్చోగానేఫలితం ఒక్కసారిగా వచ్చేస్తుంది – అని అనుకో కూడదు. నీవు ఏదో ఆనందాన్ని పొందుతున్నావంటే నీవు ధ్యానంలో కూర్చున్నట్లుగా భావించవచ్చు. ధ్యానంలో ఏమీ అనుభూతి రావటం లేదని ఎవ్వరూ అనలేరు. కొందరికి అది ఆనంద రూపంలోను మరి కొందరికి సూక్ష్మత్వ రూపం లోను అనుభూతి కలగవచ్చు. కనుక ఆ అనుభూతి ద్వారా బాబూజీ మహరాజ్‌కు అనుసంధాన మైతే అనగా "నీవిక్కడే ఉన్నావు. నేను నీ ఎదుటనే ఉన్నాను" అని తలంచినట్లయితే దూరం ఉన్నట్లనిపించదు.

ఒకసారి ఒక ఫోటోగ్రాఫర్ బాబూజీని ఫోటో తీస్తున్న సందర్భంలో వారు ఫోటోగ్రాఫర్‌ను "నీకు నా చిరునవ్వు (smile) కనిపిస్తోందా" అని అడిగారు. అప్పుడతను చూడ గల్గాను అనగానే బాబూజీ "నీవు చెప్పింది నిజమే. నీ హృదయంలో నేను చిరునవ్వు (smile) తో ఉన్నట్లు కన్పించి నట్లయితే నీలో సహజమార్గం ఉన్నట్లు. నీవు తలచుకున్నపుడు నా హృదయం స్పందించి నాకు తృప్తి కలుగుతుంది." కనుక నీవు ఏ ఆచోచనతో పనిచేస్తున్నా "బాబూజీ సమీపంలో ఉన్నారు" అను అనుభూతి చెందాలి. కనుక సమయం కోసం వేచి ఉండాలి. బాబూజీ అభ్యాసిగా గుర్తిస్తారు.

బాబూజీ యొక్క దివ్యదృష్టి నిజమైన అభ్యాసులను గుర్తిస్తుంది. నీవు పరిపక్వత చెందటానికి ప్రయత్నిస్తే బాబూజీ యొక్క అనుగ్రహం తప్పక లభిస్తుంది. డాక్టర్ గారు మీ అందరి అభివృద్ధికి బాగా కృషి చేస్తున్నారు. సెంటర్స్‌లో అభ్యాసీలు తక్కువగా ఉన్నారని ఎవరో చర్చించినపుడు – "ప్రేమను, సామీప్యతను అభ్యాసులు హృదయాలలో పెంచవలసిన బాధ్యత ప్రెసెప్టర్లకు ఉంది" అని బాబూజీ చెప్పారు.

ప్రెసెప్టర్ అభ్యాసుల ఉన్నతి కొరకు బాబూజీని ప్రార్థించాలి. అలా చేసినపుడు ప్రెసెప్టర్స్ కూడా ఉన్నత స్థాయికి పురోగమించటమే కాకుండా అభ్యాసులు కూడా ఉన్నతి నొందుతారు. వారు కూడా బాబూజీ యొక్క సామీప్యతను ఎంతగా పొందగల్గితే అంతగాను అభ్యాసులకు కూడా సామీప్యతానుభవం కల్గించగలరు.

ప్రశ్న: కొంత మంది సహజమార్గంలో చేరి వదిలి పెట్టి పోతారు, ఎందుకని?

జవాబు: బాబూజీ ఇలా చెప్పారు: "నేనెప్పుడూ దారి తప్పను. అభ్యాసి దారి తప్పవచ్చు. కాని అభ్యాసి ఒకసారి సహజ మార్గంలో అభ్యాసం చేశాక, అతడు మూడు జన్మల వరకూ హృదయం చైతన్యవంతం కావడానికి ప్రాణాహుతిని పొందుతాడు" అని. కనుక అభ్యాసి, తనకు తాను "సహజ మార్గం విడిచిపెట్టి వెళ్ళాను" అని అనుకోకుండా ఉంటే అతను అభ్యాసిగానే ఉంటాడు. "నేను బాబూజీతో సిట్టింగ్ మాని వేశాను" అన్నపుడు వారు "మాని వేశాను లేదా వదిలి వేశాను" అన్న మాటనువదిలి పెట్టమన్నారు. ఆ మాటను సరిదిద్దుకోమన్నారు. మనం వదిలి పెట్టవచ్చు. కాని బాబూజీ మహరాజ్ మన కోసమే అనంతం నుండి దిగి వచ్చినపుడు మనల్నెందుకు వదిలిపెట్తారు. అలాంటి ఆలోచన రాకూడదు.

ప్రశ్న: ప్రతిరోజు ప్రెసెప్టర్ వద్ద సిట్టింగ్ తీసుకోదగునా?

జవాబు: మీరు సిట్టింగ్ తీసుకోవచ్చు. కాని బాబూజీ మహరాజ్ ఏమి చెప్పారంటే – ప్రతిరోజూ సిట్టింగ్ తీసుకోండి కాని ప్రెసెప్టర్ మీదనే ఆధారపడ వద్దు, "నా ఎదుట కూర్చుని సిట్టింగ్ తీసుకోండి" అన్నారు. వారు చెప్పినది మంచి సలహా. ఎందుకంటే పురుషుల కైనా, స్త్రీలకైనా ప్రతిరోజూ సిట్టింగ్‌కు వెళ్ళాలంటే సాధ్యపడక పోవచ్చు. కనుక తీసుకో వచ్చునా లేదా అనే ప్రశ్న అనవసరం. మీరు తీసుకోవాలి అనుకోవాలే గాని రాత్రి అనక పగలనక రోజంతా వారు సిద్ధంగానే ఉంటారు, ప్రాణాహుతి ప్రవహిస్తూనే ఉంటుంది. మీరు భోజనం చేస్తూనే చేయవచ్చా లేదా అని ఆలోచించరు కదా! దివ్య పురుషుడు బాబూజీ అభ్యాసులనెన్నటికీ మరువరు. ఒక అభ్యాసి బాబూజీని అడిగాడు – "ఒక వ్యక్తి మరణించేటపుడు దైవాన్ని గుర్తు చేసుకోకపోతే మళ్ళీ మళ్ళీ జన్మలు తీసుకోవలసి ఉంటుంది అన్నారు కదా!" అని. ఆమాటకు సమాధానంగా "ఒక వేళ నీవు మరచిపోయినా నేను మరచిపోను" అన్నారు బాబూజీ.

ఆంతరికంగా వారు మీకు ఎదురుగా కన్పిస్తున్నారంటే అది వాస్తవమే. "నేనునీ వాడను" అనుకోవటం ఆలోచనా పరంగా కాకుండా అనగా కృత్రిమంగా కాకుండా హృదయం నుంచి అనుభూతితో కూడినదిగా ఉండాలి.

ప్రశ్న: మీ మిషన్‌లో భగవత్ సాక్షాత్కారం పొందినవారు ఎవరున్నారు – అని కొందరు అడుగుతున్నారు?

జవాబు: మనం బాబూజీ మహరాజ్ చరణాల నాశ్రయించి ఉన్నాం. వారి సంకల్పమే మనల్ని అక్కడకు చేర్చుతుంది. మనకు అక్కడకు చేరాలనే సంకల్పం ఉంది. ఎవరైతే సహజ మార్గ విధానంలో హృదయ పూర్వకంగా చేరి 'వారి'ని ప్రేమిస్తారో వారు సాక్షాత్కారాన్ని పొందుతారు.

ఒక అభ్యాసి నన్ను అడిగాడు,"మీరు డివైన్ పర్సనాలిటీ గురించి వ్రాస్తున్నారు, చెబుతున్నారు. అసలు డివైన్ పర్సనాలిటీ అంటే అర్థ మేమిటి? మీరు వ్రాసినది బాబూజీ మహరాజ్ మాత్రమే డివైన్ పర్సనాలిటీ అని. నేను మిమ్మల్ని డివైన్ పర్సనాలిటీ అంటాను" అని తన అభిప్రాయం చెప్పాడు. దానికి సమాధానం ఏమిటంటే – బాబూజీ చేత ఎవరైతే అంతిమంకు పంపబడతారో వారు డివైన్ పర్సనాలిటీ కారు. బాబూజీ నన్ను తయారు చేయటం మాత్రమే చేశారు. అలా రూపొందించబడిన వారు డివైన్ పర్సనాలిటీ కారు (అనబడరు).

ప్రశ్న: బాబూజీ మహరాజ్‌లో పూర్ణ లయావస్థను పొందట మెలా?

జవాబు:నీవు దైవాన్ని స్మరించినపుడు, లేదా బాబూజీ మహరాజ్‌ను హృదయంతో స్మరించినపుడు నీ హృదయంలో ఏదో స్పందన, అనుభూతి కల్గుతాయి. అదే కావాలని మనసులో తలచుకుంటే హృదయంలో స్పందన కలగదు. ఏ విధమైన ఫీలింగ్ రాదు. కనుక హృదయంలో స్మరించి నట్లయితే నీ యొక్క అహం (నేను) తొలగిపోయి బాబూజీ మహరాజ్ అక్కడ దర్శనమిస్తారు. లయావస్థ కూడా అక్కడ ఉంటుంది. ఈ సందర్భంలో నా స్వానుభవం గురించి చెబుతాను. నా తల్లిగారు చనిపోయినపుడు నేను ఏడుస్తున్నాను. ఎప్పుడైతే నేను నా హృదయంలోకి తొంగి చూశానో అపుడు బాబూజీ మహరాజ్ మాత్రమే కన్పించారు. కనుక నేను మానసికంగా ఒక కుటుంబ సభ్యురాలుగా ఆలోచించి నపుడు, ఇతరుల రోదన విని నేను కూడా దుఃఖించాను. అంటే ఇక్కడ మనస్సుతో సంబంధం కల్గి ఉన్నందు వల్ల అలా జరిగింది. దైవాన్ని స్మరించినట్లయితే అనుభూతి దైవీయమైనదిగా ఉంటుంది. హృదయం దివ్యత్వాన్ని ఆకర్షిస్తుంది, మనస్సు భౌతికత్వాన్ని ఆకర్షిస్తుంది. కనుక దైవ స్మరణ హృదయాన్ని తాకితే, మానసిక

ఆలోచన భౌతిక బాంధవ్య పరమైన అను భూతిగా ఉంటుంది. అదే సమయంలో బాబూజీని స్మరించు కున్నట్లయితే మనం వారితో సంబంధం కల్గి ఉంటాం.

ఒక అభ్యాసి వస్తూ ఉండేవాడు. అతడు ధ్యానం తనకు తానుగా చేస్తూ ఉండేవాడు. అది గమనించిన మరొక అభ్యాసి అది పద్ధతి కాదని చెప్పాడు. కాని వాస్తవానికి అతనికి ట్రాన్స్మిషన్ అందుతునే ఉంది. అందుకు కారణం అతని హృదయంలో బాబూజీ ఉండటమే. దాని ఫలితంగా, అతను సిట్టింగ్‌లో కూర్చున్నపుడే విధంగా ప్రాణాహతి పొందే వాడో అదే విధంగా ప్రాణాహుతిని నేరుగా పొందుతున్నాడు. ప్రాపంచిక విషయాలకు మనస్సు ఆకర్షితమవుతుంది. హృదయం భగవంతునికి అర్పితమవుతుంది. హృదయ పూర్వకంగా అంకితమైన అభ్యాసులకు ప్రాణాహుతి దానంతట అదే వస్తుంది. అర్పితం కాని వారికి ఆ విధంగా ట్రాన్స్మిషన్ ఇవ్వాలనే ఆదుర్దా ఉండదు.

ప్రశ్న: 'అహం'ను తొలగించు కోవటానికి ఏమి చేయాలి?

జవాబు: "అభ్యాసం" ద్వారానే సంభవం. అది ఎలాగంటే – మనం రోజంతా చేసే ప్రతి పనినీ "నేను చేస్తున్నాను, చేశాను" అని అనుకుంటూ ఉంటాము. "నేను" అన్నపుడు అహం అవుతుంది. అలా కాకుండా మన దృష్టిని మరల్చి అంతర్ముఖం చేస్తే బాబూజీ మహరాజ్‌ను చూస్తాం. మనం చేసే పనికి కర్త మనం కాకుండా మన ఆంతరికంలోని దివ్యత్వానికే ఆపాదించ బడుతుంది. అపుడు "నేను" (అహం) తొలగి దివ్యార్పితమే అవుతుంది. ఇలా అర్థం చేసుకోవచ్చు. అహమ్‌లో 'అ' అనగా లేదు అని అర్థం. 'హమ్' అనగా 'మనము' లేదా 'నేను' – చివరకు 'నేను లేను' అన్నట్లవు తుంది. ఈ విధంగా ప్రయత్నిస్తే 'నేను' అనగా అహం తొలగిపోయి దివ్యత్వమే చోటు చేసుకుంటుంది.

ప్రశ్న: మనకు ప్రాణాహుతి వస్తూ ఉంటుంది అయినా ఇంకా ఏదో కావాలని ఉంటుంది, అదేమిటి?

జవాబు: మీకు సిట్టింగ్ తీసుకోవాలనే తాపత్రయం (వ్యామోహం) ఉంటుంది. అనగా సిట్టింగ్ అనేది మనసులో స్థావరం చేసు కుంటుంది. అది ఒక వ్యామోహమవుతుంది. అందుచేత హృదయంలో దైవాన్ని స్మరించాలి. వారిపైనే ధ్యాసనిల్పుకోవటానికి ప్రయత్నించాలి. సిట్టింగ్ అనే భావం యొక్క స్థానంలో దైవాన్ని నిలుపుకొని 'నీవే కావాలి' అని కోరుకోవాలి. విజయవాడ నుంచి మొదటి బ్యాచ్‌లో రావటానికి సిద్దపడిన కృష్ణకుమారి గారు దేహం చాలించారు, ఆమెకు ఆశీర్వచనం ఇవ్వమని కోరారు. ఇటువంటి సందర్భంలో బాబూజీ ఇలా చెప్పారు. "నేను మీ కొరకే ఉండగా ప్రత్యేకించి అనుగ్రహం గురించి ఆలోచన అనవసరం. ఏదో కొంతకావాలని కోరుకుంటే అనంతంగా పొంద గల్గిన దానిని కుదింపు చేసుకున్నట్లే." కనుక బాబూజీ ఉన్నారు, ఎంత కావాలో ఏమి ఇవ్వాలో వారే ఇస్తారు.

ప్రశ్న: బాబూజీ మహరాజ్ యొక్క కృపతో మేము దివ్యత్వంలో మునిగి ఉండి పోవాలనుకుంటున్నాము, ఎలా?

జవాబు: మీ ప్రశ్నలోనే సమాధానం ఉంది. బాబూజీ ఉన్నారని అనుకుంటే దివ్యత్వం అక్కడ ఉన్నట్లే. అక్కడ మీరు ఉ న్నట్లే. మీరు వారి ధ్యానంలోనే (స్మరణ) ఉంటే ఆ దివ్యత్వంలో మునిగి బయటకు రాలేరు. అందుకుగాను బాబూజీనే జ్ఞాపక ముంచుకొని మిగతా జ్ఞాపకాలను వదిలి పెట్టండి. మీరు ఏ పనిచేస్తూ ఉన్నప్పటికి మీ హృదయం బాబూజీ మహరాజ్‌లోనే మునిగి ఉండేటట్లు చేయండి. ఇలా ఆలోచించటమే పద్ధతి.

సిట్టింగ్‌లో చాలా బాగుంది అనుకుంటారు. ఊహ అనేది ప్రాపంచికమైనది అనగా మానసికమైనది. ఫీలింగ్ అనగా

అనుభూతి అనేది హృదయానికి చెందినది. ట్రాన్స్‌మిషన్ చాలా బాగుందనిపిస్తే అది మానసిక భావం. అలా కాకుండా ఆంతరికంగా ఆనందానుభూతి కల్గితే అది దివ్యత్వానికి చెందిన దవుతుంది. అనగా మనసుతోటిది మాట అయితే, ఆంతరికానిది అనుభూతి అని గ్రహించాలి.

ప్రశ్న: మన ప్రార్థనలో "ఓ మాస్టర్!" అని సంబోధిస్తున్నా మంటే దానిలోని మాస్టర్‌శబ్దం గురువుకి చెందుతుందా, దివ్య పురుషునికి (డివైన్ పర్సనాలిటీకి) చెందుతుందా?

జవాబు: బాబూజీ మనకు జీవితంలో భగవత్ సాక్షాత్కారమే లక్ష్యంగా నిర్ణయించి అందుకొరకు సాధన చేయమన్నారు. కనుక నీవు సాక్షాత్కారం కోసం భగవంతునితో సంబంధం కల్గి ఉంటావు. హైదరాబాదులో నన్నొక అభ్యాసి అడిగాడు "మేము చారీజీతో సంబంధం (కనెక్షన్) కల్గి ఉన్నాము" అని.

అప్పుడు నేను "బాబూజీ అని చెప్పటం లేదు. కాని దివి నుంచి శక్తి దిగి వచ్చినపుడు గాని, ప్రార్థన వచ్చినపుడు గాని చారీజీ లేరు, మరెవ్వరూ లేరు. బాబూజీయే ఉన్నారు. దీనిని నీవు అంగీకరిస్తావు గదా! బాబూజీ మహరాజ్ దివ్యశక్తితో దివి నుంచి ఒక సంకల్పంతో దిగి వచ్చారు మన కోసం. అటువంటి దివ్య పురుషుడు దిగి వచ్చినపుడు మనకు లక్ష్యంగా చెప్పిన సాక్షాత్కారాన్ని మనకు అను గ్రహించటమే కాకుండా అంతిమానికి కూడా తీసుకువెళ్తారు. కనుక మాస్టర్ అను సంబోధన దైవంతో సంబంధం కల్గి ఉంటుంది. మనకు సాక్షాత్కారం దానంతట అదే లభిస్తుంది" అన్నాను.

"గురువు శబ్దం కూడా సరితూగినది కాదు. గురువు అనగా శిక్షణ నిచ్చేవారు. ప్రతి మిషన్‌లోనూ శిక్షణ అనేది ఉంటుంది. గురుతత్వాన్ని లేదా గురువు తనాన్ని (గురుడం) తుడిచి వేయటమే

తన ఉద్దేశ్యమని బాబూజీ తమ పుస్తకాల్లో వ్రాశారు. గురువు అనేది మన సహజ మార్గ విధానంలో సరియైనది కాదు. బాబూజీ మహరాజ్ మన సహజ మార్గ విధానంలో – ప్రార్ధన, ప్రాణాహుతి, ధ్యానము, దశ నియమాలు, ప్రక్షాళన, సాధన వంటి వాటిని మనకు బోధించారు. గురువు అనగా టెక్నిక్ అనగా మెళకువ. దీనిని బాబూజీ మహరాజ్ మనకు తమ పరిశోధన ద్వారా బోధించారు. వారిని స్మరిస్తూ ప్రేమించటమే మన సంస్థలో ముఖ్యాచరణ. ఈ విధానంలో సాక్షాత్కారం కొరకైన మార్గంలో అనవసరమైనవి, అవరోధం కల్పించేవీ – అన్నీ తొలగించ బడతాయి. భగవత్ సాక్షాత్కారము అనే దాని వివరం పొందినప్పటికీ అది ఈ గురువు అనగా టెక్నిక్ ద్వారానే. బాబూజీ, స్వయంగా తానెప్పుడూ గురువు కోసం అన్వేషించ లేదనీ, ఏ టెక్నిక్ అయితే తనను ఆ లక్ష్యానికి తీసుకువెళ్తుందో దాని కోసమూ, ఎవరైతే తనకు దానిని తెలియ జేయగలరో వారి కోసమే అన్వేషించానని చెప్పారు. లాలాజీ గురించి చెబుతూ వారిని తండ్రి అని గాని, తల్లి అని గాని అనడానికి బదులు సహోదర భావంతో అందరినీ సోదరులు గానే భావిస్తాను అని అన్నారు. చాలా మంది అభ్యాసులు ప్రెసెప్టర్‌ను తమ తొలి గురువు అని గాని, మాస్టర్ అని గాని అంటూ ఉంటారు. ట్రాన్స్‌మిషన్ ప్రెసెప్టర్ ద్వారా వస్తుంది అంతవరకే! కనుక శక్తి అయినా, ముక్తి అయినా మనకు లభించేది ప్రాణాహుతి ద్వారానే కనుక, భావించ దలచు కుంటే దానినే గురువుగా భావించుకోమన్నారు బాబూజీ. ఆ శక్తి అంతా వారిదే కనుక గురువు అనే మాటను విడిచిపెట్టి తల్లీ, తండ్రీ అన్నీ వారేనని భావించినట్లయితే అనంతమైన దానితో మీకు సంబంధ మేర్పడుతుంది.

ఒకసారి బాబూజీని దర్శించటానికి కొంత మంది వచ్చారు. సహజమార్గ విధానాన్ని గురించి వివరించాక అది

చాలా మంచిదని అంగీకరించారు. అది శక్తితో సుసంపన్నమైన దని గ్రహించారు. మన సిస్టమ్‌లో గురువు అనే భావననే తొలగించామని బాబూజీ చెప్పారు.

నేను స్థితుల గురించి, గురువు, సద్గురువు, డివైన్ పర్సనాలిటీ అంటే ఎవరో నేను నా పుస్తకాల్లో వ్రాశాను. నేను బాబూజీకి ఇలా వ్రాశాను: “మీరు నాకు దివ్యమార్గం ఇది, అది అని చూపినంతవరకు గురువు అనీ; సాక్షాత్కారాన్ని కల్గించిన తర్వాత సద్గురువు” అని వ్రాశాను. “అనగా మమ్మల్ని దివ్యదేశానికి తీసుకుని వెళ్ళి దైవంతో పరిచయం చేయ గలవారు సద్గురువు. సత్ అనగా దైవం. గురు అనగా దివ్యదేశానికి (గాడ్లి రీజియన్) తీసుకెళ్ళగల టెక్నిక్, అది (ఆ మెళకువ) తెలిసిన వారు సద్గురువు. కాని ఇప్పుడు నేను అలా వ్రాయలేను. ఎందుకంటే భూమా యొక్క శక్తికి నిలయమైన కేంద్ర మండలం (సెంట్రల్ రీజియన్) నుంచి మీరు దిగి వచ్చారు కనుకనే నన్ను అక్కడకు తీసుకుని వెళ్ళగల్గారు. అది సామాన్యులకు సాధ్యం కాదు కనుక మీరు డివైన్ పర్సనాలిటీ అని నా మనసులో మెరిసింది. కాబట్టి మీరు డివైన్ పర్సనాలిటీగా నాకు ఆరాధ్యులు”, అంటూ వ్రాశాను. వారు తమ శక్తితో నన్ను సెంట్రల్ రీజియన్ యొక్క కేంద్రానికి తీసుకుని వెళ్ళారు.నేను షాజహాన్‌పూర్ వెళ్తే, తల్లీ తండ్రీ సమస్తమూ నాకు వారే – ఈ విషయాలు ఇంత వరకూ ఎవరికీ తెలియదు. ఈ దివ్య రహస్యాలు వారు వ్రాయిస్తేనే వ్రాశాను. నాకేమీ తెలియదు. వారు అంతిమం నుంచి వచ్చారు కనుకనే అక్కడి వరకు ఉన్న స్థితులు వారికి తెలుసు. నాకు మార్గ దర్శకులు వారే, వారు ఎలా నడిపిస్తే అలా నడవటమే నాకు తెలుసు. బాబూజీ మాహరాజ్ గురించి ఎవ్వరికీ గాని ఏమీ తెలియదు, కాని అందరి సంగతీ వారికి తెలుసు.

ప్రశ్న: అహం ఎలా పోతుంది?

జవాబు: అహం యొక్క పదహారు వలయాలు దివ్య దేశం (గాడ్లీ రీజియన్) యొక్కముఖ్య కేంద్రంలో మునిగిపోతాయి.అది దాటించి అప్పుడు మనల్ని కేంద్ర మండలం యొక్క ముఖ ద్వారమైన సత్యపద్ వద్ద ప్రవేశపెట్టారు. అక్కడ కొంచెం సేపు మాత్రం నిలిపి ఉంచి కేంద్ర మండలంలో ప్రవేశించటానికి మనల్ని సిద్ధపరుస్తారు. మనల్ని వారు తమ 'సంకల్పం' లోకి తీసుకోవటం ద్వారా ఇలా జరుగుతుంది. ఇంక, అక్కడి ప్రయాణాన్ని బాబూజీ 'స్విమ్మింగ్' అనగా 'ఈదటం' అని అన్నారు. అక్కడ నడవటానికి ఆధారం అనేది లేదు. కనుక వారి సంకల్పంతోఈదటం (లేదా తేలిపోతూ ఉండటం) మాత్రమే ఉంటుంది. ఈ స్విమ్మింగ్ ప్రారంభ మయ్యాక అక్కడ మన గుర్తింపు (ఐడెంటిటి లేదా ఉనికి) కరిగిపోతూ ఉంటుంది. ఈ స్థితిలో మన గుర్తింపు లేదా ఉనికి పూర్తిగా కనుమరుగై పోతుంది. మన ఉనికి తన ఉనికిని గుర్తించలేక పోయినట్లవు తుంది. ఇది మనకు వారిచ్చిన కానుక. ఈ స్థితిని కల్గించటం ద్వారా వారు డివైన్ పర్సనాలిటీ అని గ్రహించటానికి నిదర్శనంగా తీసుకోవాలి. సమస్తమూ వారిదే, సమస్తమూ వారే కనుకనే ఇది సాధ్యపడింది. వారి యొక్క ఈ పని అనిర్వచనీయంగా ఉంటుంది. బాబూజీ "నేను ఒక పని చేయదలచాను" అన్నపుడు నాకు అర్థం కాలేదు. వారు నన్ను దివ్యదేశం యొక్క ముఖ్య కేంద్రంలో మునక వేయించి తీసినపుడు వారి శక్తి మహిమ నాకు తెలిసింది. అది దైవశక్తి కేంద్రం, అందులో మునిగి రావటం ఎవరికీ సాధ్యపడదు.మన గుర్తింపును వారు ఇంక తమ సంకల్పంలోకి తీసుకొని, అంతిమం చేరటమే మన లక్ష్యంగా నిర్ణయించారు కనుక మనల్ని అక్కడికి చేర్చటానికి తమ పని ప్రారంభిస్తారు. తమ సంకల్పంలో మనల్ని నిలుపు కుంటారు. మన వెంటే వారుంటారు. తమ శక్తితో మనల్ని

భూమాకు చేర్చుతారు. వారు లాలాజీతో తమ లక్ష్యం నెరవేర్చటానికి ఒక అవకాశం ఇవ్వమని అడుగుతూ ఉండేవారు. వారు తీసుకున్న అవకాశంతో సాధించిన మహత్కార్యం ఇది. వారి శక్తి లేకుండా ఈస్థితులు పొందటం నాకు ఎలా సాధ్యం కాదో, అలాగే వారి సంకల్పం, శక్తి లేకుండావారు నాకు సాక్షాత్కరింపజేసిన వాటిని వ్రాయటం నాకు సాధ్యమయ్యే పని కాదు. ప్రతిదీ వ్రాయమని వారు నన్ను అదేశించారు. అంతేకాదు, వారేమన్నారంటే "నీవు వ్రాస్తూ వెళ్ళు, వ్రాసేటపుడు నీకు అదేమిటో తెలియదు. వ్రాత ముగిశాక దానిని నీవు చదివినపుడు మాత్రమే నీకది అర్ధమౌతుంది" అని అన్నారు.అంటే వారి శక్తితోనే నా చేతిలో కలం వ్రాసింది. బాబూజీ అటువంటి దివ్యశక్తి సార్వభౌముడు కనుక వారికే అర్పించి మనల్ని మనం మరిచిపోవాలి (Forget yourself). ఈ మరుపు స్థితి అనేది మన సహజమార్గ విధానంలో మాత్రమే ఉంది. తన అహం లేదా ఉనికిని మరిచిపోవటమనేది మరి ఏ విధానంలోను లేదు. ఎందుకంటే ఈ విధానమే కాదు, యావత్ సృష్టి, వారి సంకల్పం లోనిదే కనుక, మనం ఏదిచెప్పినా, దేన్ని అనుభూతి చెందినా, ఏది పొందినా వారితో అనుసంధానమై ఉంటేనే సంభవమవుతుంది. బాబూజీ చెప్పింది ఒక్కటే "నాతో సంబంధం కల్గి ఉండండి- మీ పని నేను చూసుకుంటాను" అని. వారు శక్తి సంపన్నులు, వారి సంకల్పంతో జరగని దంటూ ఉండదు. వారిని విశ్వసించి, సమర్పితం కావటమే మన పని.

అభ్యాసుల మనసులో చాలా ప్రశ్నలుదయిస్తూ ఉంటాయి. ఒకసారి ఒక అభ్యాసి "మనం సిట్టింగ్ తీసుకుంటు న్నపుడు చాలా తేలికైపోతాం. మన బరువు నంతటినీ బాబూజీ ఎలా తీసుకెళ్తారు" అని అడిగాడు. అందుకు సమాధానంగా

"బాబూజీ బలహీనులు కారు, వారు అత్యంత శక్తివంతులు" అని చెప్పాల్సివచ్చింది. బాబూజీ యొక్క ప్రాణాహుతి శక్తికి మించినది లేదు.

బాబూజీ ఒకసారి చెప్పారు "నీవు మూడు జన్మల వరకైనా నన్ను మరచిపోలేవు. ధ్యానం చేస్తూనే ఉంటావు" అని. మనం వదిలిపెట్టాలనుకున్నా వారు వదలరు, మనం మరచిపోయినా వారు మరచిపోరు. మంచివారు, చెడ్డవారు అనే ప్రసక్తే లేదు. ఒకే ఒక ఆలోచన, "నేను నీ వాడను, నీవు నా వానివి" అను కోవటమే సత్ఫలితాన్నిస్తుంది.

సందేహా లన్నింటికీ సమాధానాలు వారి పుస్తకాల్లోనే వ్రాయబడి ఉన్నాయి. మీరేదైనా ప్రశ్న అడిగినపుడు వారు నా ఎదుట ఉంటారు. ఆ ప్రశ్న నన్ను తాకదు. అది సూపర్ కాన్షస్ మైండు (అనగా అధిచేతనా మనస్సు) ను తాకి సమాధానం అక్కడి నుండే వస్తుంది. ఆ అధిచేతనా మనస్సు పొందశక్యమెలా అవుతుందంటే బాబూజీలో లయావస్థను పొందినపుడు అలా జరుగుతుంది. అక్కడి నుండి జవాబుకు అనుగుణంగా నోరు మెదపటం, చెవులు వినటం మినహా మన మెదడుతో (అనగా స్వంత ఆలోచనతో) చెప్పేదేమీ ఉండదు. ఏది వ్రాయాలన్నా వ్రాయలేము. ఈ అధిచేతనా మానసిక స్థితిని నేను 52 సంవత్సరాలకు పూర్వం పొందాను. నేనుఏది వ్రాయగల్గినా ఆ స్థితి మూలంగానే. అది ఒక దివ్య మనస్సు లేదా దేవుడిచ్చిన మైండు. బాబూజీ నాకు దానిని అలా ఇచ్చారు. "ఏదో ఒక దానిని నీలో ఉంచటంజరిగింది" అని బాబూజీ చెప్పారు, నేను ఈ స్థితిని గురించి వారికి వివరించినపుడు "ఆ స్థితిని పొంది నప్పుడు నీ ఆలోచన, మనస్సూ పురోగతి చెంది ఏమార్పునైనా చేయగలవు. అది వాస్తవమైన స్థితియై ఉండాలి." ఒకరైతే "బాబూజీ

మహరాజ్ మీ ద్వారానే మాట్లాడతారని (మీతోనే ఉన్నారని) (with you or work through you) ఎలా చెప్పగలరు" అని చక్కని ప్రశ్న వేశారు.

బాబూజీ అంతిమం (అనంతం) నుంచి దిగి వచ్చారు. దివ్య పురుషులు మనకోసం భూమి మీదకు దిగి వస్తారు. మనం వారి శరీరాన్ని చూస్తున్నాం. భగవంతుడు అంతటా ఉన్నాడు. దివ్య పురుషుని రూపంలో అవతరించవలసి వచ్చినపుడు 'వారి' శరీరాన్ని ప్రకృతియే రూపొందిస్తుంది. ప్రకృతి అంతటా 'వారు'న్నారు. 'వారి'ని స్మరించినపుడు, 'వారి' యొక్క సామీప్యతను మీరు పొంద గల్గినపుడు ఒక్క కస్తూరియే కాదు, ఎవ్వరైనా చూడగల్గుతారు. మీరు ఆ స్థితికి చేరినప్పుడు మీకు వారు అన్నీ ఇస్తారు. అప్పటి మీ స్థితియే దైవం అంటే వీరేనని తెలియ జేస్తుంది, మీరు దర్శించగల్గుతారు.

"లాలాజీ, స్వామి వివేకానంద, శ్రీకృష్ణ భగవాన్, కబీరు వంటి వారు విముక్తాత్మలయ్యాక వారు విధి విధానాల సూచనలు ఎలా ఇస్తున్నారు" అని చాలా మంది ప్రశ్నిస్తారు.

విముక్తాత్మలు (లిబరేటెడ్ సోల్స్) సూచనలివ్వలేని మాట వాస్తవమే. కాని కొన్ని ఆత్మలు, దివ్య పురుషులు భూమి మీదకు వచ్చినపుడు విధి విధానాలు చెబుతారు (డిక్టేట్). శ్రీకృష్ణుని కాలంలో చాలా మంది ఋషులు భూమి మీదకు వచ్చారు. అవతార పురుషులు అవతరించబోయే ముందు వీరు సావధానంగా ఉండి వారిని సేవించటానికి జన్మ తీసుకుంటారు. ఆ విధంగా జన్మ తీసుకుని వారిని సేవించి ఆనందం, పరమా నందం పొందుతారు. డివైన్ పర్సనాలిటీస్‌కు సేవ చేసే నిమిత్తం విముక్తాత్మలు వారితో సంబంధం కలిగి ఉంటారు. బాబూజీ ఇంటిలో దొంగలు ప్రవేశించినపుడు లాలాజీ ఆ విషయాన్ని బాబూజీకి చెప్పి హెచ్చరించిన విషయం మీకు తెలుసు. ఇదొక ఉదాహరణ!

ఒక అభ్యాసి తనకు సిట్టింగ్‌లో వచ్చిన దానిని చెప్పాడు. "ఒక ఎత్తైన ప్రదేశం, ఏటవాలుగా ఉన్న దారిలో, బాబూజీ తమను అనుసరించమని చెప్పారు. నేను వారిని అనుసరించి నడుస్తున్నాను. కొంత దూరం వెళ్ళాక ఆగి వెను దిరిగి, 'నీవు అలసిపోలేదా' అని అడిగారు. అప్పుడు నేను 'మీరు నాతో ఉన్నారు, నేను మీతో ఉన్నాను" అని అలా వివరించాడు.

వ్యాఖ్య: దీనిని బట్టి నీ పురోగమనం సాఫీగా జరుగుతున్నట్లు భావించు. వారిని అనుసరించి నీవు నడుస్తున్నావంటే అది మంచి స్థితి. ఆ స్థితికి చేరాక లయావస్థ కల్గుతుంది. నీవు నీ యొక్క అనుభూతిని చెప్పిన దానిని బట్టి అది నీ యొక్క స్థితికి అద్దం పడుతుంది. అంటే నీవు వారినే అంటి పెట్టుకుని పురోగతి చెందు తున్నట్లుగా తెలుసుకోవాలి. ఒక స్థితికి చేరాక ముందున్న స్థితిని గురించి ఆలోచించాలి. ఇంకా ముందుకు తీసుకెళ్ళటానికి 'త్వరగా రా' అని బాబూజీ ప్రోత్సహిస్తారు.

బాబూజీ తమ పుస్తకాల్లో చాలా సార్లు చెప్పారు "అనుభూతి అనేది హృదయంయొక్క భాష" అని. ఎందుకంటే, మీకు అనుభవమవుతున్న మార్పు దివ్యశక్తి వల్ల కల్గుతుంది కనుక. ఆ మార్పు మీకు దివ్యశక్తిని తెలియజేస్తుంది. మీరు దానితో సంబంధం కల్పించుకుంటారు. అప్పుడు మీరు అనుభూతి చెందుటమే కాని చేసేదేమీ ఉండదు. అనగా మీరు వారిని సమీపిస్తున్నట్లు భావం.

ఏభై మూడు సంవత్సరాలకు పూర్వం నేను బాబూజీకి "నేను అంతటా ఉన్నట్లు అనుభూతి చెందుతున్నాను" అని నా స్థితిని గూర్చి వ్రాసినపుడు వారు ఏమిజవాబిచ్చారంటే "నీవు అంతటా ఉన్నట్లు అనుభూతి చెందటం మంచిదే. నీ రూపంనిలిచే ఉంటుంది. నీవు మాత్రం అంతటా ఉన్నట్లుగా అనుభూతి చెందుతావు" అని వ్రాశారు. ఈ స్థితి నాలో లయమైనప్పుడు

నేను మాట మార్చవలసి వచ్చింది. ఎందుకంటే నేను అంతటా వ్యాపించి పోతున్నట్లుగా అయ్యింది. భౌతిక జగత్తులో రూపం ఉన్న మూలంగా నేను ఇలా అనుభూతి చెందుతున్నానని వ్రాయగలను, చెప్పగలను. ఎప్పుడైతే రూపం మాయమై పోతుందో అప్పుడు ఎదుట ఉన్న తల్లీ, తండ్రీ అందరూ రూపం లేని వారుగా ఒక్కటిగా అయిపోతారు. నేను వ్రాసిన గీతంలో "షాజహాన్‌పూర్‌లో బాబూజీ నా ఎదుట కుర్చీలో కూర్చుని ఉన్నప్పటికీ వారుగాని, కూర్చీగాని కన్పించటం లేదని, వారిని చూడాలని నాకు కోరికగా ఉంది" అని చెప్పినపుడు, నన్ను తీసుకుని వెళ్ళి అక్కడ ఉంచినట్లు, వారిని మానవ రూపంలో దర్శించగల్గినట్లు వ్రాశాను. బాబూజీ యొక్క సహజమార్గం అటువంటిది. స్థితులన్నీ వాటంతట అవే కల్గుతూ ఉంటాయి. వారి మీదే శ్రద్ధ నిలిపి, వారిని అంటి పెట్టుకుని ఉంటే అంతా మీదే అవుతుంది.

ఒక సన్నని దారి (లేన్) ఉంటుంది. దాని తర్వాత విస్తరణ ఉంటుంది. అలా ఉన్న ఆ మధ్య భాగమే కాస్మిక్ రీజియన్. మనం ధ్యానం ప్రారంభించాక అదితేటతెల్లం (క్లియర్) అవటం ప్రారంభమవుతుంది. తర్వాత మనం కావాలనుకుంటే శక్తి లేకుండా దానిని తొలగించవచ్చు. గతంలో ఆ కాస్మిక్ రీజియన్‌లో ప్రవేశించటమనేది చాలా దుర్లభంగా ఉండేది. బాబూజీ మహరాజ్ మన కోసం భూమి మీదికి "ఆ మార్గం" నుంచే అంతిమం నుండి దాని శక్తితో దిగి వచ్చారు. కనుక ఆ మార్గం ఏర్పడి సుగమం అయ్యింది. అంతిమం నుంచి బాబూజీ మూలంగా ఏర్పడిన ఆ మార్గం భూమిని తాకి మనం దోచు కోవటానికి సులభమై పోయింది. మరో విషయం ఏమిటంటే అహం యొక్క ఐదు వలయాలు దాటిన తర్వాత, మనం ఎదురుగా దైవాన్ని గుర్తించటం జరుగుతుంది. అప్పటి వరకూ మనం దైవం అంతటా ఉన్నాడని

అనుకుంటూ ఉంటాం, అది కూడా ఎక్కడో దూరంగా ఉన్నాడని. ఎప్పుడైతే మనం అహం (మాయ) యొక్కఐదు వలయాలు దాటి వెళ్తామో అప్పుడుదైవం దగ్గరగా ఉన్నాడనిపించటమూ, ఆ దైవాన్ని గుర్తించటమూ జరుగుతుంది. ఇదే మొట్టమొదటగా చూడటం కనుక లీలగా చూడటం జరుగుతుంది. ఆ తర్వాత దైవసాక్షాత్కారం యొక్క స్థితి ఏర్పడ్డాక గుర్తించటం సునాయాసమవుతుంది.

ప్రశ్న: "గాడ్లీ రీజియన్ (హృదయ మండలం)లోకి చేరు కున్నట్లు ఎలా తెలుసుకోగలం? అక్కడి నుండి ప్రోగ్రెస్ వేగంగా జరుగుతుందా?

జవాబు: నీకెప్పుడైతే సామీప్యతానుభవం కల్గుతుందో అప్పుడు నీవు అక్కడ ఉన్నట్లుగా భావించుకోవచ్చు. ఇంకొక రకంగా చెప్పాలంటే మనల్ని మనం మరచిపోతున్న కొద్దీ వారికి దగ్గరగా అవుతాము.

కొందరు "రూపం మీద ధ్యానించ వచ్చా?" అని అడుగుతారు. బాబూజీ ఆ పద్ధతిని నిషేధించారు. ఎందుకంటే అది నిలకడగా ఉండదు. వారు మనతో కలసి మెలసి ఉంటారు. మనమూ వారితో కలిసి వారి వెంటే నడుస్తూ ఉంటాం. ప్రోగ్రెస్ దానంతట అదే అవుతుంది. వారు విశ్వ మంతటా వ్యాపించి ఉన్నారు. విశ్వమంతా వారిదేనని చెప్పారు. అంటే ప్రకృతియే వారి పూర్ణ శరీర రూప మవుతుంది. మీరు కళ్ళు మూసుకుని ధ్యానంలో కూర్చుంటారు. వారి రూపాన్ని ఊహించుకుంటారు. మీ లోపలికి దృష్టి మరల్చి ధ్యానం చేస్తారు. కాని కొద్ది సేపటికే వారి రూపం మీ దృష్టిలో ఉండదు. కేవలం బాబూజీ అనే ధ్యాస మాత్రమే ఉంటుంది. అనగా వారి ఉనికి మాత్రమే ఉంటుంది. ఇది మీ అందరికీ అనుభవమైన విషయమే. ఎందుకంటే మీరు బాబూజీ రూపంతో అంటి పెట్టుకునిలేరు. కాని వారి దివ్యత్వంతోనే సంబంధం కల్గి ఉన్నారు. ప్రార్థన అన్నది ఒక సాధనమే కాని అంతిమం కాదు. వారి వైపు ఆకర్షితులు

కావటానికి మొట్టమొదట రూపం చూడ నిస్తారు. తర్వాత రూపం కరిగిపోయేటట్లు చేసి సాక్షాత్కారం కల్గిస్తారు. "ధ్యానంలో మాస్టర్‌ను చూడటం మన లక్ష్యం కాదు" అని బాబూజీ చెప్పారు. అంతిమం నుంచి వచ్చిన 'వారి' శక్తి గురించి 'వారి' ధ్యేయం గురించి ఆలోచించాలి కాని 'వారి' రూపం గురించి కాదని అర్థం చేసుకోవాలి. నిజంగా భగవంతునికి రూపం లేదు. దానిని మనం కల్పించుకుంటాము. అంతే.ఆ దివ్యకార్యం ఎలా గుంటుందో చూడండి. మనం షాజహాన్‌పూర్ వెళ్తాం. బాబూజీని అనగా వారి రూపాన్ని చూస్తాము. తిరిగి వచ్చేటపుడు, తర్వాత వారి రూపం అక్కడేఉంటుంది కాని మన హృదయంలోవారుంటారు.

అభ్యాసి:అయితే ఒక రూపం కన్పించి తర్వాత కరిగిపోతుంది?

జవాబు: నీవు ఏ రూపం చూస్తావు? నీవు చూసేది వారి ఉనికిని మాత్రమే. నేను చాలా కాలం క్రితం మద్రాసు వెళ్ళినపుడు సభలో ఒక ఉపన్యాసకుడు "మద్రాసులో ఒక మాస్టర్‌ను చూడ్డానికి మేము వచ్చాం. ఆయన డివైన్ పర్సనాలిటీ. దైవం" అని సంబోధించాడు. నేను నా అవకాశం రాగానే ఇలా అన్నాను – "సరే మీ వద్ద డబ్బుంటే మీరు మాస్టరు, దైవం వద్దకు చేరగలరు. అది మాకు కష్టమైన పని. మేము బాబూజీ కోసం వెదుకుతున్నాం" అన్నాను. డబ్బుతో (రియాలిటీ) వాస్తవికతను పొంద లేము. అది మనం గ్రహించాలి.

అహం (నేను) అనేది లోపల ఉంటుంది. కాని ఎవ్వరైనా ధ్యానం ఆపండి అన్నపుడు మీరు కళ్ళు తెరుస్తారు. అప్పుడు కూడా మీ లోపల ఫీలింగ్ అనుభూతి ఉంటుంది. సమయం వచ్చినపుడు ఆంతరికంలో ఉన్నది బాబూజీ మహరాజేనని గుర్తిస్తారు.

ప్రశ్న: పరిశోధన ఎలా చేశారు?

జవాబు: వారు చేసిన పరిశోధన ఇతరు లెవ్వరూ చేయ లేదు. మన కోసం వారు చాలా సహజమైన విధానాన్ని రూపొందించారు.

వారు పరిశోధించి చెప్పిందంతా వాస్తవం. మనం అంతర్ముఖం కావాలి. కాని మనమింకా అందుకు ప్రయత్నించటం లేదు. అంతర్ముఖం కావటం అంటే భక్తి కల్గాలి, పెరగాలి. మీరు అంతరంగంలో ధ్యానం చేస్తున్నారంటే మీరు క్రమంగా లోపల జీవించబోతున్నారన్న మాట. ఇదే పరిశోధన, ఇదే సహజమార్గం, సరళమైన మార్గం, సహజమైనది ఎలాగంటే నిచ్చెన వేస్తారు. దారి చూసు కుంటారు, పైకి పోతారు. ఆ మార్గాన్నెవరూ తయారు చేయలేదు. అది సహజంగా ఏర్పడింది. అంతిమం నుంచి వచ్చిన శక్తిలో సరళత్వం లేదు, సరళమైనది కాదు. కనుక దానిని సాధన ద్వారా పొందలేము. అది సహజమైనది. కాని బాబూజీ మహరాజ్, మానవుణ్ని సంపూర్ణ మానవునిగా తయారు చేయాలనే దివ్య సంకల్పంతో వచ్చారు. ఇంతకు పూర్వం వచ్చిన అవతార పురుషులు రాముడు, కృష్ణుడు అటువంటి సంకల్పంతో రాలేదు. ప్రత్యేకమైన పనిని నిర్వహించ టానికి మాత్రమే వచ్చారు. రాముడు, కృష్ణుడు పవర్‌తో వచ్చారు, ఆ పవర్‌తో వారు ఉద్దేశించిన వారిని సంహరించారు. కాని వారికి ఒక మిషన్ అంటూ లేదు. బాబూజీ అత్యంత శక్తితో వచ్చారు. మనల్ని ఉద్ధరించటానికే వచ్చారు. అంటే దైవం మన ఎదుట ఉన్నారన్న మాట. మనం పైకివెళ్ళటానికి వారు మెట్లు నిర్మించారు. ఇక మనం ముందుకు సాగాలి. సహజమార్గం అంటే ఇదే. సహజమైనది, సరళమైనది. సహజమార్గ విధానం మైండ్‌కు అనగా బుద్ధికి కష్టమనిపిస్తుంది కాని హృదయానికి మాత్రం చాలా సులభ మైనది. ఎందుకంటే అది అనుభూతి ద్వారా తెలుస్తుంది. ఒకరు బోధిస్తే అర్ధమయ్యేది కాదు. దైవంలో ఆకర్షణఉంది. శక్తి ఉంది. ఇద్దరి మధ్యా ఏదో తెర ఉన్నట్లు అనిపిస్తుంది. కాని మనలో శక్తి లేదు. ఎప్పుడైతే మనం ఆకర్షితులమై అటువైపు నడుస్తామో, అప్పుడింక ఏ తెరచాటూ ఉండదు, భ్రమా ఉండదు.

ఒక సందర్భంలో ఒక మంచి వక్త మాట్లాడుతూ కవితా ధోరణిలో "సాగరం అనేది సంసార్ (ప్రపంచం) అయినట్లైతే పడవ అనేది దేహం అని దృష్టిలో పెట్టుకోగా సాగరంలో కాగితం పడవ సాఫీగా సాగిపోతుంది. కాని ఈ భౌతిక జీవితం చాలా కష్టమైనది, సాధన చాలా శ్రమయైనది" అన్నాడు. అపుడు నాకు అనిపించింది సాగరంలో కాగితపు నావ సాఫీగా ఎలా సాగి పోతుందా అని. అందుచేత భవ సాగరం దాటటానికి దైవం పట్ల కేవలం విశ్వాసమే ముఖ్యం. అది పెంచుకుని వేగంగా దాటవచ్చు.

సహజమార్గ విధానం చాలా సరళమైనది. అంతకంటే సులభమైనది – బాబూజీ మహరాజ్ దర్శనం! ఎందుకంటే వారు మన ఎదుట ఉన్నారు. ఎలా చూడ గల్గుతాం అంటే మీ దివ్య నేత్రంతో మీలోన చూడండి. వారు కన్పిస్తారు. వారిని భావన (ఫీలింగ్)తో చూడడం కష్టం. వారున్నారు అని నేను చెప్పగలను. కనుక ఈ స్థితిని మీరు పొందితే వారిని చూస్తారు. వారు మీ ఎదుటనే ఉంటారు కాని మాయమైపోరు. ఈ విధానంలోని అందం ఇదే. ఈ స్థితిని మీరు పొందితే దేనినైనా సాధించ గల్గుతారు. అపుడు మీరు స్వయంగా వారు మన వారేనని సహజంగానే చెబుతారు.

ప్రశ్న: ఆ ఫీలింగ్‌లో అలా చూస్తే ఏమీ కాదా?

జవాబు: చాలా లిమిటేషన్ (పరిమితి) ఉంటుంది. ఏదైనా దృశ్యాన్ని తీసుకొచ్చి ఎదుట నిలబెట్టితే భరించడం కష్టం. అపుడు ప్రార్థించాలి. లాలాజీ సాహబ్ ప్రార్థించారు – ఒకే ఒక్కసారి బాబూజీ రూపం చూపించమని. అపుడు వారి ముందు ప్రత్యక్షమైన రూపం చూసి వారు భరించలేక పోయారు. అలా ఎందుకంటే భౌతికత్వం లేదా మాయ దివ్యత్వాన్ని భరించలేక పోవటమే. మానవ శరీరంతో కాకుండ వారిని ఆ శక్తి రూపంలో చూస్తే

తట్టుకోలేరు. అందుచేత ఏ సౌందర్యమైతే నీకు దర్శనమయిందో దానిని నీ ఎదుట నుంచి తొలగిపోకుండా చూసుకోవాలి. అపుడు అందులో ఆకర్షణ ఉంటుంది. నాకు బాబూజీని చూడటానికి షాజహాన్‌పూర్ వచ్చేయ్ వచ్చేయ్ అని పిలుస్తున్నట్లుగా ఉండేది. ఇప్పుడైతే ఆ సౌందర్యం నా ఎదుట నుంచి తొలగిపోదు అనిపిస్తుంది. ఇదే వాస్తవికత (రియాలిటీ).

బాబూజీ మహరాజ్ గురించి ఎవరూ తెలుసుకోలేరు. నేను తెలుసుకోగల్గిందల్లా ఇంతే – వారు నాకు తెలియ జేసినదంతా నేను వ్రాయాలి అందరి కోసమూ. అందుకు వారు చెప్పదలచిందేమిటో నా ముందుంచుతారు. వ్రాయటానికి మాటలు కూడా వారే ఇచ్చి నా చేత వ్రాయిస్తారు. వారు చెప్పేది అర్థం చేసుకోవటం చాలా కష్టం. ఒకసారి బెంగుళూరులో ఒక సంఘటన జరిగింది. డాక్టర్ వరదాచారి, చారీజీ, రాజు, బాబూజీ అందరూ ఉన్నారు. బాబూజీ ఆలోచనలో ఉన్నారు. వరదాచారి గారు అడిగారు 'ఏమిటి' అని. అపుడు బాబూజీ అన్నారు – కస్తూరి గారుకి పాయింట్ తెరచుకుంది. అందుచేత నేను ఆలోచిస్తున్నాను అని. ఆ విషయం నాకేమీ తెలియదు. నేను రాత్రి నిద్రించి ఉదయం లేచేసరికి వరదాచారి గారు వచ్చి 'నీ కేమి ఫీలింగ్ వచ్చింది' అని అడిగినపుడు, నాలో కల్గిన ఫీలింగ్ (అనుభూతిని) నేనేమి వ్రాసుకున్నానో దానిని చెప్పాను. అప్పుడు నాకా సంగతి చెప్పారు. ఆ పాయింట్ తెరచుకొన్నపుడు దానిని దాటేటప్పుడు ఆత్మవీడిపోయి ప్రాణాపాయం కల్గుతుంది. కనుక బాబూజీ నన్ను తమ హృదయంలో దాచుకుని దానిని దాటించారు. వివేకానందుడు ముప్పై అయిదు సంవత్సరాల వయసులో ఉన్నప్పుడు ఇదే సంఘటన జరిగింది. “ఆ సమయంలో నేనుండి ఉంటే అతడి ఆత్మను కాపాడి, దేహం విడిచిపోనిచ్చే వాడిని కాదు”అని బాబూజీ అన్నారు.

వరదాచారి గారు బాబూజీని పవర్ (శక్తి)ని ఎందుకిచ్చారని అడిగితే పవర్ పోతే ఆత్మ కదల్లేదని చెప్పారు. వారు చేసిన పరిశోధన సమస్త మానవాళి కోసం ఈ విధంగా ఉంది. మనం నిశ్చింతగా నిద్రిస్తున్నాం. వారు నిద్రించకుండా నిశిరాత్రి కూడా శ్రమిస్తున్నారు. వారు ఏ విధంగా ప్రయోగం చేస్తారో మనకు తెలియదు. ప్రతి రోజు ఉదయం ధ్యానంలో కూర్చోగానే ఏదో స్వచ్ఛత, ప్రశాంతత అనుభవమవుతుంది. వారు మనకు అనుగ్రహించిన దాని మూలంగా.

ప్రశ్న: ఒక్కొక్కసారి ధ్యానంలో నాకు సువాసన అనుభూతికి వస్తూ ఉంటుంది, అదేమిటి?

జవాబు: ఆ సువాసన అగరు ధూపాల వల్ల కలిగేది కాదు. నీవు దైవ సామీప్యతను పొందుతున్నట్లుగా అది సంకేతం. ఆ సువాసన పూల వాసనతో గాని,అగరువత్తుల వాసనతోగాని పోల్చటానికి వీలుపడదు.అది దివ్య సుగంధం! దానికి సరి తూగేది ఏదీ ఉండదు! ఈ అనుభూతి అందరికీ అవసరం లేదు.

ప్రశ్న: బాబూజీ ఏమి చేస్తారు, ఎలా చేస్తారు?

జవాబు: మన మొక విషయం జ్ఞాపక ముంచుకోవాలి. మనం మన సాధన మీద ఆధారపడకుండా వారి కృప మీద ఆధారపడటం అలవర్చుకోవాలి. మనలో 'ధ్యానం చేయలేదు, అది చేయలేదు, ఇది చేయలేదు' అనే వ్యధ ఉన్నట్లయితే వారి నుంచి పొందనున్న కృపలో కొంత భాగం తగ్గి పోతుంది. మరచి పోయాను అనుకున్న పుడు "నేను మీ శరణు పొంది ఉన్నాను" అని హృదయంతో చెప్పుకోవటం మంచిది. మీరు ఒక టీచర్ అనుకుందాం. ఒక విద్యార్థికి గ్రేస్ మార్కులువేసి పాస్ చేస్తారు. అలాగే వారుకూడా మనకు వారి గ్రేస్ (కృప)తో మేలు చేస్తారు.

మెహర్‌బానీ అంటే దయకు, గ్రేస్ అంటే కృపకు కొంత వ్యత్యాసం ఉంది. లోతుగా ఆలోచిస్తే దయ అనేది అర్థించటంలో వచ్చేది, కాని కృప అనేది అయాచితంగా వచ్చేది అనుకోవచ్చు. "నేను మీ ఎదుట కూర్చున్నాను" అని మనం అనుకుంటే వారంతట వారు ఇవ్వక తప్పదు. అభ్యాసులెవరైనా బాబూజీతో "మీరు మా పట్ల చాలా (మెహర్‌బానీ) దయ చూపారు" అని అన్నపుడు బాబూజీ వారితో "మీరు దయతో నా వద్ద శిక్షణకు వచ్చారు. నేను మీకు సేవ చేయటానికే వచ్చాను. నేను లాలాజీ కృపను కోరుకుంటాను" అనేవారు. ఈ విధంగా సూక్ష్మ అంతరం ఉంటుంది మాటల్లో. బాబూజీ మనకు ఇవ్వటానికే వచ్చారు కాని మన నుంచి ఏమీ ఆశించి కాదు.

గురుసేవ అనే దానిని వారు నిరసించేవారు. అలా సేవించబడు వారిని గురుపశువు అన్నారు. అంటే అలాంటి వారు గురువు అనబడే వారికి ఒక విధమైనబానిసలుగా అయిపోతారు. వారికి స్వేచ్ఛ ఉండదు. మన ఆత్మ కోరుకునేది బంధనాల నుంచి విముక్తి పొందాలని గదా! నిజమైన గురువు బంధనాల నుంచి విముక్తి కల్గించి ముక్తి కల్గిస్తాడు.

ఉన్నత స్థాయికి చెందినప్పుడు కూడా కోపం వస్తుంది. అది దైవీకమే. అయినా దానిని సహనంతో సమతుల్యం చేయాలి. ఒక డివైన్ కండిషన్‌లో ఉన్నపుడు కోపానికి గురైతే కండిషన్‌కు భంగం కల్గుతుంది. దానిని మళ్ళీ యథాస్థితికి తీసుకు రావటానికి శ్రమ పడవలసి వస్తుంది. అందుచేత అటువంటి పరిస్థితి కల్గినపుడు పట్టీపట్టనట్లుగా ఉండాలి. సహనం వహించాలి. స్థితికి భంగంకల్గి పట్టు తప్పినపుడు బాబూజీని స్మరించి మళ్ళీ ఆ స్థితి కోసం తపించాలి. మీ హృదయం దాని కొరకు తల్లడిల్లుతుంది కూడా.

ఎవరైనా మన గురించి చెడుగా అన్నా, మనమేదైనా చెడుగా విన్నా, వెంటనే స్పందించి దానికి ప్రతిగా ఏమీ

అనకూడదు.ఒకవేళ మన సంకల్పంతో కాని, మాటల్లో కాని ఏమైనా చెడు లేదా కీడు ఉంటే అది వెంటనే కాకపోయినా నిదానంగానైనా దాని పరిణామం ఉంటుంది. అందుచేత సహనశీలత లేదా సహిష్ణుతను వెంటనే సాధించలేక పోయినా క్రమంగానైనా అలవర్చుకోవాలి. మన సిస్టంలో తపస్సు లేదన్నారు బాబూజీ. తపస్సు అంటే జీవన విధానమే.

ప్రశ్న: బాబూజీ ఎవరినైనా ఎందుకైనా కోపగించటం మీరు చూశారా?

జవాబు: బాబూజీని ఈశ్వర్ సహాయ్‌గారు "మీకు ఎప్పుడూ కోపంరాదా!" అని అడిగినపుడు నేనూ అక్కడే ఉన్నాను – వెంటనే వారు పక పక నవ్వారు. అప్పుడు సన్నివేశం చూసి ప్రకృతి అంతా ఆ నవ్వుతో నిండి పోయిందా అనిపించింది. వారు ఇతరుల మనస్సు గాయపరిచేలా ఎప్పుడూ మాట్లాడే వారు కాదు. అలా నేనెప్పుడూ చూడలేదు. వారి సహనం కూడా మనకు ఆదర్శమే.

నేను ఎప్పుడూ లాలాజీ సాహెబ్ గురించి తెలుసు కుంటూ ఉంటాను. బాబూజీ మహరాజ్ నాకు సర్వస్వము. నేను కేంద్ర మండలం ముఖ్య కేంద్రం యొక్క మొదటి సర్కిల్ (వలయం) కు చేరేసరికి నా ఆలోచనలన్నీ కడిగేసినట్లయి పోయి, ఒక నూతన ఆలోచన కల్గింది. ఇక్కడ అంతిమం యొక్క అంశ లేదా భాగము అంటే బాబూజీయని తెలుసు. ఒక్కసారిగా నేను లాలాజీ సాహెబ్ పేరు మరచిపోయి నట్లయ్యింది. బహుశా నేనెప్పుడూ ఇక్కడే ఉండటం మూలాన్నేమో. ఇది యదార్థం. నేను ఆశ్చర్యపోయాను. లాలాజీ సాహెబ్ అంతిమం నుంచి బాబూజీని దిగి రావాలని ప్రార్థించారు. ఆయన మరుగున బడ్డారు. బాబూజీ మహరాజ్ అంతిమం నుంచి దిగి వచ్చారు. ఇక్కడ 'వారి' ప్రేమ తెలియటం లేదు. లాలాజీ సాహెబ్ ప్రేమ కన్పించింది. లాలాజీ సాహెబ్ ఈ ప్రపంచంలోకి అంతిమం నుంచి శక్తిని సమస్త మానవాళి

సాక్షాత్కారం పొందేటందుకు అవకాశం కల్గటానికి దిగి రావాలని ప్రార్థించారు. కనుక ఆ ఆదిశక్తి నుంచి అనగా సృష్టిశక్తి నుంచి ఎవరైతే ఆ శక్తితో దిగి వస్తారో ఈ సృష్టిని వారే నిర్వహించ గల్గుతారు. ఇది ఒక స్థితిగా నాకు తోచింది. ఏమి వ్రాశానో నాకు తెలియదు. నేను అక్కడికి చేరినపుడు మాత్రమే నా గుర్తింపు (ఐడెంటిటి) ఉంది. ఇది తురీయావస్థ (పార్షద్). దీనిని ఎవ్వరైనా పొందవచ్చు.

ప్రశ్న: ఆ శక్తిని ఎవ్వరైనా ఎందుకు ఇక్కడకు తీసుకురాలేదు?

జవాబు: అవసరం కల్గినపుడే తేవటం జరుగుతుంది.

ప్రశ్న: ఆ అవసరం ఏమిటి?

జవాబు: శక్తి దిగి రావాలని ప్రకృతికి ఆలోచన కల్గినపుడు, ఆలా ఎప్పుడు అంటే – ప్రకృతిలో సమతుల్యం లోపించి నపుడు, అలాగే మానవ జీవితంలో కూడా క్రమబద్ధత లోపించినపుడు, దైవాన్ని మరచిపోయి నందున గుర్తింపజేయ టానికి, ప్రకృతిలోని అలజడి (డిస్టబెన్స్) నివారించటానికి – ప్రకృతియే వారి రాక కోసం అర్థించినపుడు శక్తి దిగి రావటం జరుగుతుంది. ఇదే దీని సారాంశం.

శక్తి యొక్క ముఖ్య కేంద్రమే కేంద్ర మండలం. ఇక్కడ ఈదటం (స్విమ్మింగ్) మాత్రమే ఉంటుంది. మనకు శక్తి ఉండదు. ఎవరో లాక్కుని వెళ్తున్నట్లుగా ఉంటుంది. ఇక్కడ మనల్ని మునక వేయించి లేపుతారు. ఇప్పటి వరకు ఉన్న (ఐడెంటిటి) గుర్తింపు కాస్తా మాయమై పోతుంది. గుర్తింపు తన గుర్తింపును గుర్తించ లేనట్లయి పోతుంది. ఈ స్థితిలో నా గురించి నాకే తెలియదు. కొన్ని కుదుపులు కల్గినపుడు మాత్రమే నేను ఇక్కడ జీవిస్తున్నా ననిపిస్తుంది. బాబూజీ మహరాజ్ మూలంగానే మనం భౌతికంగా జీవిస్తాం. ఈ స్థితిలో (ఐడెంటిటి) గుర్తింపు 'లయ' మైపోతుంది.

ఇది పార్షద్ అనగా తురీయావస్థ. దీని తర్వాత మహాపార్షద్ అనగా తురీయాతీత అవస్థ. ఈ తురీయాతీత స్థితి తర్వాత ఇంక వ్రాయటమంటూ ఉండదు. పార్షద్ అనేది సెంటర్ (కేంద్రం) యొక్క ముఖద్వారం. దీనినే సత్యపద్ అంటాము. ఇక్కడ బాబూజీ మహరాజ్ నన్ను వేచి ఉండేటట్లు చేశారు. ఇంతలో ఎవరో లోపలుండి చాలా సూక్ష్మత (very lighter) చెందేటట్లుగా నన్ను చేశారు. అప్పుడు నేను దైవ క్షేత్రంలో ప్రవేశించి నట్లయ్యింది. ఇది చాలా ముఖ్య శక్తి గల్గిన ప్రదేశం. అహం యొక్క పదహారు వలయాలు ఇందులో లయమై పోయాయి. ఈ దైవ క్షేత్రంలోకి తీసుకు వచ్చాక ఈ శక్తిలో మునక వేయించారు. అపుడింక శక్తి యొక్క అనుభూతి ఉండదు. శక్తి లేకుండా పురోగమనం సాధ్యం కాదు. ఇక్కడున్న మాయా మండలం యొక్క ఆరు వలయాలలో ఐదింటిని దాటాక ఇంక దాని ప్రభావం ఉండదు. స్వతంత్రమై పోవటం జరుగుతుంది. మాయ అనగా విస్తృతం కావటం. మీరు కావాలని కళ్ళు తెరచినట్లయితే మీ కేమీ కన్పించదు. ఇది మాయ యొక్క ఆవరణ. అభ్యాసీ – బాబూజీ కళ్ళతో చూడటమంటే ఇదే!

ఇంక ఇక్కడ నుంచే నేను చూసేది ఏదైనా బాబూజీ కళ్ళతోనే చూసినట్లవుతుంది. వారు ఇందులో మునక వేయించాక అంతా మరచిపోవటమే జరుగుతుంది. ఈ దివ్య దృష్టి కొంత మేర ఉన్నాక ఇంకా ఆపైన దృష్టి అనేది ఉండదు.

హృదయం అనగా విరాట్–అంటే హృదయ మండలం దాటాక కళ్ళు మూయటం జరిగితే మీ ఊహకేదీ అందదు. కళ్ళు తెరిస్తే బాగున్నట్లనిపిస్తుంది.

మొట్టమొదట అహం పరిధిని దాటాక (ఐడెంటిటి) గుర్తింపును కోల్పోవటం, ఆ తర్వాత శక్తిని కోల్పోవటం జరుగు తుంది. ఈ శక్తి లేని శక్తి కేంద్రంలో కూడా ఏదో శక్తి ఆకర్షిస్తు

న్నట్లుగాను అది గుంజుకు పోతున్నట్లుగాను అనిపిస్తుంది. ఏదో మగత అలముకున్నట్లుగా ఉండి ఎవరో లాక్కు పోతున్నట్లుగా అంటే దైవమే ఎవరో కాదు బాబూజీయే లాక్కు పోతున్నట్లుగా తోస్తుంది. ఇలా ఎందుకంటే అభ్యాసి అక్కడకు చేరాలని వారి సంకల్పం కనుక వారి శక్తితో అక్కడికి గుంజుకు పోవటం జరుగు తుంది. బాబూజీ చెప్పినట్లుగా ఇక్కడింక ప్రాణాహుతి గాని మరేమీ కూడా ఉండదు, అక్కడికి చేర్చేటందుకు 'వారి శక్తి' మినహా.

ఇటీవల బాబూజీ నాకు శిక్షణ నిస్తున్నారు. అది – బోధ ప్రారంభమైందనుకుంటున్నాను. (Babuji Maharaj teaches me now-a-days. It seems my teaching began) నేను విజయవాడలో ఉన్నపుడు నాలో ఒక ప్రశ్న తలెత్తింది. నా కాలంలో (అభ్యాస కాలంలో) బాబూజీ ఇక్కడే ఉండేవారనుకున్నాను. కాని వారి ఉనికి విజయవాడలోకూడా ఎప్పుడూ ఉంటోందనిపించింది. వారు అకస్మాత్తుగా ఇలా ఎందుకు తలపింప జేశారో నాకు తెలియదు. ఇపుడు నేను సెంట్రల్ రీజియన్ వద్దకు చేరేసరికి, ఆ కేంద్రం యొక్క పవర్ ఆ ముఖ ద్వారం వద్దనే ఉండి, చాలా దగ్గరకు రాగానే లాగేసి కేంద్ర ప్రాంతంలో చేర్చినట్లుగా కన్పించింది. కనుక ఇప్పుడు మీరు అక్కడకు చేరుకోగల్గితే ఆ శక్తి మిమ్మల్ని మీ ప్రయత్నం లేకుండానే లోపలికి ప్రవేశింప జేస్తుంది. ఆ గేటు తెరచి ఉంచబడింది కనుక మీరు స్వేచ్ఛగా లోనికి ప్రవేశించవచ్చు. ఒకవేళ అక్కడికి చేరాక మీరు ఆగాలను కున్నా ఆగలేరు. ఇది నా కిప్పుడు బోధించారు. నాకేమీ తెలియదని నాకు తెలుసు – అంతా బాబూజీ మహరాజ్ శిక్షణయే! అప్పుడు నాకు మాత్రమే సాధ్యపడినప్పటికీ ఇప్పుడది అందరికీ సాధ్యమే.

"భగవంతుని కొరకు హృదయం తెరిచి ఉంచండి" అని బాబూజీ చెప్పారు. ఆలోచనలు వస్తున్నాయని, ఏమీ పొందలేక

పోతున్నామని వెనుకంజ వేయవద్దు. అంతా వారి నిర్ణయానికి వదిలివేయండి. మీరు చేయవలసింది చేయండి, వారు చేయవల సింది వారు చేస్తారు. ఆ శక్తి మీకు వస్తుంది. అలోచనల గురించి విచారించకుండా నిర్విచారంగా సరితూకంతో జీవించండి.

ప్రశ్న: నేను లయావస్థ చెందేటప్పుడు బాబూజీని సూక్ష్మ రూపంలో చూశాను. ఆనందం కల్గింది. ఏమైనా భేదం ఉందా?

జవాబు: లయావస్థలో నీవు లోలోతుగా వెళ్తున్నప్పుడు ఆనందం గాని, ఏ అనుభూతిగాని ఉండవు. బాబూజీ యొక్క వెచ్చదనం అనగా దివ్యత్వం యొక్క వెచ్చదనం ఉంటుంది. తపన ఉండదు. నిశ్శబ్దం ఉంటుంది.

ప్రశ్న: నేను నా ఎదుట బాబూజీ యొక్క విశ్వ రూపాన్ని చూశాను. వారు నన్ను తమ ఒడిలోకి తీసుకుని ముద్దాడారు. అపుడు నా వయస్సు నాల్గయిదు సంవత్సరాలుగా కన్పించింది.

జవాబు: దానిని బట్టి వారి ప్రేమ వ్యక్తమవుతుంది. వారు అందరినీ ప్రేమిస్తారని అర్థం. అది దివ్య ప్రేమగా గుర్తించాలి. చాలా మంచి అనుభవం.

బాబూజీ ఆనందంగా ఉన్నపుడు, ఎవరు ఎక్కడ ఉన్నా అందరూ ఆనందానుభూతి పొందుతారు. వారు ఉదాసీనంగా ఉంటే మీరు కూడా అలాగే మారిపోతారు. వాతావరణ మంతటా ఈ మార్పులు చోటు చేసుకుంటాయి.

ఎవరిలోనూ చెడు చూడకండి, ఎవ్వరినీ చెడుగా అనకండి. అందరూ బాబూజీకి చెందినవారే అయినపుడు ఇతరులను చెడుగా ఎలా చూడ గల్గుతారు?

మన మెప్పుడూ ఉన్నతి కొరకే ఆలోచించాలి. వారు మనల్ని తీసుకెళ్ళటానికే వచ్చారు. "నేను సర్వసిద్ధంగా ఉన్నాను.

నన్ను మీరు ఎలా కావలసి ఉంటే అలా తయారు చేయండి" అని మనం అనుకోవాలి. సాధన అంటే ఇదే.

షాజహాన్‌పూర్ నుంచి అభ్యాసులు తిరిగి వాళ్ళ ఇంటికి వెళ్ళేటప్పుడు బాబూజీమహరాజ్ చెప్పేవారు, "మీ సమస్యలు, కష్టాలు నాకు వదిలి సంతోషంగా వెళ్ళండి"అని. బాబూజీ మీకు కూడా ఇలాగే అభయమివ్వాలని ప్రార్ధిస్తాను.

ప్రశ్న: మన మిషన్‌లో ఆరేడు మంది సెయింట్స్ ఉన్నారని అనుకుంటున్నాను. ఎంతమంది ఉంటారు?

జవాబు: మన మిషన్‌లో ప్రస్తుతం 70 మంది దాకా సెయింట్స్ ఉంటారు. పూర్వం ఋషులు తమ స్వయంకృషితో ఆ స్థితిని పొందేవారు. కాని బాబూజీ తమదివ్యశక్తి సహాయంతో అభ్యాసుల్ని సెయింట్స్‌గా తయారు చేస్తున్నారు. భవిష్యత్తులో అసంఖ్యాకమైన సెయింట్స్‌గా వస్తారు. ఇది సత్యం! ఎందుకంటే నేను బాబూజీ చెప్పిన మాటల్ని 'వారి' భవిష్యత్ దృష్టిలో చూసి చెబుతున్నాను. "ప్రతి ఇంటిలో నుండి ఒకరైనా సెయింట్‌గా తయారు కావాలని నా కోరిక" అని బాబూజీ అనేవారు. "ప్రతి ఇంటి నుండి ఒక సెయింట్ వస్తాడు." ఈ విధంగా ప్రపంచంలో ప్రతి ఇంటిలో ఒక సెయింట్ ఉంటే, ఆ సంఖ్యను లెక్క పెట్టలేనంత మంది సెయింట్స్ భవిష్యత్తులో వస్తారు.

ప్రశ్న: సెయింట్ యొక్క స్థితి ఏమిటి?

జవాబు: ఒకసారి నేను "బాబూజీ! నా శరీరంలోని అణు వణువు, కణకణము కూడా బ్యాలెన్స్‌డ్ కండిషన్ (సామ్యవస్థ) లో ఉంది" అని వారికి వ్రాశాను. అప్పుడు వారు "బిటియా! నాకు చాలా ఆనందంగా ఉంది. ఎందుకంటే ఇప్పుడు మిషన్‌లో నాకు ఒక సెయింట్ లభించినట్లు. నీ ప్రకృతి (స్వభావం) మాత్రమే బ్యాలెన్స్(సమతుల్యం)గా ఉండడం కాకుండా, నీలోని అణువణవూ

ఆ బ్యాలెన్స్‌డ్ కండిషన్ (సామ్యావస్థ)లో ఉన్నట్లుగా నీవు గమనిస్తావు" అని వ్రాశారు. పురాణాలలో ఋషులు కొన్ని సందర్భాలలో తమ తపశ్శక్తిని కోల్పోయినట్లుగా ఉంది. ఎందుకంటే వాళ్ళు దానిని తమ స్వయం కృషితో సాధించారు కాబట్టి! కాని మన మిషన్‌లో సెయింట్స్ బాబూజీ దివ్యశక్తి సహాయంతో తయారు చేయబడ్డారు. కాబట్టి ఆ బ్యాలెన్స్‌డ్ కండిషన్ (సామ్యావస్థ)ను కోల్పోయే ప్రశ్న లేదు.

"ఏమైనా ప్రశ్నలు ఉంటే అడగండి" అని బాబూజీ ఒకసారి, తన ఎదుట కూర్చొని ఉన్న అభ్యాసులను అడిగారు. కాని అందరూ నిశ్శబ్దంగానే ఉండిపోయారు. అప్పుడు వారు, "ఈ మొత్తం సమయం అంతా కూడా మీ కోసమే ఉన్నది. మీరు ఏది కావాలనుకుంటే అది, ఎంత తీసుకోగలిగితే అంత నా వద్ద నుండి తీసుకోండి" అని అన్నారు. అప్పుడు ఈశ్వర్ సహాయ్‌జీ, "బాబూజీ! మీరు ఈ 'తీసుకోగలిగితే' అనే పదాన్ని తొలగించండి. ఎందుకంటే మీ నుండి తీసుకునే సామర్థ్యం మాలో ఎవరికీ లేదు. 'తీసుకో గలిగితే' అనే ఈ శబ్దాన్ని తీసివేసి, తీసుకుని వెళ్ళండి! తీసుకోండి! తీసుకోండి! అని మీరు మాతో అనాలి" అని అన్నారు.

ఇప్పుడు మీకు ఒక ముఖ్యమైన విషయం చెప్పాలి. కెపాసిటీ అనగా వారి నుండి తీసుకునే సామర్థ్యం! అంటే ఏమిటి? మీకు మరియు బాబూజీకి మద్య దూరం ఎంత ఎక్కువ ఉంటే, 'వారి' నుండి మీరు తీసుకునే సామర్థ్యం అంత తక్కువగా ఉ ంటుంది. బాబూజీ యొక్క సామీప్యత (నియర్‌నెస్) అభివృద్ధి అయిన కొలదీ, మీలో తీసుకునే సామర్థ్యం ఎక్కువ అవుతుంది. (మీరు భగవంతునికి ఎంతదగ్గరగా వెళ్ళితే, అంతగా శక్తి మీకు వారి నుండి లభిస్తుంది) బాబూజీ మహరాజ్ యొక్క సామీప్యత ఎంత ఎక్కువైతే, అంత శక్తి మీకు లభిస్తుంది. మీరు బాబూజీ

ఎదుటనే ఉంటే, 'వారి' నుండి తీసుకునే సామర్థ్యాన్ని కూడా మీకు వారే ప్రసాదించి,మిమ్మల్ని తనలో లయం చేసుకుంటారు.

మీరు డెన్మార్క్‌లో ఉన్నారు. షాజహాన్‌పూర్‌లో బాబూజీ సిట్టింగ్ ఇస్తున్నారు. డెన్మార్క్‌లో ఉన్న మీకు కూడా 'వారి' ప్రాణాహుతి అందుతున్నది. ఎందుకంటే బాబూజీకి అభ్యాసులకు మధ్య దూరం అనేది లేదు. అంటే బాబూజీ అంతటా సమస్తమూ వ్యాపించి ఉన్నారు అని అర్థం.

ప్రశ్న: "ఓపెనింగ్ యువర్ సెల్ఫ్ టు రియాలిటి ఈజ్ లవ్!" అని బాబూజీ అన్నారుకదా! దాని అర్థం ఏమిటి?

జవాబు: "నీ హృదయాన్ని నా ఎదుట తెరచి ఉంచు" అని బాబూజీ అన్నారు. ఈస్థితి ఏమిటంటే, నేను ఈ పని చేస్తున్నాను, నేను ఆ పని చేస్తున్నాను అని మీరు అంటున్నప్పుడు, ఆ 'నేను' అనే ఫీలింగ్ మిమ్మల్ని స్పర్శించదు. ఎందుకంటే ఆ 'నేను' అనేది బాబూజీకి కనెక్ట్ చేయబడింది. సెల్ఫ్ (నేను) అనేది లేదు. అది 'వారికి' సమర్పించబడింది.

ప్రశ్న: మీరు 'బాబూజీ అల్టిమేట్ (భూమా) నుండి అవతరించారు' అని చెబుతున్నారు. దీనిని ఎలా నమ్మాలి?

జవాబు: నీ సందేహం సరైనదే. ఈ స్థాయిలో నీవు అల్టిమేట్‌ను గురించి అర్థం చేసుకోలేవు. నీవు ఉన్నత స్థాయిలోనికి వెళ్ళినప్పుడు కొద్దిగా అర్థం అవుతుంది. నీవు ఇంకా ఉన్నత స్థాయికి అంటే 'అక్కడి'కి చేరుకున్నట్లయితే ఆధ్యాత్మికత అంటే ఏమిటో అర్థం అవుతుంది. నీవు ఆ అల్టిమేట్ (భూమా) స్థితికి చేరు కుంటే అప్పుడు నీకు అల్టిమేట్ గురించి అర్థమవుతుంది. ఒకసారి చారీజీ, "బాబూజీ మహరాజ్! మీరు అల్టిమేట్ గురించి చెబుతున్నారు. కాని, నేను వీటిని అర్థం చేసుకోలేను. నా మనస్సు మీ మాటల్ని

అర్థం చేసుకోలేదు" అని అన్నారు. అప్పుడు బాబూజీ, "భాయీ! నేను నీకు ఈశ్వర సాక్షాత్కారము అనే లక్ష్యము ఇచ్చినాను. ఎందుకంటే భగవంతుని గురించి నీవు అర్థం చేసుకోగలవు. కాబట్టి నీవు భగవంతుడిని చేరినప్పుడు ఇంకా అల్టిమేట్ అనేది ఒకటి ఉన్నదని నీకు అర్థమవుతుంది" అని అన్నారు. నిజానికి బాబూజీ సహాయం లేకుండా మీరు ఈశ్వర ప్రాప్తిని పొందలేరు. మీరు ఈశ్వర సాక్షాత్కారాన్ని పొందిన తరువాత 'సత్యపద్' వస్తుంది. అప్పుడే మీరు సెంట్రల్ రీజియన్‌లో ప్రవేశమును పొందగలరు. ఈశ్వరీయ సాక్షాత్కారాన్ని మనం సాధన ద్వారా పొందగలం. కాని అంతిమ సాక్షాత్కారం (అల్టిమేట్ రియలైజేషన్) అనేది కేవలం బాబూజీ వల్లనే మనకు సాధ్యమవుతుంది. ఎందుకంటే ఆ అల్టిమేట్ (భూమా) నుండియే బాబూజీ అవతరించినారు. ఇప్పటి వరకు కూడా 'భూమా' నుండి ఎవరు అవతరించలేదని చెప్పడానికి ఇది ఒక నిరూపణ. ఏ మతంలోను, ఆధ్యాత్మిక సాహిత్యంలోను, ఎక్కడ కూడ సెంట్రల్ రీజియన్ గురించి వ్రాయబడ లేదు. ఒకసారి లాలాజీ సాహెబ్, "నీవు ఈ విశ్వానికే మాస్టర్‌వు, అల్టిమేట్ పవర్ (అంతిమ శక్తి) యొక్క మాస్టర్ కూడా నీవే" అని బాబూజీతో అన్నారు.

ప్రశ్న: నాకు ఏ అనుభవాలు కూడా రావడం లేదు!

జవాబు: ఆలోచించడం మానివేస్తే ఫీలింగ్ కలుగుతుంది. మనస్సుతో ఆలోచించడం మానేస్తే, హృదయంలో ఫీలింగ్ (అనుభూతి) కలుగుతుంది.

మిషన్ బ్యాడ్జీలు అనేవి లాలాజీ శతాబ్ది ఫంక్షన్ నుండి అమలులోనికి వచ్చాయి. ఎవరు అభ్యాసీ, ఎవరు అభ్యాసీ కాదు అనేది, ఇదివరకు వాళ్ళ ముఖాన్నిచూసి గుర్తుపట్టేవారు. కాని ఈ రోజున కేవలం బ్యాడ్జీ ఉంటేనే అభ్యాసీ అని గుర్తిస్తున్నారు.

ప్రశ్న: మీ ఇంటిలోనికి వస్తే, షాజహాన్‌పూర్‌లోనే ఉన్నట్లుగా ఉంది.

జవాబు: అవును! ఎందుకంటే షాజహాన్‌పూర్ బాబూజీయే ఇక్కడ ఉన్నారు కాబట్టి. హిందీలో షాహ్ అంటే చక్రవర్తి జహాం అంటే ప్రపంచం అని అర్థం. ఈ ప్రపంచం అంతా కూడా ఆ చక్రవర్తిదే (అనగా బాబూజీదే). ఎక్కడికి వెళ్ళినా అదిషాజహాన్‌పూర్ మాత్రమే. ఈ ప్రపంచం అంతా కూడా షాజహాన్‌పూర్ అయ్యి ఉన్నది.

అభ్యాసీ కానటువంటి ఒక వ్యక్తి (సోదరి కస్తూరిగారి) నా దర్శనం కొరకు వచ్చినప్పుడు, నేను అతనితో "ఇప్పుడు నీవు నన్ను చూడ్డానికి వచ్చావు. మళ్ళీ ఎప్పుడైనా ధ్యానం చేయడానికి ఇక్కడికి రావాలి. ఈ ఇంటి తలుపులు ఎప్పుడు కూడా తెరిచే ఉంటాయి"అని అన్నారు. తిరిగి అక్కడే ఉన్న అందరితో "బాబూజీ మహరాజ్ మనలను అందర్నీ తీసుకొని పోవడానికే అల్టిమేట్ నుండి అవతరించారుకాబట్టి. ఆలస్యంగానైనా, ప్రపంచంలోని మానవులు అందరూ సహజ మార్గ సాధనలో చేరవలసినదే.

ఒకసారి నేను "బాబూజీ! నేను ఇక్కడి గాలితో జీవించడం లేదు. నేను 'అక్కడి' స్థితిలోని దైవీయ శ్వాసతోనే జీవించుతు న్నట్లుగా, నేను అక్కడే నివసిస్తూ అప్పుడప్పుడు భూమి మీద పని చేస్తూన్న ఈ కస్తూరిని పై నుండి చూస్తున్నట్లుగా అనిపించు చున్నది" అని వారికి వ్రాశాను. ఈ ప్రపంచానికి, అక్కడి దైవీయ ప్రపంచానికి చాలా తేడా ఉంది. మనం బాబూజీ యొక్క ధ్యానం తోనే ఇంత ఆనందాన్ని పొందితే, మరి అక్కడ, 'వారి' తోనే, 'వారి' ఆ దైవీయ ప్రపంచంలోనే జీవిస్తే ఇంకెలా ఉంటుంది! అంతే కాదు 'వారు' అభ్యాసీని అటువంటి ఉన్నతస్థితిలోనికి తీసుకొని వెళ్ళిన తరువాత కూడా, ఆ అభ్యాసీని ఈ భూమి మీద ఎలా జీవించి ఉండే విధంగా చేస్తారు అనేది, అద్భుతమైన పరిశోధన.

మీకు కష్టాలు, బాధలు వచ్చినప్పుడు, వాటిని తొలగించ మని బాబూజీని ప్రార్థిస్తారు. కాని అది సరైన పద్ధతి కాదు. మీరు హృదయ పూర్వకముగా బాబూజీ చరణాలకు శరణాగతి(సరెండర్) అయినట్లయితే ఆ పరిస్థితులు (బాధలు,దు:ఖాలు) మీ అనుభూతి లోనికి రావు. ఆ పరిస్థితులలో మీరు కేవలం బాబూజీని మాత్రమే అనుభూతి చెందుతారు. ఆ కష్టాలను ఫీల్ కారు. ఒకవేళ మీరు ఆకష్టాలను, దుఃఖాలను అనుభూతి చెందుతున్నారంటే మీరు బాబూజీతో కాకుండా ఆ పరిస్థితులతోనే కనెక్షన్ కలిగి ఉన్నారని అర్థం. బాబూజీ ఎడల ప్రేమ, భక్తి అధికమైనపుడు, 'వారి' సామీప్యత, 'వారి'తో కనెక్షన్ ఏర్పడినపుడు ఈ స్థితి సహజంగానే, దానంతట అదే, అందరికీ ఏర్పడుతుంది. బాబూజీ మహరాజ్‌ను మీఎదుటనే ఉంచుకోండి. 'వారి'ని మీ మనస్సులోను, మీ హృదయంలోను ఉంచుకోండి. 'నేను' (ఐ) అనే దాన్ని గురించి ఆలోచించకుండా, కేవలం'బాబూజీ'ని గురించి మాత్రమే ఆలోచించండి. అప్పుడు ఈ స్థితి మీలో కలుగుతుంది.

ప్రశ్న: ఋషులకు మరియు సెయింట్స్‌కు గల భేదము ఏమిటి?

జవాబు: ఋషిని తపస్వి అనీ అంటారు. వాళ్ళు తపస్సు చేసి స్వప్రయత్నంతో ఋషులుగా తయారు అవుతారు. విశ్వామిత్రుడు, వసిష్టుడు ఋషులు. ఋషులలోనేను ఋషిని అనే ఎఱుక, అహం ఉంటుంది. అందువల్ల అప్పుడప్పుడు వాళ్ళ ఋషిత్వం కలత బారుతుంది. కాని సెయింట్ ఎప్పుడు కూడా కలత చెందదు. ఎప్పుడూ బ్యాలెన్స్‌డ్ కండిషన్ (సామ్యావస్థ) లో ఉండి, తనను గురించి తాను పూర్తిగా మరచిపోయిన స్థితిలో ఉంటాడు. సెయింట్స్ అంతా కూడా భగవంతుని యొక్క భక్తులు. సంత్ మీరాబాయి, సంత్ కబీర్, సంత్ తులసీదాస్, సంత్ సూరదాస్‌లు సెయింట్స్. వీరికి డివైన్ (దైవం)తో కనెక్షన్ ఉంటుంది. సెయింట్స్

దైవం (డివైన్) పాలనలో ఉంటారు. కాని ఋషులు ఐ (నేను) అనే దాని ద్వారా నడపబడతారు.

ప్రశ్న: యోగి అంటే ఎవరు?

జవాబు: హిందీలో 'యోగ్' అంటే కనెక్షన్ (కలయిక) అని అర్థం, యోగి, గాడ్ (డివైన్)తో కనెక్షన్‌ను ఏర్పరచుకుంటాడు. నీవు బాబూజీతో కనెక్షన్‌ను ఏర్పరచు కుంటే నీవు కూడా ఒక యోగివి అని అర్థం.

ప్రశ్న: 'నిన్ను నీవు మరచిపోవాలి" అని మీరు అంటున్నారు కదా! ఒకవేళ నన్ను నేను మరచినట్లయితే, ఆ మరచిన స్థితిలో ఇంటి పనులను చక్కగా చేసుకోగలనా?

జవాబు: మనలను మరచిపోవడాని కొరకు మనము ప్రయత్నం చేయడం లేదు. మనం బాబూజీని గుర్తు పెట్టుకోవ డానికి ప్రయత్నిస్తున్నాము. నీ మనస్సు నీతోనే ఉంటుంది. కాని నీ హృదయం 'వారి' స్మరణలో మునిగి పోతుంది. అప్పుడు నీవు అన్ని పనులను చాలా సమర్థవంతంగా నిర్వహించగలవు. కాని ఆ పనులు ఎలా జరిగాయో, ఎవరు చేసినారో అనేది నీకు తెలియదు.

ఎప్పుడైతే, బాబూజీ మహరాజ్ ఎల్లవేళలా, అనుక్షణము మన కళ్ళెదుటనే ఉంటారో, అప్పుడు మనలో ధైర్యం కల్గి ఎవరికి కూడా భయపడం. ఎవరి ముందుకూడా తలవంచము. అందరి పట్ల గౌరవము, నమ్రత కల్గి ఉంటాము. కాని లోపల మాత్రం, కేవలం ఒక్క బాబూజీ మహరాజ్ ఎదుటనే మన శిరస్సు వ్రాలిపోయి ఉంటుంది. బాబూజీ మహరాజ్ యొక్క సామీప్యత అధికమైన కొలది మనలో ఎటువంటి భయం అనేది ఉండదు. ఎందుకంటే 'వారు' మన హృదయంలోనే ఉన్నారు. అనుక్షణం 'వారి' దివ్యశక్తినే అనుభూతి చెందుతున్నాం కాబట్టి.

ప్రశ్న: భక్త మీరాబాయిని మీరు సెయింట్ అని అన్నారు. రాధ కూడా సెయింట్ కదా!

జవాబు: రాధ సెయింట్ కాదు. ఆమె శక్తి రూపం. శక్తి అనేది దైవానికి సహాయం చేయటం కొరకు వస్తుంది. రాధ లిబరేటెడ్ సోల్ (ఉన్నత స్థాయికి చెందిన విముక్తాత్మ) అని బాబూజీ చెప్పారు. లిబరేటెడ్ సోల్స్‌కు ఎటువంటి బంధనాలు కూడా ఉండవు. వాళ్ళు పరమానందంలో, ఇంకా చెప్పాలంటే దాని కంటే కూడా అతీతమైన దివ్యానందంలో ఉంటారు. ఎవరైనా అవతార పురుషుడు భూమి మీద అవ తరించినపుడు ఆ దివ్య పురుషునికి సహాయం చేయడానికి, వాళ్ళు తమ స్థానాన్ని విడిచిపెట్టి, భూమి మీదకు వస్తారు. కాని బంధనం ఏర్పడదు.

ఒకసారి నేను, "బాబూజీ! ఎప్పుడైనా నా గురించి నాకు జ్ఞాపకం రాగానే, నాకు ఇప్పుడు కస్తూరి కనబడుట లేదు, ఇక్కడ కస్తూరీ లేదు. కేవలం మీ శక్తి మాత్రమే ఉంది. మీ శక్తి పేరే కస్తూరీ అన్నట్లుగా అనిపించుతున్నది" అని వ్రాశాను. దీనికి బాబూజీ "ఇప్పుడు నీవు శక్తి యొక్క రూపంలోనే జీవించుచున్నావు" అని వ్రాశారు. (ఈ స్థితిలో బాబూజీ మరియు శక్తి (కస్తూరీ) రెండు ఉన్నాయి. కాని ఇంకా విలీనం కాలేదు.)

ఒకసారి బాబూజీ ఈశ్వర్ సహాయ్‌గారితో "భాయీ! నేను ఎంతో మంది అర్జునులను తయారు చేశాను. అర్జునునకు తన గురించి తెలుసు. కాని ఇతరులకు తమ స్థితి గురించి తెలియదు. ఎందుకంటే అర్జునునిలో ఉన్నటు వంటి ఆ కనెక్షన్, ఆత్మ సమర్పణ అనేవి లేవు" అని అన్నారు. మీరు ధ్యానంలో ఉన్న సమయంలో మాత్రమే బాబూజీతో కనెక్షన్ కలిగి ఉంటున్నారు. ధ్యానం అయిన వెంటనే ఆ ధ్యాన స్థితి నుండి విడిపోతున్నారు. ఎల్లవేళల మీరు

ధ్యానంలో పొందినస్థితిలోనే మునిగి పోయి, అన్ని పనులు చేస్తున్నట్లయితే, మీ సిస్టం అంతా కూడా ఆ స్థితితోనే అలంకరించ బడుతుంది. మీరు ఆ ఆధ్యాత్మిక స్థితిలోనే, ఆ స్థితిలోనే మునిగి పోయి జీవించడానికి వీలుగా ఇప్పుడు బాబూజీ మహరాజ్ మొత్తం వాతావరణాన్నే క్లీన్ చేసి దైవీయ వాతావరణంగా మార్చి వేస్తున్నారు.

ప్రశ్న: మీరు చాలా బ్యాలెన్స్‌డ్‌గా, చెప్పాలంటే మీరు సంపూర్ణమైన బ్యాలెన్స్‌డ్ స్థితిలో కనబడుతున్నారు. కాని మీరు మాట్లాడు తున్నపుడు మాత్రం మీలో ఒక విధమైన ఉద్వేగము (ఎమోషన్) కనబడుతున్నది.

జవాబు: మీరు ఏదైనా ప్రశ్న అడిగితే, వెంటనే దానికి సంబంధించిన ఫీలింగ్ నాలోకలుగుతుంది, తరువాత అది వెళ్ళిపోతుంది. ఆ ఫీలింగ్ అనేది లేకుండా నేను మీ ప్రశ్నకు జవాబును చెప్పలేను. ఒకసారి నేను "బాబూజీ! ఇప్పుడు నాలో ఏ ఒక్క ఆలోచనను గాని, దేనిని కాని దాచుకోవడానికి చోటు లేదు" అని వ్రాశాను. చిన్న పిల్లవాడు ఏదైనా తప్పు చేస్తే, మందలించాలంటే, ఆ కోపం నాలో ప్రవేశిస్తుంది, తన పనిని తాను చేసి, ఆ వెంటనే నాలో నుండి వెళ్ళిపోతుంది.

ఒకసారి డా॥ కె.సి. వరదాచారి గారు షాజహాన్‌పూర్ నుండి తన ఇంటికి అనగా తిరుపతికి వెళ్ళే ముందు, "బాబూజీ! దయచేసి నన్ను జ్ఞాపకం ఉంచుకోండి!"అని కోరారు. అప్పుడు బాబూజీ, నేను ప్రయత్నిస్తాను. నేను నామాస్టర్ లాలాజీ సాహెబ్‌నే జ్ఞాపకం పెట్టుకోవడం మరచి పోయినట్లయితే ఇంకెవ్వరిని మాత్రం జ్ఞాపక ముంచుకోగలను. ఒకవేళ నేను నా లాలాజీ సాహెబ్‌ను ఎప్పుడైనా జ్ఞాపకం చేసుకోగల్గినట్లయితే అప్పుడు నిన్ను కూడా జ్ఞాపకం చేసు కుంటాను" అని అన్నారు. మరల వారు "నిరంతర స్మరణ అంటే ఏమిటి? స్మరణ యొక్క జ్ఞాపకం కూడా రాకూడదు"

అని అన్నారు. లాలాజీ సాహెబ్ నాకు అప్పగించిన (అందర్నీ అనంతంకు చేర్చే) పని పూర్తి చేయడానికి వారిని నా సంకల్పంలోకి – స్మరణలో నిలుపుకున్నట్లే మిమ్మల్ని అందర్ని ఉద్దరించే సత్కార్య సంకల్పం నెరవేరడానికి మిమ్మల్ని నా హృదయంలో నిలుపు కుంటాను. మరవనే మరవను.”

బాబూజీయే నా కలం పేరు 'సంధ్య' అని పెట్టారు. సంధ్య అంటే సాయంకాలం – అంటే వెలుతురూ కాదు, చీకటీ కాదు – రియాలిటీ – సత్య స్థితికిచిహ్నం అన్న మాట.

ప్రశ్న: సహజమార్గ్ అనేది ఒక పాఠశాల. మీరు మా టీచర్, బాబూజీయే సిలబస్. మేమందరము విద్యార్థులము. విద్యార్థులలో తెలివైనవారు, సగటు వారూ, బుద్ధిమాంద్యులూ (డల్) ఉంటారు కదా! అందరిని ఎలా తీసుకుని వెళ్తారు?

జవాబు: బాబూజీ మహరాజ్ సిలబస్ కాదు. బాబూజీ అన్నింటికి సమాధానం (జవాబు). 'వారు' సమస్త విశ్వానికి మాస్టర్! అంతిమ శక్తి యొక్క మాస్టర్ కూడా వారే! బాబూజీ మనకు సిలబస్‌ను ఇచ్చినారు. మీరు సహజమార్గ్‌లో చేరినట్లయితే, ఉదయం ధ్యానం, సాయంత్రం క్లీనింగ్, రాత్రి ప్రార్థన–అనేవి దీనిలోని పాఠ్యాంశాలు అని గ్రహిస్తారు. ఈ సిలబస్‌ను ఆచరణలో పెట్టి, నిరంతర స్మరణను పెంపొందించుకుంటే అప్పుడే నీవు ఆధ్యాత్మికత అనే ఈ శిక్షణా విధిని పూర్తి చేయగలవు. ఇక్కడ టీచర్స్ (ఉపాధ్యాయులు) ఎవరూ లేరు. మేము హెల్పర్స్ అనగా సహాయం చేసే వాళ్ళము మాత్రమే. ఆధ్యాత్మికతలో చాలా మంది టీచర్స్ ఉండరు. కేవలం ఒకే ఒక టీచర్ (మాస్టర్) బాబూజీ మాత్రమే. 'వారి' నుండే మాకు శక్తి లభిస్తుంది. దానినే మేము మీకు ప్రసారం చేస్తాము. “అభ్యాసీకి సిట్టింగ్ ఇచ్చే సమయంలోనే నీవు ప్రెసెప్టర్‌వు. మిగతా సమయంలో నీవు కూడా అభ్యాసీవే. అంతే కాని 24

గంటలూ నీవు ప్రెసెప్టర్‌వి కావు" అని బాబూజీ అనేవారు. మీరందరు విద్యార్థులు కారు. ఇక్కడ మనం అందరం కూడా సోదరీ సోదరులము. ఇక్కడ 1వ తరగతి, 2వ తరగతి, 3వ తరగతి అనేవీ లేవు. ఇందులో చేరడం మాత్రమే మనం చేయ వలసినది. మీరు సహజమార్గ్ అనే రైలులోకుర్చున్నారు. అంటే మీరందరూ గమ్యస్థానాన్ని చేరుకుంటారు, అని అర్థం. ట్రైన్ టికెట్ కూడా మన దగ్గర లేదు. మన టికెట్ బాబూజీ మాహరాజ్ జేబులోనే ఉంది. కాబట్టి మనం అందరం కూడా స్వేచ్ఛగా ఉన్నాము.

ప్రశ్న: మందకొడి, సగటు మరియు తెలివైన విద్యార్థుల వలె అభ్యాసీలు కూడా రకరకాలుగా ఉంటారు కదా! వాళ్ళందరినీ ఏ విధంగా తీసుకుని వెళ్ళతారు?

జవాబు: తీసుకుని వెళ్ళేది బాబూజీ. ఎలా తీసుకుని వెళ్ళాలి అనేది 'వారి'కి తెలుసు. సహజమార్గ్ యొక్క విశేషం ఏమిటంటే బాబూజీ ఎప్పుడు కూడా మనలను దండించరు.'వారు' ఎల్లప్పుడూ మనలను ప్రేమిస్తారు. నీవు మందకొడిగా ఉంటే వారు ప్రసాదించిన స్థితుల యొక్క అనుభూతిని, ఆనందాన్ని గమనించ లేవు. కాని వారు అందరికి కూడా తమ దివ్య కృపను ప్రసాదిస్తారు. 'నీవు నా వాడివి' అని బాబూజీ మహరాజ్ మనతో అన్నారు. అంటే అర్థం ఏమిటి? అంటే "బాబూజీ మహరాజ్ నా వారు, నా వారే!" అని కదా అర్థం. "బాబూజీ నా వారు" అనే యధార్థాన్నీ, 'వారి' ప్రేమను నీవు అనుభూతి చెందాలి. అప్పుడే నీవు బాబూజీని ప్రేమతో స్మరించుతున్నావని అర్థం. 'బాబూజీ నా వారు' అని నోటితో అన్నప్పుడు, హృదయం దాన్ని అందుకుని అనుభూతి చెందాలి. అపుడు నీవు వారిని నీ స్మరణలో ఉంచుకున్నట్లవుతుంది.

ఒకసారి ఒక అభ్యాసీ,"బాబూజీ! నేను మీ స్మరణలోనే, మీ జ్ఞాపకంలోనే ఉండి ఆహారాన్ని తింటాను" అని అనగానే,

వారు "భాయీ! నీవు నా స్మరణలోనే ఉండి తింటున్నావు అని చెబుతున్నావు. కాని నీ భోజనం యొక్క రుచి నాకు చేరడం లేదు. ఆహారం యొక్క రుచిని నీవే తీసుకుంటున్నావు. ఒకవేళ నీవు నిజంగానే నా స్మరణలో లీనమై భోజనం చేస్తే, నీ హృదయంలో నీవు ఆధ్యాత్మికత యొక్క సరిక్రొత్త ఆహారాన్ని పొందుతావు. అప్పుడు ఆ ఆహారం యొక్క రుచి నాకు చేరుతుంది" అని అన్నారు.

ప్రశ్న: లక్నోలోను, తిరుపతిలోను మీ వద్ద సిట్టింగ్ తీసుకున్న ప్పుడు పొందిన ఆ అనుభూతి చాలా బాగుంటుంది. ఆ స్థితి కొన్ని రోజుల వరకు మాత్రమే ఉంటుంది. అది చాలా కాలం ఎల్లప్పుడు ఉండాలంటే ఎలా?

జవాబు: బాబూజీ ప్రసాదించిన ఆధ్యాత్మిక స్థితి అనేది నిరంతరం ఉంటుంది. కాని మీ మనస్సు, మీ ఆలోచనలు అనేవి ఆ కండీషన్ తో కనెక్ట్ కాలేదు. అందువల్లమీరు ఆ స్థితి యొక్క అనుభూతిని పొందటం లేదు. ధ్యానంలో ఆధ్యాత్మికతను పొందారు అంటే రియాలిటి (అసలియత్) ను పొందారని అర్థం. కాని మీ మనస్సు దానితో కనెక్ట్ కాలేదు, కాబట్టి మీరు ఆ ఆధ్యాత్మికత యొక్క రుచిని అనగా ఆనందం, అనుభూతిని పొందలేక పోతున్నారు. ఇప్పుడు, ఇక్కడ మీరు బాబూజీ ద్వారా ఏదైతే పొందుతున్నారో, అది అంతా కూడా మీదే. "ప్రతి సిట్టింగ్‌లోను నీవు ఏ ఆధ్యాత్మికతనైతే పొందుతున్నావో, అది అంతా నీదే" అని బాబూజీ అనేవారు. మీకు ప్రసాదించబడిన స్థితిని ఎన్నడు కూడా బాబూజీ మరల వెనుకకు తీసుకోరు. ఆ స్థితి మీ స్వంతం అయ్యింది. ఆ స్థితి నిరంతరం ఉంటుంది. కాని మీ మనస్సు,ఆలోచన అనేవి ఆ స్థితిలో కనెక్ట్ కాలేదు కాబట్టి మీరు ఆ స్థితిని, దాని ఆనందపు అనుభూతిని పొందలేరు.

"మూడు సిట్టింగ్‌లు తీసుకుని, ఎవరైనా అభ్యాసి ధ్యానం చేయకపోయినా గాని, మానివేసిన గాని, ఆ మూడు సిట్టింగ్‌ల యొక్క ప్రభావము మూడు జన్మల వరకు ఉంటుంది" అని బాబూజీ చెప్పారు. బాబూజీ యొక్క శక్తి మరల ఆ అభ్యాసీని సహజమార్గ్ సాధన కొరకై మేల్కొలుపుతుంది.

ప్రశ్న: కుటుంబంలో ఎవరైనా అభ్యాసీలు కాని వారు ఉంటే వారిని మన మనస్సులో బాబూజీకి అర్పించితే సరిపోతుంది కదా!

జవాబు: అభ్యాసీలు కాని వారిని బాబూజీ చరణాలకు అర్పించి, ప్రార్థన చేయాలి. ఒకసారి ఒక అభ్యాసీ, "బాబూజీ! నా భార్య అభ్యాసీ కాదు. మీ కృప వలన ఆమె కూడా సత్సంగ్‌లో చేరితే, మీ వద్దకు రావడానికి, మిషన్ ఫంక్షన్‌లలో పాల్గొనడానికి నాకు చాలా సులభంగా ఉంటుంది" అని అన్నాడు. కాని ఇది సరి అయినది కాదు. కేవలం ఆధ్యాత్మికత కొరకే 'వారి'ని ప్రార్థించాలి.

ప్రశ్న: బాబూజీ మహరాజ్ మీ మీద రీసెర్చి (పరిశోధన) చేశారు. ఆ రీసెర్చి గురించి మీరు పుస్తకాలలో వ్రాశారు. ఈ గ్రంధులు, బిందువులు, వృత్తాలు ఇవి అన్నీ కూడా మానవ శరీరం లోపలనే ఉన్నాయా?

జవాబు: బాబూజీ మహరాజ్ రీసెర్చి చేసి హార్ట్ రీజియన్, మైండ్ రీజియన్, అహంయొక్క 16 వృత్తాలు, సెంట్రల్ రీజియన్ మొదలగు వాటిని గురించి తెలిపినారు. 'వారు' చేసిన రీసెర్చి యొక్క గొప్ప ఫలితం ఏమిటంటే ఇక్కడి నుండి అక్కడి వరకుఅనగా అల్టిమేట్(భూమా) వరకు చేరు కోవడానికి మార్గ మధ్యంలో ఉన్నటు వంటి బంధనాలను, ఆటంకాలను అన్నింటిని కూడా 'వారు' శాశ్వతంగా తొలగించారు. రాబోయే తరాల వారికి, యుగయుగాల వరకు కూడా 'వారు' ఈ బంధనాలను అన్నింటిని పూర్తిగా తొలగించి నారు. కాబట్టి ప్రారంభము నుండి అనంతం వరకు గల మొత్తం స్థితులు అన్నీ కూడా ఇప్పుడు మనవే. ఈ

శరీరం పరిమితమయినది. ఈ స్థితులు అన్నీ కూడా శరీరానికి అతీతమయినవి. ఒక స్థితిలో, మీరు అంతటా వ్యాపించి ఉన్నట్లుగా మీరు అనుభూతి చెందుతారు. బాబూజీ మహరాజ్ అంతటా వ్యాపించి ఉన్నారు కాబట్టి, మీలోని 'నేను' అనేది 'వారి'తోనే కనెక్షన్‌ను కలిగి ఉన్నది కాబట్టి మీరు అంతటా వ్యాపించి యున్నట్లుగా ఫీలింగ్ పొందుతారు. ఆ వ్యాపించి నది శరీరం కాదు; మీరు ప్రోగ్రెస్ అయిన కొలది ఒక దశలో మీ ఉనికి అనేది ఉండదు. అక్కడ కేవలం దివ్యశక్తి మాత్రమే ఉంటుంది. ఆ దివ్యశక్తి ద్యారానే మీ శరీరం అన్ని పనులు చేస్తుంది.

ప్రశ్న: మానవునికి, స్వర్గానికి మధ్యన సరిహద్దు ఎందుకు ఉంది? మనం స్వర్గంలో ఎందుకు ఉండడం లేదు?

జవాబు: మనం ఇప్పుడు సత్సంగ్‌లో ఉన్నాము. ఇది స్వర్గం కాదని నీవు ఎలా చెప్పగలవు. ఇది స్వర్గం కంటే కూడా అతీతమైనది అని నేను చెప్పగలను. స్వర్గంలోని సంతోషం పరిమితమైనది. కాని మనం అపరిమితమైన ఆనందం వైపుకు అనగా అనంతం వైపునకు వెళ్ళుతున్నాము. స్వర్గంలోని దేవుళ్ళు, దేవతలు అందరు తమ తమ పరిమితుల నుండి అనగా బంధనాల నుండి విముక్తి పొందడానికై ఈ భూమి మీద మానవులుగా జన్మించాలని కోరుకుంటారని హిందూ పురాణాలలో వ్రాయబడి ఉంది. అది యదార్థం.

ప్రశ్న: బ్లెస్సింగ్స్ (ఆశీస్సులు) అంటే ఏమిటి?

జవాబు: మిషన్‌లో చేరడానికి ముందు మరియు ఇప్పుడు మీరు ఎలా ఉన్నారో గమనించండి. మనం బాబూజీని స్మరించుతున్నాం. కాని ఏమీ కష్టపడడం లేదు. ధ్యానంలో కూర్చోగానే మనకు దైవం నుండి లభించే ప్రాణాహుతి శక్తి వల్ల ఆనందం లభించు తుంది. కాబట్టి డివైన్ (దైవం) నుండి ఏదైతే లభించుతున్నదో అదే బ్లెస్సింగ్స్ (ఆశీస్సులు).

ఒకసారి అస్సాం నుండి వచ్చిన ఒక అభ్యాసీ, తనకు ఇండివిద్యువల్ సిట్టింగ్ (వ్యక్తిగత సిట్టింగ్) కావాలని బాబూజీని అడిగాడు. అప్పుడు బాబూజీ అతనికి సిట్టింగ్ ఇచ్చారు. ఆ తరువాత రోజున మరల ఇండివిద్యువల్ సిట్టింగ్ ఇవ్వమని బాబూజీని అడిగాడు."భాయీ! నేను ఇండివిద్యుయాలిటి (వ్యక్తిత్వం అనగా అహం)ను సమాప్తం చేయడానికే ఇక్కడికి వచ్చాను. కాని నీవేమో ఇండివిద్యువల్ సిట్టింగ్ కావాలని అడుగుతున్నావు" అని అన్నారు బాబూజీ.

డా॥ వరదాచారి గారు మొదటిసారి షాజహాన్‌పూర్‌కు వచ్చినప్పుడు ఆయన, తన ఫిలాసఫీ గురించి, విస్‌డమ్ (జ్ఞానం) గురించి చాలా విషయాలు బాబూజీతోను,అక్కడ కూర్చొని ఉన్న అభ్యాసులతోను చెబుతున్నారు. బాబూజీ నిశ్శబ్దంగా అన్నీ వింటున్నారు. చివరకు బాబూజీ ఆయనతో, "నీవు గొప్ప జ్ఞానివి. నాకు అంతగా జ్ఞానం లేదు. అయినా కాని నేను నీకు దివ్య జ్ఞానాన్ని ప్రసాదించగలను" అని అన్నారు.

బాబూజీ ఈశ్వర్‌సహాయ్ గారితో "భాయీ! అరే రాత్రి అయ్యిందా!" అని చాల సార్లు అనేవారు. బాబూజీ వరండాలో కూర్చొని మాతో మాట్లాడుతూ చాలా రాత్రి అయ్యిందనే విషయాన్ని కూడా మరచిపోయే వారు. మేము ఎంతో గొప్ప, అత్యున్నతమైన డివైన్ పర్సనాలిటీ (దివ్య పురుషుని)తో కలిసి జీవించాము. 'వారి'కిసర్వస్వము తెలుసు, కాని వారు మాత్రం ఏమి తెలియని వారి వలెనే ఉండేవారు!

ప్రశ్న: స్వామి వివేకానందను కూడా సెయింట్ అని అంటారా?

జవాబు: "గొప్పవారిని గురించి, మహాత్ముల స్థితిని గురించి ఎప్పుడు కూడా మాట్లాడవద్దు" అని బాబూజీ నాతో చెప్పారు.

బాబూజీకి సమస్తము తెలుసు. నేను అందరి ఎడల గౌరవం, మర్యాదలు కలిగి ఉంటాను. స్వామి వివేకానందజీ లిబరేటెడ్ సోల్ (ఉన్నత స్థాయికి చెందిన విముక్తాత్మ) అని బాబూజీ చెప్పారు. లిబరేటెడ్ సోల్ గురించి ఎవరు చెప్పగలరు?

ప్రశ్న: మీరు నిజంగా బాబూజీని హృదయ పూర్వకంగా ప్రార్థించి నట్లయితే ఒక్కసిట్టింగ్‌లోనే మీరు మాకు లిబరేషన్ (ముక్తి) ని ఇవ్వవచ్చు కదా! మరల మరల సిట్టింగ్స్ ఇవ్వడం ఎందుకు?

జవాబు: మీరు చేసే ఆ ప్రార్థన ఎల ఉండాలంటే, ఆ ప్రార్థన తరువాత మీరు ఆ డివైన్ (గాడ్) తోనే నిరంతరం కనెక్షన్‌ను కల్గి ఉన్నట్లయితే అప్పుడు ఇన్ని సిట్టింగ్స్ యొక్క అవసరం లేదు. డివైన్‌తో మీకు ఆ కనెక్షన్ ఏర్పడ్డానికే ఈ సిట్టింగ్స్ యొక్క అవసరం ఏర్పడింది.

ప్రశ్న: కనెక్షన్ ఏర్పడిందని, సిట్టింగ్స్ అవసరం లేదని ఎలా తెలుసుకోగలం?

జవాబు: ఒకసారి నేను, "బాబూజీ! ధ్యానంలో కూర్చోగానే నా హృదయం కుంగిపోవుతూ ఉన్నది. దానిని భరించలేకపోతున్నాను. కాని వంట పని లేదా ఏదైనా ఇంటి పనిలో లీనమై ఉన్నప్పుడు మాత్రం ఎంతో ఆనందంగా ఉన్నటు వంటిస్థితిని నేను అనుభూతి చెందుతున్నాను" అని వ్రాశాను. అప్పుడు వారు,"బిటయా! నీవు దేని కొరకయితే ధ్యానాన్ని ప్రారంభించావో, దాని ఫలితం నీకు లభించింది. ఇప్పుడు నీకు దైవంతో కనెక్షన్ ఏర్పడింది. ఇప్పుడు నీవు పూజ చేయవలసిన అవసరం లేదు. ఒకవేళ నీవు పూజలో కూర్చుంటే ఆ కనెక్షన్ డిస్టర్బ్ అయినట్లుగా అనిపిస్తుంది. ఆ నిరంతర ప్రవాహం ఆగిపోయినట్లు అనిపిస్తుంది" అని వ్రాశారు.

మనలో కలిగే ఇంకొక స్థితి ఏమిటంటే మీరు ఏదైనా పనిలో లీనమై ఉన్నప్పుడు, ఒక్కసారిగా మీకు, "బాబూజీ నన్ను గుర్తు చేసుకుంటున్నారు, బాబూజీ నన్ను గుర్తు చేసుకుంటున్నారు" అని మీకు అనిపిస్తుంది. అంటే మీకు బాబూజీతో కనెక్షన్ ఏర్పడిందని దాని అర్థం.

ప్రశ్న: బాబూజీ మనలను జ్ఞాపకం చేసుకుంటారని, ఒక్కసారిగా నాకు అప్పుడప్పుడు అనిపిస్తుంది!

జవాబు: అప్పుడప్పుడు, ఆ విధంగా అనిపించడం కాదు. ఆ స్థితి నిరంతరం ఉంటుంది. కాని మిమ్మల్ని మీరు ఒకవేళ జ్ఞాపకం చేసుకోకపోతే, ఆ స్థితిని మీరు భరించలేరు. అందువల్లనే బాబూజీ మనకు మన ఎఱుకను గురించి గుర్తుచేస్తారు. "నీవు ఇంకా జీవించే ఉన్నావు" అని బాబూజీ ఆ విధంగా మనకు గుర్తు చేస్తారు.

సహజమార్గ్ యొక్క సౌందర్యం ఏమిటంటే మనం ప్రారంభంలోనే ఆ అనంతాన్ని చూస్తాము. ఆ తరువాత సాధన ద్వారా అనంతాన్ని చేరుకుంటాము. మొదటిసారిగా మనం ధ్యానంలో కూర్చోగానే మనకు ఆ దైవం నుండి అనగా అనంతం నుండి ప్రాణాహుతి శక్తి లభిస్తుంది. అప్పుడు మనకు దైవంతో మొదటి కనెక్షన్ ఏర్పడుతుంది. ఇప్పుడు మనం ఈ కనెక్షన్‌ను పట్టుకొని నెమ్మది నెమ్మదిగా అనంతాన్ని చేరుకుంటాము.

ప్రశ్న: నిన్నటి వరకు సత్సంగ్‌లో చాలా బాగుంది. ఆనందంగా ఉంది. కాని ఈ రోజు ఉదయం నుండి ఖాళీగా ఉన్నట్లు అని పిస్తోంది, ఏమీ ఉత్సాహం లేదు.

జవాబు: ప్రతి స్థితిలోను, దానికి సంబంధించిన శక్తి కూడ, ఆ స్థితితోనే ఉంటుంది. ధ్యానంలో మీకు ఒక స్థితి కలిగినపుడు, ఆ స్థితి యొక్క శక్తి మీ మీద పని చేయడం ప్రారంభిస్తుంది. ఆ స్థితి యొక్క శక్తి పని చేస్తున్నంత సమయమూ మీకు చాలా ఆనందంగా అనిపిస్తుంది. ఎప్పుడైతే ఆ స్థితి మీలో పూర్తిగా లయమవుతుందో, అప్పుడు మీకు ఎటువంటి ఫీలింగ్ లేదా అనుభూతి కాని లభించదు. మీకు ఖాళీగా అనిపిస్తుందంటే, ఆ స్థితి మీలో లయ మైపోయినదని అర్థం.

ఒకసారి ఒక అభ్యాసీ, "బాబూజీ! నాకు ధ్యానంలో చాలా ఆలోచనలు వస్తున్నాయి" అని అనగానే, వారు, "భాయీ! నేను మిషన్‌లో చేరాను అని, నీవు నాతో అన్నావు. అంటే నిన్ను లక్ష్యం (గాడ్) వద్దకు తీసుకుని వెళ్ళే గ్యారంటీ (హామీ) పూచీ నాది. నీకు ధ్యానంలో ఆలోచనలు వస్తే 'ఈ ఆలోచనలు నావి కావు. నేను నీ వాడిని' అని అనుకో" అని అన్నారు.

ప్రశ్న: వేరే మతాలలోను, ఇతర సంస్థలలోను కొంతమంది నిజమైన జిజ్ఞాస కలిగినవారు ఉంటారు. వాళ్ళను మన సహజ మార్గ్ పద్ధతిలోనికి తీసుకుని రావాలంటే ఎలా?

జవాబు: ఇది మన పని కాదు. కాని మనం వాళ్ళ కొరకు ప్రార్థన చేయవచ్చు. "మన మిషన్ ఈ ప్రపంచం అంతటా వ్యాపిస్తుంది. ప్రపంచంలో కేవలం ఒక్క శ్రీరామచంద్ర మిషన్ మాత్రమే ఉంటుంది" అని బాబూజీ అన్నారు. కనుక ప్రపంచంలో శ్రీరామచంద్ర మిషన్ ఒక్కటి మాత్రమే ఉంటుంది. అది దైవ సంకల్పం. అప్పుడు అన్ని సంస్థలు కూడా శ్రీరామచంద్ర మిషన్‌లో విలీనం కావలసినదే. ప్రజలు అందరు కూడా మన మిషన్‌లో చేరవలసినదే. ఇక్కడ ధ్యానంలో కూర్చొని, కేవలం మనమే దివ్యశక్తిని పొందు తున్నామని అనుకుంటున్నాము. కాని మీరు జాగ్రత్తగా పరిశీలించినట్లయితే సమస్త విశ్వం కూడా ఇప్పుడు బాబూజీ యొక్క ప్రాణాహుతి శక్తిని గ్రోలుతూంది.

ప్రశ్న: డెన్మార్క్‌లో కూడా ప్రాణాహుతి ప్రవహిస్తోందా?

జవాబు: అవును. అక్కడే కాదు ప్రపంచమంతటా వ్యాపిస్తుంది. ఎక్కడ ఆధ్యాత్మికత ఉంటే బాబూజీ అక్కడ ఉంటారు. ఆధ్యాత్మికతకు డెన్మార్కు దేశం నిలయం అవుతుంది. "Denmark will be the home of spirituality" అని బాబూజీ చాలా సంవత్సరాల క్రితం చెప్పారు.

ప్రశ్న: ఖాళీగా ఉన్నట్లుగా మరియు అశాంతిగా అనిపించుతున్నది.

జవాబు: ఖాళీగా అనిపించడం అంటే హృదయానికి ప్రాణా హుతి శక్తి ఇంకా, ఇంకా కావాలని అర్థం. అశాంతి అనేది భరించలేని విధంగా ఉంటే, "నేను బాబూజీ చరణాల వద్ద ఉన్నాను. ఈ అశాంతి బాబూజీ వద్దకు వెళ్ళిపోవుచున్నది" అని భావించండి.

ఒకసారి బాబూజీ ఈశ్వర్ సహాయ్ గారితో "భాయీ! నేను అందరిని ప్రేమిస్తాను. కాని నన్ను ఎవరూ ప్రేమించడం లేదు. దీనికి కారణం ఏమిటి?" అని అడిగారు.

ఈశ్వర్ సహాయ్‌జీ చాలా తెలివైనవారు. అప్పుడు ఆయన "బాబూజీ! ఈ ప్రశ్న డివైన్ (దైవం) నుండి వచ్చింది, కాబట్టి జవాబు కూడా డివైన్ నుండి రావలసిందే. నేను దీనికి జవాబు చప్పలేను" అని అన్నారు. అప్పుడు బాబూజీ, "దైవం అందరిని ప్రేమించే సమయం ఇది. దివ్య ప్రేమ అనేది వెనుకకు తిరిగి రావడం అంటే అది చాలా చెడ్డ విషయం. ఇప్పుడు ఈ ధరణి అంతా కూడా ఆ దివ్య ప్రేమను గ్రహించుతున్నది. అంటే ఆధ్యాత్మికత అనే పుష్పం ఇప్పుడు భూమి మీద వికసించుతున్నది. ఇది చాలా మంచి విషయం" అని అన్నారు. అయినా ఆడివైన్ (దైవం) ను ఎవరు ప్రేమించగలరు?

బాబూజీ ఎప్పుడూ "నీవు చెడ్డవాడివి, నీవు మంచి వాడివి" అని అభ్యాసీల గురించి ఆలోచించలేదు. వారు ఎవరిలోను లోపాలను చూసేవారు కారు. అందరిని ప్రేమించే వారు. "నేను చెడ్డవానిని, నాలో చాలా బలహీనతలుఉన్నాయి" అని మీరు ఎప్పుడు కూడా నిరుత్సాహపడరాదు, నిరాశ పడరాదు. ఎందు కంటే ఈ విధంగా నెగటివ్‌గా ఆలోచిస్తూ నిరాశపడితే, మీరు బాబూజీతో కనెక్షన్‌ను ఏర్పరచుకోలేరు. "నీవు నన్ను స్మరించు

కుంటున్నావు అంటే నీ బాధ్యతను నీవు నాకు ఇచ్చినట్లే. నేను నీ వాడిని" అని బాబూజీ అభ్యాసీలతో అనేవారు. అందు వల్ల మీరు ఎప్పుడు కూడా నిరాశ పడకూడదు. అటువంటి ఆలోచనలు వచ్చినప్పుడు "బాబూజీ! నేను నీ వాడిని, నా గురించి నాకు ఏమి తెలియదు. నాకు ఒక్కటే తెలుసును మీరు నా వారు" అని భావించండి. మీ గురించి మీరు మరచిపొండి.

ప్రశ్న: ఇక్కడ మీ సన్నిధిలో ఈ వాతావరణం మాకు చాలా ప్రత్యేకంగా, ప్రశాంతంగా, ఆనందంగా అనిపిస్తుంది. ఇదే అనుభూతి మాకు వేరే ప్రదేశాలలో కూడా ఉంటుందా? ఇక్కడ మాత్రమే ఇలా ఉంటుందా?

జవాబు: ఇప్పుడు, ఇక్కడ మీరు బాబూజీ గురించే వింటున్నారు, మాట్లాడు తున్నారు. మీ దృష్టి అంతా కూడా బాబూజీ మీదనే ఉంది. మీరు ఈ (దైవీయ) వాతావరణంలోనే మునిగి ఉన్నారు కాబట్టి మీకు చాలా ఆనందంగా ఉంది. బాబూజీ మహరాజ్ కృప అంతటా ఉంది. ఇంటికి వెళ్ళిన తరువాత మీరు చేయవలసిన పనులు చాలా ఉంటాయి. మీ మనస్సు ఆ పనులలో లీనం కావడం వలన అక్కడ మీరు ఈ అనుభూతిని గమనించలేక పోవుచున్నారు. బాబూజీ కృప మీ ఇంటిలోను, మీ ప్రదేశంలోను అంతటా ఉన్నది. ఈ వాతావరణాన్నే మీరు ఎక్కడైనా అనుభూతి చెందగలరు. ఇదే వాతావరణాన్ని మీ ఇంటి వద్ద కూడా సృష్టించుకోవడం ఎలా? ఉదయం ఒక గంట, లేదా 30 నిమిషాలు లేదా 20 నిమిషాలు ధ్యానం నుండి లేచిన తరువాత, మీరు ధ్యానం అయి పోయింది, అని అనుకోవద్దు. రోజంతా కూడా ఆ ధ్యానం యొక్క మూడ్‌లోనే ఉండి అన్ని పనులు చేయండి. ధ్యానం యొక్క మూడ్ అంటే బాబూజీని గురించి ఆలోచించడము, 'వారి'తో కలిసి జీవించడము అని అర్థం.

ప్రశ్న: ఈ సహజమార్గ్‌లో చేరడానికి నాకు జన్మను ఇచ్చిన తల్లిదండ్రుల యొక్క ఋణంను ఎలా తీర్చుకోవాలి?

జవాబు: వారి కొరకు బాబూజీని ప్రార్థించండి. మా కొడుకు లేదా కూతురు చాలా మంచి మిషన్‌లో చేరారు అనే ఫీలింగ్ మీ తల్లిదండ్రులలో కలిగే విధంగా మీరు ప్రేమతో వ్యవహరించాలి. మీ ప్రవర్తన, నడవడిక అనేది ప్రేమ పూర్వకముగా ఉండాలి. మీ జీవన విధానంలో మార్పు అనేది ఉండాలి. దానిని బట్టి వారు కూడా ఆకర్షించబడతారు.

ప్రశ్న: ధ్యానంలో ఉన్నపుడు నాకు సంబంధం లేనటువంటి కొన్ని ఆకారాలు, ఊహా చిత్రాలు కనబడుతున్నాయి. ఏమి చేయాలి?

జవాబు: బాబూజీ మహరాజ్ ప్రతిదానికి, అన్నింటికి కూడా జవాబు చెప్పారు. మీకు ధ్యానంలో ఆలోచనలు వచ్చినా లేదా ఏవయినా ఆకారాలు, ఊహా చిత్రాలు, దృశ్యాలు కనిపించినా వాటిని గురించి మీరు పట్టించుకోవద్దు. "నేను బాబూజీ మహరాజ్ చరణాల దగ్గర కూర్చొని ఉన్నాను, 'వారి' ధ్యానంలో కూర్చొన్నాను" అని భావించి మీ దృష్టిని బాబూజీ మీదనే ఉంచినట్లయితే, అవి అన్నీ కూడా తొలగిపోతాయి. మీరు చూస్తున్నవి మీకు ఎప్పుడూ సంబంధం లేనివయినా సరే అలాగే చేయండి.

ఒకసారి షాజహాన్‌పూర్‌లో బాబూజీ ఇంటి వద్ద, ఫంక్షన్ అయిపోయిన తరువాత అభ్యాసీ లందరు ఒకరినొకరు అడిగి అడ్రస్ (చిరునామా) లను వ్రాసుకొనుచున్నారు. ఇదంతా చూస్తున్న బాబూజీ చివరికి, ఈశ్వర్ సహాయ్ గారితో "భాయీ! అందరి అడ్రస్‌లను వ్రాసుకుంటున్నారు. కాని ఎవరూ నా అడ్రస్ అడగడం లేదు. ఎందుకని?" అని అడిగారు. అప్పుడు ఈశ్వర్ సహాయ్‌జీ "బాబూజీ! మీరు లేనటువంటి ప్రదేశం ఏదీ లేదు కదా! మీరు

ఈ విశ్వంలో అంతటా ఉన్నారు. మీ అడ్రసును మేము ఎలా అడుగగలం? మీ అడ్రస్ మీకే తెలుసు!" అని అన్నారు. అప్పుడు అక్కడే ఉన్న నేను, "బాబూజీ! లాలాజీ సాహెబ్ యొక్క హృదయమే మీ అడ్రస్" అని వారితో అన్నాను. "అవును! నీవు కరెక్ట్‌గా చెప్పావు. లాలాజీ సాహెబ్ హృదయమే నా ఇల్లు. అదే నా అడ్రస్" అని బాబూజీ అన్నారు. అప్పుడు నేను చాలా సంతోష పడ్డాను. కాని ఆ రోజున నేను చెప్పిన జవాబు యొక్క అసలు యధార్థత (రియాలిటి) నాకు ఇప్పుడు అర్థమవుతుంది.

మనం అందరం కూడా సహజమార్గ్ సిస్టంలో చేరాము. ఈ సహజమార్గ్ అనేది సత్యపద్‌తో కనెక్షన్ కలిగి ఉంది. ఎంబ్లమ్ (బ్యాడ్జి) మధ్య బాగంలో సహజమార్గ్ అని వ్రాయబడి ఉన్నది. ఎప్పుడైతే మీరు సహజమార్గ్ సిస్టంను దాటి పైకి వెళతారో, అనగా సత్యపద్ నుండి రియాలిటి (అసలీయత్) అనేది ప్రారంభ మవుతుంది. సత్యపద్‌ను చేరిన తరువాత మీకు, ఇక్కడ నుండే డివైన్ పవర్ (దివ్యశక్తి) యొక్క నిరంతర ప్రవాహం, శాశ్వత ప్రవాహం మీ అనుభవము లోనికి వస్తుంది. మన మిషన్ యొక్క ఎంబ్లమ్ (బ్యాడ్జి) సామాన్యమైనది కాదు. దానిలో అన్ని స్థితులు కూడా, సంపూర్ణంగా చూపించబడ్డాయి. డెన్మార్క్ అభ్యాసికి ఈ సిస్టమ్‌లో చేరక ముందే ఈ దృశ్యం కన్పించినట్లుచెప్పారు.

ప్రశ్న: కలలో నేను ఎక్కడికో వెళ్ళినట్లుగాను, తిరిగి వచ్చినప్పుడు ఎంత వెతికి నాకూడా నా ఇల్లు కనబడనట్లు గాను అనిపించింది. ఇటువంటి కలలు ఎక్కువగా వస్తున్నాయి. ఈ విధంగా ఎందుకు జరుగుతుంది? ధ్యానం సరిగా చేయలేక పోవుట వలనా? నా స్థితి సరిగా లేదా?

జవాబు: ఫర్‌గెట్‌ఫుల్ స్టేట్ (మరచిన స్థితి) మీలో మొదలైనదని దీని అర్థం.

సహజమార్గ్ సాధనలో చేరిన ఒక సంవత్సరము తరువాత, నేను "బాబూజీ! నాకు దినమంతా ఒక స్వప్నము వలె, రాత్రి అంతా నేను నిద్రపోతున్నపుడు యదార్ధముగా, రియల్‌గా అని పించుతున్నది" అని వారికి వ్రాశాను. అప్పుడు బాబూజీ "బిటియా! ఈ ప్రపంచము ఒక స్వప్నము వంటిది అని మన పురాణాలలోచెప్పబడినది. పగలంతా స్వప్నం లాగ, రాత్రి అంతా యధార్ధంగా అనిపించడము అనేది వాస్తవము. దీనిని గురించి పురాణాలలో చెప్పిన వారికి ఈ స్థితి లభించలేదు, కాని నీకు ఇప్పుడు కలిగిన స్థితి అదే" అని జవాబిచ్చారు.

ప్రశ్న: ధ్యానం చేస్తూన్నప్పుడు కొన్ని సార్లు శరీరం నుండి, తల నుండి పొగలు వెలువడుచున్నట్లుగా, వేడిగా ఉన్నట్లుగా అనిపిస్తుంది?

జవాబు: అప్పుడు కొన్ని సెకండ్లు మీ కండ్లు తెరచి, మీ ఎదురుగా కూర్చొని ఉన్న బాబూజీ మహరాజ్‌ను చూసి, మరల ధ్యానం చేయండి.

ప్రశ్న: ధ్యానం చేస్తున్నప్పుడు, నాకు తెలియకుండానే నా తల అటు, ఇటు ఊగిపోవుచున్నది!

జవాబు: మీ శిరస్సు అటు ఇటు ఊగిపోవడం అనేది ప్రాణాహుతి ప్రభావం వలన కాదు. మీకు తెలియకుండానే అది మీకు ఒక అలవాటుగా మారింది. మీరు కండ్లు తెరచి ధ్యానం చేయండి. "బాబూజీ మహరాజ్ నా ఎదురుగా కూర్చొని ఉన్నారు. వారే సిట్టింగ్ ఇస్తున్నారు. బాబూజీ మహరాజ్ నా లోపల ఉన్నారు. నాలోని అణువణువు కూడా వారి డివైన్ గ్రేస్ (దివ్య కృప) తో ప్రకాశవంతం చేయబడింది" అని ఈ విధంగా మీరు కండ్లు తెరచి ధ్యానం చేయాలి. అప్పుడు అది సరిచేయబడుతుంది.

ఒకసారి బాబూజీ వరండాలో కూర్చొని ఉన్నప్పుడు, ఒక ప్రెసెప్టర్ తన శిరస్సును అటూ, ఇటూ త్రిప్పుతూ అభ్యాసీకి

సిట్టింగ్ ఇవ్వడం గమనించారు. అప్పుడు బాబూజీ ఈశ్వర్ సహాయ్‌జీతో, "భాయీ! సిట్టింగ్ ఇస్తూన్నప్పుడు, ప్రెసెప్టర్ ఈ విధంగా తల ఊపడం అనేది చాలా చెడ్డ విషయం–అంటే ఆ ప్రెసెప్టర్ డివైన్ పవర్ (దివ్య శక్తి) నుండి పనిని తీసుకోవడం లేదు. తన అలవాటు (తల అటు ఇటు ఊపడం) నుండి పనిని తీసుకుంటున్నాడు" అని అన్నారు. ప్రెసెప్టర్ సిట్టింగ్ ఇస్తూన్న ప్పుడు తన తల అటూ ఇటూ కదులుతున్నట్లుగా అనిపిస్తే వెంటనే అతడు కొన్ని సెకండ్ల పాటు కళ్ళు తెరవాలి. ప్రెసెప్టర్ క్లీనింగ్ చేస్తున్నందున అలా జరుగుతుందా? కాదు. మీరు మీ ఇంటిని ఊడ్చేపుడు చీపురుతో ఆ పనిని చేస్తారు కాని, తలను అటూ ఇటూ ఊపడం వలన కాదు.

ప్రశ్న: బాబూజీ మీద ప్రేమను ఎలా అభివృద్ధి చేసుకోవాలి?

జవాబు: ప్రేమను అభివృద్ధి చేసుకోలేము. బాబూజీతో ఎటాచ్‌మెంట్ (అనుబంధం) ను అభివృద్ధి చేసుకోగలం. "ప్రేమ అనేది కేవలం దైవం నుండి మాత్రమే వస్తుంది. మీరు దైవంతో ఎటాచ్‌మెంట్ ఏర్పరచుకోవాలి" అని బాబూజీ మహరాజ్ అనేవారు. ఎటాచ్‌మెంట్ అంటే బాబూజీ గురించి ఆలోచించడం, 'వారి'నిరంతర స్మరణలో ఉండడం, మీరు ఏ పనిని చేసినా, 'వారి' సంతోషం కొరకే ఆ పనిని చేస్తున్నామని భావించడం. ఈ విధంగా ప్రతి పనిని, ప్రతి దానిని కూడా బాబూజీకి కనెక్ట్ చేయాలి. అప్పుడు మీకు దైవం నుండి దివ్య ప్రేమ లభిస్తుంది. అంటే మీరు నిరంతర స్మరణలో ఉన్నారని అప్పుడు చెప్పగలరు. ఎవరో మాతాజీని దర్శించడానికి వేల కొలది జనం నేతలతో సహా వచ్చారు. వారికి ఆధ్యాత్మిక ప్రతిఫలం ఏమైనా లభిస్తుందా!

బాబూజీ మహరాజ్ తన దైవీయ సంపదను అంతా కూడా నిరంతర స్మరణ ద్వారా అభ్యాసీలకు ప్రసాదిస్తారు. ఇతర సంస్థలలో

గురువు తన స్పర్శ ద్వారా శిష్యునికి ఆశీస్సులు ఇస్తారు. కాని బాబూజీ మహరాజ్, స్పర్శ ద్వారా కాకుండా, తన సంకల్ప శక్తితో మనకు దివ్య శక్తిని ప్రసాదిస్తారు. అందువల్లనే బాబూజీకి, ముఖ్యంగా స్త్రీలు వారికి పాదాభివందనము చేయడమంటే అసలు ఇష్టం లేదు.

ప్రశ్న: భగవంతుడు ఈ విశ్వాన్ని సృష్టించాడు. మానవులందరు కూడా 'వారి' బిడ్డలే. కాని కొందరు సుఖంగా, కొందరు దుఃఖంతో ఉన్నారు. అందరూ ఎందుకు ఆనందంగా లేరు?

జవాబు: భగవంతుడు ఎప్పుడూ మనకు కష్టాలు, దుఃఖాలు ఇవ్వరు. ఒకవేళ భగవంతుడు కష్టాలు, బాధలను ఇచ్చేవాడు అయితే, భగవంతుని స్మరించినపుడు నీకు బాధలు, కష్టాలు కలగాలి. కాని భగవంతుని స్మరించినపుడు నీవు ప్రశాంతతను, ఆనందాన్ని పొందుతున్నావు. కాబట్టి భగవంతుడు బాధలను ప్రసాదిస్తాడని నీవు ఎలా చెప్పగలవు? ఒకసారి బాబూజీ నాకు ఈ విధంగా ఉత్తరం వ్రాశారు. ఈ కష్టాలు, దుఃఖాలు అనేవి మానవ సంకల్పం వలన ఏర్పడుతున్నవి. భగవంతుడు అందమైన సృష్టిని, మనస్సును, సర్వస్వాన్ని మానవునికి ప్రసాదించి, అతడు మాత్రము మానవుని హృదయం లోపలనే ఉండిపోయాడు. ఇప్పుడు మానవుడు తాను లోపలికి వెళ్ళి భగవంతుని బయటకు తీసుకుని రావాలి. అప్పుడు అంతటా కూడా కేవలం ఆనందము, శాంతి మాత్రమే ఎల్లప్పుడు కనిపిస్తుంది. అందువల్లనే బాబూజీ మనలను హృదయం లోపల ధ్యానం చేయమని చెప్పారు. ఈ శరీరం అశాశ్వతమని తెలిసినా కూడా ఇదే సర్వస్వమని, ఈశరీరం లోనే జీవించు తున్నాం. ఇప్పుడు చేయవలసినది ఏమిటంటే మీరు భగవంతుని లోపల, భగవంతునితో జీవించుచూ, అన్ని పనులు చేయాలి. అప్పుడుమీకు బాధ, దుఃఖము అనేవి అనుభూతిలోనికి రావు. ఎల్లవేళల శాంతి, ఆనందము మాత్రమే ఉంటాయి.

ఒకసారి బాబూజీ, "నేను నిన్ను ఎల్లవేళల గుర్తు పెట్టుకొని ఉంటున్నాను. కాని నీవేమో ఎల్లప్పుడు నన్ను మరచిపోయి ఉంటున్నావు. "నేను నీ వానిని" అని నీవు నన్ను గుర్తుపెట్టుకో. నిరంతర స్మరణ ద్వారా నీకు సమస్తం లభిస్తుంది" అని ఒక అభ్యాసీతో అన్నారు. లాలాజీ సాహెబ్ ప్రార్ధన వలన బాబూజీ మహరాజ్ అల్టిమేట్ (భూమా) నుండి ఈ ధరణి మీద అవతరించి నారు. అందువలన మనం అందరం కూడా, బాబూజీ, లాలాజీ సాహెబ్ యొక్క కుమారుడు అని అనుకుంటున్నాము. కాని ఇక్కడ బాబూజీ అంటే లాలాజీ కుమారుడు కాదు. బాబూజీ అంటే ఆ అల్టిమేట్ (అంతిమం) యొక్క కుమారుడు అని. బ్రైటర్ వరల్డ్ (కేంద్ర మండలములోని తేజోమయ లోకము) లో ఉన్న స్వామి వివేకానందజీ నాతో అన్నారు, అని నేను నా పాటలో వ్రాసి యున్నాను. బ్రైటర్ వరల్డ్‌లో ఉన్నత స్థాయికి చెందిన విముక్తాత్మలు స్విమ్మింగ్ చేస్తూ ఉంటారు. అల్టిమేట్ (భూమా) అనేది బ్రైటర్ వరల్డ్ కంటే అతీతమైనది, లిబరేటెడ్ సోల్సు ఎవ్వరూ కూడా భూమా నుంచి శక్తిని దింపడానికి సాహసించలేక పోయినప్పుడు లాలాజీ ముందుకు వచ్చి తాను సాధిస్తానని చెప్పి బాబూజీని తీసుకుని వచ్చారు.

ఒకసారి బాబూజీ, "మరణము అంటే ఏమిటి? మరణం అంటే దుస్తులను మార్చినట్లు శరీరాన్ని మార్చడం.(అనగా పాత వస్త్రాన్ని తీసివేసి కొత్త వస్త్రాన్ని ధరించినట్లు) అని చెప్పారు. జీవించి ఉండగా ధ్యానంలో భంగం కల్గుతూ ఉంటుంది. మరణించిన తర్వాత మహాకాశంలో భంగపాటు ఉండదు. ఎందుకంటేమెదడు (మనసు) ఉండదు కనుక. ఇప్పటి వరకు మనం ఈ మాటల యొక్క అర్ధాన్ని మాత్రమే తెలుసుకున్నాము.కాని మీరు ప్రోగ్రెస్ అవుతూ ఆ స్థితికి చేరు కున్నప్పుడు ఈ మాటల యొక్క యధార్ధం మీకు అర్ధమవు తుంది.

ఒకసారి ఒక అభ్యాసి తన జీవితకాలాన్ని పెంచమని అడిగినపుడు, అది ప్రకృతి చేయవలసిన పని అని బాబూజీ చెప్పారు. ప్రెసెప్టర్ ఆ పని చేయవచ్చునాఅని అడగగా అలా కావాలని ప్రార్థించవచ్చు. కాని స్వయంగా ఎవరూ చేయకూడదు అని అన్నారు.

ప్రశ్న: త్వరగా ప్రోగ్రెస్ కావాలంటే, అతి త్వరగా బాబూజీలో లయం కావాలంటే ఏం చేయాలి? కుండలినీ శక్తి జాగృతం కావాలా?

జవాబు: కాదు కుండలిని గాని, షట్ చక్రాలు గాని ఏమీ తెలియక పోయినా వాటంతటవే తెరచుకుంటాయి. బాలెన్స్‌డ్ స్థితి ఏర్పడాలి. ఆహారం అంతా ఒక్కసారిగా భుజించడం ఎలా? బాబూజీ మహరాజ్‌ను హృదయ పూర్వకంగా ప్రేమించడం తప్ప వేరే మార్గం లేదు. నేను మీకు బాబూజీ గురించి చెబుతున్నప్పుడు నా ఎదుట, నా లోపల కేవలం బాబూజీ మహరాజ్ మాత్రమే ఉంటారు. ఆ విధంగా బాబూజీ మహరాజ్ నా లోపల, నా సమక్షంలో లేకుండా నేను కనీసం ఒక్క అక్షరం కూడా వ్రాయలేను. ఒక్క మాట కూడా మాట్లాడలేను. బాబూజీని త్వరగా చేరుకోవాలంటే ఇది ఒక్కటే మార్గం. బాబూజీ మనతోనే ఉన్నారు, మనలోనే ఉన్నారు. మన ఎదురుగా ఉన్నారు. కాబట్టి మీరు ఎల్లప్పుడు కూడా 'వారి'తోనే, వారిలోనే, వారి ఎదురుగానే ఉండడానికి ప్రయత్నించండి.

బాబూజీని స్మరించడం అనేది రెండు రకాలు. ఒకటి మనస్సుతో స్మరించడం. ఇంకొకటి హృదయంతో స్మరించడము. "బాబూజీ! నేను చాలా సార్లు మిమ్మల్ని జ్ఞాపకం చేసుకుంటు న్నాను. రోజంతా మీ స్మరణలోనే ఉంటున్నాను" అని నేను మోడీనగర్‌లో ఉంటున్నప్పుడు ఒకసారి బాబూజీకి ఉత్తరం వ్రాశాను. అప్పుడు వారు, "బిటియా! అప్పుడప్పుడు నీవు నాకు

జ్ఞాపకం వస్తున్నావు" అని వ్రాశారు. కాని అప్పుడు బాబూజీ వ్రాసినది నాకు అర్థం కాలేదు. చాలా సంవత్సరాల తరువాత నేను మోడినగర్‌లో ఉంటున్నప్పుడు ఉత్తరం వ్రాశాను. "బాబూజీ మహరాజ్! ఇప్పుడు మీరు గుర్తుకు రాగానే వెంటనే నేను షాజహాన్‌పూర్‌లో మీ ఎదుటనే ఉన్నట్లుగా అనిపించుతూన్నది" అని వ్రాసినాను. దానికి వారు "బిటియా! నీవు నా స్థితిని గురించి వ్రాస్తున్నావు. నేను నిన్ను గుర్తు చేసుకొగానే, నేను మోడీనగర్‌లో నీ ఎదుటనే ఉన్నట్లుగా నాకు అనిపించుతున్నది" అని జవాబు వ్రాశారు. బాబూజీని మనస్సుతో జ్ఞాపకం పెట్టుకోవడానికి మరియు హృదయంతో స్మరించడానికి గల భేదం దీని వలన మనకు తెలుస్తుంది. మీరు బాబూజీని ఆలోచనల ద్వారా జ్ఞాపకం చేసుకోవద్దు. ఎందుకంటే ఇంకొక ఆలోచన రాగానే, బాబూజీ యొక్క ఆలోచన మీ మనస్సులో నుండి వెళ్ళిపోతుంది. అప్పుడు బాబూజీని మరచిపోతారు. కాని మీరు బాబూజీని హృదయంతో స్మరించినట్లయితే, మరచిపోవడం అనేది ఉండదు. ఏదైనా పనిలో మీ మనస్సు లీనమై ఉన్నప్పటికిని, మీరు బాబూజీని జ్ఞాపకం చేసుకోగానే, 'వారు' మీ హృదయం లోనే ఉన్నట్లుగా, 'వారి' ప్రజెన్స్‌ను (ఉనికిని) అనుభూతి పొందుతారు.

ప్రశ్న: నేను బాబూజీ చెప్పిన మాటలను, బోధనలను మనసులో జ్ఞాపకం చేసుకుంటున్నాను. హృదయంతో స్మరణ చేసుకోవడం అంటే ఏమిటి?

జవాబు: హృదయంతో స్మరించడం అంటే ఆ ఫీలింగ్, అనుభూతిని పొందడం, మనస్సుతో బాబూజీని జ్ఞాపకం చేసుకుంటాం. కాని హృదయం 'వారి' ప్రజెన్స్‌ను అనుభూతి చెందుతుంది. జ్ఞాపకం అనేది మనస్సుకు సంబంధించినది. ఫీలింగ్ అనేది హృదయానికి సంబంధించినది.

వారం రోజులలో, ప్రతి "రోజు" కూడా అది నిన్నటి రోజుగా, ముందు రోజున రేపటి రోజుగా స్థిరంగా ఉంటాయి. అందులో మార్పు లేదు. కాని మనం మార్పు చెందాలి. మన హృదయంలో ఎవరు ఉన్నారో అది తెలుసుకోవాలి. ఇది ఈ రోజు, ఇది నిన్నటి రోజు అని స్వయంగా ప్రకృతియే మనకు చెప్పుతోంది. ప్రకృతియే ఆ విధంగా పని చేస్తోంది. నేడు ప్రకృతి యొక్క 'ప్రకృతి'యే మారిపోవుతూ ఉంది. అనగా సమస్త విశ్వం కూడా దైవీయ శక్తితో చార్జి చేయబడుతోంది. అందువల్లనే ఈ రోజున మనం సహజంగానే బాబూజీ యొక్క సామీప్యతను అనుభూతి చెందుతున్నాము. ఇప్పుడు ప్రకృతి యొక్క ప్రకృతియే మారిపోవుచున్నది కాబట్టి ప్రతి ఒక్క మానవుడు కూడా తప్పక మార్పు చెందవలసినదే!

"ధ్యానం అయిపోయిన తరువాత 4,5 నిమిషాలు నిశ్శబ్దంగా కూర్చొని ధ్యానంలో కలిగిన స్థితిని మననం చేసుకోవాలి. అప్పుడు మీరు ఆ కండీషన్‌ను చదువగలరు" అని బాబూజీ చెప్పారు.

ధ్యానంలో చాలా ఆలోచనలు వస్తే అరక్షణం కండ్లు తెరచి, ప్రేమతో బాబూజీని చూసి, మరల ధ్యానంలో కూర్చోండి. అప్పుడు మీకు మరల ఆలోచనలురావు. (బాబూజీని హృదయంలో చూడాలా? ఎక్కడా?) మీ ఎదుటనే కూర్చొని ఉన్న బాబూజీని చూడండి. ఒకసారి ఇదే ప్రశ్నను ప్రెసెప్టర్స్ మీటింగ్‌లో అడిగారు. "అభ్యాసీకి ధ్యానంలో చాలా ఆలోచనలు వస్తే ఏమి చేయాలి?" అని. అప్పుడు నేను, "బాబూజీ మహరాజ్! ధ్యానంలో నాకు ఎప్పుడైనా చాలా ఆలోచనలు వస్తున్నాయని అనిపించగానే, వెంటనే నేను కండ్లు తెరచి, అరక్షణం మిమ్మల్ని చూసిన తురువాత మరల ధ్యానంలో కూర్చొనే దాన్ని. అప్పుడు ఆలోచనలు ఏమీ

రావు" అని 'వారి'తో అన్నాను. అప్పుడు వారు "బిటియా! ఈ విధంగా ఎందుకు జరుగునో తెలియునా? నీవు థాట్‌లెస్ పర్సనాలిటీ (ఆలోచనలేని మూర్తిత్వాన్ని) చూసినట్లయితే నీకు ఆలోచనలు రావు" అని అన్నారు. (కాని మేము బాబూజీని కండ్లు మూసుకుని ఉంటేనే కదా చూడగలము?) కండ్లు మూసుకుని మీరు ధ్యానం చేస్తున్నప్పుడు, మీకు ఆలోచనలు వస్తున్నాయి అని మీరు అంటున్నారు. దీని అర్థం ఏమిటి? అంటే మీరు ఆలోచనలనే చూస్తున్నారని అర్థం. చాలా ఆలోచనలు వస్తున్నాయి కాబట్టి, ఒకసారి కండ్లు తెరచి అరనిమిషం బాబూజీని అనగా థాట్‌లెస్‌పర్సనాలిటీని చూసి, మరల కండ్లు మూసుకుని ధ్యానం చేస్తే ఆలోచనలు తగ్గిపోతాయి. "భగవంతుని మనం ఈ నేత్రాలతో చూడలేము" అని బాబూజీ ఒకసారి అన్నారు. దీని అర్థం ఏమిటి? అంటే మనం "భగవంతుడిని ఈ హృదయంతోనే చూడగలం" అని దాని అర్థం.

ఒకసారి డా॥ వరదాచారి, "బాబూజీ! మన మిషన్‌లో బాగా చదువుకున్న వారు, తెలివైన వారు ఎంతో మంది ఉన్నారు కదా! మీ బిటియా కస్తూరీకి చదువు రాదు, ఏమీ చెప్పలేదు. ఎందుకు మీరు ఈమెను రీసెర్చి (పరిశోధన) కొరకు తీసుకున్నారు?" అని అడిగినపుడు బాబూజీ, "నీవు ఒక ప్రొఫెసర్‌వు. ఎవరైనా బాగా తెలివైన విద్యార్థి ఉంటే, అతనిని పిలిచి నీ ముందు కూర్చోబెట్టు కుంటావు. ప్రాపంచికమైన చదువులో తెలివితేటలు ముఖ్యం. కాని ఆధ్యాత్మికత యందు హృదయం చాలా ముఖ్యమైనది" అని అన్నారు. మరల బాబూజీ, "తెలివైన వ్యక్తికి రకరకాల ఆలోచనలు వస్తాయి. కాని ఆధ్యాత్మిక వ్యక్తిలో భగవంతుడిని చేరుకోవడం ఎలా? అనే ఒకే ఒక ఆలోచన మాత్రమే ఉంటుంది" అని అన్నారు.

ఈ ప్రాపంచికమైన కర్తవ్యాలను నిర్వహించడానికి మనస్సు ఇవ్వబడినది. హృదయం బాబూజీని ఫీలింగ్ ద్వారా

స్మరించడానికి ఇవ్వబడింది. నేను ఈ పనిని చేస్తున్నాను, నేను ఆ పనిని చేస్తున్నాను; నేను, నేను.... అని మీరు అంటు న్నప్పుడు మీ దృష్టి 'నేను' అనే దాని మీదనే ఉంది. ఆ నేను అనే దాన్ని బాబూజీ మహరాజ్‌కు కనెక్ట్ చేయాలి. బాబూజీని ప్రేమతో స్మరించడం అనేది చాలా ముఖ్యమైన విషయం.

"మరణం గురించి, దేన్ని గురించీ మీరు చింతించ వలసిన అవసరం లేదు. నా ప్రేమ, అభ్యాసీని, అతని మరణ సమయంలో ఉన్నత స్థితికి తీసుకొని వెళ్ళుతుంది" అని వారు అన్నారు. బాబూజీ చాల అందమైన ఓ మాటను చెప్పారు. 'గ్రేస్' అంటే కృప. బాబూజీ యొక్క కృప మనకు లభించు తున్నది. 'గ్రేస్' అంటే అర్థం ఏమిటి? ఎవరైనా విద్యార్థి పరీక్షలో ఫెయిల్ అయినపుడు గ్రేస్ మార్కులు కలిపి, అతన్ని పాస్ చేస్తారు. కాబట్టి మీరు దేన్ని గురించీ నిరాశపడవలసిన అవసరం లేదు, చింతించవలసిన అవసరమూ లేదు. 'వారే' మనకు శరణు. మనకు ప్రతిరోజు, ప్రతి సిట్టింగ్‌లోను బాబూజీ యొక్క 'గ్రేస్' (కృప) లభించుతున్నది.

ప్రశ్న: మరణం గురించి చింతించవలసిన అవసరం లేదని మీరు చెప్పారు. కాని మరణ సమయమందు బాబూజీని గుర్తు పెట్టుకోవడానికి ఈ శరీరం, మనస్సు సహకరించకపోతే ఎలా?

జవాబు: ఆ విధంగా మీరు ఆలోచించి, బాధ పడవలసిన అవసరం లేదు. మీరు ఎల్లప్పుడు కూడా బాబూజీతోనే ఆనందంగా ఉండండి. మనకు 'వారి' గ్రేస్ ఉన్నది. వారి 'గ్రేస్' (కృప) వర్షించు తున్నది. కాబట్టి మనం ఫెయిల్ అయ్యే సమస్య లేదు. మనం 'గ్రేస్' మార్కులను పొందుతున్నాం. ప్రతి ఒక్కరు, అందరు కూడా ప్రథమ శ్రేణిలో లేదా ద్వితీయ శ్రేణిలోనయినా 'పాస్' కావాలని నా బాబూజీ మహరాజ్ కోరుతున్నారు.

ప్రశ్న: ఈ ప్రపంచాన్ని మార్చటానికి ఎంత కాలం పడ్తుంది?

జవాబు: అది బాబూజీకే తెలుసు. మనం మారుతున్నట్లు మనం చూస్తూనే ఉన్నాం. ఒకసారి ఒక అభ్యాసీ, "బాబూజీ! మీరు నా ఆయుష్షును పెంచడానికి మీ గ్రేస్ (కృప) ఇవ్వలేరు కదా!" అని అన్నాడు. అప్పుడు బాబూజీ "అది ప్రకృతి చేయవలసిన పని. ప్రకృతి (నేచర్) యొక్క పనిని నేను తీసుకోను" అని అన్నారు. కొంతమంది ప్రెసెప్టర్స్, తాము ప్రకృతి కార్యము చేయగలమని అంటారు. అది కేవలం అభూతకల్పన లేదా ఊహ మాత్రమే.

ప్రశ్న: ఆధ్యాత్మికంగా పని చేయడానికి కుండలినీ శక్తి మనలో మేల్కోవడం అనేది అవసరమా?

జవాబు: ఆధ్యాత్మికంగా పని చేయడానికి కుండలినీ శక్తి అవసరం లేదు. ఒకసారిబాబూజీ, "బిటియా! శరీరంలోని ప్రతి అణువు బ్యాలెన్స్‌డ్ స్టేట్ (సామ్యావస్థ) లోనికి వచ్చినప్పుడు, సహజంగానే కుండలినీ శక్తి దానంతట అదే మేల్కొల్ప బడుతుంది" అని నాకు వ్రాశారు. బ్యాలెన్స్‌డ్ స్టేట్ (సామ్యావస్థ) లేకుండానే కుండలినీ శక్తి జాగృతం కావడం వలన రావణుడు రాక్షసునిగా తయార య్యాడు. కుంభకర్ణుడు నిద్రను కోరుకున్నాడు. ఒక్క విభీషణుడు మాత్రమేభక్తుడు అయ్యినాడు. మీలోని కణకణము కూడా ఆ బ్యాలెన్స్‌డ్ స్టేట్‌ను పొందినప్పుడు కుండలినీ శక్తి మీ ఎఱుక లేకుండానే మీలో మేల్కొల్పబడతుంది. అంతేకాదు, కుండలినీతో పాటుగా షట్‌చక్రాలు కూడ మేల్కొల్పబడుతాయి. కుండలినీ మరియు షట్‌చక్రాలు మేల్కొల్పబడటం వలన ఆపారమైన శక్తి లభిస్తుంది. ఈ శక్తి అంతా కూడా సాక్షాత్కారం కోసం మీకు గల తపన, ఆవేదనలలో మిళితమై, లక్ష్యం కొరకు మీలో ఇంకా తీవ్రమైన తపన ఏర్పడుతుంది. "మనం ఒక అడుగు వేస్తే, భగవంతుడు మన వైపుకు పది అడుగులు ముందుకు వేస్తాడు"

అని అంటారు. దీని అర్థం ఏమిటంటే భగవంతుడు నడవడం కాదు. ఆ కుండలినీ మరియు షట్‌చక్రాలు వికసించడం వలన లభించిన అమితమైన శక్తి వలన మన యాత్ర చాలా వేగవంతంగా అవుతుంది. నేను "బాబూజీ! మీరు నాలో కుండలినీ శక్తి మేల్కొన్నది, అని వ్రాసినారు. కాని దానికి నేను సంతోషపడుట లేదు. ఎల్లవేళల కేవలం మీరు మాత్రమే నా ఎదుటనే ఉండాలి, ఇదే నా ప్రార్థన" అని వారికి వ్రాశాను.

ప్రశ్న: ప్రతి ఒక్కరు బాబూజీ మహరాజ్‌లో మెర్జి (విలీనం) కావాలి కదా! అప్పుడుమరల క్రొత్త సృష్టి అనే ఏర్పడుతుందా?

జవాబు: కాలం మారుతుంది. ప్రజల యొక్క ఆలోచన విధానం మారుతుంది. సత్య యుగం ఏర్పడుతుంది. సృష్టి మాత్రం అదే విధంగా ఉంటుంది.

ప్రశ్న: ఈ ప్రపంచాన్ని మార్చడానికి బాబూజీకి ఎన్ని సంవత్సరాలు పడుతుంది?

జవాబు: అది బాబూజీకి తెలుసు. మనం మార్పు చెందుతున్నాం అనేది మాత్రం మనకు తెలుసు. మనం సహజమార్గ్ సిస్టంలో చేరాము. ఏమి జరుగుతుంది, ఎలాజరుగుతుంది అనేది 'వారి'కి మాత్రమే తెలుసు.

మీ కెపాసిటీ (సామర్థ్యాని)కి మించిన స్థితిని బాబూజీ మీకు ప్రసాదించారు. ఈ స్థితిని జాగ్రత్తగా కాపాడుకోండి. కాపాడు కోవడం కాదు, మీరు ఇంకా దానిని అభివృద్ధి చేయడానికి ప్రయత్నించండి.

లాలాజీ మహరాజ్ కృప వల్ల మనకు ఈ దివ్యశక్తి లభించింది. నిన్న రియాల్టీ - సత్యత్వము ఎక్కడి నుండి ప్రారంభమవుతుందో చర్చించుకున్నాము. సహజమార్గము

సత్యపద్ గుండా ప్రవేశించాక రియాల్టీ వ్యాపించి ఉంటుంది. అనగా సహజమార్గ విధానం ద్వారా మనం ప్రయాణించి నట్లయితే దానిని మించి ఉన్న రియాల్టీ ప్రారంభమవుతుంది. ఇక్కడకు అందురూ చేరవలసి ఉంది. అంచెలంచెలుగా అందరూ చేరతారు. మన సంస్థ యొక్క చిహ్నంలో ఇవి అన్నీ చూపించబడ్డాయి. అది సామాన్యమైన చిహ్నం కాదు. అందులో స్థితులన్నీ చిత్రీకరించబడ్డాయి. మధ్యలో ఉన్నది ఎడతెగిన దివ్యశక్తి ప్రవాహం.

బాబూజీ యొక్క దివ్యకృప మీ అందరి మీద వర్షిస్తోంది. మీ శక్తికి మించిన స్థితిని వారు మీకు ప్రసాదించారు. ఆ స్థితిని జాగ్రత్తగా నిలుపుకొని ఇంకా ఉన్నతికి పాటుపడండి. మీ ఆలోచనలను, హృదయాన్ని అనవసర విషయాల మీదకు మరల్చకుండా మీ స్థితిని కాపాడుకోండి. అభ్యాసులందరూ చక్కగా ఉన్నతి నొందు తున్నారు. డాక్టరు పార్థసారథి గారికి, వి.పి. రావు గార్కి నా నమస్కారాలు. వారు దీర్ఘాయుష్కులై ఆరోగ్యంగా ఉండాలని బాబూజీ మహరాజ్‌ను ప్రార్థిస్తున్నాను.

“భగవంతుడు అందమైన సృష్టిని, మనస్సును, సర్వస్వాన్ని మానవునికి ప్రసాదించి, అతడు మాత్రము మానవుని హృదయం లోపలనే ఉండిపోయాడు. ఇప్పుడు మానవుడు తాను లోపలికి వెళ్ళి భగవంతుని బయటకి తీసుకుని రావాలి. అప్పుడుఅంతటా కూడా కేవలం ఆనందము, శాంతి మాత్రమే ఎల్లప్పుడు కనిపిస్తుంది. అందువల్లనే బాబూజీ మనలను హృదయం లోపల ధ్యానం చేయమని చెప్పారు. ఈ శరీరం అశాశ్వతమని తెలిసినా కూడా మనం ఇదే సర్వస్వమని, ఈ శరీరంలోనే జీవించుతున్నాం. ఇప్పుడు చేయువలసినది ఏమిటంటే మీరు భగవంతుని లోపల, భగవంతునితో జీవించుచూ, అన్ని పనులు చేయాలి. అప్పుడు మీకు బాధ, దుఃఖము అనేవి అనుభూతిలోనికి రావు. ఎల్లవేళల శాంతి, ఆనందము మాత్రమే ఉంటాయి.”